

“ല മ്ലാ മ്ലതം”

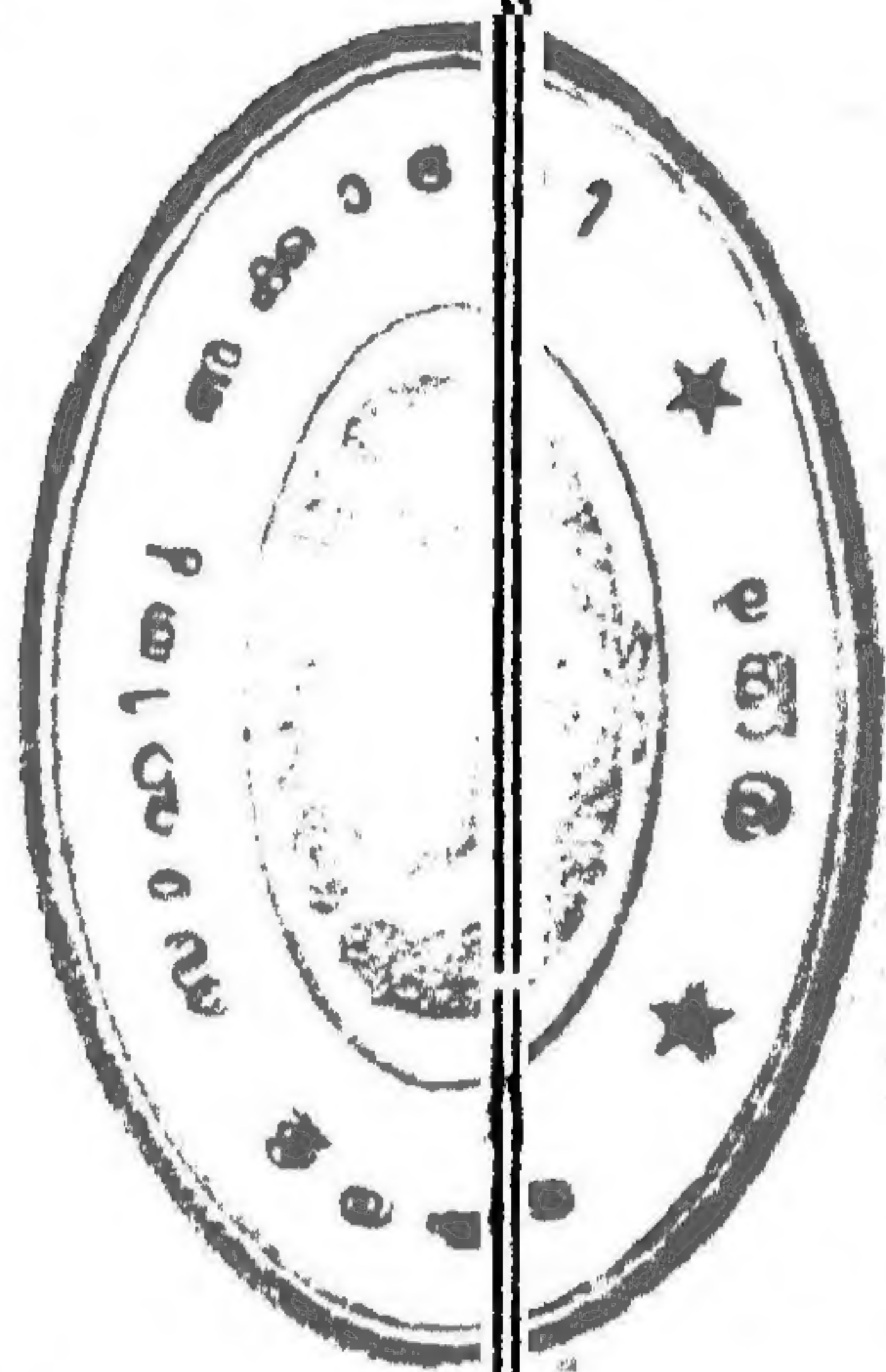

ശ്രീരാമസ്വാമി

കെ. മുതുകുൻ എഴുത്തച്ഛൻ,

പെരുന്തമ്പുരാൻ

ധർമ്മമൃതം

ഗ്രന്ഥകർതാവ്:—

കെ. മുരുകനെഴുത്തശ്ശൻ,
പെരുവെമ്പ്.

1000 കോപ്പി.

1114

വില 1ക 4ണ.

കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസ്സ്, പാലക്കാട്.

ശ്രീ.

ശ്രീമാൻ, കെ. മുതുകൻ എഴുത്തശ്ശൻ അവാർകൾക്ക്,
പേരുപേര്.

പി. ഗോപാലൻ നായർ, (Retd. Pandit, Kollengode.)

പ്രിയ മഹാശയ!

നിങ്ങൾ നേരിട്ടതന്ന “ധർമ്മാഭിമാനം” എന്ന ഭാഗ്യവശത്തു
ത്തിലെഴുതിയ കവിത അവിടവിടെ ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കി
സന്തോഷിച്ചു. സംസാരഭംഗം നിരന്തരമനുഭവിക്കുന്ന ജന
ങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, ആ ഭംഗത്തിൽനിന്ന് സമുദ്ധരിപ്പ
വാൻ ഭക്തിപ്രധാനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ള ശക്തി ഒന്നു
വേദേതന്നെയാണെന്നു മഹാമാർ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു നിശ്ച
യിച്ചിരിക്കയാൽ ഭക്തിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളു
ടെ പരിശീലനം മൂലക്കുറവുതാപശ്ചാത്താപമാണെന്നാണ് എ
നിക്കുള്ള വിനീതാഭിപ്രായം. നിങ്ങളുടെ കവിത പൂർവ്വാസന
യുടെ ഫലമാണെന്ന് അതു വായിക്കുന്നവർക്കറിവാൻ സാധി
ക്കുന്നവിധത്തിൽ ലളിതവും ആകർഷകവുമായിക്കൊണ്ടുനാതിൽ
ഞാൻ നിങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഭക്തന്മാർ നിങ്ങളുടെ ഈ
പരിശ്രമത്തെ സാദരം സ്വീകരിച്ചു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കയും
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം.
ഭഗവൽകഥ കീർത്തിക്കുക, അതിനർഹമായ കേൾപ്പിക്കുക,
എന്നിവയുടെ ഫലം ഐഹികവും ആമുഷ്ടികവുമായ ശ്രേയ
സ്സിനെ പൂജിപ്പെടുത്തുനതാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ പരിശ്രമം
സർവ്വമാ ഞ്ഞുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു പ്രമുഖപ്രമാ
നത്തെ ഞാനാശംസിക്കുന്നു.

എന്ന്,

നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമകാംക്ഷി

പി. ഗോപാലൻ നായർ.

അ വ താ രി ക .

ശ്രീമാൻ മുതുകനെഴുത്തച്ഛന്റെ “ധർമ്മാമൃതം”ത്തെ സഹജയുക്തമാസപാദനത്തിനായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു തീയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരനേയും ഗ്രന്ഥത്തേയും പറ്റി അനതി ഭീഷമായ ഒരു വിജ്ഞാപനം മാത്രമേ എന്റെ ഈ അവതാരിക ലക്ഷ്യീകരിക്കുന്നുള്ളൂ.

കൈരളീഭവവിയുടെ ഒരുകാന്ത ഭക്തനാണ് മാന്യനായ ശ്രീ. മുതുകനെഴുത്തച്ഛൻ. സുശീലനും കവീനനും മധ്യവയസ്സു നുമായ അദ്ദേഹത്തിനു ശാസ്ത്രാചരിചയവും അതിനേക്കാൾ ലോകപരിചയവും ഉണ്ട്. മതഭാഷയിലും സംസ്കൃതഭാഷയിലും പ്രായോഗികമായ വ്യുല്പത്തിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിക്ക് തമിഴിനോടാണ് അപ്രതിഹതമായ പ്രതിപത്തി. താൻ വളരെ തമിഴുപുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ഭാഷാഭാഷയുടെ സൗന്ദര്യം തന്നെ എന്തെന്നില്ലാതെ വശീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എഴുത്തച്ഛൻ എന്ന അറിവിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം പാരമാത്മ്യസ്സർവ്വിയായെന്നു ധർമ്മാമൃതത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയും പറയുന്നു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കവിതാരാധനം കീർത്തിസമ്പാദനത്തിന്നല്ല; ധനാജ്ഞത്തിന്നുമല്ല; തന്നിട്ട പ്രകൃതിസിദ്ധമായ സാരസ്വതഭക്തി കൊണ്ട് ആത്മനിർവൃതി നേടുവാൻ മാത്രമാകുന്നു. ഇന്നു മിക്ക ഭാഷാ കവിതകളുടേയും രചിയും കാവ്യഗതിയും വ്യത്യസ്തങ്ങളായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇഞ്ചത്താചാര്യപാദങ്ങളെ പുരാണസമ്പ്രദായത്തെ കൈവിടാത്ത ചില ഗുരുഭക്തന്മാരായ കവികളും നമുക്കുണ്ട്. അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ മഹനീയമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നുപറന്നാണ് വിനീതനായ ശ്രീ. മുതുകനെഴുത്തച്ഛൻ. അതിന്നു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ധർമ്മാമൃതംതന്നെയാണ്. സ

ത്യന്തിന്റേയും സൗന്ദര്യത്തിന്റേയും സന്നാതനമായ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുവാനുള്ള ശക്തി രണ്ടുപാധികൾക്കു മാത്രമേയുള്ളൂ. അവയിൽ ഒന്നു കാലവും മറേറു കവിതയുമാണ്. ഭാഷയും പ്രസ്ഥാനഭേദവും അഗണ്യം, കവിപൂർവ്വാകതമായ ധർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കവി.

തെലുങ്കിലുള്ള പണ്ഡരീകുമാഹാത്മ്യത്തോലും തമിഴിലുള്ള ഭക്തവിജയത്തോലും ഉപജീവിച്ചു വന്നിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് ധർമ്മാമൃതം. അതിൽ അമ്മിണ്ടു ദേവീഭാഗവതത്തിൽനിന്നും മറ്റും എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ള കഥകളുണ്ട്. യഥാർത്ഥം കോട്ടു കെട്ടിയപ്പോൾ ധർമ്മാമൃതത്തിലെ കഥാകസുമങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ആസേചനകത്വം അനന്യസാധാരണതന്നെയെന്നു ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. പുരാണങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം ധർമ്മപാഠനമാണല്ലോ. ധർമ്മാമൃതവും ആ കൃത്യത്തെ ആദ്യന്തം നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പണ്ഡരീകൻ മുതലായവരുടെ കഥകളായ കല്ലോലിനികളിൽകൂടി മനുഷ്യഹൃദയത്തിലെ പങ്കത്തെ കഴുകിക്കളയുന്ന ഭക്തിയും അനന്തമായ ആനന്ദവുമാണ് പ്രവഹിക്കുന്നത്. ധർമ്മാമൃതത്തിലെ ശരീരവിവരണവും ക്ഷുഭോപദേശവും പ്രത്യേകം വായിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാഷയുടെ പ്രയോജനം വിചാരിനിമയമാകയാൽ ശ്രവണമാത്രത്തിൽ അർത്ഥബോധമുണ്ടാക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ല ഭാഷ. ഒരുത്തമഗ്രന്ഥത്തിലെ വ്യാകരണസംബന്ധമായ വൈകല്യങ്ങൾ ത്യാജ്യകോടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടവയാണെന്നു ഭാഷാ തത്വവേദികൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. മുതുകനെഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷയാകട്ടെ സൗമ്യവും പ്രസന്നവുമാകയാൽ അനുവാചകന്മാർക്കു ഗ്രന്ഥത്തോടു ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യമുണ്ടാക

(iii)

വാൻ കാരണമുണ്ട്. മലയാളപദങ്ങളുടെ ആധിക്യം ഭാഷയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ വൈരമ്യം കളിർമയേയും ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഭക്തിമാഗ്ഗാനയായികളായ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ആഘോഷം തിരത്വുന്ന മനസ്സോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. സാഹിത്യകളുക്തിയായ ശ്രീ. മുരുകനെഴുത്തച്ഛൻ ഇനിയും ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സംഗതിവരട്ടെ എന്നു ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തത്തമംഗലം,

എം. നട്ടേശമേനോൻ, ബി. എ.,

ധർമ്മാമൃതം കിളിപ്പാട്ട്.
വിഷയാനുകൂലമണികാ.

- ഭാഗം
1—2 മംഗളാചരണവും കിളിയോടു പണ്ഡരീപുരമാ
ഹാത്ഥ്യം ചോദിക്കുന്നതും
3—4 പണ്ഡരീകൻ എന്ന ഭഗവതഭക്തൻ ബ്രാഹ്മണ
ന്റെ ഉല്പത്തിയും വിദ്യാഭ്യാസവും
5 പണ്ഡരീകന്റെ വിവാഹവും ഗൃഹഭരണവും
6—7 പണ്ഡരീകന്റെ ബുദ്ധിഹീനതയും പിതൃ
മാതൃദോഷവും
8—9 പണ്ഡരീകൻ ഭാര്യയുടെ അപേക്ഷക്ക് പുരാ
ണം കേൾപ്പാൻ പുറപ്പെട്ട്, സംവാദം
10—13 പണ്ഡരീകൻ ഭാര്യാസമേതനായി പുരാണം
കേൾക്കുന്നത്
14 പണ്ഡരീകൻ കഥാശ്രവണാനന്തരം കാശി
യാത്ര പുറപ്പെട്ട്
15 പണ്ഡരീകൻ കാശിയിൽചെന്ന് കുക്കടാശ്രമം
കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു ചോദിച്ചറിയുന്നത്
16—23 പണ്ഡരീകന്റെ കുക്കടാശ്രമപ്രവേശം, പഞ്ച
ഗംഗകളായിട്ടുണ്ടായ സംവാദം
24—30 കുക്കടോപദേശവും മതാപിതാക്കളെ കാവടി
കെട്ടി എടുത്തതും
31—32 പണ്ഡരീകൻ കാശിയാത്രകഴിഞ്ഞു പണ്ഡരിക്ക
മടങ്ങി എത്തിയത്
33—35 ഗോപാലപുരിയിൽ പുതനയുടെ പുനർജനം
ജനിച്ച ചന്ദ്രാവലിയുടെ തപസ്സ്
36—37 ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാ രശ്മിണീസമേതനായി പ
ണ്ഡരീകനെക്കാണാൻ പോകുന്നത്

- 38—39 ഭഗവാൻ ചന്ദ്രഭാഗാനദിക്കരയിൽ തഥിണിയെ
നിന്തി ചന്ദ്രാവലിയെക്കാണുവാൻ പോകുന്നത്
- 40—42 പരമേശ്വരരൂപം ധരിച്ച് ചന്ദ്രാവലിയോടു
ഭഗവാൻ സംവാദം ചെയ്യുന്നത്
- 43 പാമേശ്വരൻ ചന്ദ്രാവലിയെ ഭയപ്പെട്ടു ഓടി
പ്പോയശേഷം ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനും
- 44—46 ഭഗവാൻ ചന്ദ്രാവലിയെപ്പണൻ വരുകൊടുത്തു
സംവാദംകഴിഞ്ഞു പിരിയുന്നത്
- 47—48 ഭഗവാൻ തഥിണിയുടെ സമീപത്തിൽ പുണ്യരീ
കന്റെ പുജാമുഖം പ്രവേശിക്കുന്നത്
- 49 ഭഗവാൻ പുണ്യരീകനുവേണ്ടി പുണ്യരീനാഥ
നായിട്ടു ഇരുന്നെന്ന്
- 50 പുണ്യരീയിൽ ശ്രീസുബ്രഹ്മണ്യൻ നാഭാജിസില
നായി ആശ്രമം ഉണ്ടാക്കി ഉദ്ധവസിലർ മുത
ലായവർക്ക് ഉപദേശിച്ച അവതാരചരിത്രമുദ്രക്കു
ന്നാരമഹർഷിയുടെ ഭൂലോകയാത്ര, ബ്രഹ്മദേവ
രോടു വൃത്താന്തം പറയുന്നത്
- 53 ത്രിമുർത്തികളുടെ കല്പനക്ക് ദേവേന്ദ്രൻ മുഹന്ത
ദീയ രാജാവായി ജനിച്ചത്
- 54 വാത്മീകി തുളസീദാസനായി ജനിച്ചശേഷം
രണ്ടുയെക്കണ്ടു കാമാതുരനായത്
- 55—62 തുളസീദാസനും രണ്ടും തമ്മിൽ കലസ്രീധർമ്മം
പരസ്രീധർമ്മം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു സംവാദം
- 63 അഗ്നിദേവൻ കാമാതുരനായിച്ചെയ്തു തപസ്സ്
- 64—65 സ്വാഹാദേവി അഗ്നിദേവനെത്തേടി കാണു
ന്നതും തപോവിഷ്ണുവും
- 66—68 സ്വാഹാദേവി ഋഷിപത്നിവേഷംധരിച്ച് അഗ്നി
യെ പുണർന്ന്

- 69 അഗ്നിബീജത്താൽ ശരവണത്തിൽ അഗ്നിദ്രവ
ണ്ടായത
- 70—71 ഋഷിപത്നിമാരിലുണ്ടായ ലോകാപവാദത്താൽ
പത്നിമാരെക്കുറിയത്
- 72 അഹവ്യയുടെ ഉല്പത്തി-ഗൗതമരുടേയും ഇന്ദ്ര
ന്ദേരയും തപസ്സ്
- 73—74 ഇന്ദ്രന്റെ അഹവ്യാപ്രവേശം, ഗൗതമശാപം,
ശാപമോക്ഷം
- 75—76 നാരദരുടെ പരീക്ഷ, ലോകത്തി പതിവ്രതകൾ
ഉണ്ടോ എന്നു്
- 77—78 നാരദരുടെ കടല വേകിക്കുവാൻ ത്രിലോകത്തി
ലും പതിവ്രതകളില്ലെന്നു കണ്ടതി
നെ പരീക്ഷിച്ചതി
- 79—82 നാരദൻ സരസ്വതി, പാർവ്വതി, മഹാലക്ഷ്മി ഇവ
രെ പരീക്ഷിച്ചതി
- 83—85 നാരദന്റെ അത്യാശ്ചര്യപ്രവേശം
- 86—87 നാരദർ അത്രിയേയും അനസൂയയേയും കണ്ട
തമ്മിലുണ്ടായ സംവാദം
- 88—89 അനസൂയയോടു കടലവേകിച്ചുവാങ്ങി സ്രീകള
ുടെ ഹൃദയം കൊള്ളിവെക്കുവാൻ പുറപ്പാട്
- 90 സരസ്വതിക്കു കാണിച്ചു് അപമാനിക്കുന്നതി
- 91 പരമേശ്വരിയെ വൃസനിപ്പിക്കുന്നതി
- 92—94 മഹാലക്ഷ്മിക്കുംകാണിച്ചു നാരദഹാഷി കലഹം
മുളപ്പിക്കുന്നതി
- 95 മൂന്നു ദേവിമാരും ഭർത്താക്കന്മാരോട് കലഹം
തുടന്നതി
- 96 ത്രിമുർത്തികൾ യതിവേഷംധരിച്ചു് അനസൂയയെ
ക്കണ്ടു് ഭക്ഷണം ചോദിക്കുന്നതി
- 97—98 അനസൂയയെ ചതിപ്പാൻപോയ ത്രിമുർത്തികളെ
കുട്ടികളാക്കി തീർത്തതി

- 99—100 കളികളെ അനസൂയ തൊട്ടിലിൽ ഇട്ടു കളിപ്പിച്ചു
വളത്തു നന്നതു
- 101—105 നാരദർചെന്ന് ദേവിമാരോടറിവിച്ച് അത്രി
യുടെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്
- 106—108 അനസൂയയും അത്രിയും ദേവിമാരും തമ്മിലു
ണ്ടായ സംവാദം
- 109 ദേവിമാക്ക് അനസൂയ അവരവക്ക് ഭർത്താക്ക
ന്മാരെ തേടിക്കൊടുത്തത്
- 111—114 സ്വാഹ ചന്ദ്രനെക്കണ്ടു മോഹിച്ചു ചന്ദ്രനെ
പ്പുണർന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുന്നത്
- 115—116 അഗ്നി സ്വാഹയെ മന്ത്രശക്തിയാൽ ജ്വാ
രത്തിൽ മറച്ചുവെച്ചത്
- 117 സ്വാഹ അഗ്നിയെ ചരിച്ചു ചന്ദ്രനെ തേട
ക്കണ്ടു പുണർന്നു
- 118—119 അഗ്നിയോടു സ്വാഹമന്ത്രോപദേശം വാങ്ങി
യത്
- 120—122 സ്വാഹമന്ത്രസിദ്ധിയാൽ ചന്ദ്രനെ ഉദരത്തിലു
ടക്കിവെച്ചു അഗ്നിയെ തോല്പിച്ചത്
- 123—124 ദേവന്മാർ ചന്ദ്രനെത്തേടി കാണാതെ ത്രിമുത്തി
കളെ അറിയിക്കുന്നത്
- 125 126 ത്രിമുത്തികളുടെ കല്പനക്ക് ദേവസഭ കൂടുന്നത്
- 127—128 ദമ്പതീസമേതരായി സഭകൂടുവാൻ സ്വാഹയെ
വമിച്ച് വിട്ടു അഗ്നി പുറപ്പെടുന്നത്
- 129 സ്വാഹയാൽ വമിക്കപ്പെട്ട ചന്ദ്രൻ മലിന
നായ് ഭടന്മാരോടുചേർന്ന് സഭക്കു വരുന്നത്
- 130—131 ചന്ദ്രനെ ത്രിമുത്തികൾ വിസ്തരിച്ചു തെളിവെടു
ത്ത് താക്കീത് ചെയ്തു വിടുന്നത്
- 132—133 ചന്ദ്രൻ വീണ്ടും സ്വാഹയുടെ ഉദരത്തിലൊളി

- 134 ക്ഷേപ്യതും സ്വാഹയെ അഗ്നി വിഴങ്ങിയതും
ചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യമാർ രാത്രി പറഞ്ഞറിഞ്ഞു
അഗ്നിയെച്ചെന്നു കാണുന്നത്
- 135 അഗ്നി സ്വാഹയെ വമിച്ചു വിളിച്ചു ചോദിക്ക
നതും ഉത്തരവും
- 136 സ്വാഹ കളവുപറഞ്ഞു അഗ്നിയെ ബോധ്യ
പ്പെടുത്തുന്നത്
- 137-138 ചന്ദ്രൻ അഗ്നിയെവിളിച്ചു സ്വാഹയോടു ചന്ദ്ര
നെ വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ പറഞ്ഞ മധ്യസ്ഥം
- 139-141 ദേവന്മാർ ത്രിമുന്തികളെ ബോധിപ്പിച്ചു ആ
വലാധി
- 142 വീണ്ടും ദേവസഭ, ദേവന്മാരും മഹർഷിമാരും
ദമ്പതീസമേതരായ് കൂടുവാൻ നിയോഗിച്ചത്
- 143 പരമേശ്വരസ്വാമി സ്ഥാനാധിപനായി വർത്തി
ച്ചതും വിഷ്ണുഭഗവാൻ സതികളോട് ചന്ദ്രനെ
വിളിച്ചുവരുത്തുവാനാജ്ഞാപിച്ചതും
- 144 സ്രീകളെല്ലാം വിളിച്ചുതോറത്
- 145 വിഷ്ണുഭഗവാൻ അനസൂയയോടു ചന്ദ്രനെ വിളി
പ്പാനാജ്ഞാപിച്ചതും വിളിച്ചതും
- 146 അനസൂയ വിളിച്ചതിന്നു ചന്ദ്രൻ സ്വാഹയുടെ
വയറിൽകിടന്നു വിളികേട്ടതു
- 147 ഉടനെ അഗ്നി സ്വാഹയെ വമിച്ചു വിട്ടതും
സ്വാഹയുടെ വാദവും
- 148 ചന്ദ്രൻ സ്വാഹയുടെ ജാരം ഭേദിച്ചു പുറത്തു
വന്നത്
- 149-150 ത്രിമുന്തികളെ സഭാവാസികൾ സ്മരി
ചെയ്തു
- 151-152 ദേവന്മാരുടെ അപേക്ഷക്ക് സ്വാഹയെ
ഉണർത്തികൊടുത്ത് സഭ പിരിഞ്ഞത്

- 153 രണ്ടയെ പിരിഞ്ഞു തുളസീദാസൻ മോഹ
പരനായതും ആത്മാരാമൻ അറിയുന്നതും
- 154_156 ആത്മാരാമൻ പുത്രൻ ഉപദേശംകൊടുത്തു
മോഹം നീക്കി വിരക്തനാക്കിയത്
- 157 തുളസീദാസന്നു വിവാഹം. ആത്മാരാമന്റെ
യാത്ര. തുളസീദാസൻ മുഹമ്മദീയരാജാവിന്നു
ഗുരുവായി കാശിയിൽ വസിച്ചതും ഭൂതഭർ
നവും ഹനുമാൽഭർതനവും രാമഭർതനവും
- 158_160 അക്കോബർപാതുഷാവിന്നു തുളസീദാസൻ
ശ്രീരാമനാമമന്ത്രമാഹാരവും ഉപദേശം
- 161_162 മുഹമ്മദീയർ രാജവഭരണിൽ വന്നതും രാജാ
വിന്നോടു പരിഭവിക്കുന്നതും
- 164_165 രാജാ അക്കോബർപാതുഷാ ഗുരുവിനെ ഭക്തി
സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നതും
- 166_167 മുഹമ്മദീയർ രാജാവിന്നു ഭയ്യുപദേശംകൊടുത്തു
വശത്താക്കുന്നത്
- 168_179 രാജഭടന്മാർ രാജകല്പനക്കു ശ്രീരാമസ്വാമിയെ
കാട്ടിത്തരണമെന്നു ഗുരുവിനെ ശാസിക്കുന്നത്
മുഹമ്മദീയരുടെ ശ്രീരാമഭൂഷണവും ഗുരുനി
- 170_172 ന്നയും തുളസീദാസന്റെ വൃന്ദനവും
തുളസീദാസൻ ശ്രീരാമസ്വാമിയെയും ഹനു
- 173 മാനെയും വിളിച്ചു മുറയിട്ടത്
- 175_176 ഹനുമാന്റെ കല്പനക്കു വാനരന്മാർ മുസൽ
മാന്മാരിൽനിന്നു ഗുരുവിനെ രക്ഷിക്കുന്നത്
- 177 അക്കോബർപാതുഷാ ഗുരുവിനെ അഭയം
പ്രാപിച്ചു രക്ഷപ്പെടുന്നത്
- 178_180 വ്യാസമഹർഷിയുടെ അവതാരമായ ജയഭദ്ര
വസ്വാമിയുടെ അവതാരം
- 181 ജയഭദ്രവസ്വാമികളുടെ വിവാഹം
- 182 ജയഭദ്രവസ്വാമികൾ ഭായ്യാനുഭവത്തനായി
തപസ്സിനു പുറപ്പെടുന്നത്

- 183 ക്രൈസ്തവരാജ്യത്തിലെത്തിയത്
- 184 ക്രൈസ്തവരാജാവിന്റെ ഭാര്യക്കു പതിവുതാഡമം
 ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാര്യയെ നിയോഗിച്ചു തപ
 സ്സിനായി വനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്
- 185-186 വനവണ്ണനയും തപസ്സിലിരുന്നതും
- 187-188 സമാധി
- 189-190 കള്ളന്മാർ കണ്ടെത്തിയതും കൈകാലുകൾ മുറി
 ചുറ്റും കിണററിൽ തളിയതും
- 191-192 കച്ചവടക്കാർ കണ്ടെത്തി കിണററിൽനിന്ന്
 കേറിയത്
- 193-195 വണിക്കിന്റെ സമീപത്തിലാക്കിയതും വണി
 കിന്ന് ചെയ്ത ഉപദേശവും
- 196-197 വണിക്കിന്റെ കൂടെ ജയദേവർ ക്രൈസ്തവരാജ്യം
 ചേരുന്നത്
- 198-199 രാജപതി ഗുരു മരിച്ചതായി കളവു പറയുവാൻ
 തപസ്വിനി ഉടൻ ചാടുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നത്
- 200 രാജാവ് അറിഞ്ഞാൽ വിരോധിക്കുന്നതും രാജഭട
 ന്മാരെ സ്വന്തമായി തിരുവാനന്തപുരത്തു ചെല്ലുമാറ്റിയതും
- 201 രാജാവിന്നും ഗുരുപതിക്കും അശരീരി ഉണ്ടായതു
- 202 ജയദേവസ്വാമികൾ വണിക്കിനോടുകൂടി ഗോ
 പുരത്തിൽ എത്തിയവിവരം അറിഞ്ഞു രാജാ
 വും ഗുരുപതിയ്ക്കു കൂടി എതിരേല്ക്കുവാൻ
 പുറപ്പെട്ടത്
- 203-204 ജയദേവസ്വാമികളുടെ മുറിഞ്ഞാ കാൽകൾ
 പത്മിനി കണ്ട ഉടനെ മുളച്ചുണ്ടായതും സഭാ
 വാസികൾ സ്തുതിക്കുന്നതും
- 205 നാരദമഹർഷിയുടെ അവതാരം, പുരന്ദരഭാസ
 നായിത്തീരുവാൻ കാരണം
- 206-207 വസിഷ്ഠൻ മുതലായവരോട് ദേവസഭയിൽ
 നാരദൻ ചെയ്ത വാദം

- 209_210 പരമഭാസന്റെ ജന്മചരിത്രം
 211_213 പുരന്ദരഭാസൻ ലക്ഷ്മീഭായിയെ വിവാഹം ചെയ്തത്
- 214_215 തൃശ്ശിണീഭായിയുടെ ജനനം രാധാകൃഷ്ണമന്ത്രാമഹിമ
 216_221 മഹാവിഷ്ണു പുരന്ദരഭാസനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ വൃദ്ധബ്രാഹ്മണവേഷം ധരിച്ചുവന്നു ധനം യാചിക്കുന്നതും പുരന്ദരഭാസനോടു ശൗകൃത്യം ചെയ്തതും പുരന്ദരഭാസൻ വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തി കടക്കു പോയ ശേഷം ലക്ഷ്മീഭായി വൃദ്ധനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു മൂക്കുത്തിടാനും കൊടുക്കുന്നതു്
- 223 മായാബ്രാഹ്മണൻ ഭാനുവാങ്ങിയ നാസാമണി വില്പനക്കു വർത്തകനായത്
- 224 വർത്തകൻ ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ നാസാമണി പുരന്ദരഭാസന്നു വില്പനയ്ക്കു്
- 225_226 നാസാമണി ഭാനുകൊടുത്തതിന്നു പുരന്ദരൻ ലക്ഷ്മീഭായിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു്
- 227_228 ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഭഗവൽസ്തുതി
- 229 രാധാകൃഷ്ണമന്ത്രാമഹാത്മ്യത്താൽ ഭഗവാൻ മഹാലക്ഷ്മിയുടെ നാസ മണി ലക്ഷ്മീഭായിക്കു കൊടുപ്പിച്ചു സങ്കടം തീർത്തു സത്യം രക്ഷിച്ചതു്
- 230 ദൈവാനുഗ്രഹഫലം കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു പുരന്ദരൻ ത്യാഗിയായതു്
- 231 ത്യാഗിയായ പുരന്ദരനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ ഭഗവാൻ വന്നു തൃശ്ശിണീഭായിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാതെ ചെയ്ത സന്ത്യായം ഭൂരിതമെന്നു പറഞ്ഞു സങ്കടപ്പെടുന്നതു്.
- 232_235 മായാബ്രാഹ്മണനായ ഭഗവാൻ തൃശ്ശിണീഭായിയെ കൊടുപ്പാൻ വിവാഹം തീർച്ചയാക്കി ധനം കൊടുത്തു ആഭരണങ്ങളോടുകൂടി ചെന്നു ബ്രാഹ്മണസംഘങ്ങൾക്കിടയിൽ പണ്ഡരിയിൽവെച്ചു വിവാഹമഹോത്സം നടത്തിയതു്
- 236-237 ഭഗവൽസ്തുതി.

ധർമ്മാമൃതം .

*****

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഓം ശ്രീ മഹാഗണപതയെ നമഃ-

ശ്രീകൃഷ്ണ കൃഷ്ണ വിഷ്ണോ ശ്രീവാസു ദേവസുനോ
ശ്രീകൃഷ്ണ ഗോപാലക ഗോപികാ മനോഹര
ദേവകീകുമാരക ദേവേശ വിഷ്ണോ കൃഷ്ണ
ദേവദേവേശ നിത്യം പാലിക്കജഗല്പതേ.
ഗോവിന്ദ ദാമോദര ശ്രീപതേ കൈടഭാര
ഗോവുന്ദമേച്ച കളിയാടിന നന്ദസുനോ
വെണ്ണകട്ടുണ്ടോരുണ്ണിക്കൃഷ്ണനാം ഭഗവാനെ
കണ്ണിണയണച്ചെന്നെ കനിഞ്ഞുപാലിക്കണേ.
കംസാര കാരുണ്യാഞ്ജ കല്പഷവിനാശന
സംസാരമഹീരഹ ബീജകാരണ ദേവ
നമസ്സ നാരായണ നമസ്സ ഹൃഷീകേശ
നമസ്സ പുരാതന നമസ്സ നളിനാക്ഷ
സരസീരഹനാഭ ക്ഷീരസാഗരവാസ
കരുണാവാരിരാശേ കാമദ രമാപതേ
മുക്കു മൂരാന്തക മാധവ മധുരിപൊ
മുകിൽവണ്ണനാം കൃഷ്ണ വിഷ്ണോ തെ നമസ്കാരം
കൃഷ്ണനാമത്തെപ്പാടി വന്നോരു കിളിപ്പെണ്ണ
കൃഷ്ണൻ്റെ കഥാമൃതം പാവനം മോക്ഷപ്രദം
ചൊല്ലെടൊ പണ്ഡരിയാം പുരിയിൽ വാസുദേവൻ
ചൊല്ലാങ്ങും പണ്ഡരീശനായ്താണ ചരിതം നീ
കലിയാം ജഗത്തിങ്കൽ കല്പഷ വിനാശനൻ
കല്പഷം തീർത്തുകൊൾവാൻ മാനുഷപുരിഷയ്ക്കു

ഭരിതം തീർന്നു മോക്ഷം നൽകീടും രൂപത്തോടും
 പെരികെ മുമ്പിമാരാൽ പുജിതനായി നിത്യം
 താരികെ ദാരുണമൊഴ്ത്താജ വിഭോചനൻ
 വാദൻ മേവുന്നോരു ചരിതം പറകെടൊ
 ഇത്തരം ചോദ്യംചെയ്ത നേരത്തു കിളിപ്പെരു
 ലുരത്താരിൽ മോദത്തോടും ചൊല്ലിനാൾ ഭക്തിയോടേ
 ശങ്കരൻ ശിവാധവൻ രൂപംബകൻ ചന്ദ്രമുഖൻ
 പങ്കങ്ങളുൾക്കൊരിമാം പാലിക്ക സദാകാലം
 പങ്കജഭവൻതന്റെ ജായയാംസരസ്വതി
 ശങ്കവിട്ടെൻ നാവിന്മേൽ നടന്നു ചെയ്തിടട്ടെ
 ശ്രീകൃഷ്ണ ഗോപാലാഖ്യഭേദികാനുഗ്രഹത്താൽ
 ശ്രീകരമാകും കഥയൊന്നിന്റെ കഥിക്കുവാൻ
 കവിനായകൻ വ്യാസൻ ശുകനും സുതൻതാനും
 കവിയും വാല്മീകിയും മറ്റുള്ള മുനികളും
 തുണച്ചിടണമിരിക്കതിന്നായവരെ ഞാൻ
 വണങ്ങീടുന്നേനിതാ നിർഭരഭക്ത്യാദരം
 പാരിതിൽ കവിശ്രേഷ്ഠ രസംബു മുണ്ടുചൊൽവാൻ
 ഭാരതീവിലാസമങ്ങേറിയ ഭോഷജ്ഞെന്മാർ
 ഭോഷനാമടിയന്റെ ഭുമ്മാഹംകൊണ്ടീവണ്ണം
 ഭാഷണംചെയ്താനായിട്ടുദ്യോഗിച്ചെന്നേ വേണ്ട
 വിദ്വത്ത്വം ചൊല്ലിലില്ല പാടവം തെല്ലമില്ല
 വാല്യകൃഷ്ണവിസ്മയം കിഞ്ചനയില്ലെന്നില്ല
 എങ്കിലും ചൊൽവൻ ഗുരുകാരുണ്യാലാകുംവണ്ണം
 പങ്കങ്ങളുൾക്കൊന്ന കഥയൊന്നനവദ്യം
 പിഴകൾ കണ്ടെന്നാലും സുധികൾ പൊരുത്തീടും
 പഴിക്കുന്നതുമൂലം രല്ലജ്ഞരഹംമന്യർ
 ഭഗവൽഭക്തികൊണ്ടു ശ്ലാഘ്യനാം പുണ്യരീക-
 ഭഗവൽഭക്തൻതന്റെ ചരിത്രം ചുരുക്കി ഞാൻ
 ചൊല്ലുന്നേൻ ഭരിതൗലനാശനം മോക്ഷപ്രദം

കല്പ്യാണപ്രഭം മുനിപ്രോക്തമത്യർത്ഥം രമ്യം
 ഭണ്ഡിലാവന്യമെന്നും ചൊല്ലുന്ന ഭൂഭാഗത്തെ
 ഭണ്ഡകാരണ്യമെന്നും ചൊല്ലുന്ന ചിലരെല്ലാം
 ഏതവും പ്രസിദ്ധമായുള്ളോരാവനത്തിന്നു
 ചെററടുത്തായുണ്ടൊരു പട്ടണം മനോഹരം
 അമ്മഹാനഗരിക്കു ഭൂഷയായ് മേവിടുന്ന
 നിർമ്മലജലം നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നൊരുനാദി
 പറയാം ചന്ദ്രഭാഗയെന്നുപോഷ്കാനാദി
 നിറയജ്ജനംവന്നു കുളിക്കും പുലർകാലെ
 ഐശ്വര്യലക്ഷ്മിനിത്യം കൂത്താടും പാവാ
 മാശ്വര്യം സർവ്വസ്വത്വമുഖ മതിലെന്നും
 ശോഭിക്കുംഭൂസുരന്മാരസംഖ്യമുണ്ടുചൊൽവാൻ
 പ്രാഭവമെഴുന്നവർ ബന്ധുമിത്രാഭ്യാവൃതർ
 എത്രയും വിഷ്ണുഭക്ത നത്യന്ത ഗുണശീലൻ
 തത്രസ്ഥനൊരുവിപ്രൻ പുത്രശോകത്താലാർത്തൻ
 നിത്യവും പുലർകാലെ കുളിച്ചു ഭായ്യയോടും
 അത്തൽതീർത്തരുളുവാൻ വിഷ്ണുവെ പുജിച്ചിതു
 പലവത്സരം കഴിഞ്ഞുളവിലൊരുദിനം
 കലനാരിയും ഗർഭം ധരിച്ചു ദൈവയോഗാൽ
 പുണ്യരീകാക്ഷൻ തന്റെ കാരുണ്യമോഹാർക്കായി
 ലിണ്ടൽനീങ്ങിന ജായാധവന്മാർ ദേവൻതന്നെ
 സേവിച്ചുവാഴ്ചകാലം ജനിച്ചു സുതരത്നം
 അവന്നു ജാതകമ്ം വിധിപോൽ ചെയ്തുതാതൻ
 വൃദ്ധന്നു പുത്രലാഭമുണ്ടായ വാർത്തകേട്ടു
 വൃദ്ധമായ നാരിജനങ്ങളെന്നുവേണ്ടാ
 പണ്ഡരീപുരേ വാഴ്ച ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം വന്നു
 കണ്ടലംകൊണ്ടാടിനാർ പുത്രന്റെ തേജസ്സിനാൽ
 വളൻ ദിനംതോറും വിധുമണ്ഡലംപോലെ
 വിളങ്ങും കമാരൻ വിധിപോൽ പ്രിയതാതൻ

പുണ്യരീകാക്ഷൻ തന്റെ ഭക്തരിലഃശുഭരൻ
 പുണ്യരീകനെന്നുള്ള നാമവു മിട്ടീടിനാൻ
 ജനകജനനിമാതൃക്കളിൽ കവിയെന്നോ
 നാലവാത്സല്യത്താൽ സുതനെ വളർത്തിനാൻ
 വിപ്രനങ്ങളൊമാണ്ടു തികഞ്ഞതാരളവിങ്കൽ
 ക്ഷിപ്രമങ്ങവരുപനയനം കഴിച്ചിതു
 പഠിപ്പാനായിപ്പിന്നെ ദേശികോത്തമനുടെ
 യടുക്കൽ വാണീടിനാൻ സഹപാഠികളോടും
 ഹോദങ്ങളെല്ലാം വേഗം പഠിച്ചു പുണ്യരീകൻ
 വേദിയന്മാരിലേററം ശ്രേഷ്ഠനായിളങ്ങിനാൻ
 ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഗുരുമുഖാൽ പാരംചെയ്തതിലേററം
 ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പുണ്യരീകനെന്നു താതനുംകണ്ടു
 ഗുരുവിൻഭക്ഷിണയും കൊടുത്തു ഭിജ്വയ്ക്കൻ
 അരികേ പുത്രനോടും വസിക്കും കാലത്തിങ്കൽ
 ഭാസുരശരീരത്താൽ തീക്ഷ്ണമാം പ്രതിഭയാ
 ഭൂസുരക്കൊരുദീപ മാജ്ഞു പുണ്യരീകൻ
 താതനും ജനനിയും ദൈവമാണെന്ന ബോധം
 ചേതസ്സിലവനേററം വളർച്ച ദിനംതോറും
 ഭയവും ബഹുമാന ഭക്തിയും പിതാക്കളിൽ
 പ്രിയമേറിയും കണ്ടവാഴ്ചിനെയീക്ഷിക്കയാൽ
 സർവ്വമിത്രബുദ്ധിമാനായ ബാലൻ പാർത്താ
 ലുച്ചിയിലെങ്ങും തന്നെയില്ലെന്നുകൊണ്ടാടിനാൻ
 പുത്രനു യൗവനമായെന്നു കല്പിച്ചതാതൻ
 തത്രസ്ഥരാകും വിപ്രവരരോടാലോചിച്ചു
 തനയൻ തനിക്കിന്നു വേളിക്കു കലം ശീലം
 ധനവും ലാവണ്യവുമുള്ളൊരു കന്യാരത്നം
 തിരഞ്ഞുകണ്ടു വേളി കഴിച്ചുകൊൾകവേണം
 തരത്തിലെങ്ങാനുണ്ടോ ചൊല്ലുവിനെന്നോതിനാൻ
 കന്യകതന്നെപല ദിക്കിലുമന്വേഷിച്ചു
 ധന്യനാം വിപ്രവയ്ക്കൻ ക്ലേശിച്ചുവാഴുംകാലം

ജാതകം കൊണ്ടുവന്നു പലതും ചേർത്തുനോക്കി -
 ഏതുമേ യോജിക്കാതെ മടക്കി ചിലതൊക്കെ;
 നന്നായി പരീക്ഷിച്ചു യോജിപ്പുകളിതെന്നു,
 കന്യക പാർത്താൽ നല്ല സുന്ദരീരത്നം തന്നെ.
 താതന്നും ജനനിയും സഹജന്മാരും കൊള്ളാം
 സതിതാനെന്നുപാർത്താൽ ചൊല്ലാതെ കഴിവില്ല.
 കലവും പിഴവില്ല ധനവും നൽകുമേവം
 പലതു മോത്തു താതന്നുറച്ചാൻ വിവാഹവും.
 അടുത്തു ശുഭലഗ്ന വിധിച്ചു മുഹൂർത്തവും
 കൊടുത്തു പത്രങ്ങളും വരുത്തി ദ്വിജന്മാരെ;
 വിധിക്കു വിവാഹവും കഴിച്ചു പുത്രൻ തന്നി
 ക്കധിക സന്തോഷത്താൽ വസിച്ചാരവിലതും.
 കഴിഞ്ഞു കാലമൊട്ടു ജനകൻ മഹാവൃദ്ധ
 നൊഴിഞ്ഞു പുത്രൻ തന്നെയേല്പിച്ചുഗൃഹകാര്യം.
 മഹാകൃത്യവും വൃദ്ധയ്ക്കു വാതെ വന്നമൂലം
 സഹസ്ര പുത്രഭാര്യ ചാരിച്ചാളതുസർവ്വം.
 ജനക ജനനിമാർ ഹിതത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
 ദിനവു മന്ദരൈലാം നടത്തിവന്നുമാദാർ.
 ചരിച്ചു ദാസിമാരെ തിരഞ്ഞു പുണ്യരീകൻ
 ഭരിത തരുക്കുട്ടത്തെ നട്ടു വളർത്തിനാൻ.
 ധനമങ്ങുളളതൊക്കെ നശിപ്പിച്ചുതുമുലം
 മനസി ബേദംകൊണ്ടു പുത്രനെ വെരത്തിതു.
 സ്നേഹവും പരസ്പരം കുറഞ്ഞു ദിനന്തോരം,
 മോഹവും മദംകോപ മാദിയാംഗുണമൊക്കെ
 പുത്രകലാരികളും പിരിയാതിരിപ്പായി
 ഒട്ടത്രയും വൈരത്തോടും പിരിഞ്ഞുവാണാരവർ.
 വൃദ്ധനാം ദ്വിജൻ ഭിക്ഷയെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാൽ
 വൃദ്ധതാൻ ചമയ്ക്കേണ മെന്നതും വന്നുചേർന്നു.
 നടപ്പാനില്ലശക്തി താതന്നും ജനനിക്കും
 കൊടുത്താൽ ഭജിച്ചീടും കണ്ണുകൾക്കില്ലകാഴ്ച;

പട്ടിണി പൊണ്ടതന്നെ ചിത്തമു കഴിഞ്ഞീടും,
 കിട്ടിയാൽ ചിലദിനം ഭക്ഷിച്ച മേവുതാനും.
 കാണുന്ന ദുഃഖമെല്ലാം ബാലനെ ഭുജിച്ചിതു;
 കാണാമാറില്ല നിന്നെപ്പോലൊരുത്തനെയെന്നാർ
 താതനോ വൃദ്ധനോ ജനനനി താനുമേവം
 മേതന്നി നിന്നാക്കാട്ടും കനിവില്ലാത്തതെന്തേ?
 ഏകപുത്രനാം നിന്റെ താതനെ മറക്കാമോ?
 ശോകമങ്ങാറുണ്ടാട്ടും വന്നുപോകരുതല്ലോ.
 നാകലോകമൊന്നും ഗ്രഹിച്ചു നിനക്കിന്നു
 പകലും രാത്രികൂടിപ്പിയാതിരിക്കാമോ?
 വളർത്ത ചിത്രമാത്ര ജ്ഞാതെ മറന്നാറി
 വളന്ന മോഹമെങ്കൊണ്ടു തരുണീവശനായി -
 ഭവിപ്പാൻ മൂലമെന്തു ചെയ്യേണ്ടൊപുണ്ഡരീക?
 ഭാവമെന്താണുനിന്റെ തരുണീ വാർത്തയാണോ?
 പലരും പലതേവം പറഞ്ഞുകേട്ടെന്നാലും
 നിലയിലൊരുഭേദ മവന്നു വന്നീലേതും!
 വാല്കൃം വന്നോരിവർ ഭരിതമെന്നല്ലാതെ
 കൃദ്ധതപ മിഥുനീഹ വരുവാനില്ലബന്ധം
 ഏതായും ബോധമുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്ഡരീകൻ
 ചിത്രമെത്രയുമിവ നിങ്ങിനെയായതോർത്താൽ
 പണ്ഡരീ നഗരത്തിൽ വാണിടും ദുഃഖമൊക്കെ
 പുണ്ഡരീകനെ നിന്ദിച്ചേററവും വിസ്മയിച്ചാർ.
 വിഷ്ണുതന്നാജ്ഞാപശാൽ ബാലന്റെ ചിത്തമൊന്നും
 വൈഷ്ണവീശക്തിമെല്ലെ മോഹത്തിലാക്കിവെച്ചു,
 ചലിപ്പിച്ചുതുമൂലം മറന്നു പുണ്ഡരീകൻ
 ഫലിക്കാതിരിക്കുമോ മായതാൻ പരീക്ഷിച്ചാൽ.
 അക്കാലമൊരുദിനം പണ്ഡരീ പുരത്തിങ്ക-
 ലുറുക്കാമ്പു തെളിവുള്ള വിപ്രരങ്ങൊത്തുചേർന്നു
 സ്പർശമാ പാരായണം ചെയ്യുവാനൊരേടത്തു
 സല്ലഭിച്ചൊരു മുഖ്യ ദുഃഖനെ നിയമിച്ചാർ.

മുറയായ് ഭിന്നം പ്രതി നടത്തി വരുംകാലം
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ദ്വിജന്മാരെല്ലാവരും
 ഓമിനീ സമേതരായ് ഭക്ഷിണയതും നൽകി
 കാമഭം കഥാസാരം ശ്രവിച്ചുരനുഭിന്നം.
 നാരികൾ തമ്മൊടൊത്തിട്ടൊരുനാൾ പുണ്യരീതി-
 ചാരുഭാഷിണി ഭാര്യതാനാം പോയ്ക്കുടമകേട്ടാൾ.
 തന്നുടെ രമണനോടൊത്തു പോയ്ക്കുടമകേട്ടാൻ.
 തന്നാശീർമ്മിണിക്കൊരു മാഗ്രഹം വെട്ടിക്കൊണ്ട്,
 പിരിഞ്ഞു വാങ്ങേൽ മാനോധ ചിന്തചെയ്താൾ
 വാങ്ങൊത്തിട്ടല്ലെ വരുന്ന നാരിജനം.
 വിധവപോലല്ലയോ വന്നതു ഞാനുമിപ്പോൾ
 വിധിയിതെന്റെ ഭാഗ്യം ഹീനതകൊണ്ടല്ലയോ.
 വരനോടാരുമൊന്നും പറഞ്ഞാലേറുന്നില്ലാ,
 കരളിലെന്നിൽപ്പോലും വരനു കനിവില്ലാ!
 പോരുന്നനേരമൊക്കെ ക്രോധമാകയാലെത്തും
 മാറത്തു ചെന്നുചൊൽവാൻ സമയം കാണുന്നില്ലാ.
 പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചു വരനെക്കൂട്ടിത്താനും
 നിറഞ്ഞ സഭതന്നിൽ വാണു വായന കേൾപ്പാൻ
 പെരികെ മോഹമിനിക്കരികെ വരനോടും
 ചരിതം കേട്ടുകൊൾകിൽ ഭൂരിതം നശിച്ചീടും.
 മാനസ പലവിധം ചിന്തിച്ചു മെല്ലെമെല്ലെ
 മാനിനീ മണിച്ചെന്നു ശുഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൾ.
 ചമച്ച ഭോജ്യങ്ങളും കൊടുത്തി വെച്ചുലീലം
 നമിച്ചു രമാകാന്തനാകിയ വിജ്ഞാതനെ,
 പതിക്കു നല്ലബുദ്ധി യുദ്ധവാക്യവാനായി
 സതിതന്മനംനൊന്നു ഭജിച്ചു കേണുവാനാൾ.
 സതിയാമവർതന്റെ മാനസ താപംകൊണ്ടി
 ട്തിയായ് സന്തോഷിച്ചു വാരിജനാഭൻ താനും,
 പുണ്യരീകരം വന്നു നിത്യകർമ്മവും ചെയ്തു
 പണ്ഡിതനായോരവൻ ഭക്ഷണം ചെയ്തുമോദാൽ

ഭാമിനീരാസമല്ല മശിച്ചു വന്നുവേഗം,
 കോമളാംഗിയാമവരം ചാരത്തു ചെന്നു നിന്നാൾ.
 പുണ്യരീകണഭാവം തെളിഞ്ഞു കണ്ടുതനപി
 പുണ്യരീകാക്ഷൻ തന്നെ ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിച്ചു.
 പുരിയിലനുഗ്രഹേന്ദു വൃത്താന്തമാദിയായി
 വരനോടോരോന്നേവം പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ.
 ഭർത്താവേ! നാഥ! മമ വാത്സല്യം കേൾക്കേണ്ടവൻ.
 ഓത്തുചൊല്ലേണമെന്നിൽ കാരുണ്യമുണ്ടെന്നാകിൽ.
 നമ്മുടെ പുണ്യരിയാം പുരിയിലെത്രനാളായ്
 സന്മഹീ ദേവന്മാർക്കു നന്മകൾവരുവാനായ്,
 എല്ലാരു ഓത്തുചേർന്നു നല്ലൊരു പുരാണത്തെ
 കല്പനാം ഭൂസുരൻതാൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നു.
 നാരിമാരെല്ലാവരും വരന്മാരോടുകൂടി
 വരുന്നു ദിനന്തോരം കേൾക്കുന്നു കഥാസാരം,
 ഇന്നലെ യടുത്തില്ലത്തമ്മമാരോടും കൂടി
 ധന്യനാം ഭർത്താവേ! ഞാൻ കുറച്ചു ചെന്നുകേട്ടേൻ
 കേൾക്കുവാനാശപാര മതിനാൽ പോകുന്നാമെ
 ന്നക്കല നാരിമണി പറഞ്ഞു ബോധിച്ചപ്പോൾ
 ചൊല്ലിനാൻ പുണ്യരീകൻ നാരിമാർമണേ! കേൾക്ക
 നല്ലൊരു പുരാണെന്നാം കേൾക്കുകിൽനല്ലതല്ലോ.
 വിധിയും നിഷേധവും ചൊല്ലീടുമതിലുള്ള
 വിധിപോൽ നടക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിവരാ.
 അറിഞ്ഞു നടക്കാഞ്ഞാൽ പെരികെ ദോഷമുണ്ടാം
 പറഞ്ഞുകേട്ടുവെന്നാലങ്ങിനെ നടക്കേണം.
 ഗൃഹത്തിലുള്ളവേല കെടുത്തുപോയിടേണം
 അഹസ്സുകഴിക്കുവാൻ നമുക്കുതൊഴിൽവേണം.
 നിയമവിധിപോലെ നടന്നുകൊൾവാനുള്ളിൽ
 ഭയത്തിന്നതുതന്നെ കാരണമെന്നുവരും.
 അതിനാലതുകേൾപ്പാൻ ഞാൻ വരികില്ലബാലേ!
 മതിയിലോത്തുനിയ്യം കൊതികളടക്കുക

ഇനിക്കുകൊതിപാര മതിനാൽ ഭവാൻതാനും
 ഇനിക്കു കേൾപ്പിപ്പാനായ്ക്കിടയേപോരും.
 തനിയെചെന്നുഞാനും കേൾപ്പതു യുക്തമല്ലാ
 വിനയമുള്ളഭവാനരികെ മരുവേണം,
 വരികപോകനാമെന്നവളും തുനികയാൽ,
 വരനാം പുണ്യരീകൻ തുടൻയാത്രമെല്ലെ.
 ഭൂസുരവരരൊക്കെ നിറഞ്ഞ സഭയിങ്കൽ
 വസുധാസുരശ്രേഷ്ഠൻ പുണ്യരീകനുംചെന്നാൻ;
 പൂജിച്ചുവിനായകൻ തന്നെയും പെരരാണികൻ
 തേജസ്വി വിപ്രവർണ്ണൻ കഥകളാരംഭിച്ചു,
 മംഗളാചരണവും വായിച്ചുബോധിപ്പിച്ചു;
 മംഗളം മഹാസഭ തന്നിലങ്ങുതഭവിച്ചു
 ജഗത്തിന്നുൽപ്പത്തിക്കു കാരണമായിടുന്ന
 ജഗച്ഛക്തിയും ശക്തനിവരെ ബോധിപ്പിച്ചു
 ത്രിഗുണാത്മികയാകും ശക്തിതൻഗുണംകൊണ്ടു
 ത്രൈലോക്യസൃഷ്ടികായ് മുരച്ചാൻവഴിപോലെ.
 മുന്തികൾമുവുക്കുള്ള താരതമ്യവുമൊല്ലി,
 കർത്താക്കളവുക്കുള്ള കൃത്യവുമുരച്ചിതു.
 ജനകാരണമാകും കർമ്മത്തെപിരിച്ചുവം
 നിമ്ബലൻവിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ.
 ദമ്പതിമാരേ! കേൾപ്പി നത്യന്തസാരമിദം
 ദാമ്പത്യം പാലിക്കുവാനീശൻതാൻ രണ്ടാശ്ശേവി,
 തന്നുടെ കായമൊന്നു കൊണ്ടുതാൻ രണ്ടായതി
 ലൊന്നുപോൽ ശക്തനന്യ ഭാഗമായതുശക്തി.
 ദമ്പതീ ധർമ്മത്തോടും വസിച്ചോരിവരാലെ
 ദാമ്പത്യം ത്രൈലോക്യത്തിൽ മറകളറിഞ്ഞാലും
 സതിധർമ്മത്തെ തെളിയിച്ചിതാശ്ശുക്തിയെന്നു
 മതിയിൽ ബോധം നാരിമാർക്കുവന്നീടുവാനായ്
 ശക്തനാ മീശൻ കാട്ടിയാശ്രമ ധർമ്മത്തെയും
 ഭക്തിയാൽ മുക്തിമാഗ്ഗം പുരുഷക്കായിക്കൊണ്ടു

അർന്നാരിശ്വരനാ മീശനും ശക്തിതാനും
 വർദ്ധിച്ചു വരുമാൻ പ്രപഞ്ച രീതിയൊക്കെ
 പരത്തിക്കാട്ടിയോരു മുറയാൽ വന്നലോകം
 പരക്കെ കർമ്മഭേദാൽവന്നൊരു താരതമ്യം
 കൊണ്ടുപോന്നുപാപ ഭേദത്താൽ ജന്മഭേദം
 ലിണ്ടലായുതന്ന ഭേദവും പറഞ്ഞീടാം.
 കർമ്മങ്ങൾ രണ്ടും പ്രാണി വർഗ്ഗങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം -
 കർമ്മവും മാനസികം കായികം വാചികമായ്,
 ത്രിവിധ കരണത്താൽ ചെയ്യുന്നു സകലവും
 ഭൂവനേ പ്രാണിവർഗ്ഗം കർമ്മഭേദങ്ങൾപോലെ
 വരുന്നു ജന്മഭേദം സ്ഥാപരജംഗമാദി
 വരുന്നകർമ്മഭേദ മായതും കേട്ടുകൊൾവിൻ
 കായികമായകർമ്മം കൊണ്ടുപോ സ്ഥാപരത്വം
 ന്യായമായ് വന്നുചേരു മെന്നതു ധരിച്ചാലും.
 വാചികമായ കർമ്മഭേദത്താൽ ജന്തുക്കൾക്കു
 വചിക്കാം പക്ഷിമൃഗ ജന്മങ്ങളുണ്ടാകുന്നു
 വരുന്നു മാനസിക കർമ്മത്തിൻ ഭേദന്യോലെ
 തത്തന്നു ഭേദാംശവും ബ്രാഹ്മണ ചണ്ഡാലാദി
 ഭേദമാം ജന്മമോരോന്നോരോരോ കർമ്മഭേദാൽ.
 വേദിയപ്രവരരേ കേട്ടാലും ചൊല്ലീടുവൻ,
 കർമ്മങ്ങളുണ്ടെച്ചെയ്ത കൂട്ടിയ സഞ്ചിതത്തെ
 കർമ്മികളല്ലാലുമായ് ഭജിച്ചുവാഴും മദ്ധ്യേ
 പിന്നേയും ജന്മബീജ മധികം നേടുകയാൽ
 മുന്നേതിലേറെയായിത്തീരുന്നു സഞ്ചിതവും
 ആകയാൽ ജന്മനാശം വരുത്തിക്കൊള്ളുവാനാ
 യകമേ ഭക്തിയോടും ജ്ഞാനത്തെ വളർത്തണം.
 ജ്ഞാനാഗ്നികൊണ്ടല്ലാതെ സഞ്ചിതം നശിച്ചീടാ
 ജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ ഭക്തിവൈരാഗ്യമിവരണ്ടും
 കാരണമെന്നതോത്തു നിഷിദ്ധകർമ്മങ്ങളെ
 ഓരവേസന്തുജിച്ചു വൈരാഗ്യവൃത്തിയോടും

വിധിച്ചുകമ്ചെയ്തു ഭക്തിയോടനുഭവം
 ബോധിച്ചുജ്ഞാനിയായി വസിച്ചുകൊള്ളുകയും.
 ആശ്രമം നാലുമിഷ്ടംപോലവേ ഭീക്ഷിച്ചീടാ
 മാശ്രമമേതെന്നാലും ജ്ഞാനത്തെവളർത്തണം
 മുക്തിയെസാധിച്ചീടാ മെല്ലാക്കൊന്നുപോലെ
 ഭക്തിയോടെല്ലാവർക്കും സ്വാശ്രമവസിച്ചീടാം.
 ഭക്തനാമുക്തികാമൻ തനിക്കുപുരുഷാത്മം
 ശക്തനാ മീശൻ നൽകും സംശയം വേണ്ടാകേൾപ്പിൻ
 ഈശനും ദേശികനും താതനും ജനനിയും
 ആശയം തന്നിലോപ്പിൻ ഭേദമില്ലെന്നുനിത്യം
 ഈശൻതന്നെതളിനാലുണ്ടായിതി പ്രപഞ്ച
 മീശൻതാ നിപ്രപഞ്ചം രക്ഷിച്ചു കാത്തീടുന്നു
 ഈശന്റെ ലീലയല്ലാതില്ലൊന്നും പ്രപഞ്ചത്തി
 ലീശനില്ലാതെവന്നാൽ ചൈതന്യ മില്ലതെല്ലാം.
 ഈശൻതാൻ സർവ്വസാക്ഷി താൻതന്നെ കാരണവും
 ഈശനല്ലാതെകാഴ്ചും മറെറാന്നും കാണാനില്ല.
 ആകയാൽ ദേശികനും മീശനും ഭേദമില്ല
 വ്യാകുലം തീരുംവണ്ണം ബാലകനായകാലം
 ബോധമങ്ങുണ്ടാക്കുവാൻ വിദ്യകൾ പഠിപ്പിച്ചു
 ബോധിപ്പിച്ചൊരുഗുരു വീശനെന്റച്ഛാലും.
 ജനനീജനകന്മാരുണ്ടാക നിമിത്തമായ്
 ജനിച്ചു വളർന്നു. നാമെല്ലാമതിനാലെ,
 ജനിച്ചു കാലംമുതൽ വളർത്താരവരത്രെ
 നിനയ്ക്കിലീശനെന്നു നിത്യവും ബോധിക്കേണം.
 നിനയ്ക്കി ലീശൻസർവ്വ ലോകപാലനകർത്താ
 തനിയ്ക്കു ഭേദമൊട്ടു മൊന്നിലുംവരുന്നില്ലാ.
 പിതൃമാതാക്കളോർത്താ ലീശനു മേലെചൊല്ലാം
 സുതനെപ്പാലിപ്പതിൽ കാരുണ്യമുള്ളൊരത്രെ.
 ഇതിലും പ്രധാനമായ്ക്കുതീർത്തുകവേണം
 മതിയിൽ മാതാവിനെപ്പറയാം കേട്ടുകേൾവിൻ.

ഗർഭത്തിലെല്ലാജന്തു വശവും ഭരിക്കുന്നി
 തർക്കമാരെയാണ് ചിന്തചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ,
 അങ്ങിനെയല്ലാ നരജന്മത്തിൽ വിശേഷമു
 ണ്ടംഗനമാർക്കുദുഃഖം മൃഗങ്ങൾ പോലെയല്ലാ.
 ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം പാർക്കി ലോത്തറിയുന്നബുദ്ധി
 യന്തരെ തെല്ലുപോലുമില്ലെന്ന നിസ്സംശയം.
 മാനുഷ ജനികൾക്കു ബുദ്ധിക്കു വിശേഷവും,
 മാനസേ ദുഃഖങ്ങളും ജ്ഞാനവു മേററുമുണ്ടാം.
 അതിനാൽ ദുഃഖമേററ മനുഷ്യർക്കുളാകും
 മതിയിലോത്തുന്നനായാലിപ്പതതും ദുഃഖം
 ഓത്തുകൊള്ളവിൻ പുത്രന്മാനനം ചെയ്യുവാനാ
 യെത്രയും കഷ്ടപ്പെട്ട പിതൃമാതാക്കൾ തമ്മെ
 പാലനം ചെയ്യാതുള്ള ദുഷ്ടരാം നരന്മാരിൽ
 പാലനപരനീശൻ കൃപയുണ്ടാകയില്ലാ.
 ബുദ്ധിമാനായ നരനീശാദി നാൽവരേയും
 ശുദ്ധനായ് ഭേദമെന്യേ പുജിച്ചുകൊൾകവേണം.
 പരസ്പരീരതിതന്നെ യകറ്റി ക്ഷമകൊണ്ടു
 ധരിത്രീസമയായ തരുണി തന്നെവേട്ട,
 ഗൃഹസ്ഥാശ്രമസ്ഥനായേക പത്നിയുമായി
 ഗൃഹസ്ഥൻ പ്രതന്നിഷ്ടാ തല്പരനായിനിത്യം
 ഗുരുവും താതമാതു ദൈവമിന്നാൽവരേയും
 പെരികെ ഭക്തിയോടും പുജിച്ചു വസിക്കേണം.
 നാരിയും വരഗേഹേ താതമാതാക്കളേയും
 കാരുണ്യമോടുപിന്നെ പതിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചും
 സതിതൻ ധർമ്മത്തിനു പിഴവു വരുത്താതെ
 മതിയിൽ ബോധത്തോടും വസിച്ചീടുകവേണം.
 സതിയാം സാവിത്രി തൻപതിയെപ്പാലിപ്പാനായ്
 മതിയിലോർത്തുകല്പിച്ചീടീനോ രഗ്നിതന്നിൽ
 കാലനെയരിക്കുവാൻ ദുഃഖമായ് ഭാവിച്ചതും
 കാലന്തരയക്കാതെ വരനെപ്പാലിച്ചതും.

വരനിലവരംകുള്ള വാത്സല്യമതുമെല്ലാം
 സരസം ഭൂസുരേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചിതു.
 പില്ലാടങ്ങനസ്യ തന്നുടെ ചരിത്രവും,
 ചൊല്ലൊണ്ടു മരുന്ധതി തന്നുടെ ചരിതവും,
 സതിയാം പത്മാവതി തന്നുടെ ചരിതവും,
 ശ്രുതികൾ തെളിയുമാരച്ച ഭൂമിദേവൻ,
 നാരിമാരനസ്യ പോലവെ ഭവിക്കേണം,
 ചാരിത്രം വേണ്ടുവണ്ണം രക്ഷിച്ചീടുകവേണം;
 പറഞ്ഞു പിന്നെ പുത്രന്മാരുടെ ധർമ്മമാക്കെ
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ധരണീസുരന്മാരെ!
 ധരിപ്പിൻ, പണ്ടു താതൻ തന്നുടെ വാർത്തക്കായി
 ധരണീ ദേവനാകും പരശുരാമൻ, തന്റെ
 മാതാവുതന്നെ ഹനിച്ചീലയോ പിതൃവാക്യം
 ചേതസ്സിലോത്തുന്നന്നായ്ക്കാലിച്ചീടുകവേണം
 ശ്രീരാമൻ താതവാക്യം രക്ഷിപ്പാൻ സീതയോടും
 ചരിച്ചാൻ പതിന്നാലു വത്സരം വനാന്തരെ
 ഗരുഡൻ പണ്ടു മാതൃവാക്യത്തെരക്ഷിപ്പാനായ്
 സുരരെച്ചെന്നു വെന്നു കൊണ്ടുവന്നമൃതവും
 കൊടുത്തു, മാതൃവാക്യം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും,
 മിടുക്കരായിട്ടു പാണ്ഡവരഞ്ജുപേരും,
 അഞ്ചാതെ മാതൃവാക്യം രക്ഷിച്ചുകൊൾവാനായി
 പാണ്ഡാലിതന്നവേട്ടു കൊണ്ടീലെകേട്ടുകൊൾവിൻ
 മാതാവാംകുന്തിചൊന്ന വാർത്തയെ രക്ഷിപ്പാനായ്
 വാതനന്ദനനേക ചക്രയിൽ ചെയ്തവൃത്തം
 ആദിയായുള്ളകഥ പലതും ചൊല്ലിക്കേട്ടു,
 വേദിയവരരെക്കെ യാനന്ദാസ്തിയിൽ മുങ്ങി?
 പിന്നെയു ഭഗീരഥൻ ചെയ്തോരു തപോബലാൽ
 സന്നമാജ്ഞ സഗരാദികൾ പാപമൊക്കെ.
 ഗംഗയും ഭൂമിതന്നിലൊഴുകി വന്നവാരം
 ഗംഗാ കാമുകൻ തന്റെ മാഹാത്മ്യമഖിലവും,

കാശിയിലൊഴുകുന്ന ഗംഗതൻ വിശേഷവും,
 കാശീശനാകുമീശൻ തൻ ക്ഷേത്രവിശേഷവും,
 ഗംഗയിൻ മാഹാത്മ്യവും സ്നാനത്തിൻ ഫലങ്ങളും,
 ഗംഗയാമന്നപൂണ്ണ തന്നുടെ മഹിമയും,
 ചുരുക്കിപ്പിന്നെ കഥ യോരോന്നിൻ സാരമൊക്കെ
 യുരച്ചുഭൂമീദേവൻ കഥയും നിർത്തിവെച്ചാൻ.
 പിരിഞ്ഞു ജനമെല്ലാം നടന്നു ഗൃഹത്തോരം
 വിരിഞ്ഞു പുണ്യരീക മാനസസരോജവും
 പറഞ്ഞു പത്നിയോടു വിളിച്ചു പുണ്യരീകൻ
 നിറഞ്ഞ. ഖേദത്തോടും ഭാമിനീമണേ! കേൾക്ക,
 നിന്നുടെ വാക്കുകേട്ടു വന്നോരുമുലമായി
 ധന്യ! ഞാൻപെരുമാണികൻചൊന്നവയൊക്കെകേട്ടേൻ
 ഇന്നുനാംപോകവേണം ഗംഗയിൽ സ്നാനംചെയ്യാൻ,
 അന്നപൂണ്ണയെച്ചെന്നു ദർശനം ചെയ്തീടേണം.
 കാശിയിൽ വാഴുമീശൻ കാരുണ്യക്കടലായ
 വിശ്വനാഥൻ തൻ പാദസേവയെ ചെയ്തീടണം.
 വൈകുന്തിനിയൊട്ടും താമസിക്കേണ്ടൊമ്പാലെ
 വൈകുണ്ഠൻ തുണക്കുന്നു പറഞ്ഞു പുണ്യരീകൻ
 നദിയിൽ ചെന്നുവേഗം കുളിച്ചു നിത്യകർമ്മം
 മുദിതൻ മുറുപോലെ നിവൃഹിച്ചുനന്തരം.
 തന്നുടെ ഭരിതങ്ങളോരോന്നായ് നിരൂപിച്ചു
 ചെന്നവൻ പരമീശൻ തന്നെയും ചിത്തമേന്തി
 പത്നിയും താനുമായിക്കാശിക്കുപോകുന്നേരം,
 ഭഗവാനുസ്മരിച്ചതൊരനും ജനനിയും.
 കൂടവേപുറപ്പെട്ടു നാൽവരും കൂടിച്ചേർന്ന്
 കാടുകൾ നദികളും കടന്നുകടന്നുപോയ്,
 വാടിന മനസ്സോടും കേടകന്നീടുവാനായ്
 തേടിനാൻ പുണ്യരീകൻ ശ്രീകാശീക്ഷേത്രദേശം.
 ചെന്നുടൻ ഗംഗാതീരം തന്നുടെ നികടത്തി-
 ലുന്നത. തപോധനൻ കക്കടന്നൊന്നുപോരാം.

മാമുനിവാഴുന്നോരു പണ്ണുശാലയിൽ ജന-
 മാമോദാൽ പൊയീടുന്നിതസംഖ്യം ദ്വിജന്മാരും.
 പുണ്ഡരീകനുംനോക്കി വിസ്മയമെന്തെന്നോത്തു.
 പണ്ണുശാലക്കുപോയി വരുന്ന ജനത്തോടു,
 എന്തുവാൻ വിശേഷമിങ്ങാരുപോൽ വസിക്കുന്ന
 തെന്തിനായ്കൊണ്ടു ജനമിങ്ങിനെ പോകുന്നതും?
 ചൊല്ലുവിൻ ദ്വിജന്മാരേ! ഞാനൊട്ടുബോധിക്കട്ടെ,
 നില്പുനില്പെന്നുചൊല്ലി പിന്നാലെപോകുന്നേരം,
 പറഞ്ഞാർ ചിലർ കാശിക്കുരൂത്തിൽ വരുംജനം
 അറിഞ്ഞു കൊൾക ഭവാൻ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചീടാ,
 സമസ്തദുരിതൈഃ നാശിനിയാകുംഗംഗ
 സാമ്യമില്ലാതെപുണ്യ സാധിനീ തന്നിൽ സ്നാനം
 കഴിഞ്ഞു വരുംജനം കക്കടാശ്രമമേചെന്നു
 തൊഴുതു വിശ്വനാഥൻ തന്നുടെ സവിധപോയ്
 ഭഗ്ഗനം കഴിപ്പതു വഴക്കു മായാലൈ
 ഭഗ്ഗനം ചെയ്തുഞങ്ങൾ പോരുന്ന ദ്വിജവര
 എന്നെല്ലാവുത്താന്തവു മറിഞ്ഞു പുണ്ഡരീകൻ
 ചെന്നതൻ പിതൃമാതു ഭാമിനീജനത്തോടും
 ചെന്നടൻ സ്നാനചെയ്തു വേഗത്തിൽ നടകൊണ്ടു
 പിന്നാലെ മെല്ലെമെല്ലെ വന്നിതുമാറുള്ളവർ
 കക്കടാശ്രമത്തിങ്കൽ കടന്നു ചെല്ലുന്നേരം
 സപ്തലനാരിമാരായഞ്ചുപേരൊരുമിച്ചു
 ആശ്രമശുദ്ധിക്കായിട്ടടിച്ചു തളിപ്പതും
 ആശ്രമവേളംകോരി പുറത്തോട്ടും നന്നപ്പതും
 ചിലർ പുജയ്ക്കുവേണ്ടും പുഷ്പങ്ങളുറപ്പതും
 പലതും ധൂതിയോടെ ചെയ്തതും കണ്ടോതിനാൻ
 മൈക്കണ്ണിമാരാം നിങ്ങളാരാണൊ തനപിമാരെ
 കക്കടാശ്രമത്തിങ്കൽ വേലക്കാരാണൊനിങ്ങൾ
 വേലക്കാരെന്നതോപ്പാൻ കാരണമില്ലതെല്ലാം
 ബാലികമാരേക്കണ്ടാൽ കെരളുകമുണ്ടുപാരം

പാണികാണുമ്പോൾ ചാൽ സാരസം തോരമണ്ടും
 വേണികൾ നല്ലഭംഗി കാലടിയോളംമുറും
 നീണ്ടുടനിരുണ്ടേറെ ചുരുണ്ടുവിലസുന്നു
 വണ്ടുകൾ നിറംകണ്ടാൽ മണ്ടാതെകഴിവില്ലാ
 പുണ്യചന്ദ്രനെ വെല്ലും മുഖവും നെറികണ്ടാൽ
 നിണ്ണയമിളംപറച്ചുവരും നാണമുണ്ടാം
 ചില്ലികൾ മുല്ലബാണൻ വില്ലിനെക്കാളും രമ്യം
 പല്ലുകൾമുല്ലമൊട്ടിനല്ലലങ്ങുളവാക്കും
 അധരോഷ്ടങ്ങൾരണ്ടും തൊണ്ടിക്കും നാണമേകും
 മധുരഗാനംകേട്ടാൽ കയിലിന്നഞ്ചലുണ്ടാം
 തങ്കത്തിന്നങ്കമേകും ഗണ്ഡവും കാണുന്നാകിൽ
 ശങ്കിച്ച ജലധിയിലൊളിപ്പും ചന്ദ്രബിംബം
 തിലത്തിൻ കസുന്ദങ്ങൾ നാസികാഭാഷകണ്ടാൽ
 നിലത്തുനോക്കിത്തുങ്ങി മുഖവും താഴ്ന്നില്ല
 കണ്ണങ്ങൾതന്നിൽ മിന്നും രത്നാഭകൊണ്ടുഗണ്ഡം
 നിണ്ണയം ഭൂപ്പണമാണെന്നു ശങ്കിച്ചുകൊള്ളും
 കണ്ണുകൾ കാണുന്നാകിൽ സാരസപുഷ്പഭൂഷം
 നിണ്ണയ മണ്ണുസികലുതിന്നങ്ങൊളിച്ചീടും
 കണ്ണികാണുന്നേരം നാണിച്ചിട്ടേണജാലം
 കണ്ണുകൾ മൂടിയോടിക്കാനൊയൊളിയേണും
 കഴുത്തു കാഞ്ചമൂലം വെറുത്തുകുമ്പുറം
 പഴുത്തുകഴുത്തോളം മുറിഞ്ഞുനില്ക്കുമാറായ്
 പാണികൾരണ്ടുംകാമ പാശമാണെന്നുതോന്നും
 നാണിക്കും കിസലയം കൈത്തലം കാണുന്നാകിൽ
 വിരൽകൾതന്നിലുള്ള മോതിരനിരയൊക്കെ
 കരങ്ങൾ വിട്ടുനേരെ പറന്നുപോകുംദീപ്താ
 ഹസ്തങ്ങൾ വലയങ്ങളുണിഞ്ഞു കിലുങ്ങുന്നു
 മസ്തകമുടയ്ക്കുമെന്നോർത്തു മാറണം പേടി
 വക്ഷസ്സുകളെകൊൾവാ നക്ഷികൾപോരാത്തതിന്ദ്രൻ
 ത്രാക്ഷന്റെ കണ്ണിലൊന്നു ചോദിച്ചുവാങ്ങിടേണം

വേദോക്തമനുഷ്ഠാനി ലക്ഷണം അഭിമാനം
പ്രകാശം സഹിതം മധ്യം വാടിനെയിടം
ഉദാമതിനോടങ്ങാവിവ ശരിയാണെ
ന്നാരാൽ ചിലർ ചൊല്ലാലാവിവ വിയോജനം
കുലകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു രാമനാരി
അചലമെന്നപോലെ യാതൊരു നിശ്ചിതകാലം
കൂടാതെയായിമെല്ലെക്കെന്ന നടുവു
കുലപോലുള്ളതുപം ധരിച്ചിട്ടുതന്നിൻ
നടുവിൽകൂടിപ്പോയിച്ചെന്നവർ മാതാപാദ
കൊടുമകേൾപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നു ചെന്നുതോന്നും
ഉദാമതിലുള്ള തിരകൾ കാണുന്നാൽ
മനസ്സു പുറപ്പെട്ടു സോപാനമെന്നുതോന്നും
വടിവിലുള്ളലോമരാജികളേകദേശം
മുടിയങ്ങുടത്തോരു വസ്ത്രം മെത്രയ്ക്കും
കടിയും ജാലനവും മുടിയങ്ങുടക്കുവാൻ
വടിവുചൊല്ലിപ്പാൻ വഴികളില്ലാത്താൽ
തുടകൾ രണ്ടോട സദാശാമനംകണ്ടു
വടിവു കാലടികൾ വിരവിൽ നോക്കിനന്നായ്
പാദങ്ങളെകൾകണ്ടു സംഭ്രമം പുണ്ടുപാരം
പാദിടം നടുങ്ങുമാറച്ചത്തിൽ കിലുങ്ങുന്നു
രക്താണുങ്ങളോടും കൂടവേ വിളങ്ങുന്ന
രക്തപക്ഷങ്ങളു സന്നിഭ പാദങ്ങളെ
ധരിച്ചോരിവരാതെന്നറിവാൻ പുണ്യദീപ്തം
തിരിച്ചു വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ
സുന്ദരിമാരും നിങ്ങളാണെന്നു ധരിക്കുവാൻ
കന്യകമാരേനിക്കൾ ചൊല്ലവിൻ പരമാർത്ഥം
അഹല്യാ ദ്രോഹദിയും താരയും സീതതാനും
മഹിമയേറും മണ്ഡാദരിയും കൂടിച്ചേർന്നു
അഞ്ചുപൈതൃകമിച്ചു വന്നവരാണോചൊൽവിൻ
അഞ്ചുകുത്തുള്ളശങ്ക തീരുമാനമെന്തിൻ

അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിലും ത്രീഭൂമി ഭാഗങ്ങളിലും
ചൊല്ലുള്ള ഭാഗീധനി ഭാഗിയോടുകൂടി
ശ്രീകാശിയേനത്രംതേടി വന്നവരാണോ ചൊൽവിൻ
ശോകമിങ്ങകലവാനെ തരണീടണിമാരെ.
അല്ലെങ്കിൽ ഭാണാക്കൾ ഉറപ്പു മിട്ടാണിയും
ചൊല്ലാങ്ങു മന്ദഗതി യനസൂയയുമായി
അഞ്ചുപേരാത്തുചേർന്നു വന്നവരാണോ ചൊൽവിൻ
വഞ്ചനകൾതെണ്ട ചൊല്ലവിൻ പാമാത്മര.
ഇവരാണോ പാപ്യന്നമകിന്ദുണ്ടൊരുശങ്കാ
പ്രതിപദമാത്തു ചൊൽവിൻ ശങ്കകൾ നീയവണ്ണം.
നമ്മൾ ഗൗരവമിയും ചമനതാനം ഗംഗ
കമ്മങ്ങൾക്കായി നന്നായിയും ത്രീഭൂമി
വന്നിങ്ങമല്ലാത്ത മല്ലുതരണുവാണല്ലെങ്കിൽ
ലേണാം ഗൗരവതാനം നിണ്ണയും നന്ദിമാരെ.
വേലകൾ തീരാതാനും ചൊല്ലുകിടന്നുവന്നാ-
ലാലസ്യം തീർന്നിട്ടവിൻ ഭോധത്തൊന്നെടുത്തീടാം.
ചൊല്ലവിൻ പാമാത്മര ബാലികമാരെ നിങ്ങൾ
വല്ലഭയുണ്ടുപിമ്പേ വരുന്ന വേലകൾതെണ്ട-
ചൊല്ലിയപോലെ ഞങ്ങൾ ഭാഗത്തിൻ നന്മ നീക്കം
മല്ലൽപോലതിനിന്ന ചൊല്ലവിൻ സർവ്വമാരെ.
ഇത്തരം പുണ്യരീകൻ വരിച്ചു ചൊല്ലിപ്പൂർണ്ണ-
ഭൂതന്താരിൽ ഭോപമേറാം മുഴുത്തു തരണീടാർ.
നിറഞ്ഞ വേദത്തോടും മറഞ്ഞു നിന്നൊരല്ല-
പാഞ്ഞാർ പുണ്യരീക മിജനുകൾക്കുമാരായ്;
പെരികെ മുഴുനാക്കം നീയിങ്ങ നില്ക്കുവേണ്ട
തിരിച്ചു മിജനായ! വേഗത്തിൽ നടന്നാലും!
പുണ്യരീത മിജനുള്ള പുണ്യരീ പുരിവായ്
പുണ്യരീകനാം നിന്നെ കാണരുതിനിമേലിൽ.
പിതൃമാതാക്കൾ തമ്മെ പഴിക്കും ഭൃഷ്ട! പോക
സതിമാർ ഞങ്ങൾമുമ്പിൽ മിപ്പോലെ പോകപോക;

[illegible]

[illegible]

ശബ്ദമാതാകൾ പുണ്യനദികളിലിറങ്ങിപ്പോ-
 ത്തെന്നുടെ ചരിത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ പാഞ്ഞാറിലെ!
 ഇവരോടൊന്നുകൂടിച്ചോരിച്ചിങ്ങനെയെന്നും
 കൈവരും കായ്ക്കുസിദ്ധിയെന്നോത്തു പുണ്യശീകർ
 വിനയ സമാപിതം തൊഴുതു, കർത്തിയോടെ
 നയനജലധാരയൊഴുകി, പുണ്യശീകർ
 സ്മരിച്ചു ചോരിച്ചതീ മനിയ്ക്കു വേലചെയ്താർ
 കൊതിച്ചിട്ടുരൂപം ധരിച്ചുവന്നവർക്കും;
 ഏതുമുഖമേതൊരു വാഴ്വരാനുതമവനം
 കരു മാമുനിയെന്നും പാഞ്ഞാലതേപോയം.
 തിങ്ങിനവേദത്തോടെ ചോദിക്കും ദുഃഖിജന്തനനി-
 ലങ്ങൾക്കുണ്ടായ്ക്കുന്ന കാതന്ത്യം വിധിവശാൽ;
 കർമ്മശ്രമമിട മരിക്കുപുണ്യശീകർ!
 സപ്തലജാതന്ദ്യോ നിഴ്ച്ചു മായതുമുഖം
 സഹിച്ചോരവരാരും തങ്ങളും കേൾക്കെ ചാറ്റുമാ
 മഹത്വമറിഞ്ഞൊരു മാമുനിവർത്തൻ,
 ഇമ്മനീന്ദ്രൻ വയസ്സുതയെന്നതു ചൊൽവാ-
 നിനഹീ തലത്തിങ്കലൊരുവനില്ലകേൾക്ക
 ഏതുമുഖവയോധികനിന്മനിക്കുണ്ടുതാതൻ
 ചിത്രമെത്രയും മാതാവരികെ ചരിക്കുന്നു;
 താതമാതാക്കൾതന്നെ പൂജിപ്പാൻഭിന്നംപ്രതി
 ചേതസ്സിലോരും കൊതിയുള്ളോരിഹാമുനി,
 നിത്യവും പോകുമ്പോലെ പോയിട്ടു നോക്കുമാർ-
 ലിത്തിരിവെങ്കിയതു കാണും ഗൃതിയോടെ
 വേലകൾ തീത്തുകൊൾവാൻ മേവുന്ന ചങ്ങലോക്ക
 വേലകൾ തീർന്നാൽമുനി വന്നാൻ പൂജചെയ്യും;
 പാതകർ ചിലർവന്നു കളിക്കും നിന്നെപ്പോലെ-
 താതനെപ്പൂജചെയ്യാതുള്ളോരു നിത്യജാമാർ
 മാലിന്യം വന്നുചേരും, തെങ്ങി, വെളുതീപ്പാൻ
 നീലലോഹിതനീശൻ, വിശ്വനാഥന്റെ ചൊല്ലാൽ

പിറ്റേയാതാക്കൾ ചാട്ടപൂജകുനിനുമിഴു
സതിമാരായനിങ്ങൾ തവണിമാരെപ്പോലെ
പരിചയ്യകൾചെയ്തു വസിക്കൽ ദിനമോരും
വരുന്നാമാപിന്യത്തെ യകരും തപേധനൻ.
എന്നയല്ലാത്ത നാൾമുതൽ ഞങ്ങൾനിത്യം
വന്നിഹവേലചെയ്തുതരിക, പുണ്യരീകാ!
കുലദമനാമുനി വരവാൻനേരമായ
തക്കതാ പദാത്മങ്ങളെപ്പോലെ വെച്ചിടട്ടെ,
പോകുന്തി ചെന്നതാത ജനനിമാരെക്കൂപ്പി-
ട്ടാകലമവർഷിച്ചതാകവ പോക്കിവാഴ്ക;
മാമുനിവന്നപൂജ കഴിഞ്ഞുവേണ്ടുന്നത-
മാമയംതീരുംവണ്ണം വന്നുനി കണ്ടുകൊൾക;
കാരുണ്യമുണ്ടാക്കുന്നാൻ തീരുന്നിൻ മുൻതലമ-
മാരുന്നജനമല്ലെ! നിനക്കുഭാഗ്യാൽ ലഭ്യം.
ഇതാണെങ്കിലും പഠത്തുമാറ്റത്തുപോ-
ലുത്തപ്തപിത്തനായി തിരിച്ചു പുണ്യരീകൻ;
അതലങ്ങളേഴും പത്തിയെ കേൾപ്പിക്കയാ-
ലുത്താരിലോത്തുസതി വാനോരേവമധാനാഥം.
പിത്തത്തിലോക്കുവാ, നന്നാതൊട്ടൊഴുക്ക
മത്തനെപ്പോലെയല്ലെ! നാനാഭവാൻമുന്നം
പുണ്യരീകാകുൻതാൻ കാരുണ്യംകൊണ്ടുനൂ-
പുണ്യരീകൻപെരുമാണിൻ വന്നിതു പണ്ഡിയിൻ
ശൗകൾകൂട്ടിയാരും കൂട്ടിപ്പോരുമകേൾപ്പാൻ
പണ്ഡിതൻചൊൽകുകേട്ടു കൊണ്ടുതൃപ്തമായി
വന്നിഹഗംഗാസ്നാനം ചെയ്യുമാറായിചൊല്ലാ-
മൊന്നിഹഭവാൻകേട്ടു കൊള്ളേണം നാദീവാക്യം
ജനകജനനിമാരെത്തിട്ടു വസിക്കുന്നാ
നിനയാലുള്ളകൊണ്ടു മിതം നശിച്ചീടും
പിറ്റേപൂജയിലേറെ വലുതില്ലൊരുപൂജ
കൊതിയില്ലിരിക്കെൻ മതിനാൻ കേൾക്കേണ്ട.

ഇങ്ങിനെ ഭാമിനിയും ചൊന്നുവാനോളം മുറം-
 മുങ്ങിനാൻ പുണ്യരീകനാധിയും ജലധിയിൽ
 ഗംഗകളഞ്ചുപേരും പത്നിയും ചൊന്നുപോലെ
 ഭംഗമാനസനായിത്താതാൻ കാരകർവീണ
 വണങ്ങിത്താതനേയും ജനനീപാദത്തേയും
 ഈണച്ചീടേണമെന്നു തൊഴുതങ്ങുപേക്ഷിച്ചാൻ;
 എടുത്തു തോളിപ്പേരി ഗംഗതൻ തീരനോക്കി-
 യടുത്തുചെന്നുവേഗ മിറക്കി കളിപ്പിച്ചു,
 കരികളണിയിച്ചു തടിനീതടേപ്പച്ച
 കരികൾ ഭോജ്യങ്ങളും ചമച്ച ഭാമിനിയും,
 എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു പുഴിച്ച് കൊടുത്തുടി-
 കെടുത്തു കഴുൽപിപാസ താതാം ജനനിഷം
 ശിഷ്ടമുള്ളതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണം ചെയ്തുവാണു
 തുഷ്ണാസ്സുണ്ഡരീകൻ ഭാമിനീ സമേതനായ്.
 പാത്രശൃംഗചെയ്തു ചേദവും തിന്തു ചാറെ
 മോദമാല്ലോമന്ത്ര ദൃതികളോതിവാനാൻ.
 നിത്യവും ഗംഗതന്നിൽ മുഴുകി നാലുപേരും
 താതമാതാക്കളേയ്ക്കു മെടുത്തു പുണ്യരീകൻ,
 ശ്രീകാശിക്ഷേത്രംതേടി വിശ്വനാഥനൊക്കുപ്പി,
 ശ്രീകരീയന്നപുണ്യ തന്നെയും സേവചെയ്തു,
 ഏറ്റുനാചെയ്തു, നാലുപേരും ചെന്നുനോടാതു
 വിശ്രമിച്ചീടുംനേരം ചമയ്ക്കും ഭോജ്യങ്ങളും;
 താതമാതാക്കൾമുമ്പിൽ ചെച്ചവർ പുജചെയ്തു
 പ്രീതയോരുശേഷ മശിച്ചു പത്നിയോടും
 പത്നിയും താനുമായി പാത്രശൃംഗയോടും
 തുതിച്ചു ദിനങ്ങളെ നയിച്ചു വാഴുംകാലം,
 കഷ്ടാശ്രമത്തിലെക്കേകദാ പുണ്യരീകൻ
 ഉൾക്കരുന്നിങ്കലേററം വലിച്ചു ഭക്തിയോടും,
 താപസൻതന്നെക്കണ്ടു താതമാതാക്കളോടും,
 താപങ്ങളകരവാ നാശിച്ചുപുറപ്പെട്ടു

മാഹാത്മ്യമേറുമുള്ള മാമുനി തന്റെ മുമ്പിൽ
 വന്നിപ്പു താതമാതു ജനത്തെ പുണ്യരീകൻ,
 സമീപം വെച്ചുവീണ്ടു വന്നങ്ങിപത്തിയോടും -
 മാനീഭേവനാകും പുണ്യരീകനും ബേദാൽ
 കണ്ണുനീരൊഴുകിട്ടങ്ങുതു തൊഴുതേററം -
 പുണ്യനെപ്പോലെവെക്കു ദുരിത കർമ്മമോത്തും
 വാത്കൾ വരാത്തവ നാത്തനായോത്തുനല്ല -
 കീർത്തനംകൊണ്ടുചിത്ത മാർദ്ദമായ് വമഞ്ഞിതു.
 മുമ്പിയും കണ്ടുതീരും ദുരിതമിവെന്നും
 വിനച്ചു കനിഞ്ഞൊന്നു മിശിച്ചു നോക്കിമെല്ലെ;
 വാഴ്കുമേറുമുള്ള താതമാതാക്കളേയും
 നാലുപിയാളുള്ളനാരി തന്നെയും കണ്ടനേരം,
 ശുദ്ധനാംഭൂസുന്ദർതാനിവന്റെ താതപന്നം
 വൃദ്ധിയിലോത്തുകണ്ടു മാറ്റിയുമേലൊ തൊന്നാൻ.
 വരിക, പുണ്യരീക! ഭൂസുന്ദ! ചൊൽവാൻകേൾക്ക;
 വരികേതോഷിച്ചേൻ ഞാനിവരെ കാക്കയാലെ;
 വെപ്പാനാജാകാത്തോരിന്റെ വെരിച്ചുനീ
 വന്നു ഗംഗതന്നിൽ കുളിപ്പിച്ചെന്റെമുമ്പിൽ
 ഏതത്തുകൊണ്ടു പന്ന വെച്ചുകാലടി കൂപ്പി
 കൊടുത്താനിന്റെകർമ്മ മോത്തുനീ ചേരിക്കയാൽ,
 തത്വവസ്തുപദേശം, ത്രാവിച്ചു തെളികുനീ,
 വരിക, പത്നിയോടും തൊഴുവിൻ പിതൃപാദം.
 താതമാതാക്കൾ പാദസേവയ്ക്ക മേലെയാനും
 പാതകമകലുവാൻ വരികുളിപ്പുകേൾക്ക!
 സതിയാമിവളോടും പിതൃപൂജയെച്ചെയ്തും,
 ഗതിക്കായ് നിങ്ങരനിത്യം ഗംഗയിൽ സ്നാനമെയ്തും,
 കാരണനാക ഗിരികന്യകാരമണനോ -
 ഭാരണ! ചിത്തമാർദ്ദമാംവണ്ണം ഭക്തിയോടെ,
 ഭജിച്ചുകൊൾക, നിത്യം നിനക്കുലഭിച്ചു
 ഭജിച്ചുവസിക്കുനീ പ്രാർത്ഥ കർമ്മഫലം

നമുക്കു നരജനം ലഭിച്ചതിതുപാത്മാൽ
 ശ്രമത്തിലെത്രജന മാജ്ജിച്ചഫലംകൊണ്ടോ
 ലഭിച്ചാനിതുപാരം പണിയെന്നറിഞ്ഞാലും,
 വിളവാമീശൻതന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടുസർവ്വം
 സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളായിട്ടു ഭവിപ്പതിൽ
 സ്ഥാവരഭൂതങ്ങളിലൽകൃഷ്ണ പ്രാണിവഗ്ഗ്വം ;
 പ്രാണികളാജ്ജിച്ചുണ്ടാം പുണ്യലേശങ്ങളാലെ
 പ്രാണികൾക്കുണ്ടാംബുദ്ധി പ്രാധാന്യമതുകൊണ്ടും,
 പുണ്യകർമ്മങ്ങളാജ്ജിച്ചതിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു-
 ലഭ്യോജ്ഞാതഭവൻനോക്കി താരതമ്യങ്ങൾപോലെ,
 ജനങ്ങൾ മാനുഷാഭി ശ്രേഷ്ഠത്വം നൽകുമതു
 ജനികളോത്തു പുണ്യമാജ്ജിച്ചീടുകവേണം
 സർവ്വമർമ്മേരിക്കാക്കുകൊണ്ടൊ പുണ്യരീക!
 സർവ്വലെ ബ്രാഹ്മണനായ്ജനിച്ച നീയ്യുംമേലിൽ
 ഭക്തമം വെടിഞ്ഞിട്ടു ബോധത്താൽ വേദവിധി
 സർവ്വമർത്ഥനായി പിതൃപുജകളോടും,
 നയിച്ചു ദിനന്തോരം സ്മരിച്ചുസർവ്വാത്മക
 സ്വയംജ്ഞാതിസ്സതാകും പരനാമിക്കാണെന്നീ-
 പ്രപഞ്ചമതുസർവ്വം പരന്നു കാണാകുന്നു
 തപനബിംബംപോലെ മായയാലെന്നുബോധി-
 ച്ചകമേജ്ഞാനംകൊണ്ടു പരന്നു താനുമൊന്നെ-
 ന്നകമെ ബോധത്തോടു വസിക്ക, നിരന്തരം
 ജഡമാമുടലിതുമുടഞ്ഞു മണ്ണായ്ജ്ഞേവം,
 ദൃഢമീയുടലോടു പരനില്ലൊരുബന്ധം
 ചിരമിങ്ങിതില്ലരനിരുന്നുകൊണ്ടീടിലും,
 വിരവിലിതുവിട്ടിട്ടകുന്നുപൊയ്യിടിലും,
 പരമാംചേതനത്തിന്നിതിലില്ലൊരുബന്ധം,
 പിരിഞ്ഞു വെടിഞ്ഞുപോമതിനെയാത്തുകൊൾക;
 ഭൂരിതസഞ്ചയത്താൽ വരുന്നു ബന്ധംവീണ്ടും
 പെരുകും ജ്ഞാനാഗ്നിനാ സഞ്ചിതമെരിയ്ക്കട്ടെ

സഞ്ചിതം നശിച്ചീടിലിജഗൽബന്ധം തീരം
 വഞ്ചനാദികളൊന്നു മണ്യാതിരുന്നാലും,
 ചാക്രീ മേലിൽ കമ്മമൊക്കവേ പരനായി-
 ത്തിട്കന്നീ നിനക്കായിട്ടൊന്നുമേയിച്ഛിയാതെ
 തീർന്നീ പ്രാർത്ഥനയെ ഭജിക്ക ഭേദത്തോടും
 ചേർന്നീ പരനോടു ഭേദിയെ, ഭേദംവിട്ടു
 ചേർന്നിട്ടു ബന്ധംനീക്കി, പരനും നീയുമൊന്നായ്-
 വന്നീടുകൊന്നാലെന്നു മുക്തനാമറികൊട്ടൊ
 താതുപയ്യന്തും ബന്ധമുള്ളോരീഭേദത്തിന്റെ
 കൊതികളുകൾവാൻ പറയാം കേട്ടുകൊൾകാ,
 ത്രുപമാനുള്ളഭേദം നശപരം നീയല്ലത
 ത്രുപമില്ലാതെയിതിലുള്ളോരുചേതനം നീ;
 ചേതനമായ നിന്നോടകലും നേരത്തിങ്ക-
 ലേതുമേ ചലനതമില്ലാതാമതുഭേദം
 നിഷ്ക്രിയനോക്കു നീയ്യും ചേതസ്സിനോടുചേർന്നു
 ഷഷ്ടതമാജ്ജിക്കയാൽ ഭേദത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നു,
 സുകൃതഷഷ്ടതങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള കമ്മഭോഗം
 പ്രകൃത്യംശമാഭേദം ധരിച്ചു പ്രാർത്ഥനയെ
 ഭജിച്ചുവാഴ്ചകാലം സുകൃതകമ്മമൊക്ക
 ഭജിച്ചു സർവ്വകമ്മം ജ്ഞാനാഗ്നികൊണ്ടെരിച്ചു
 കളവോളവും ഭേദം ചേതസ്സംക്രൂടിവേണം
 കളവാൻല്ലാതാക്കും വഴികളില്ല കേൾക്ക
 ഈശന്റെ ലീലയാണിതൊക്കെയും മായാദശാൽ
 പാശത്താൽകെട്ടുമ്പോലെ ചേതസ്സാൽകെട്ടുപെട്ടി-
 ട്റ്റാട്ടിടും മരപ്പാവപോലുള്ള ഭേദത്തിനെ
 കെട്ടിടും പാശമരത്താശയം തെളിയുവാൻ,
 ഈശകാരുണ്യമാകും വാളൊന്നു കയ്യിലേന്തി
 ദേശികനപദേശലക്ഷ്യത്തെ നോക്കിക്കണ്ടു,
 താതമാതാക്കൾ പാദസേവയാം കമ്മംകൊണ്ടു
 ചേതസ്സാംപാശബന്ധമെന്തുതൊക്കുകവേണം.

തങ്കമാംനീയുമോക്ക് തങ്കമാണല്ലൊജീവൻ
 അങ്കമാം രൂപബന്ധാൽ പങ്കമിങ്ങുണ്ടായ്തന്നു.
 തങ്കത്തിന്നില്ലഭേദം പങ്കുതാൽ ഭേദംതോന്നും
 പങ്കംവിട്ടകന്നീടിൽ തങ്കമാ മീശൻനീയ്യാം,
 തങ്കത്തിൽപങ്കംപോലെ യുള്ളൊന്നുരൂപബന്ധം
 പങ്കമാംരൂപകായ്തും പറയാം കേട്ടുകൊൾക,
 മണ്ണാദിയഞ്ചുഭൂത മാത്രകൾക്രട്ടിച്ചേർത്തി-
 പിണ്ഡമായുണ്ടാക്കിയ ദേഹമാണിതുപാക്കിൽ
 മൂന്നാകുപാധികളുണ്ടതും കേട്ടുകൊൾകാ
 മുന്നതുസഞ്ചിതമാം കർമ്മകാരണഭേദം,
 ഉണ്ടായിതുമൂലം വാസനാചേതസ്സിന്നു
 രണ്ടാമതായഭേദം സൂക്ഷ്മമാണതുംഭൂത
 മാത്രയിലുള്ളവായ മാനസ, മതും നാലായ്
 മാത്രകൾകൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടായി ജ്ഞാനോദ്ദിയം,
 ഈപോലുണ്ടായ്തന്നി രഞ്ചിതു കർമ്മോദ്ദിയം
 മതിയും വിഷയങ്ങളിന്ദ്രിയ ജാലംചേർത്തി
 ആകവേസൂക്ഷ്മഭേദ മെന്നതുമറിഞ്ഞാലു
 മാകവേയടഞ്ഞിട്ടു കേശാദി പാദാന്തമായ്
 ചർമ്മാദിധാതുവേഴും, മർമ്മങ്ങൾ നൂറ്ററിപ്പുഴും,
 കർമ്മങ്ങൾ പ്രാശ്നങ്ങൾ ഭുജിപ്പാനുള്ളതായും
 തത്വങ്ങൾതൊണ്ണൂറൊര, മടഞ്ഞിട്ടുള്ളസ്ഥൂലം
 ചിത്തത്തിലരികന്നീ, മൂന്നാകുപാധികൾ
 ഭൂതമാത്രകളഞ്ചും ചേർത്തിട്ടുള്ളവാക്കും
 ധാതുക്കൾ ചർമ്മാദികളതിനാൽ സ്ഥലംകേൾക്കാ;
 സ്ഥൂലാദികളെല്ലാറ്റിന്നു മാധാരമാണുമൂലം,
 മൂലത്തിന്നാധാരമായ് ചൂമച്ചുമൂലാധാരം.
 പീഠസ്ഥിരപ്പിച്ചിട്ടുതിന്മേലാണുമൂലം,
 പീഠസ്ഥിയതിലൂന്നി നില്പിതുമൂലാധാരം;
 നാഡികളെല്ലാറ്റിന്നും മൂലമായതുമൂലം,
 നാഡിക്കും മൂലമായൊന്നതിനാൽ നാമുമൂലം.

മൂലത്തെ യാജ്ഞാദിച്ചു നില്പിതുപുഷ്പാസ്ഥിയും,
 നില്പിച്ചുനില്പതിന്നു പീഠത്തിലുനിവെച്ചു,
 പുഷ്പാസ്ഥിതന്റെരണ്ടു പാദിലുരപ്പിച്ചു,
 പുഷ്പാസ്ഥിക്കുറപ്പായി നില്പിതുശ്രേണികണ്ഠം
 ശ്രേണികണ്ഠാസ്ഥികൾക്കു മീതെയങ്ങിരുപാദം
 ശ്രേണിയോടാശ്രയിച്ചിട്ടിരിക്കു മസ്ഥിരണ്ടും-
 നിതംബാസ്ഥികൾരണ്ടു മാശയാജ്ഞാദിതങ്ങ-
 ലിതിന്നുമീതെനില്പു പുഷ്പാസ്ഥികഴുത്തോളം;
 തിരിഞ്ഞുമേലെനോക്കി ചുരിഞ്ഞുവരിയെല്ല-
 വരുന്നതു വക്ഷസ്ഥലത്തസ്ഥിയോടീടചേർന്നു,
 നടുവേ കഴുത്തോള മസ്ഥിവണ്ഡങ്ങൾചേർത്തു
 വടിവാംപുഷ്പാസ്ഥിയും നിവർന്നുനില്പതിങ്കൽ,
 അഗ്രത്തിൽ രണ്ടുപാദം യാമംസങ്ങളെന്നുചൊല്ല-
 മഗ്രസ്ഥാസ്ഥികൾരണ്ടു കൈപ്പലയെന്നുചൊല്ലും;
 അസ്ഥികൾരണ്ടുംചേർത്തു പുഷ്പാസ്ഥിയതുംകൂട്ടി-
 ടുസ്ഥലംതരിക,മെന്നു ചൊല്ലുവോരിടമാക്കി,
 ജംഘയും ചരണമാമസ്ഥികൾ, തമ്മിൽചേർത്തു
 സംഘടിപ്പിച്ചു,മേലെ യുഗവിൽ ജാനുചേർത്തു,
 പാദങ്ങൾ രണ്ടുംകൂട്ടി ചേർത്തു,പുഷ്പാസ്ഥിയോടു
 പാദങ്ങളുറപ്പിച്ചു, ചേർത്തിയോരുടലിങ്കൽ,
 കൈപ്പടത്തോടു തണ്ടെല്ലതിനെ യോജിപ്പിച്ചു,
 കൈപ്പടം മണിബന്ധ ബന്ധത്താൽ സന്ധിപ്പിച്ചു,
 കൈക്കുഴയെല്ലുചേർത്തു ജാനുവെപ്പോലെതന്നെ
 കൈകളെ യംസത്തോടു യോജിച്ചു ചേർത്തുനിർത്തി,
 അസ്ഥികളുഞ്ചുചേർത്തി ടുണ്ടാക്കും കപാലത്തി-
 നസ്ഥികൾവണ്ഡമോരോ നെടുത്തു മുഖംചേർത്തി,
 അധിപംകൊണ്ടുബന്ധിച്ചുജോരു ശിരസ്സിനെ
 കന്ധരാസ്ഥികൾചേർത്തു ത്രികത്തിലുറപ്പിക്കും;
 അസ്ഥികൂടകമെന്ന് ചൊല്ലുവോരിതിൽനാമം,
 അസ്ഥിയിൽ വണ്ഡമോരോ നിരീതികൽചേർത്തുവെച്ചു,

മാംസമങ്ങിടക്കിടെ യതിന്മേൽ വേണ്ടവണ്ണം
 മാംസഖണ്ഡങ്ങളാലെ അസ്ഥികൾ മുടിവെച്ചു,
 മൂലമായതിൽനിന്നു സ്നായുക്കളുണ്ടായതിൻ-
 മൂലമാം കന്ദത്തിങ്കലുണ്ടായി ചിലതേവം.
 സ്നായുക്കളിൽനിന്നു ധമനീ, സിരകളും,
 സ്നായുക്കൾ കായ്ക്കുന്നില്ല, ധമനീ, സിരകളാൽ
 വലിച്ചുകെട്ടിനിർത്തി തീർത്തിടം ശരീരത്താൻ
 ചലിച്ചുകൊള്ളുന്നതും വായുവാലാകയാലെ,
 വായുവാം പ്രാണനെന്നും, കർമ്മത്തിൻഭേദംപോലെ
 വായുക്കൾ പതിന്നാലായ് ചമഞ്ഞു, സ്നായുക്കളിൽ
 ധരിക്കു നാഡിയെഴുപത്തിരണ്ടായിരത്തിൽ
 ചരിച്ചിട്ടിതിലെങ്ങും ഗമിച്ചിളിനത്തോം
 സ്നായുക്കൾ പതിന്നാലി ലളവാമാശയങ്ങൾ
 വായുവുമാനാദി സംജകളോടുകൂടി,
 അഞ്ചിലും സഞ്ചരിച്ച മേലേടം ഹൃദയാദി
 ഞ്ചകളുള്ള സ്ഥലത്തൊക്കെവെ സഞ്ചരിച്ചു,
 പാദാദി കേശാന്തമാം ദേഹത്തിലെല്ലാടത്തു-
 മാദ്യന്തം സഞ്ചരിച്ചു നാസികാഗുത്തിൽവന്നു,
 നാളോന്നിലിരുപത്തൊരായിരത്തൊന്നുതും
 കേളിരഥം രാസമുള്ളും വെളിയിലുതിനിത്യം
 ആട്ടിടം മരപ്പാവയാകിയ ദേഹത്തിനെ-
 കാട്ടിടം ചേഷ്ടയെല്ലാം വായുവെന്നറികനീ
 വായുവും കർമ്മമനസ്സയ്യകതനാകയാലെ
 കായത്താൽ മാനസിത്തിന്നൊത്തൊരു കർമ്മങ്ങളെ,
 ചെയ്യുവാനായിക്കൊണ്ടു ധരിച്ചതല്ലോ സ്ഥൂലം,
 നിയ്യിതിൻ തത്വമോക്കു ക്ഷണഭംഗമുള്ളതു.
 അല്പമാം ക്ഷതംകൊണ്ടു ജീവിതം നീങ്ങുമിടം
 കല്പിച്ചാൽമമ്,മെന്നു ബോധിച്ചു കൊൾകറീയ്യം
 കേൾക്കേടോപാണി,പാദ, മോരോന്നിൽ പതിന്നൊന്നാം,
 ചേക്കുനീ നാലുംകൂടി ചേക്കിൽ നാല്പത്തിനാലാം,

പൂജത്തിൽ കഴിഞ്ഞാലും പത്തുടൻ നാലു മമം,
 കോഷ്ഠത്തിൽ നാലുമമമുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും;
 വക്രസ്ഥിഖലാമ്പതുണ്ടു, മമങ്ങളുത്തമാംഗേ
 റിക്ഷയായ് മുപ്പത്തേഴു, മമങ്ങളുണ്ടു കേരക്ക,
 വായുവിൻഗതിഭേദംകൊണ്ടുണ്ടാം ഭേഹനാശം
 കായത്തിൽ മമക്ഷോഭാലുടനെമരിച്ചിടും
 രോഗത്താൽ, മുഗപീഡ, പന്നഗപീഡയാലും
 വേഗത്തിൽ നശിച്ചിടുമീയുടൽ ഞാനെന്നോത്തു
 മേച്ചിടരുതേതും പ്രാശ്നം ഭജിച്ചാലും
 ശ്രമിച്ചിടുകവേഗം സഞ്ചിതമൊടുക്കുവാൻ;
 സല്ക്കർമ്മമാകും കാഷ്ഠജാലങ്ങൾ സംഭരിച്ചു
 ഘർഷ്കൃതഫലബീജ സഞ്ചിതമൊടുക്കുവാൻ,
 സജ്ജനസംഗതിയാം ചിതയ്ക്കു കാഷ്ഠമൊക്കെ
 ഭഞ്ജിച്ചു ഗുരുവാക്യവെണ്മഴു കൊണ്ടുവെട്ടി,
 ധ്യാനമാം കൈകൾകൊണ്ടു ചമച്ച ചിതതന്നെ
 ജ്ഞാനാഗ്നികൊളുത്തിനീ, ഭവനം ചെയ്തവേഗം.
 ഇങ്ങിനെ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ ചൊന്നവയെല്ലാംകേട്ടു
 തിങ്ങിന ചേദത്തോടും താതന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
 ചെന്നവൻ പിതൃമാതു പാദങ്ങൾ പൂജചെയ്തു
 ഉന്നതമായ മുള മുറിച്ചു തുണ്ടുംപോക്കി,
 കാലദിയേഴുവെച്ചു, തുണ്ടൊന്നു കമ്പുവെട്ടി.
 ചേലോടെ, കാവടിക്കു തുണ്ടൊന്നു പാകമാക്കി,
 മറ്റൊരു തുണ്ടുതുറുപ്പൊളിച്ചു, ചെത്തിനന്നായ്-
 കുറുമില്ലാത കാലങ്ങളെതി ലുണ്ടാക്കിനാൻ;
 തുളച്ചു, മുളയുടെ തലയ്ക്കൽ, തുളയെട്ടും,
 തുളയിൽ കാലുനന്നാലേറ്റൊന്നു നതിൻകീഴെ
 ഇരിപ്പാൻ കൂടുപോലെ രണ്ടേടം കെട്ടിവെച്ചു,
 തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു പത്തിയെ ക്ഷാണിച്ചിട്ടു,
 വസനം കൊണ്ടുമുടി പ്പുതച്ചു, വെച്ചുമല്ലെ
 വസിച്ചുകൊൾവാനായി പിതൃമാതാക്കൾപാദേ.

നമിച്ചു, പുണ്യരീകൻ കേൾപ്പിച്ചാനന്തങ്ങൾ
 നമിച്ചു മുനിപാദം, നാൽവതം, ഭക്തിയോടെ.
 തെളിഞ്ഞിട്ടവർക്കായി ധനജ്ഞയേകീ, മുനി
 വെളിയിൽവന്നുവേഗം കാവടിശ്രുതിലേറി
 താതമാതാക്കൾ തന്നെയെടുത്തു, പുണ്യരീകൻ
 ചേതസ്സിൽ ഭക്തിയോടും ഗംഗതൻ തീരം നോക്കി
 നടന്നു, ചെന്നുവേഗം സ്നാനവും കഴിപ്പിച്ചു,
 വടിവിൽ പതിയോടും ചമച്ച ഭോജ്യങ്ങളെ;
 കൊടുത്തു പിതൃമാതൃ പുജകൾ ചെയ്തശേഷം-
 മെടുത്തു ശിഷ്യമൊട്ടു ഭജിച്ചാരിതുവതം.
 ഇങ്ങിനെ ദിനംപ്രതി ഗംഗയിൽ സ്നാനംചെയ്ത
 തിങ്ങിന മോദത്തോടും താതമാതാക്കളേയും,
 എടുത്തു കാവടിയിൽ ചുമന്നു പുണ്യരീക-
 നടുത്തു കൊണ്ടുവെച്ചു ശ്രീകാശി ക്ഷേത്രദേശേ;
 കടന്നു നാലുപേരും ദർശനം ചെയ്തുപൂജി-
 ച്ചാടൽ കൂടാതൊന്നാണു രാജമാസവും പിന്നെ
 കാവടി തോളിലേന്തി ഭാമിനീസമേതനായ്-
 നാൽവതം പുണ്യരിയാം പുരിയെ നോക്കിമോദാൽ
 തിരിച്ചു പുറപ്പെട്ടു നാടുകൾ തോരംചരി-
 ച്ചോരോരോ ദേശങ്ങളിൽ ഭിക്ഷകളേററുനിത്യം,
 കുളികൾ, നിത്യകർമ്മം, കഴിച്ചു പവിച്ചീടും,
 കളവാണിയാംപതി ശുചിയായ് ദിനംതോറും
 പിതൃക്കൾ പുജചെയ്തിട്ടശിക്കും ശിഷ്യമവൾ,
 പതിക്കും നല്ലി,ത്താനും ഭജിക്കും, മുറുപോലെ.
 പതുക്കെ ചെന്നുചേർന്നു പുണ്യരീ പുരിയെത്തീ
 മതിമാൻ പുണ്യരീക ദ്വിജനെന്നതുകേട്ടു,
 ദ്വിജന്മാർവന്നു,കണ്ടു, താതമാതാക്കളോടും
 ദ്വിജ വൃദ്ധൻറചൊല്ലാൽ ഗ്രഹിച്ചു വൃത്താന്തങ്ങൾ;
 പുണ്യരീകൻറ വൃത്തമറിഞ്ഞു ദ്വിജകുലം
 പുണ്യരീകൻറ സേവാതല്പരരായി വാണാർ.

ദിനവും പണ്ഡരീകൻ കാവടി തോളിലേന്തി
 ഘനവർണ്ണമാണവൻ പിതൃമാതാക്കളോടും
 സതിയാം പത്നിയോടും നടന്ന ഭിക്ഷയേല്ക്കും,
 മതിയിൽ പിതൃഭക്തി നിറഞ്ഞാ പണ്ഡരീകൻ;
 വാരിച്ചുചെല്ലും ചന്ദ്രഭാഗയാം നദീതീരം;
 മഹിയിൽ ജലാന്തികെ കാവടിയിരുവെച്ചു,
 സ്നാനവും ചെയ്യിപ്പിച്ചു, പിതൃമാതാക്കളേയും
 മാനിനീ സതിയോടും, താനുംപോയ് സ്നാനംചെയ്തു,
 പുജക്കു വേണ്ടതൊക്കെ പഛിക്കും, ഭാമിനിയും,
 നിജമാം നിത്യകർമ്മം കഴിക്കും പണ്ഡരീകൻ.
 നദിക്കു തീരത്തെച്ചു കഴിക്കും പുജനിത്യ-
 മുദിച്ചു പ്രീതിയേററം തെളിഞ്ഞു ഭഗവാനും.
 പണ്ഡരീകന്റെഭക്തി വിശ്വാസ മാദിയായി
 പണ്ഡരീ ജനംവാഴ്ത്തി കേട്ടിതു ലോകമൊക്കെ.
 അക്കാലം പണ്ഡരീക്കുണ്ടുതു പുതുതായി
 ചൊല്ലേണ്ട നഗരമൊന്നുണ്ടായി മനോജ്ഞമായ്,
 ഗോപന്മാർക്കധിപാസം ചെയ്യുവാൻ യോഗ്യമായി:
 പാപനാശിനി, ചന്ദ്രഭാഗയാം നദീതീരം-
 വനവും പശുരക്ഷയെടുവാൻ സുഖദേശം
 ദിനവും പശുക്കൾക്കു ജലവും, പുല്ലാമല്ലാം
 ലഭിക്കും, സ്ഥലമേററം സുഖമാംപ്രദേശമേ-
 ന്നഭിലാഷയാൽ ഗോപർ വസിക്കു നിമിത്തമാ-
 യുണ്ടായി ഗോപാലാഖ്യപരിഞ്ചനതീർന്നാമം,
 കണ്ടാലത്രയും രമ്മ്യം വസിപ്പാൻതന്നെത്തോന്നും.
 അപ്പരി തന്നിലൊരു ദിവ്യ കന്യകാരത്നം
 മുപ്പാരിൽ തരുണികൾക്കുത്തലേകുന്ന് രത്നം,
 പത്മസംഭവസ്മൃതി കാശയ്യുമേകും രത്നം,
 പത്മകുംഭീപ്തികണ്ടാൽ നാണമായിടം മട്ടിൽ,
 ജനിച്ച നേരത്തിങ്കൽ ജപിച്ചു തേജസ്സിനാൽ,
 നിനച്ചാർ പൂർവ്വസീ ജനങ്ങളോരോന്നേവം;

വക്കുളിയോ, വാണിമാതോ, ഗൌരീയോ, ആരാധനാർത്ഥം
 വക്കുളിയോയോണോവം കാണുവാനെന്തുബദ്ധം?
 മാനുഷ നാരിയല്ലാ, തേജസ്സുകാണുന്നാരി -
 മാനിനി ദേവനാരി യാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാം.
 നാരിമാർ വന്നുനോക്കി പലരും പലവിധം
 ചോദ്യങ്ങളുവാർത്ത യുദ്ധ പോരാളരെക്കൊന്നും.
 താതനും, ജനനിയും, തോന്നിച്ചു വളർത്തിനാർ
 ചേതസ്സിദ്ധാനന്ദവു മുദിച്ച ഭിന്നഭാവനയും,
 വലിച്ചു ഭിന്നഭാവന കന്യകാരത്നം ഭിന്ന
 വലിക്കും ചന്ദ്രബിംബം കാണക്കു വളർന്നിട്ടു;
 നാമവും ചന്ദ്രാവലിയാകുമഞ്ചാല തന്റെ
 കോമള മുഖമെന്നു ചന്ദ്രനും കാണുകയാണു
 സാമ്യമാണെന്നു വാർത്തബിംബത്തിന്നില്ലെന്നോത്തു
 നിർമ്മമനായി ചന്ദ്രൻ വാരിധിമുഖ്യം വീണാൻ.
 വളർന്നാക്കുനുകൾ ധൈര്യവാനാരംഭമായി
 വളർത്ത മാതാവോടു പറഞ്ഞാൽ സ്ഥിതിയുണ്ടാർ.
 മാതാവേ! തപഃചെയ്താൻ മാനസ കൊതിപാശം
 ചേതസ്സു തെളിഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നതെന്തല്ലീടേണം;
 താതനാടൊത്തുസൈന്യം വസിപ്പാൻ ഗൃഹത്തിങ്ക -
 ലാതുരഭാവംവീക്കി തത്വിനനുഗ്രഹം.
 ഇത്തരം കന്യാരത്നം ചൊൽവതു കേട്ടുമാതാ -
 വൃത്താരിൽ വേദത്തോടും വാനോടറിയിച്ചാർ.
 ജനകൻ കേട്ടുപാശം മാനസ വേദത്തോടും
 ജനനിയോടുചേർന്നു മകൾത്തൻ സമീപത്തിൽ
 ചെന്നവർ, ചന്ദ്രാവലി തന്നോടു ചൊല്ലിടീനാർ,
 കന്യമാർ കൈതൊഴുന്ന ചാതുരത്നമേ കേൾക്ക,
 ഞങ്ങളെ വിട്ടുനീയ്യും പോകാതെ തപസ്സിനു
 ഞങ്ങളെ പാലിക്കുവാനാരുണ്ണി? നിന്നെപ്പോലെ
 ഇല്ലത്തിലിരിക്കുന്നീ വല്ലാത തപഃവേണ്ടാ,
 നല്ലതു ചൊല്ലുവൻ, ഞാൻ, കേൾക്കട്ടെ ചന്ദ്രാവലി;

പുതിയൊരു ലോകം തന്നെ ജനനിലും
 വിവിധതരങ്ങളിലും പാഞ്ഞു കൊൾവതെന്നും
 പുതിയൊരു ലോകം കണ്ടുമാർന്നു,
 നേതൃത്വം നൽകി കണ്ടു മേവു, മന്നു
 പാതിയിലവരുടെ യാതിതീർപ്പിനായി -
 താൽത്വാനന്തരം പരമാനന്ദനാം വിഷ്ണു,
 വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനാകും കേവലത്തിൽ പുജകൻപോ -
 ലാൽപാതിയിൽ വന്നിട്ടവരോടേവം ചൊന്നാൻ.
 പുതിയൊരു ലോകം തന്നെ തപോവിഷ്ണു -
 മൗനങ്ങളും ചെല്ലാത്തൊഴിച്ചുമതി.
 ഇവർതൻ പൂർണ്ണ വൃത്താന്തം ഗ്രഹിക്കുവി -
 നിവർക്കു പിശാചിയായും പുതനയെന്നനാമം.
 അന്നാടി തന്നിലന്നു നന്ദപോകലത്തനി -
 ലമ്പോഴവിഷ്ണുപന്ന കൃഷ്ണനായിരുന്നപ്പോൾ,
 കൗടന്തന്നെചൊല്ലാ ലന്നവർ കൃഷ്ണൻതന്നെ
 നിറഞ്ഞപ്പോഴെന്നാണായ് മലയം കൊടുത്തൊന്നും
 മായാമാന്ദ്യരൂപം നന്നിവർ മലയുണ്ടു
 മായമാം പിശാചിയെ കൈന്നവർ വാക്കുസമാല
 ശയിച്ചു, കളിക്കുന്ന ബാലകൻ കൃഷ്ണൻതന്നെ
 ഭയത്താലോത്തുചിത്ത ജീവിതം വെടിഞ്ഞിട്ടു;
 കൊല്ലുവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനെ മാറിടെ ചേർത്തിട്ടാൻ
 വല്ലാതെ പൂണാർത്തം ബന്ധമായ് ഭവിച്ചിതു,
 ജീവിതം നശിക്കുമ്പോൾ മാറിടെ കിടന്നിട്ടു
 ജീവനാശമെന്നപ്പോൾ കൈക്കൾ സന്നങ്ങളിൽ
 അമർത്തു കിടന്നീടും ബാലനിൽ മനോവൃത്തി
 അമൻ നില്ക്കുമലം സംഭവിച്ചിതുബന്ധം.
 സ്നേഹഭാവനകാട്ടി മലപ്പാൽ കൊടുത്തീടലു?
 ബാലക്കുളനച്ചവർ ബാലനെപ്പറ്റിലയോ?
 ആത്മത്വാനന്തരം ചെല്ലു മീശപരനായകൃഷ്ണൻ
 ആത്മയാമിവിടെക്കൊരു ഗതിതാൻനൽകി, കേൾപ്പിൻ,

അപ്പോൾ ജനമൊന്നിങ്ങെപ്പോഴൊക്കെ നീയും
 കെട്ടത്താപ്പാപശിക്ഷം നശിപ്പാൻ തപംചെയ്യൂ;
 ജനിച്ച ഗോപാലാഖ്യ പുരിയെ വിട്ടുനീയ്യും .
 തനിയെ ഭണ്ഡിലമാംവനത്തിൽ സുഖഭേദം,
 ഇതന്നു തപംചെയ്യുന്നളവിൽ വന്നു ഞാനും.
 തരുവാൻ, വരും, നിന്റെ പ്രിയവും ലഭിച്ചീടും.
 ഇങ്ങിനെ കൃഷ്ണനാകും വിഷ്ണുതന്നതളിനാ-
 ലിങ്ങിവിടം ജനിച്ചിരുന്നെറിഞ്ഞു കൊൾവിൻ നന്നായ്".
 തപസ്സിന്നാഗ്രഹിച്ചപ്പിൻ ബേദിക്കേണ്ടാ,
 തപസ്സാഹമ്യംപരം, സംശയംവേണ്ടാ, തെല്ലും
 ഭൂസൂര്യലനേവം പറഞ്ഞു മറഞ്ഞിതു
 ശ.വാസവും വിട്ടുറങ്ങാ താതമാതാക്കൾ മെല്ലെ,
 ഉണർന്നുണ്ടകാഴ്ച കഥിച്ചാർ പരസ്പരം-
 മണച്ചു, പുത്രിതന്നെ, തടവിനമ്മെച്ചെന്നാൾ
 ബാവികേ, ചന്ദ്രാവലി, പോയാലും തപംചെയ്യാൻ
 കാലവൈഭവമാക്കു മറിവാൻ പണിയല്ലൊ;
 ഞങ്ങളിൽസ്നേഹം തെല്ലും മറക്കാതിരിക്കുനീ
 തങ്ങളിലൊത്തുകാണാം കാലംവന്നെത്തുന്നാകിൽ.
 മംഗലംഭവിക്ക, പോയ്തപസ്സുചെയ്തു വാഴ്ച,
 സംഗതിയോത്തു താതജനനിമാരും ചൊന്നാർ.
 ബാലികതാനുമാമ്മനെക്കയ്ക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിപ്പട്ടു
 പാലനപരനായ കൃഷ്ണനെ നിരൂപിച്ചു.
 നടന്ന ഭണ്ഡിലമാം വനത്തിലെത്തിവേശം
 പടൻ വല്ലിതിങ്ങും കുടിലിൽ പ്രവേശിച്ചു,
 ഇതന്നു തപംചെയ്തു വെടിഞ്ഞു ചിന്തയാക്കെ
 വരിക നന്ദസുനോ! തരിക വരമെന്നു
 നിനച്ചു, മനംനൊന്തു, സതിയാം ചന്ദ്രാവലി
 കനത്ത തപംചെയ്തു. വനവും തപിച്ചിതു;
 മരങ്ങൾ വല്ലികളും വെടിഞ്ഞു കിസലയം
 കരിഞ്ഞപോലെയാക്കെ നിരന്നു നില്ക്കുമാറായ്".

ഞാനാർ ചന്ദ്രകയിൽ വസിക്കും ഗോപാലകൻ
 താഴെപ്പുകതൻ കൃഷ്ണനായിട്ടും പരമാത്മാ,
 നന്നാകും മാനസത്തിലോത്തിതു ലോകവൃത്ത-
 മന്നാനാസതോന്നി പണ്ഡരീ വൃത്താന്തങ്ങൾ;
 പണ്ഡരീ പുരിയിങ്കൽ വാണിട്ടും ദ്വിജകുല
 പണ്ഡരീകരംവന്നു പിറന്നതായിക്കണ്ടു,
 സകല ചരിതവും ധരിച്ചാൻ വാസുദേവൻ
 സകലാത്മാവിനോത്താലറിയാതിരിക്കുമോ?
 കളിച്ചുവിദഗ്ദ്ധാസവിധെ വസിക്കുമ്പോൾ
 വിളിച്ചു ഭഗവാൻ തരുണീമണേ! കേൾക്ക,
 നമുക്കു പണ്ഡരീക്കു പോകാതെ കഴിവില്ലാ
 നമ്മുടെ ഭക്തനാകും പണ്ഡരീകനെക്കാണാൻ,
 താതമാതാക്കളേയും പുളിച്ചു ദിനംപ്രതി
 ചേതസ്സിലെന്നനിത്യം ധ്യാനിച്ച് വസിക്കുന്നു.
 അപരനാശനുകളടിട്ടിപ്പോലും വരുന്നതുകീ-
 ടുവാനൊചയ്ക്കീടേണം പരമുണ്ടാരുകാര്യം,
 ണ്ടിലാവനത്തിങ്കലുണ്ടാരു കാര്യംചൊല്ലാം
 പണ്ഡരീപുരിക്കേറ്റമടുത്താണതും കേൾക്ക
 ഉണ്ടഹൊ ചന്ദ്രാവലിയെന്നൊരു നാരിാരനും
 തണ്ടാർമാനിനീ നിന്റെയംശമാണവൾ കേൾക്ക
 കണ്ടാലും നിണ്ണയിക്കാമുണ്ടവൾ ണ്ടിലേതി-
 കൊണ്ടാടും വനത്തിങ്കലെന്നെയും ധ്യാനംചെയ്തു
 കണ്ടിക്കാർ വേണിയാളും തപസാവസിക്കുന്നി-
 തിണ്ടലായവൾക്കുള്ളതൊഴിച്ചു കൊൾകവേണം.
 ഇത്തരമെല്ലാംചൊല്ലി വല്ലഭയോടുംകൂടി
 പുത്തൻ കാമേഷംപോലെ കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ
 ചന്ദ്രഭാഗയെക്കടന്നെത്തിനാർ തീരദേശം
 ചന്ദ്രനും രാത്രിയോടും ജലധിക്കോടിപ്പോയി;
 കളിച്ചു ചന്ദ്രഭാഗാനദിയിൽ ഭായ്യയോടും
 ഒളിച്ചു ചിലകാര്യം തനിയ്ക്കു ചെയ്യാനായി,

കരുതീ ജഗദീശൻ തന്മിണീ തന്നെന്നോക്കി-
 ടുരുളികേൾക്കുമ്പോലേ, ചാവണൊരുകാഴ്ച,
 വരുവാൻ നോമായി പുണ്യരീകനാം ഭക്ത-
 നരികെ താതമാതാക്കളെയും വഹിച്ചുവാൻ
 നടന്നുവന്നു നിത്യകർമ്മങ്ങൾ കഴിപ്പോരു-
 കടവാണിതു നല്ല വടിവുകാണുന്നില്ലേ?
 അവന്റെ പരിവർത്തനമായിരിക്കും കൂടെത്തന്നെ
 അവരെ കണ്ടുനില്ക്കു തന്മിണീ വിദഗ്ദ്ധജ്ഞ
 വരുവാൻ വേഗത്തോന്നും ഭണ്ഡില വനത്തിൽപോയ് -
 റിരവിൽ ചന്ദ്രാവലി തന്നുടെ തപം നിർത്തി,
 വരവുകൊടുത്താതു, തിരിച്ചു വന്നുചേരാം
 വരുന്നാപുണ്യരീകൻ കുളിച്ചുപോകുമുമ്പെ.
 വിഷ്ണുവാംകൃഷ്ണന്തന്റെ യരുളപ്പാടുകേട്ടു
 വൈഷ്ണവി വൈദികിയും വസിച്ചാൾ നദീതീരെ.
 വരുന്ന ഭിജകലമസംഖ്യം ബന്ധിതമർ
 പരന്നാനദീതീരെ കുളിപ്പാൻ പുലർകാലേ,
 വിധവാ ജനമോരോ കൂട്ടമായ്നിന്നിറങ്ങി
 വിധിപോൽ ഭിജാതികൾ കുളികളതുന്നോക്കി
 തന്മിണീ തന്മിണിയുമതന്നോദയത്തിങ്കൽ
 വരുമോ പുണ്യരീകനാണു കാത്തങ്ങു വാണാൾ.
 കരുണാകരൻകൃഷ്ണൻ കമലാപതി വിഷ്ണു
 പെരികെത്തോഷത്തോടും ഭണ്ഡിലാവനംനോക്കി-
 ചുരിച്ചു, ചന്ദ്രാവലിക്കരികെ ചെന്നു, കൃഷ്ണൻ
 ധരിച്ചാൻപരമീശൻ തന്നുടെ രൂപമോദാർ;
 ജടയും, വിഭൂതിയും, തദ്രാക്ഷം കഴുത്തിലും
 വടിവിൽ പുലിത്തോലും, പന്നഗഭൂഷണവും
 നെറ്റിയിലിളംചന്ദ്രൻ, ഫാലനേത്രവും, മായി
 കൂറനാം കാള തന്മേൽ, കരത്തിൽ മഴുവേന്തി,
 നീലകണ്ഠനാംദേവൻ, പോലവെ വാസുദേവൻ
 ലീലാമാനുഷൻചെന്ന കാമിനീസമീപത്തിൽ.

മാർദ്ദവമെന്നുപറഞ്ഞപ്പോൾ വന്നമേററും
 പാതക്കൽ വെട്ടികളും തളിത്തു കളിത്തിരു.
 ചുതണ്ടും പല്ലവങ്ങളും വളർന്നു ശോഭിച്ചേററ-
 മാതപം മറവായിക്കോകിലങ്ങളും പാടി,
 പുഷ്പങ്ങളും വികസിച്ചിട്ടൊഴുകും മധുവണ്ണും
 ഷർപ്പഭംഗം കേട്ടു മാതൻ മോടിവന്നു,
 ബാണങ്ങളുംവേണ്ടുവോളം ഭരിച്ചു, ഗ്രാണനോക്കി
 പുണിയും, മലരവും, മെല്ലവെ കയ്യിലേന്തി
 ചെമ്പകസുഗന്ധത്തെ വഹിച്ചുപോകുംവായു
 വമ്പോടു മാതനോടും കോകിലാവത്തോടും,
 ചെന്നവർ ചന്ദ്രാവലി തന്നുടെ നികടത്തിൽ
 നിന്നുമാതൻ വില്ലവലിച്ചു ബാണമേററി,
 ലക്ഷ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുമാതൻ, മാതൻചന്ദ്രി
 ത്രക്ഷണക്കാണുകൊണ്ടു വിളിച്ചിതു, പാരം.
 സുഗന്ധശീതവായു വീശിയതേല്ലൊക്കൊണ്ടു
 ഭഗവൽസ്മരണവിട്ടുണർന്നു ചന്ദ്രാവലി.
 കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോളെതിരെ മാതവൈരി
 ചണ്ഡാശ്വത്ഥിംബരപോലെ വിളങ്ങിച്ചൊന്നാനേവം;
 സുന്ദരീ, ചന്ദ്രാനന്ദന, കേൾക്കട്ടെ ചന്ദ്രാവലീ,
 വന്നിതു നിന്റെ തപസ്സാഫല്യമിന്നു ബാലെ.
 മാതരി ഞാനാരിക പെരികെ തുഷ്ണനായേൻ
 തത്പരനിച്ചുവരേ പാക ചന്ദ്രാവലി!
 മാതരിതാൻ വാക്യം മാതനുരേട്ടു കണ്ണും-
 പാതാതെതുറന്നവളീശ്ശനക്കണ്ടു കൃപി-
 തൊഴുതുമ്മതിചെയ്തു ഭവന്റെ പാദങ്ങളി-
 ലഴുതുവീണുകൂപ്പിയവനോടേവംചൊന്നാൾ.
 ഭഗവദ്ഭക്താണാനിടയായോരു ഭാഗ്യം
 ജഗദീശപരാ! ഞാനോചെയ്തിതു പുരാതന,
 ഞാനിപ്പോൾ, വാസുദേവൻ വരനായ് ഭവിക്കവാൻ
 ധ്യാനിച്ചുവസിക്കുമ്പോൾ ഭഗവദ്ഭക്താണേൻ

കത്തനാറിധിയാകും ഭഗവാന്നെന്നോക്കി-
 ത്തത്വവൻ വരമെന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കയാലെ,
 വരനായ് കൃഷ്ണനാകും ഗോപാലൻ ഭവിയ്ക്കുവാൻ
 തരിക വരം വിഭാ, വാഞ്ചരിതം മറെറാന്നില്ലെ.
 ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രാവലി തൊഴുതുചോദിച്ചപ്പോൾ
 മങ്ങിനഭാവത്തോടു മീശനും ചൊന്നാനേവം.
 പണ്ടുപോലമ്പാടിയാം നന്ദഗോകുലം തന്നി-
 ലുണ്ടായെന്നൊരുബാലൻ ഗോപാലനാവൻ നിന്റെ-
 വന്നായ്ക്കൊൾവാൻ തപസ്സു ചെയ്തതോർത്താ-
 ല്പരികെനാണ, മവൻ മാനുഷനല്ലേ? കഷ്ടം!
 ചാത്തുവന്നോരെന്നച്ചേൻ നീ രമിച്ചാലും,
 ഭൂത്തുനീക്കു മോഹം മാനുഷനല്ലേ? കൃഷ്ണൻ
 ഇത്തരം മാരാരിതൻ വാർത്തകൾ കേട്ടനേര-
 ത്തത്തലോടവർചൊന്നാളീശനെ നോക്കിമെല്ലെ;
 മാനുഷനല്ലകൃഷ്ണൻ, വിഷ്ണുവെന്നറിയുമാൻ,
 മാനസെ കൃഷ്ണൻതന്നെ വരിച്ചേൻ ഭഗവാനെ.
 അന്യപുരുഷന്മാരിൽ കൊതിയിങ്ങിനിക്കില്ല,
 ധന്യനാംഭവാനൊന്നും തടുത്തു ചൊല്ലിടേണ്ടാ;
 വരദനെങ്കിൽ ഭവാൻ തരികവരമതും,
 വരിച്ചുകൊൾവാൻ വരം കൃഷ്ണനെൻ വരനാവാൻ.
 ചിരിച്ചു ചന്ദ്രാവലി ചൊൽവതുകേട്ടു ശംഭു-
 വാച്ചതുടങ്ങിനാ നരികെനിന്നുമോദാൽ
 ധരിച്ചുകൊൾകബാലെ, പൊളികളല്ലുകേൾക്ക
 തിരിച്ചു ചൊൽവതോക്കു ചരിത്രം സൂക്ഷ്മതത്വം,
 വിചിത്രം നിന്റെരൂപാധം തരക്കേടതിനില്ലാ
 വചിച്ചതതുകൊള്ളാം കൃഷ്ണനെ വിഷ്ണുവെന്നും
 വാസ്തവം തന്നെ ഞാനും ചൊന്നതിൽ ഭേദമില്ലാ
 വാസ്തവമിനിയുമാൻ ചൊല്ലിടാം കേൾക്കബാലെ;
 വിഷ്ണുവാം കൃഷ്ണൻപണ്ടു മാനുഷനായിത്തന്നെ
 വൃഷ്ണികൾകവത്തിങ്കൽ ലീലകളാടി വാണ.

അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം മീലാമാന്ദ്രത്തിലേക്കു
 അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം മീലാ കഴിവോളവും ഭ്രമം,
 മാന്ദ്രമാന്ദ്രി വയസ്സായിട്ടും കാലത്തിങ്കൽ
 മാന്ദ്രമാന്ദ്രി സ്വന്തപാദം പ്രാപിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്.
 ആകയാൽ ജീവി മാന്ദ്രമാന്ദ്രി കൃഷ്ണൻ
 പോകാതെയിരിക്കുമോയിക്കാലംവരെയോക്ക്.
 വൈകുന്നേരം വന്നുഭ്രമം പിറന്നു നിന്നിരിക്കുന്നു.
 നല്ലമോ? വരുന്നതിനായിത്തന്നെ വരും ബാലം.
 പെരികെതപം വേണമിനിയും കാലംപോകും
 ധരിക്കു നീയുമേറും വൃദ്ധയായ് ചമഞ്ഞിട്ടും.
 നിന്നയ്ക്കുവൃദ്ധക്കു വരനെ ലഭിച്ചാലും
 തനിക്കെന്തൊരു സുഖം ലഭിച്ചു? കഷ്ടമോക്ക്.
 ഇങ്ങിനെ മാന്ദ്രിയം പറഞ്ഞു കേൾക്കുമ്പോൾ
 തിങ്ങിന വേദത്തോടും പറഞ്ഞാൽ ചന്ദ്രാവലി,
 ഉഗ്രമാം തപംചെയ്തു വൈകുന്നേരം തന്നെ ഞാനി-
 ന്നഗ്രഭൂമിയിൽചേർത്തു വാങ്ങുവാൻ വരമെന്നാൽ.
 തൽക്ഷണം സാധിക്കുവാനേകണം വരമെന്നു
 തൃക്കുന്നോടപേക്ഷിച്ചു മേവിനാൽ ചന്ദ്രാവലി.
 ചന്ദ്രശേഖരനെന്നു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി
 ചന്ദ്രനെ വെല്ലുന്നോരു സുന്ദരിയോടുചെന്നാൻ.
 ധന്യ! നീ ബോധിക്കട്ടെ ചൊന്നവയെല്ലാം കേട്ടേൻ
 വന്ദ്യനാം വിഷ്ണുവിങ്കൽ വിശ്വാസം നിന്റെ കൊള്ളാം
 ഇന്നു നീ തപംചെയ്തിൽ വന്നിട്ടും വിഷ്ണു മുഖിൽ
 ധന്യ, നിന്നഭീഷ്ടമാം വരവും ലഭിച്ചിട്ടും;
 വ്യാസനായ് വിഷ്ണുഭ്രമം വാഴ്ന്നിതുമൂലം
 വസുധാതലംവിട്ടു വരുവാൻ വിഷ്ണുമേൽ
 നിന്നുവരുന്നവാനിനിമേൽപാരു ജനം
 ജനിച്ചുവന്നിട്ടല്ല? വരന്നു വരുന്നായി,
 അതുകൊണ്ട് നീയും ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുകേവേണം
 ധന്യനാൽ വേണമെന്നതറിവാൻ പണിയതെ.

ചത്തുപോകുമോ? വൃദ്ധയായിട്ടിങ്ങിരിക്കുമോ?
 ചിത്തത്തിലോക്പിന്നെ വരനാലെത്തുഫലം?
 നിക്ഷേപം കുഴിച്ചെടുത്തീടുവാനാശയോടു-
 മിക്ഷിതീതലംനീളെ തേടിടുന്നവൻ മുഖിൽ-
 പ്രക്ഷംതാൻ പുഴങ്ങീട്ടു മറിഞ്ഞിട്ടതിൻകീഴെ-
 നിക്ഷേപകുടുംഭം നേരിൽകണ്ടതുമുപേക്ഷിച്ചു-
 കുഴികൾ കുഴിച്ചിട്ടു നിധികളെടുക്കുവാ
 നശ്യുന്നവൻപോലെയല്ലയോ ചന്ദ്രാവലി?
 നിന്നുടെ സമീപത്തിൽ വരിപ്പാൻ വന്നൊരെന്ന
 ധന്യനീ വെടിഞ്ഞെല്ലൊ വരനെത്തേടിടുന്നു.
 നിനക്കു നല്ലമാഗ്ഗം ചൊൽവൻ ഞാൻ കേൾക്കുവൊലെ,
 കനത്ത തപംചെയ്യാൻ മുതിർന്നിനിമതീ.
 വരിച്ചുകൊൾകയെന്ന ഭരിച്ചുകൊൾവൻ ഞാനും
 ധരിച്ചുകൊൾക,സുഖം വസിക്കാം കൈലാസത്തിൽ.
 അവസ്ഥാരായങ്ങളും മരണമതുമില്ലാ-
 ത്തവസ്ഥയാണുചൊല്ലാം കൈലാസ വാസസ്ഥിതി.
 ഇങ്ങിനെ മാരാർ താനുരച്ചോരളവിങ്കൽ
 തിങ്ങിടും വേദത്തോടും ഭാവവും പകർന്നവൾ
 ഈശനിൽ ക്രോധമേററും മുഴുത്തു ചന്ദ്രാവലി
 കേശവൻ തന്നെയോർത്തിട്ടിത്തരമുര ചെയ്താൾ.
 സതികൾ ധർമ്മമാകും ചാരിത്രം കെടുക്കുവാൻ
 മതിയിലോത്തു ഭവാനെന്നോടു തുനിയുന്നു.
 ലോകപാലകരാകും മുത്തികൾ മുഖൂർ നിങ്ങൾ
 ലോകധർമ്മത്തെനില നിർത്തുന്ന കൃത്യമുജ്ജാർ,
 ഓക്കാതെ സതികളെ വഞ്ചിച്ചിട്ടോരോ നാളിൽ
 മക്ടൻപെട്ടുപോലെ പേണിളക്കുന്നു കഷ്ടം!
 ഭാതകവനത്തിങ്കലു ഷിപതികൾ തന്നെ
 ചാരിത്ര ഹാനിചെയ്യാൻ കൊതിച്ചുപോയതോക്ക്!
 നിങ്ങൾ മുഖൂരംകൂടിടുന്നസുയയ്ക്കുപണ്ടു
 തിങ്ങിനവേദത്തോടും ബാലരാജ്യാണതില്ലെ?

ഓരങ്ങൾ വെടത്തോടെ ചാരത്തുവെന്ന് കൂപ്പി
 നാടുകേൾ. നാലാല യാചിച്ചു വാങ്ങിയില്ലെ?
 മതിയിൽബോധംവിട്ട ചതിപ്പാൻ തുനിയേണ്ടാ
 കൊതിയിങ്ങിനിക്കില്ല, ഗിരിജാവര! കേൾക്ക,
 വരിച്ചുവരനല്ലാതൊരുത്തനണയവാൻ
 തരുണീ സതിയെങ്കിലവൾക്കു ഹിതം വരാ.
 ചതിച്ചു വിധിവിട്ട പല്ലിയ ഭോഷംമൂലം
 മതിക്കു കഷ്ടരോഗം ലഭിച്ചതോത്തുകൊൾക.
 വൃന്ദയെ ചതിച്ചോരു കാരണം പണ്ടു വിഷ്ണു
 കുന്നുപോലോരു പെരുപാറയാണതില്ലെ?
 മതിയും വിധിവിട്ട നടന്നവൃത്താന്തങ്ങൾ
 മതിയിലോക്കാതെത്തു വെറുതെ പറയുന്നു;
 വിധിവിട്ടവൻ ഗുരുപതിയെത്തീണ്ടുകയാൻ
 വിധിയീവണ്ണമായി ചമഞ്ഞതില്ലെ? കേൾക്ക
 ചന്ദ്രനെക്കണ്ടു മോഹം പ്രാപിച്ച സ്വാഹ മുന്ന-
 മിന്ദ്രന്റെ സഭാന്തരെ മരിച്ചുതറിവില്ലെ?
 തിരിച്ചു ഭവാൻ പോകുമിപ്പാനുള്ളമോഹ-
 മുരച്ചു നില്ക്കുവേണ്ടാ വ്രതത്തെ കെട്ടുകേണ്ടാ.
 വ്രതത്തെ വെടിഞ്ഞുഞാൻ വരിച്ചീടുകയില്ലാ,
 കൊതിച്ചു ഭവാനത്ര വസിക്കിലാപത്തുണ്ടാം;
 പോയ്ക്കൊൾക ഭവാനെന്നു ചൊല്ലിയച്ചന്ദ്രാവലീ
 വായ്ക്കോട്ടുവീണ്ടും തപഃചെയ്യുവാനാരംഭിച്ചാൾ.
 മായമായുന്നുന്നിന്ന ശംഭുവുമോടിപ്പോയി
 മായാമാനുഷനായ കൃഷ്ണൻതൻ ചാതുര്യം,
 നേരെവന്നവളുടെ മുഖിലാമ്മാറകാട്ടി
 ചൂരിത്രമോർത്തുപാരം സന്തുഷ്ടഭാവത്തോടും,
 വരിക, മനോഹരെ! സുന്ദരീരത്നമേ! ഞാൻ
 തരുവൻ നിനക്കിഷ്ട വരത്തെ കേട്ടുകൊൾക;
 ഈശനായ്ക്കു നിന്നോടുകൂടത്തോതു നീയും
 ക്ലേശിച്ചീടരുതേതും ഞാൻനിന്നെപ്പരീക്ഷിച്ചേൻ,

നിനക്കു മനോയെയുളമുണ്ടെന്നു കണ്ടുബാലെ
 നിനക്കു പ്രേമമെന്നിലുളളതുമറിഞ്ഞു ഞാൻ.
 തപസ്സുചെയ്തു ഗാത്രം തപിച്ചതില്ലേ? കഷ്ടം!
 തപിച്ചതിനിമിതി, സുഖിച്ചുരമിക്കുകൊ.
 രമിച്ചുകൊൾകുമോദാൽ തരിക, കുമയുഗ്മം,
 രമണനെന്നുബോധിച്ചീടുക, നാരീമണെ.
 വാസുദേവന്റെവാക്യം കേട്ടോരുചന്ദ്രാവലി
 വസുധാതലംനോക്കിക്കുനിഞ്ഞു ചൊന്നാളേവം
 ചാരുസുന്ദരാ! വിഭഭാ! കംസാരെ! കാരുണ്യാഞ്ജേ!
 ചാരത്തു കാണാനായിത്തപിച്ചേനിത്രനാളും.
 വരിച്ചേൻ ഭവാനെ ഞാൻ, കൊതിച്ചു തപചെയ്തേൻ
 വരിച്ചീടേണംഭവാൻ, പ്രിയയാജ്ഞതേണം;
 രമിച്ചുഭവാനെന്നെ വെടിഞ്ഞുപോയിൊല്ലാ,
 രമണിമാരിലേക ഞാനെന്നുവന്നീടേണം.
 തരിക വര വിഭഭാ, കാരുണ്യവാരാന്ധിയെ,
 ചരണസരോരുഹം തുണയായരുളേണം.
 കരഞ്ഞു ചന്ദ്രാവലി തൊഴുതങ്ങുണർത്തുമ്പോൾ
 പെരികെമോദത്തോടും കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ.
 കരവുപിടിച്ചൊന്നു കനിഞ്ഞു കടാക്ഷിച്ചു.
 വിരിഞ്ഞു ചന്ദ്രാവലീമാനസസരോജവും;
 നിറഞ്ഞമോദത്തോടും പുൽകിനാരിരുവരും
 കുറഞ്ഞു മാതാപം തരുണീമണിക്കേററം.
 മദനലീലകൊണ്ടു മാധവൻ തോഷിപ്പിച്ചു
 ഹൃദയം മോദംകൊണ്ടു പൂരിച്ചു വാസുദേവൻ,
 തരുണീമണിതന്നെ വെടിഞ്ഞുപോകുന്നേര-
 മരുണാധരിയൊന്നു പറവാനാരംഭിച്ചു.
 മായാപുരുഷ, തവ വൈഭവം ചിത്രം, ചിത്രം,
 കായ്തുരൂപനാം നിന്റെ കൈതവപ്രകൃതികൾ
 നേരോടെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പാരിടത്തിങ്കലാക്കു-
 മോരോന്നേ നിരൂപിച്ചാൽ ബോധമുണ്ടാകയില്ലാ.

മായാപുഷ്പ! ഹരേ മാധവ! മധുരിപൊ!
 മായ നിന്നടെയോർത്താലെങ്ങിനെ യറിയുന്നു.
 മൂന്നും നീ ഗോപിനാരി വൃന്ദയെ പ്രാപിച്ചീലെ?
 തനപംഗി-രാധകണ്ടു ശാപവും നല്ലിലയൊ?
 എന്തെന്നുമതുപോലെ ശാപത്തിന്നാളാക്കുമോ?
 അന്യമാരോടുചേർന്ന്, മറന്നു, വെടിയുമൊ?
 മന്നിടം തന്നിൽവൃന്ദാതുളസിയെന്നുപേരാ-
 യന്നവൾ നിന്നെച്ചേർന്ന് രമിപ്പാൻ മോഹത്തോടും-
 പോകുന്നനേരത്തിങ്കലെന്നെപ്പോൽ ചതുർഭുജ-
 നാകും നിൻവരെന്നു പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചു,
 കൈതവംചൊല്ലിയില്ലെ? ആയതു യുക്തമാണൊ,
 കൈതവമുത്തേകൂടാ! ചതികളുരുതയ്യോ.
 തുളസീ നാമത്തോടും ഭൂമിയിലവൾവന്നു
 കളവാണിയുമുഗ്ര തപസ്സിൽ വാഴുംകാലം,
 വിംശത്യായിരംവർഷമാഹാരം ഫലങ്ങളെ
 യശിച്ചമററുള്ളവ വെടിഞ്ഞു വസിച്ചീലെ
 പഴുത്തുകീഴെവീഴുന്നിലകളുശിച്ചിടും
 കഴിച്ചാൾ മുപ്പതാകും സഹസ്ര വർഷമാൾ;
 നാല്പതിനായിരവും വർഷങ്ങൾ കഴിവോളം-
 മല്ലമാം വായുതന്നെ യശിച്ചും കഴിഞ്ഞരീലെ?
 പതിനായിരംവർഷം സർവ്വവുമുപേക്ഷിച്ചു
 പതിയായ് ഭവാൻവന്നു വരിപ്പാനാശയോടും,
 ഉഗ്രമാം തപസ്സോടും പാണിമവൾക്കുന്നു
 വ്യഗ്രങ്ങൾതീരുമാൻ കമലാസനൻചെന്നു,
 വരവും കൊടുത്തതും കൈതവമല്ലെ? നാഥ!
 പെരികെ കഷ്ടമിടം, കളികൾ ഭഗവാന്റെ.
 ആത്മാംശമായിടുന്ന ഗോപനാം സുഭാമാവെ
 പത്മനാഭനാംനിയ്യും രാധയെക്കൊണ്ടുശാപം
 കൊടുപ്പിച്ചതുംചതി, യിങ്ങിനെ ചെയ്തപിന്നെ
 കെടുത്തു രക്ഷസ്സായി ജനിപ്പാൻ വരുന്നല്ലി,

ജനിച്ച ശംഖമുഡനായിട്ട്, ഉളസിയിലെ
 കനിഞ്ഞു ധാരാവിനാൽ വരവും കൊടുപ്പിച്ചു,
 പത്ത്യാർ വരവരൻ ശംഖമുഡനായ്ക്കാണു;
 മതിയിലോത്തുഭവാൻ കല്പിച്ചതും പതി
 അന്നു കൃപാപശാൽ മൂന്നുലോകവും വാഴ്ത്താൻ
 ഭവനപാലകാ!ഭോ! വരവും നല്കിലയൊ?
 പരമീശ്വരമന്ത്രി തന്നോടു രണത്തിങ്കൽ
 ചെരികെ പരാധീനനായോരു നേരത്തിങ്കൽ.
 ചരിച്ച ഭിജനായി ശംഖമുഡനെക്കാലാൻ
 മതിയിലോത്തുഭവാൻ കഞ്ചുകം വാങ്ങിപ്പോയി;
 കഞ്ചുകംധരിച്ചു വഞ്ചിച്ച ഉളസിയിലെ
 നെഞ്ചകത്തൊട്ടും കൃപ കൂടാതെരമിച്ചിലേ?
 രണ്ടു ഭവാനേവം നാരിയെച്ചരിച്ചിലേ?
 തണ്ടാർമാനിനീകാന്താ! കൈതവമുത്ത! കൃഷ്ണ!
 ഭഗവാൻ കഞ്ചുകത്തെ വഞ്ചിക്കുമുലമായി
 ഗംഗാകാമുകൻ ശംഖമുഡനെ വധിച്ചിലേ?
 ഉളസീവാത്തയെല്ലാമറിഞ്ഞു വേദിച്ചനാൾ
 ഉളസീപുഷ്പമായി ജനിപ്പാൻ വരുന്നല്ലീ,
 ഉളസീമണിമാവ്വാ! കളവെത്രയും, കഷ്ടം!
 ഉളസീ തന്നെയോക്കിലിങ്ങിനിക്കെന്തു ഗതി
 അവളെയൊശ്വസിപ്പാൻ പലതും ചൊല്ലിയില്ലേ?
 ഭവനപാലകാ,തേ കൈതവക്കുളിയല്ലേ?
 ഗോപികാവൃന്ദ തന്നെ കാമിച്ച സുഭാമാവു
 താപത്തെ സഹിച്ചവൻ ഭഗവൻഭക്തിയോടെ,
 മേവുന്നോരവന്നു വൃന്ദയെ കൊടുത്താകിൽ
 താപക കാതണ്യത്താൽ സുഖിച്ചു വസിപ്പിച്ചും.
 വൃന്ദയ്ക്കും മാധാരാപം നല്ലവൻ ഹേതുവില്ലാ
 നന്ദനന്ദനാ, ചരിയിങ്ങിനെ ചെയ്തീടാമോ!
 തനിക്കു രമിപ്പാനായ് സതികൾചാരിത്രത്തെ
 നിനച്ച ഹാനിചെയ്തതെത്രപോൽ, ഭഗവാനെ!

കൈതവമുത്ത! കൃഷ്ണ! ചരിച്ചീടരുതെന്നെ,
 സതിയിൻധർമ്മം ഭവാൻ രക്ഷിച്ചു കാത്തിടേണം.
 വരനാം ഭവാനെ ഞാനെന്നിനിക്കാണെന്നതു
 വാരിജനാഭ! വിഷ്ണു! ഭഗവൻ നമസ്കാരം.
 വൈകുണ്ഠ, ഭാമോദര, ശംഖചക്രാബ്ജധരാ,
 വൈകാതെ ഭവല്ലാഭസേവയേകക നിത്യം.
 കംസാരെ, ഭവല്ലാഭം പുജിക്കായ്ക്കുന്നമെ
 സംസാരാണുവതീരം ചേരുവാൻ, മുനികലം
 സന്തതം ധ്യാനചെയ്തും കോമളമായ രൂപം
 ചിന്തിച്ചു സന്തപ്തയാജ്ഞേവിടുമെന്ന നിത്യം,
 തപല്ലാഭാനികെചേർത്തു, ചാരിത്രകീർത്തിയോടും
 താപങ്ങളേകീടാതെ പാലിപ്പാൻ വണങ്ങുന്നേൻ.
 ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രാവലി കേണടൻ ചൊല്ലുന്നരും
 ഭാഗിയായ്ക്കോരത്തോടും ഭഗവാനരുൾചെയ്തു.
 കേൾക്കെടൊ, ചന്ദ്രാവലി, പുഷ്പജന്മനി നീയ്യും
 കൈക്കൊണ്ടു മാറിടത്തിൽ സ്വർഗ്ഗമുലമായി
 ഇന്നുനിൻ വരനായി രമിച്ചേൻ, നിന്നെച്ചേർന്നു,
 ധന്യനീ, മല്ലഭത്തിൽ വാണിടും വേദിക്കേണ്ടൊ;
 എന്നെനീ സ്തുരിക്കുന്നാളൊക്കെവെ വന്നുകാണാം
 പിന്നത വെടിഞ്ഞുനീ, കേൾക്കെടൊ, ധന്യശീല.
 ചെന്നുനീ താതമാതുജനത്തെ പ്രീതരാക്കീ-
 ടുന്നതതപോവൃത്തിയകമെ വെടിയാതെ-
 ഗോപാല പുരിയിങ്കലാത്മവേശ്ശനി നിത്യം
 ഗോപാലനാകമെന്നെ സ്തുരിച്ചു നയിച്ചാലും;
 അന്ത്യമാം കാലത്തിങ്കലെന്നോടു ചേർന്നുവാഴാ-
 മന്തരമില്ലവേദം വെടിഞ്ഞു വസിച്ചാലും.
 ഇത്തരം വരനല്ലി കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ,
 ഉത്തമഭക്തശ്രേഷ്ഠൻ പുണ്യരീകനെക്കാണാൻ
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ഭഗവാനെഴുന്നള്ളി-
 മറഞ്ഞാ, നേരംനോക്കി ഗമിച്ചു ചന്ദ്രാവലി,

ചിത്തത്തിൽ ചന്ദ്രാവലി കൃഷ്ണനയറപ്പിച്ചു
 പത്തനേചെന്നു താതമാതാക്കൾ പാടത്തിങ്കൽ
 വീണേററം ഭക്തിയോടുമുണർത്തിയവിലവും
 കാണുവാൻ ജനംവന്നു നിറഞ്ഞു ഗേഹത്തിങ്കൽ;
 നല്ലവാർത്തകൾചൊല്ലി സല്ലാപിച്ചെല്ലാവരും
 വല്ലവിമാരുംചെന്നു ഗൃഹങ്ങൾതോറും വാണാർ.
 പിന്നെയച്ചന്ദ്രാവലി താതമാതാക്കളോടും
 ഖിന്നതയൊഴിച്ചവൾ വസിച്ചു ധ്യാനത്തോടും,
 വൈകുണ്ഠനായ കൃഷ്ണൻ ചന്ദ്രഭാഗയെ നോക്കി
 വൈകാതെ വൈഭഭീതൻ നികടം പ്രവേശിച്ചു,
 സമയമല്ലമേറിക്കണ്ടപ്പോൾ വൈഭഭീയും
 കാമുകനായ കൃഷ്ണൻ കാമിനീവശനായി,
 കാമലീലകളാടി കളിച്ചു കാലംപോക്കി,
 കാമിനീജനചോരൻ വരുവാൻ വൈകിയെന്നു-
 മാനസേയോത്തു തീർത്ഥക്കരയിൽ കോപത്തോടും
 മാനസംകൃഷ്ണൻ തങ്കലുറപ്പിച്ചിളകാതെ
 ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ ഭക്തൻ പുണ്യരീകന്റെ മുമ്പിൽ-
 മെന്തെന്നും ഭീക്ഷിച്ചവൾ നിന്നിതു ദൃഢഭക്ത്യാ.
 കാരുണ്യക്കടലാകും കൃഷ്ണനും വന്നു കണ്ടു
 ചാരത്തു പുണ്യരീകൻ കളിച്ചു നദീതീരെ
 നിത്യകർമ്മവുംചെയ്തു പുജിപ്പതുപ്രകണ്ടു
 നിത്യനാം പരമാത്മാ വാസുദേവനും ചെന്നു
 ഭക്തന്റെ പുജാമുഖത്തെതിരെ രശ്മിണിക്കും.
 ഭക്തനും കാണുമാറു നിന്നോരു കൃഷ്ണൻ തന്നെ
 കണ്ടോരു പുണ്യരീകൻ സതപരം ചേങ്ങലത്തെ
 തണ്ടാർമാനിനീകാത്തൻ തനിക്കങ്ങിരിപ്പാനാ-
 യാസനമായിനല്ലീ തന്നുടെ പുരോഭാഗെ
 വാസുദേവനെ നോക്കി പുജയിലിരുന്നിതു.
 പുജയും കഴിഞ്ഞവനെത്രയും വേഗത്തോടെ
 പുജിപ്പാൻ പിതൃമാതൃസന്നിധി നോക്കിപ്പോയാൻ.

ഭക്തന്റെ നിത്യമുള്ള ദൈവപൂജയും മറ്റും
 ഭക്തവത്സലൻ കൃഷ്ണൻ മുടക്കീടരുതെന്നു -
 നിനച്ചു പൂജാമുഖത്തിരുപ്പാനൊരു വിധി
 നിനച്ചാലില്ലെന്നോത്തു ചേങ്ങലത്തിന്മേൽ നിന്നാൻ.
 പുണ്യരീകനുചെന്നു താതമാതാക്കൾ തന്നെ
 പണ്ഡിതൻ പൂജചെയ്തു പാഞ്ഞു വൃത്താന്തങ്ങൾ
 ഗോപാലകൃഷ്ണൻ വിഷ്ണു തന്നുടെ പൂജാമുഖെ
 ഗോപികാകാശൻ വിന്നു വൈഭവീഭാവിയോടും
 നില്ക്കുന്നിതവർമുമ്പിൽ വൈകാതെ ചെന്നുകണ്ട
 സല്ലരിച്ചീടവാനായ് പോകുന്നെന്നുനമെന്നാൻ
 അന്നേരം സതുഷ്ടരാം ജനക ജനനിമാർ
 ധന്യനാം സുതനോടങ്ങീദൃശം ചൊല്ലീടിനാർ.
 ഇന്നു നീ സർവ്വാത്മകനായിടും കൃഷ്ണൻ തന്നെ
 മുന്നിലാന്നാർ കാണാൻ സംഗതിയാക്കിച്ചെയ്യ;
 കണ്ണുകൾകൊണ്ടു രൂപം കാണുവാനരുതാത്ത
 ചണ്ഡരാം ഞങ്ങളേയും കാണുമാറാക്കിയില്ലേ?
 നാൽപക്കം ഗതി കണ്ണൻ നല്ലീടുമെന്നാകിലും
 ചൊല്ലുവെന്നൊരു കാര്യമായതും കേട്ടുകൊൾക.
 പുണ്യരീകനാം നിന്നെക്കാണുവാൻ വന്ന കൃഷ്ണൻ
 പണ്ഡരീനാഥനായിട്ടിവിടെയിരിക്കട്ടെ.
 ഇപ്പരി വാഴംജനമെപ്പേരും കൈകൂപ്പുവാൻ
 ചിലുമാൻതന്നെ വാഴിച്ചിരുത്തി വെയ്ക്കുപത്രം.
 എന്നരുൾചെയ്തു താതജനനീഹിതം നോക്കി
 ചെന്നവൻ കൃഷ്ണൻതന്റെ സവിധേ ചെന്നുകൂപ്പി.
 അഞ്ചലിയോടും കൂടീട്ടവിടെ സമാധിയി -
 ലഞ്ജസാ മേവിന്നിന്ന നേരത്തു വൈകുന്നേരം,
 ഭക്തന്റെ ഹിതത്തിന്നങ്ങേർത്തം ചെയ്തപ്പോൾ -
 യുക്തമല്ലെന്നു ചിന്തിച്ചവിടെ നിന്നുമോദാൽ,
 പുണ്യരീകാൻറപടംവരയ്ക്കും രശ്മിണിയും
 പണ്ഡരീവാസികൾക്കു ഭഗ്നിപ്പാനത്ര നിന്നാർ.

പിന്നെയു സ്വരൂപാത്മ കല്യാണി മുഖമുഖിട്ടു,
 തന്നുടെ സ്വധാർമ്മിപോയ് കൃഷ്ണൻ തമസ്സിയം.
 ഇന്നു മച്ചേങ്ങലത്തിൽ നില്ക്കുന്നു വാസുദേവൻ
 ചെന്നുപൂജിപ്പോക്കാക്കെ കാമിതം നൽകീടുവാൻ.
 സകലാത്മകനാകും ചില്ലുമാനായ കൃഷ്ണൻ
 സകലാത്മാവിനോർത്താൽ കഴിയാതെന്നുമില്ലാ.
 നന്ദനാം ഗോപവൃദ്ധനന്ദന! ഗോപാലക!
 കന്നിമാലകൾപൂണ്ട ഗോകുലപാല കൃഷ്ണ
 വൃഷ്ണിവംശത്തിൽവന്നു പിറന്ന ഹൃഷീകേശ!
 കൃഷ്ണനാം തവപാദം സന്തതം നമസ്കാരം.
 കാളിയ വിഷഭുക്താശനാ! വാസുദേവാ!
 കാളിന്ദിതത്തിൽ കളിയാടിന കൈടഭാരെ!
 കംസാരെ! കാരുണ്യാഞ്ജലി! കാരണമുന്തെ! കൃഷ്ണ!
 ഹംസവാഹന ഭുക്താശന! നമസ്കാരം.
 ഭഗവാനായകൃഷ്ണൻ വൈകുണ്ഠം പ്രവേശിച്ചു,
 യുഗവും മാറിപ്പോയി, കലിയും യുഗംവന്നു.
 ധർമ്മവും മറവായി, സത്യവും കുറവായി,
 കർമ്മികളേറെവന്നു ജനിച്ചു, ഭ്രമണ്ഡലേ.
 അക്കാലം നാരായണൻ വൈകുണ്ഠം തന്റെ ചൊല്ലാൽ
 ചൊല്ലൊക്കും മുനികളുമീശന്മാർ. ശക്തിതാനും,
 ധർമ്മസ്ഥാപനംചെയ്താൻ വേദിയർ കലത്തിലും,
 ഭർമ്മതിയുള്ള ഭുക്തമുസൽമാൻ കലത്തിലും.
 ഉത്ഭവിച്ചുനെയ്യതോരോന്നെ ചരിത്രങ്ങളും
 ചില്ലുമാൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ നാഭാജി സിദ്ധനായി-
 ഭവിച്ചു, പണ്ഡരിയിൽ ചന്ദ്രഭാഗക്കുതീരെ,
 ഭവനേശ്വരൻ ഗുഹൻ ചമച്ചു, സിദ്ധാശ്രമ-
 മവിടെ ശിഷ്യരോടും മരുവി, ചരിത്രങ്ങള-
 ഉവക്കായുപദേശം ചെയ്തു വാണാരുളിനോ-
 രാശ്രമമിന്നും ശോഭിച്ചീടുന്നിതെന്ന വൃത്തം
 വിശ്വപത്തിന്നറിയുവാനുരച്ചാരും കിളിപ്പെരുത്ത്.

ധർമ്മാഭൂതം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ
 പണ്ഡരീമാഹാത്മ്യച്ചുരുക്കംസമാപ്തം.

നാടം അദ്ധ്യായം.

—:0:—

നാടികെ! തുകകലചാതുരത്വമെ ചൊൽക,
സാരമാ കഥാസാരം കേട്ടോളം മതിവരാ-
എന്തൊരുമൂലമായി മാമുനിവരന്മാരും,
ചെന്താമരാക്ഷനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും-
വന്നാവതാരംചെയ്താരായതുചുരുക്കമാ-
യിന്നിഹചൊല്ലുകെന്ന് കേട്ടോരു നേരം കിളി-
ചൊല്ലിനാൾ ഗണനാഥൻ കാലടിയതുംകൂപ്പി-
ട്ടല്ലിത്താർ മണവർത്തൻ തന്നെയും ചിത്തേ ചേർത്തു,
ശ്രീവേദവ്യാസർ, ശുകർ, നാരദർ, വസിഷ്ഠനും,
ശ്രീവത്സവക്ഷസ്സാകും വിഷ്ണുവും, വിരിഞ്ചനും,
പരമേശ്വരനും, ശക്തി, യുദ്ധവർ, വാത്മീകിയും,
പുരുഷോത്തമൻ, മഹാപലതം ഭൂമിതന്നിൽ.
അവതാരത്തെച്ചെയ്ത ചരിത്രം മുഴുവൻ-
മവലോകനംചെയ്ത ഗുഹനാം സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
അവനീതലത്തിങ്കൽ നാഭാജി സിദ്ധനായി,
ഭുവനെ ഭക്തന്മാർക്കു മുക്തിക്കു വഴികാട്ടി-
കൊടുപ്പാൻ പണ്ഡരിയിൽ ചന്ദ്രഭാഗയ്ക്കുതീരെ.
വടുക്കളായ ശിഷ്യസംകലത്തോടുകൂടി,
ആശ്രമം തന്നിൽവെച്ചിട്ടുലവസിദ്ധരാദി-
ആശ്രിത ഭക്തന്മാർക്കായുരച്ചു ചരിത്രത്തെ
ചൊല്ലുവൻ ചുരുക്കിത്താനല്ലതീർത്തതഭരണ-
മല്ലിത്താർ മണവാളനെന്നവർ ചൊൽതുടങ്ങി.
കമലാസനസുന്ദ വിമലനായമുനി,
കമലാപതിയുടെ ഭക്തരിലഗ്രേസരൻ.
കമലാകാന്തൻ തന്നെ സേവിക്കുമൂലം മുനി,
കമലാദേവിയോടു വാങ്ങിയ വീണയോടും
സകലലോകങ്ങളും നടന്നു ലോകവൃത്തം-

സകലേവോഹോഭം സുരസംഖയതോഭം-
 പരന്തേ കൊളുപ്പാനായ് സത്പരം ഗമിച്ചിടം-
 നിറഞ്ഞ തേജസ്വിയാം നാരദമഹാമുനി.
 ഭൂലോകമീകുഷ്ഠവാനേകദാ പുറപ്പെട്ടു-
 ഭൂലോക സുരാഭി മാനുഷഗേഹങ്ങളിൽ.
 കലിയം ഭഗം വന്നുചേരുന്ന കാലത്തിന്റെ-
 മലിനോൽക്കൃഷ്ടമാകും ലോകവൃത്തികൾ കണ്ടു.
 വണ്ണങ്ങളാശ്രമങ്ങളൊക്കെവേ ഹൃന്യമായും,
 വണ്ണങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണങ്ങളെന്നതും മുറികണ്ടാൻ.
 വേദങ്ങൾ ശാസ്ത്രങ്ങളൊക്കെവേ സന്തുജിച്ചും,
 വേദിച്ചു പാണ്ഡിത്യമെല്ലാപൂജാദിയെല്ലാം.
 ദുർല്ലഭമായി സത്യമെങ്ങുമായില്ലാതായി-
 ടല്ലൽപെട്ടുഴലുന്ന മാനുഷപ്പരിഷകൾ.
 കളവും, ചതി, നിന്ദാ, ദുസ്സഹകൃത്യങ്ങളും,
 വിളവും, കുറവായിട്ടുച്ചിയും വേദിക്കുന്നു.
 നാരികൾ പാതിവ്രത്യം വെടിഞ്ഞു മഹാഘോര-
 ദുരിതതത്വശ്രുതം നാനുവളത്തുന്നു.
 ക്ഷത്രിയവണ്ണം പാത്താലില്ലെന്നതെന്നെചൊല്ലാം-
 ക്ഷിതിപാലനമെല്ലാം മേച്ഛരാലെന്നും വന്നു.
 മുസൽമാൻമതം നീളെ പരക്കുമാറായ്ക്കണ്ടു-
 മുസൽമാൻമതത്തോടങ്ങിടഞ്ഞു ഹിന്ദുശാസ്ത്രം.
 ഉടഞ്ഞു തകന്നീടുന്ന ഉവിളത്തിപ്പച്ച-
 കടത്തിൽ ധർമ്മപോലെ വസിപ്പതായും കണ്ടു-
 നാരദനിവയെല്ലാം കണ്ടുടനശരോടെ-
 സാരസാസനലോകം പ്രാപിച്ചുചൊന്നാനേവം.
 ഭൂതലംതന്നിൽ വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ മറഞ്ഞിതു-
 ഭൂതിയുംകുറഞ്ഞിതു, ഭൂമിദേവീക്ഷപാരം,
 നിത്യകർമ്മങ്ങളൊന്നും ഭൂസുരക്കില്ലാതായി,
 സത്യധർമ്മങ്ങളൊട്ടുമാക്കുമെ വേണ്ടാതായി.
 ഹിംസയും ക്രൂരകൃത്യമെല്ലാതെയുള്ളതൊന്നും,

നാലാലക്ഷം, ചിലോ, കണ്ടീലങ്ങാരോടത്തും.

സങ്കടം പാലമുള്ളതറിഞ്ഞുവന്നതാനും-

പങ്കജം, ദാസനറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടേണം.

നാലോലാമുനി ചൊന്നവയെല്ലാംകേട്ടു-

സാരസാസനൻ ചിരിച്ചത്തര മരുൾചെയ്താൻ.

വൈകുണ്ഠാർത്ഥനെക്കണ്ടു ചൊല്ലിടാമെന്ന ലല്ലൽ-

വൈകാർത്ഥ തീപ്പാനുള്ള വഴികളുരുളീടും.

ചെന്നുകണ്ടീടുകൊന്നാൽ പോകനാമെന്നുചൊല്ലി,

പന്നഗശായിതന്നോടൊക്കവേയുണർത്തിപ്പാൻ-

പാലാഴീതടേചെന്ന തൊഴുതുകൈകൂപ്പിടും,

കാലത്തുനാരായണനണൻ നോക്കിച്ചൊന്നാൻ.

സങ്കടമെല്ലാം പശുപതിയോടുണർത്തുക-

പങ്കജാസന, കാലം വൈകരുതിനിയൊട്ടും.

ഭൂതശൺതാനുമായിക്കണ്ടവരാത്തുചേൻ-

ഭൂതികളുണ്ടാക്കുവാൻ കല്പിച്ചാർ കരണീയം

മുസൽമാൻ രാജാവായിട്ടിറുൻപോയ് പിറക്കണം,

മുസൽമാൻമുറ നീക്കാൻ മുനികൾ ദ്വിജന്മാരായ്-

അരികെവസിക്കേണം രാജസന്നിധിതോരം,

നരകാരിയുമേവം കല്പിച്ചുമാഞ്ഞിതു.

വിധിയും നാരദനും പെരികേ മോദത്തോടും

വിധിച്ചുകാഴ്ചും നിറവേറുവാൻഭ്യോഗിച്ചാർ.

മുരശാസനനരുൾചെയ്തു പോലെത്തന്നെ

വിരവിൽ മുസൽമാനായിരുന്നിതിരുന്നനാൾ.

അക്കുബർപാതുഷാവെന്നുള്ളോരു നാമത്തോടും-

അക്കുലംപാലിച്ചീടും കാശിഭൂപനുമായാൻ.

കാശിയാം രാജ്യംവാണുകൊണ്ടിടും വലാർത്തി-

യ്ക്കാശയെ പ്രീതിയില്ലാ മുസൽമാൻമരുത്തിനെ.

ഹിന്തുശാസ്രജ്ഞനെന്നു വന്നിതു കാലംതോരം,

ഹിന്തുക്കൾ ദ്വിജാതികൾക്കേറവും ദാനശീലൻ.

തത്രസ്ഥൻ, വിജ്ഞാതൻ, ബ്രാഹ്മണകലോത്തമൻ,

എത്രയും വേദശാസ്രനിപുണനതിധീമാൻ,

ആത്മാരാമനാമെന്നു ചൊല്ലൊണ്ടും നാമമുദേജാ-
 രാത്മജ്ഞാനിയാംദപിജൻ വേദിയകലശ്രോജൻ.
 മുസൽമാൻമതസ്ഥർക്കും സന്മതനാകമൂലം-
 മസൽമാൻ മുനിശിഷ്യരേററവും പുജിച്ചീടും.
 വേദാന്തസാരമെല്ലാം വേദിയർക്കണത്തുവാൻ
 വേദജ്ഞാനപദേഷ്ടാവായി വാഴുന്നകാലം.
 ഭൂസുരർ ചിലർചൊല്ലി തുറന്നും കേൾക്കുമൂലം-
 ഭൂസുരൻ തന്നെക്കാണാനാഗ്രഹം വലിക്കയാൽ
 ഭൂസുരൻ വാഴുംദേശം തേടിത്താൻ പുറപ്പെട്ടു.
 ഭൂസുരപാദാന്തികെ വണങ്ങി ഭക്തിയോടെ.
 രാജസന്നിധിയിങ്കൽ വസതിയുണ്ടാക്കുവാ-
 നാജ്ഞാപിക്കേണമെന്നാലാകലമെല്ലാം തീരും.
 അരികെ വസിച്ചീടാമെന്നതടുണ്ടായ്ക്കുന്നാൽ..
 പെരികെ ഭാഗ്യവത്തായ്ക്കുന്നിതു മമജനം.
 അനജ്ഞനൽകി ഭൂപസവിധെ ശ്രീകാശിയിൽ,
 മുനിതാൻ ധർമ്മമെങ്ങും പരത്തി വാഴും കാലം,
 തനിക്കു പുത്രനായിട്ടുണ്ടായിതൊരാദപിജ-
 നനീശംവേദശാസ്ത്രനിപുണനതിധീമാൻ.
 പുത്രന്റെകൂടെപ്പാരം ചെയ്യുന്നശിഷ്യന്മാരും
 പത്തുപേർ ദപിജബാലരൊത്തവൻ പാരംചെയ്താൻ
 താതന്റെ മാഹാത്മ്യത്താലേററവും വിഷ്ണുഭക്തി-
 ചേതസി ബാലൻതനിക്കുണ്ടായിതെന്നവേണ്ടു.
 ആശ്ചര്യമൊരുദിനം വൈകുണ്ഠൻ നാരായണ-
 നാശയംതന്നിലോർത്തി ബാലനെ പരീക്ഷിച്ചാൻ.
 രണ്ടു നിയോഗിച്ചാനാരണബാലൻതന്നെ-
 രണ്ടു നീ രാഗിയാക്കീട്ടാശയം വശത്താക്കി,
 കാമമോഹിതനാക്കീട്ടവനെ വലയ്ക്കുനീ,
 കാമിനീമണെ, യൊട്ടും താമസം വരുത്താലാ.
 എന്നരുൾ ചെയ്തന്നേരം രണ്ടും പുറപ്പെട്ടു-
 വന്നവർ തടാകത്തിന്നരികെ മേവും വിധേയ

ബ്രാഹ്മണകുമാരാരം സന്തപാരികളോടും,
 ബ്രാഹ്മണനാശമാരാമസുന്ദരാം ഭക്തശ്രേഷ്ഠൻ.
 കളിപ്പാൻ തടാകത്തിന്നരികെ വരും വിധേയ-
 കളിച്ചു വരുന്നോരു രംഭയെക്കണ്ടാരവർ.
 തറച്ചു; കാമബാണം തുളസീഭാസനേരം,
 വിരച്ചു, ഭൂമിതന്നിൽ മറിഞ്ഞു വീണീടിനാൻ.
 തളച്ചു തീർന്നമല്ലെഴുന്നൻ നോക്കുന്നരും,
 കളിക്കും രംഭതന്നെക്കണ്ടവൻ സംഭ്രമിച്ചു.
 ഭൂതമോ, പിശാചമോ, മായമോ, മിന്നലാണോ,
 പ്രേതമോയിതാ കണ്ണിൽ കാണുന്നിതെന്തു ചിത്രം!
 ഇങ്ങിനെ ശങ്കിച്ചിട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നേരം,
 മങ്ങാത പൂണ്ണചന്ദ്രസന്നിഭമുഖം കണ്ടാൻ.
 മിന്നലല്ലിതു, ഭൂതപ്രേതാദിയൊന്നുമല്ലാ-
 കന്നലിൻലപനിയൊന്നു കേൾക്കുന്നിതത്യാശ്ചര്യം!
 തപസ്സചിതേടും മുഖവും, കരങ്ങളും,
 താപമേകീടും നല്ല കൊങ്കുകൾ രണ്ടുമുള്ള-
 നാരി താനിവളെന്നു നിണ്ണയിച്ചീടുന്നാകി-
 ലാരിവളെന്നു ബോധിച്ചീടാതെ കഴിവില്ലാ.
 ഇത്തരം കേണചൊല്ലും ബാലന്റെ സമീപത്തി-
 ലെത്തിയാ രംഭതാനുമവനോടടുച്ചിതു.
 ഇങ്ങാനിയാമാശ്ചാരാമൻ തന്നുടെ കുമാരകാ,
 ഞാനിപ്പോൾ തവ താതമാഹാത്മ്യം കേൾക്കുമുഖം,
 ദേവലോകത്തുനിന്നു, വരുന്നു, കുമാരകാ,
 ദേവഭാസിയാം, രംഭ, ഞാനെന്നതറിഞ്ഞാലും.
 താതനെ ചെന്നുകണ്ടു പാദങ്ങൾ പൂജചെയ്താൻ-
 താമസിയാതെ ഞാനും പോകുന്നെന്നൊച്ചൊല്ലി.
 പോകുന്നാ രംഭതന്നെ തടുത്തു കുമാരകൻ-
 പോക നാം, ഞാനുംവരാം, പോർമുലതരികെന്നാൻ.
 തരിക, തവായരം ചാരത്തുവന്നുകൊൾക,
 പെരികെ മോദത്തോടും സുഖിച്ചു രമിച്ചീടാം

വരിക ചാരെ, ബാലേ, തരിക ചുബനം നീ,
 വരിക; നാണംവേണ്ടാ വരിക, കോമളാംഗീ.
 തുളസീദാസന്റെ വാണികൾ കേട്ടു രണ്ടാ-
 തുളസീധരദാസ, അത്തു ഭവാനിതും
 ഉചിതമല്ല തെല്ലമീദൃശ സംഭാഷണം-
 വചിച്ചീടേണ്ടാ, ള്ളരെ നീങ്ങിനില്ക്കുന്നുചൊന്നാൾ.
 സഹപാരികളായ തോഴരും ചൊന്നാരിത്ര-
 സാഹസം തുടങ്ങാലാ, ബാലകാ, പോകയെന്നാർ.
 ഏഷ്ണനെപ്പോലെനിഷ്ഠും ദ്വിജബാലനെന്നോക്കി-
 വാണിയെപ്പോലെ രണ്ടു വാഗ്ദാനാരംഭിച്ചാൾ.
 ആണല്ലെ, നാണമില്ലെ, ആരണനല്ലെ, ചൊൽക-
 നാണക്കേടില്ലെ, മുനിബാലകാ, നിനക്കൊട്ടും.
 വേദിയകുലത്തിൽനീ, പിറന്നതോമ്മയില്ലേ-
 വേദിയശ്രേഷ്ഠൻ താതനൊന്നറിവില്ലെ തെല്ലും.
 ബാലകൻ തനിക്കൊന്നുമേറുന്നീലെന്നുകണ്ടു,
 മാലയുടെ ശിഷ്യബാലരവിടെ നില്ക്കെത്തന്നെ-
 ചൊല്ലിനാൾ രണ്ടുവേദം-തുളസീദാസനോടു-
 നല്ലാരിൽ മണിമാരിൽ മോഹമൊട്ടുകലുവാൻ.
 പരന്നാരിയെ കലപുരുഷരണയാമോ?
 പരവ്യത്തെപ്പോലെ നിന്ദിച്ചമെന്നോക്കാതെനീ;
 താതന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ കെട്ടുതുകൊൾവാനായി-
 ടേതുമേബോധിക്കാതെ വിടനെപ്പോലെനീയും,
 എന്നെയും തടുത്തു ഭൂഭാഷണം ചെയ്യുന്നെന്നൊ-
 ടിന്നിയും ചിലതുഞാൻ ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾക.
 പരന്നാരിയെക്കാമിച്ചതിനാൽ വന്നഭാഷ-
 മുരപ്പൻ, കേട്ടുകൊൾക, തുളസീദാസ, നന്നായ്.
 നരകാസുരൻ പണ്ടു പരന്നാരികൾമൂലം-
 മുരശാസനൻ തന്നാൽ വധിപ്പാനിടയായി.
 രാവണൻ പണ്ടു സീതാദേവിയെക്കാമിക്കയാൽ,
 രാവണി മുതലായോർ കലമേ നശിച്ചിതു.

കീഴ്മൻ പാഞ്ഞാൻ യെക്കാമിക്ക് മൂലമായി,
 നീ പനാമൻ ഭീമൻ തന്നാലെ കൊല്ലപ്പെട്ടു.
 നളപരിയാർ മേയന്തിയിൽ മോഹം കൊണ്ടു,
 കളവാണിയാലുടൻ ഭസ്മമായേവി വേടൻ!
 ഇന്ദ്രനുമാഹല്യയെ പ്രാപിച്ചു ശാപമേറു,
 തന്നടലഖിലവും യോനിയായ്ക്കു കഷ്ടം.
 വിശ്വാമിത്രനും മോഹാൽ മേനകതന്നെ പ്രാപി-
 ച്ചാശ്ച! തപോബലമൊക്കവേ നശിപ്പിച്ചു.
 ബാലിയും തമമൂലം മരിപ്പാനിടയായി,
 ബലശാലികളേവം മരിച്ചാർപലരും പോൽ.
 സുന്ദോപസുന്ദന്മാരും കാമിനീ മൂലംതന്നെ
 സുന്ദരിമാരെക്കണ്ടാൽ കാമിച്ചീടരുതാരും.
 നിന്നുടെ താതനെത്രമാഹാത്മ്യമുള്ള ധന്യൻ,
 തന്നുടെ, പുത്രനല്ലെ, നിനക്കു ബോധമില്ലെ.
 മാന്വധർമ്മശാസ്ത്രം - നിനക്കു പാഠമില്ലെ.
 ദാനവധർമ്മം വന്നുചേരുവാൻ മൂലമെന്തെ -
 പണ്ണങ്ങളാശ്രമങ്ങളൊക്കെയും താതൻ ചൊല്ലി,
 നിണ്ണയും നീയുംഗ്രഹിച്ചീടാതെയിരിക്കുമൊ.
 ആശ്രമംനാലും ഭിജൻ ഭീക്ഷിക്കാമെന്നു വന്നാ -
 ലാശ്രമം നിന്റെ ഭീക്ഷയെന്നു പറകെടൊ?
 ബ്രഹ്മചര്യത്തിലാണോ! നിന്നുടെ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ -
 ബ്രഹ്മചാരിക്കു രതി ഭവിപ്പാൻ വിധിയുണ്ടൊ?
 ബ്രഹ്മചര്യത്തെ നാശം ചെയ്യുവാനായിക്കൊണ്ടൊ?
 ബ്രാഹ്മണ! നിന്റെ മോഹമെങ്കിലായതു ചൊൽക?
 ഗൃഹസ്ഥൻ തനിക്കാവാം രതിയിൽ മോഹമെങ്കിൽ -
 ഗൃഹസ്ഥൻ പരസ്രീയിൽ രമിപ്പാൻവിധി ചൊല്ലാ
 ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തെ നീയവലംബിക്കുന്നുവെങ്കിൽ -
 ഗൃഹസ്ഥൻ, സതിതന്നെ വരിച്ചു കൊൾകവേണം.
 കലവും, രൂപം, സ്ഥിതി, ഗുണങ്ങളെല്ലാമുള്ള -
 ലലനാമണിതന്നെ വേട്ടു തീർക്കണം കടം -

ചാരനം, ചേടൻ, വിടൻ, ചേരനും, നടന്താനും
 ചേരനോരുമരിഷ്ടതാപാത്രമാം പരനാരി -
 മുഖംപോലുമെ നോക്കീടത്തു കലപുമാ -
 നഖിലശാസനംനീ മറന്നു നടക്കാമോ?
 ഞാനോക്ക്, ദേവദാസി, നിനക്കു യോഗ്യമല്ലാ,
 ജ്ഞാനിയാണിന്റെ താതനറിഞ്ഞാൽ പിഴവുണ്ടാം.
 പ്രാർത്ഥനസംബന്ധമായുള്ളോരീ വിഷമത്തെ,
 ഓരത്തു സന്തുജിക്കും ജ്ഞാനികളല്ലൊ നിങ്ങൾ.
 സംസാരഭവമൊന്നുമോക്കാതെ തന്നെനീയും -
 സംസാരിപ്പതു പാത്താലെത്രയും കഷ്ടതന്നെ.
 ഭവസാഗരത്തിന്റെ തിരമാലയിൽ പെട്ടു -
 ഭവനവാസീജനം തുരുമ്പെന്നതുപോലെ,
 സങ്കട വങ്കടലാം ഭവസാഗരത്തിന്റെ -
 വങ്കര കരേറുവാനാവതല്ലാതെ മെല്ലെ,
 പൊങ്ങിയങ്ങോരൊ മാറ്റം ചിന്തയന്നായിക്കൊണ്ടും,
 മങ്ങിന ചിത്തത്തോടും മരുവും നേരത്തിങ്കൽ -
 ശ്രാഗികൾ, തിമിംഗലം, മകരമത്സ്യങ്ങളും,
 ശ്രാഗങ്ങൾ, ദംഷ്ട്രകളും, കണ്ടകപുച്ഛങ്ങളും -
 ധരിച്ചു തിമിംഗല നക്രചക്രാദിയാകും -
 പെരികെ സഹോദര പുത്രമിത്രാദിയായ -
 കമാദികളുടെജാതിവൈരങ്ങളോടും -
 കുമനോവൃത്യത്വമായുള്ളോരു കമങ്ങൾ.
 പാത്തുപാത്തുടലെല്ലാം ചീത്തുടനുള്ളും വേത്തു -
 ക്രുന്തശ്രാഗങ്ങളേറും മമങ്ങൾ മുറിഞ്ഞഹോ.
 മുങ്ങിയും മദ്ധ്യമദ്ധ്യ പൊങ്ങിയും താനുംകേനും,
 പൊങ്ങിവന്നീടും തിരമാലയാലടിപെട്ടും,
 തളൻ, കാലംകയ്യും പിളൻ, ചിത്തകാമ്പും,
 വളൻ, താപമേറുമെന്തിതഭിമാനം.
 വൃത്തിക്കായ് ധനാജ്ജനബുദ്ധിയെ ചിത്തേ ചേർത്തു -
 മത്തലോടോടിപാഞ്ഞും വാണിടും നേരംനോക്കി

ആഴിയിൽനിന്നു ജന്മപോൽ നീരാഴിയും -
 ഭീഷണിപരാചികാഭയാജ്ഞാൻ വന്നുചൊല്ലും,
 ഭരണകാര്യങ്ങളെല്ലാലകളേറും നിത്യം -
 ഭരിതമാണു്തവ കിടക്കും ജന്തുവിന്നു -
 മരണം ഭവിപ്പതിരുന്നമേയൊരു പോതം -
 തതമോ തരികുവാൻ കരുണാനിധെ, പോററി.
 ഓരോ! ശിവശങ്കര! ചന്ദ്രമൂഡനെ പാഹി!
 വങ്കടൽ കടത്തുവാൻ നിങ്കഴൽ കൂപ്പുന്ന ഞാൻ.
 ഇത്തരം വിലപിച്ചു ചിത്തത്തിലഴലോടു -
 മുത്തമാംഗവും പൊക്കിച്ചത്തുപോമെന്നഭീത്യാ -
 മേല്പോട്ടും കീഴ്പോട്ടും താനൊട്ടൊട്ടു നോക്കിക്കാല -
 മല്ലവും നായിക്കുവാൻവതല്ലാത്തതായും,
 ഏന്യഹമായ ഭവപ്രകൃതിയിനിയും ഞാ -
 നത്സാഹം നശിക്കുമാരപ്പൻ, കേട്ടുകൊൾക.
 സംസാരസാഗരത്തിൽ മുഴുകും ജനത്തിന്റെ -
 സംസാരഭുഖമൊട്ടു ചൊല്ലുവൻ സവിസ്തരം.
 ഭവഭീതിതിലേറെ വലുതായൊരു ഭുഖം,
 ഭവനവാസികൾക്കു തരുണിമാരാലെന്നു.
 വരുവീലൊരുസുഖം, ഭുഖവും, വരുവീലാ,
 തരുണീ കുടിലയാമായവൾ തന്റെ വൃത്തി.
 താരണ്യം കവന്നീടും കാരുണ്യമില്ലതെല്ലം -
 ചാരുഭാഷണംകൊണ്ടു കാലനെപ്പോലും വെല്ലും.
 കണ്ടപേർതന്നെ പുരികക്കൊടി കൊണ്ടുകെട്ടി -
 കൺമുനത്തല്ലാൽ തല്ലിക്കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചീടും.
 താരണ്യം, ധനം, മനം, കരസ്ഥമാക്കിപ്പിന്നെ,
 കാരുണ്യം ചെറുമില്ലാതടുമക്കാരനാക്കും.
 ഭാവനാൽ വശത്താക്കും ഭീഷണിപ്പിശാചിക -
 ഭവസാഗരത്തിങ്കൽ സർവ്വത വസിച്ചീടും.
 സതിയെപ്പോലെ പാതിവ്രത്യത്തിൻ നിഷ്കാട്ടി -
 പതിയേ ശരണമെന്നാമോദം ജനിപ്പിക്കും

ഏതെങ്കിലും ജലധിക്കേറെ നിമ്നം..
 ഏതെങ്കിലും ജലധി തേ വെണ്ടു.
 കൂന്നാമുദഗവം, പന്നിയും, ചെന്നായ്ക്കും,
 കൂത്തപമേറേയുള്ള പോതുക്കൾ കരടിയും,
 നാരികൾ സൗകൃത്യത്തിനാകാതെ,
 തിരിച്ചു ലജ്ജയോടും കാണുന്ന വാഴുന്ന പോൽ.
 കരുണാഹീനം ഭൂണഹത്യയും, ശിശുഹത്യ
 തരണിമാർക്കു ചേർന്നാരോഷണി ഭാഷിതവും
 ഭർതൃവഞ്ചനം, കൃത്യലംഘനം, നിദ്രാതപം,
 ഭർതൃപജ്ഞയും, നിദ്രാ, കൈകൾ വിചാരവും,
 ഭത്സനം മുതലായ ഭൂഷണമണിത്താഴിടും-
 കത്ഥിതപിശാചികാ കർമ്മമായിരുന്നവം.
 ഭവസാഗരം തന്നിൽ മുങ്ങുവാനുള്ള മോഹം-
 ഭവിച്ചു നിനക്കുതാൻ, പറയാം, കേട്ടുകൊൾക.
 പരനാരിയെച്ചേർന്നു രമിപ്പാനുള്ള മോഹം-
 പുരുഷാധമൻമാർക്കും വരികിൽ കഷ്ടതന്നെ.
 താഴുന്നയാൾക്കും വന്നെ വാണിടും, വീഴും, കേഴും,
 നാരിമാർമണിയാകും ഭീഷണിപ്പിശാചികാ. ,
 രതിയെന്നാലും സതിയല്ലാത്ത നാരി തന്റെ-
 പതിയാ, മവനേവൻ, ഭൂഷകൃതി നിസ്സംശയം.
 മരണപര്യന്തവും ഭവസാഗരെ മുക്കും,
 മരണശേഷം നരകാപ്തിക്കും ഹേതുവാക്കും,
 കുടിലമതിയായ നാരിയോടൊക്കും നരി-
 അടവീപോലാം വീടെന്നോർക്കണം സദാ കാലം.
 ഭോജനം, മൈഥുനവും, നിദ്രയുമില്ലാതാക്കും,
 ഭജംഗമെന്നപോലെ സന്തതം കരുതേണം.
 ഭർമ്മതികലടയാം നാരിയോടുള്ളവൃത്തി-
 മമ്ങ്ങൾക്കു ഭേദിപ്പിക്കുമായുരന്തവും വരും.
 പരമാം ഗതിയവനരികെ, വരുവീലാ,
 പരമീശൻ പേരുമധികം വിരോധിയാം.

പരമം തന്മയം പരനിലഭിതമി -
 ഹൃദൈ പരമമേവുന്നാകിലും വന്നുചേരും.
 കളവു, ചതി, നിന്ദാ, ഭത്സനം, സാധുഭേഷ -
 മുഷ്ടത്തിലെഴുളവു കാരുണ്യമില്ലാതുള്ള -
 നാരികൾ ഹൃദയകൃത്യകാര്യങ്ങളേപേക്ഷിച്ചും,
 വരനിലനുരാഗരഹിതവൃത്തിയോടും,
 ഭർതൃവഞ്ചനകൃത്യം കിഞ്ചന വിടാതെയും,
 ഭർതൃവഞ്ചനക്കു സദാ വാസനയോടുകൂടി,
 ശിശുഭോഗവും, പശുഭോഗവും, ഭരണിന്ദാ,
 പശുബലിയുമുച്ചുശബ്ദവും, ഭത്സനവും,
 ഇത്തരം ചിത്തവൃത്തിയൊത്തോരു നാരിതന്നെ -
 പത്തനവെച്ചുവാഴ്ത്തേതായും, കഷ്ടമോക്കു.
 ലജ്ജകൈവലിത്താവളനൃമന്ദിരത്തോരം -
 നിജ്ജനപ്രദേശത്തും ജാരസംഗതിയ്ക്കായും,
 നടന്നും സഖിമാരോടേഷണിവാർത്ത ചൊല്ലി -
 ടിടരെന്നിയെ ക്രൂപതടിനീതടങ്ങളിൽ.
 ആളികളോടു കളിവാർത്തകൾ ദുർവൃത്തങ്ങ -
 ള്ളവാംവണ്ണം മേളിച്ചാനന്ദമോടുകൂടി,
 തങ്ങളെ വ്രതം, ഹൃദയകൃത്യവും, പരിയുടെ -
 ഭംഗത്തിന്നിടവരും വണ്ണമങ്ങാക്കേപിച്ചും,
 പരസ്രീധമ്മമൊട്ടും കുറവുവരുത്താതെ -
 പരനാം വരൻതന്റെ ഭാവനയോടുകൂടി.
 പരസ്രീയെന്നാകിലും, കലസ്രീയെന്നാകിലും,
 തിരിച്ചുനോക്കിൽ ഭേദഗതിതാൻ കാണിലൊട്ടും.
 പുലരുകളിച്ചീടും, കുറികളുണിഞ്ഞീടും,
 പുലമ്പുമമ്പലത്തിലെത്തിടും, കൈകൂപ്പിടും,
 ദേവനംകേൾക്കിൽ ദേവൻ കൂടവെ ഗമിക്കേണം,
 ദിവ്യമാം സ്തോത്രം കേട്ടാലേററവും കണ്ണാനന്ദം.
 ഭാവനം പാക്കിൽ പരൻ തന്നെയാണല്ലാവരും
 സേവനമതിൽ ദൈവതപക്ഷമാണെന്നും ചൊല്ലാം.

ആടകൾ, പുടവയും, മേനിയും നൂലമാക്കി-
 ട്ടാടൽകൂടാതെ മനോമാലിന്യം വാലിപ്പിക്കും.
 ചേടികളോടുകൂടി ച്ചാതുർവ്യാത്ത്യോടും-
 തേടിടും, നരകാപ്തിസാധനം, വേദവിധി.
 ചാടുവാം വചനത്താൽ വരണപ്പാട്ടിലാക്കി-
 ആടലാരാലുമൊന്നും തന്നിക്കില്ലാതെയാക്കി.
 കലസ്രീധമ്ത്തോടങ്ങിരിട്ടുനമിനം-
 കലഹിച്ചയോഗതിമാഗ്നിയെ നേപിച്ചു.
 അവസാനക്കരക്കൊരു കാലത്തും ചെൽവാ-
 നാവതല്ലാതെ വലഞ്ഞീടുന്ന നാരിമാരെ-
 ളരെ സന്തുജിച്ചിട്ടു ഭവദീയണയാതെ-
 ളരിതനാശംചെയ്യാൻ മതിയിലോത്തുകൊൾക.
 പലതും, രണ്ടുചൊല്ലി ഫലമില്ലെന്നു കണ്ടു-
 ചില ബാലകർ, ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയോരോന്നേവം.
 തുളസീദാസാ നിന്റെ കളികളിനി, മതി-
 കളികൾ കഴിഞ്ഞുനാം നളിനീ വിട്ടുപോക.
 മുനിനായകൻ താതൻ മാനസേ വെറുത്തീടും,
 കനിവു വിട്ടുതല്ല മുനിവു വന്നുചേരും.
 ചീത്ത വേദനയോടുമാത്തരാം ബാലകന്മാ-
 രോത്തുചൊല്ലുന്നതൊന്നുമേറീലാ, കഷ്ടം! കഷ്ടം!
 പങ്കജമൊട്ടു ഞെട്ടും കൊങ്കയാൾ തന്നെവിട്ടു-
 സങ്കടപ്പെട്ടു, താതൻ, തങ്കഴൽകൂപ്പുവാനായ് -
 പോരികയെന്നു ചൊന്നാൽ മാരമാലകലുനീ -
 നാരിയാൾ, കൂടെത്തന്നെ പോരുവാനുദ്യോഗിക്ക.
 കരഞ്ഞുകരഞ്ഞവന്നരയ്ക്കും വാത്തകേട്ടു,
 തിരിഞ്ഞു, വീണ്ടും രണ്ടാ ചിരിച്ചു ചൊല്ലിടിനാൾ
 കന്യകമാരെത്തടുത്തെന്നോടു ചൊന്നപോലെ,
 അന്യമാരോടുമേലിൽ, ധന്യാനീ ചൊല്ലിടൊല്ലാ.
 നാരികൾ താരതമ്യം നേരായിക്കേട്ടുകൊൾക,
 ചുരുക്കം ചൊല്ലിടുവാൻ ധരിച്ചുകൊൾക ഭവാൻ.

പന്നാരിയും, കലനാരിയും, രണ്ടുവിധം,
 പന്നാരികൾവൃത്തി തിരിച്ചു ചൊല്ലിലയോ.
 കലനാരികൾ തമ്മെ കലപാതകർചിലർ,
 ഇലച്ചു വൃതഭംഗം വരുത്തിക്കൊൾവാനായി.
 ചതികൾ പലതും ചെയ്തതിനാൽ നശിച്ചതും,
 മതിയിലോത്തുന്നനാശ്ശോതികളടക്കെടൊ?
 കലനാരികൾ കാര്യം ചിലതു ചൊല്ലിടുവൻ-
 കിലയേറിയ രത്നം കലിനാശനമേററം.

പതിയേ ദൈവമെന്നു കരുതിപ്പതിവ്രതാ-
 മതിയിൽ ഭക്തിയോടും വരനെ പൂജിച്ചീടും.
 നിയമം വിടാതവൾ ഗൃഹകൃത്യവും പാക്കും,
 നിയമമുള്ള നാരി കലസ്രീയറിഞ്ഞാലും.
 സന്തതം, നിയമമങ്ങൊച്ച ഗുണശാലി,
 സാധുചിയാമവളെന്നു ബോധിച്ചുകൊൾക ഭവാൻ.
 പതിയേദൈവമെന്നു മതിയിലുറപ്പിച്ചും-
 പതിക്കോരപ്രിയം താനുരച്ചീടരുതെന്നും,
 പ്രിയനോടുറപ്പിലാ പ്രിയമല്ലാതെയൊന്നും-
 പ്രിയ താനുരപ്പതു പ്രണയമെന്നുംവരാം,
 ആയവൾതന്നെ പ്രിയംവദയെന്നുരച്ചീടു-
 മായവൾ പതിവ്രതമതിലങ്ങൊച്ചവൾ.
 പതിതൻ ഇശ്ശചന്ദ്രപാൽ സതിതൻ മൊയ്തുംപൂജാ,
 പതിയുമീശൻ, താനുമൊന്നാണെന്നുള്ളബോധം
 പിരിയാതിരിപ്പതാം ജ്ഞാനമെന്നറിഞ്ഞവൾ,
 വരനെപിരിയാതെയിരുപ്പതാണുമാക്ഷരം.
 വരൻ, തൻ കായപൂരി വിട്ടുകലുന്നനേരം,
 പരമം, ചരം, പ്രാപിച്ചീടുവാൻ മോഹത്തോടും,
 മതിയിലോത്തുകല്പിച്ചായവൾ വ്രതാശനിയിൽ,
 ചിതയെ അശ്വിപോലെയെരിച്ചു ഹോരതിനെ.
 പതിതന്നോടുചേർന്നു പരത്തിൽ ലയിച്ചീടും,
 സതിയാമവളെന്നു, സുധികൾ, പറയുന്നു.

വിധിയിതറിഞ്ഞവർ പരപുഷ്പാർത്ഥനെ,
 സുധതാൻ ലഭിക്കിലും പുൽകീടകിലുനന്നും.
 ഉത്തമീ, മധ്യമയു, മധമാ, യെന്നിങ്ങിനെ,
 ഉത്തമരിവരുടെ ഭേദത്തെ പറയുന്നു.
 സതിതൻ പദത്തിനു നാശമില്ലാത്തതൊണ്ടു,
 സതിതാനുത്തമമാം പദത്തിന്നുപായല്ലൊ.
 ചതിയാൽ ചപലകൾ ചിത്തത്തെ വശത്താക്കി,
 ചൂരിച്ചു രമിച്ചേറ്റും ഭ്രഷ്ടകളാക്കിയെടുത്തു -
 ചരിത്രം ചിലതുതാൻ പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കാം,
 ചരിത്രഭോഷമാക്കെ ബോധിച്ചുകാൾകുന്നായ്'.
 തുളസിദാസ,നിന്റെ മോഹമിങ്ങുകലുവാൻ,
 തുളസീപുഷ്പംപോലെ ശ്രേഷ്ഠമാം കഥാസാരം.
 കേളടൊ, പതിവുതാചരിത്രം ലോകമാക്കെ-
 കേളിയുള്ളതുചൊൽവൻ കേട്ടാകിൽ, മതിവരാ.
 പാണ്ടാരുകാലമഗ്നിഭഗവാൻ ഹോമകണ്ഡേ,
 മണ്ഡലംതന്നിൽ സപ്തജ്വലിമാക്കായിക്കൊണ്ടു,
 ജപിച്ചുനിന്നനേരത്തായവരല്ലാതും,
 ജപിച്ചുപ്രണിതത്തിൽ ഹോമിക്കും വേലയിങ്കൽ.
 മടിമേലെല്ലാവരും, പത്നിമാർ, തന്നെവെച്ചി-
 ടിടരെന്നിയെ സ്ഥിതിചെയ്തതായ്ക്കുണ്ടനേരം.
 മാറനും വന്നു വില്ലു വലിച്ചു ബാണമേററും -
 കൂരതയോടുമഗ്നി തന്നെയിലെയ്യിടിനാൻ.
 തറച്ചു ബാണങ്ങളും തപിച്ചു ദേഹമേററും -
 വിറച്ചു വിരഹാഗ്നി വളന്നുജപിക്കയാൽ -
 വിറച്ചു, ഹോമകണ്ഡേ, നില്ക്കുതാഞ്ഞു വഹി-
 ക്കറച്ചു നേരമാത്തിട്ടറച്ചാനൊരുമാഗ്നം.
 ഭഹിപ്പാനുള്ളശക്തിയിങ്ങിനിക്കല്ലാതാക്കും,
 മഹത്വമോക്കിലില്ലാ നിണ്ണയമെന്നാകിലും.
 വിരഹാഗ്നിയാൽ ഞാനും തപിപ്പോരളവിങ്കൽ,
 വിരഹാല്പൃഷ്ടിപത്നിമാരിലങ്ങനരാഗം-

വന്നാപോഷിപ്പിവവർ തങ്ങളെ പ്രതാപിയാൽ -
 സന്നാമമെന്നാലൊതു കഴിവെന്നോത്തുകണ്ടാൻ.
 ജലധീരുടെചെന്ന പാതാളെ മുങ്ങിയെന്നാൽ,
 ജലത്തിൻ ശീതളത്താൽ ആററിടാം, വിരഹാഗ്നിം.
 താപമങ്ങൊട്ടു കുറഞ്ഞീടുമ്പോളൊരേടത്തു,
 തപസാ, മേവുന്നാകിലെത്രയും സുഖമുണ്ടാം.
 എന്നുറച്ചുഗിദേവൻ മറഞ്ഞാനാഹുതിക്കു,
 സന്നമായപ്പോളുഗിയാജ്ഞാണിതംഗിരസ്സും.
 വഹിദേവനും, ചെന്നു തപസ്സിൽ വാണനേരം..
 വഹിയില്ലാതെ ലോകമല്ലലോടീടചേന്നും.
 മുപ്പാതും പരിതപിച്ചിരിക്കും നേരത്തിങ്ക -
 ലിപ്തമാത്മമല്ലും സ്വാഹതാൻ ബോധിക്കയാൽ,
 പരിയായവർമുഖവ വഹിയെ വരിക്കുവാൻ -
 മതിയിൽ കല്പിക്കയാലാതുരയായാളേററം..
 തന്നുടെ വരൻതന്നെ തേടുവാനഭ്യോഗിച്ചാ -
 ഉന്നതൻ പ്രതാപം പൂരിതമാക്കിച്ചെയ്താൻ.
 പരിയെക്കാണാതെയങ്ങതിനു കഴിവില്ലി -
 ന്നതൊരു കഴിവിതിന്നെന്നവർ ചിന്തചെയ്താർ.
 തേടിനാർ പലദേശകോടികൾതോറും തേടി,
 വാടിനാളാടലേട്ട പിന്നെയും ചിന്തചെയ്താർ.
 ഭൂലോകസ്വർഗ്ഗോകങ്ങളാകവെ തേടിനോക്കി,
 കാലവുമേറെയായിക്കാണാൻമില്ലെയെങ്ങും.
 ചൊല്ലുവാനൊത്തതന്മിനിക്കു കണ്ടീലെങ്ങും -
 നല്ലവാത്തകൾ ചൊൽവോരില്ലാതും ജഗത്തിങ്കൽ.
 സന്താപംപൊറാഞ്ഞവർ ജലധീതടെചെന്നു,
 സന്തുഷ്ടന്മാരാം ലജ്ജക്കൾ തമ്മോടായി,
 നിങ്ങളാരുനമുണ്ടോ വഹിദേവനെക്കണ്ടു,
 തങ്ങളിലോത്തുചൊൽവിൻ സങ്കടം തീരുംവണ്ണം.
 സ്വതീധർമ്മത്തോടുമണ്ണവെ വന്ദിക്കുന്ന -
 ഭവതിമാരെ, മമ, ദാമ്പത്യം പാലിക്കവിൻ.

വന്നൊക്കാനു യുദ്ധാലാകലപ്പെട്ടുമാർ,
 വന്നെ വിരവിനിൽ കാണുമാരെച്ചെയ്തൻ
 ശിംശുമാരനോ, തിമിംഗനോ കുളിക്കനോ,
 കൃശഗാത്രികളോടും മോദമായ്ക്കുഴും നിങ്ങൾ
 ശബ്ദകാലികൾതാനോ ശിലയാം ജന്തുതാനോ,
 അബലയായോർന്നിൽ കനിവേ ടരക്കുവിൻ
 ഗ്രാഹമാ, വരാഹമോ, ശ്രാഗിയൊ, കമരമാ,
 സഹസ്രലംഘുൻതാനോ, ദീപ്തകോശിയൊ,കണ്ടു,
 ഇത്തരം വിലാപിച്ചുകേഴുന്ന സ്വാഹതന്നിൽ -
 ചിത്തത്തിലാർഭഭാവം തോന്നിയെന്നതെവേണ്ട.
 മത്സ്യങ്ങൾ ചിലർവന്നു ചൊല്ലിനാർ പരമാത്മം
 വാത്സല്യം ചെറുതവർക്കുണ്ടാക മൂലംതന്നെ
 മറജന്തുക്കളാൽ മഗ്നിയെ ഭയപ്പെട്ടും.
 പരമമാപത്തതെന്നു ബോധിച്ച ചൊല്ലിലാതാ.
 തപസ്സിന്നഗ്നിദേവൻ കോപ്പിട്ടുപാകുന്നോരും,
 തപസ്സിന്നിളക്കമൊ വരികയരുതെന്നും.
 തന്നുടെ പരമാത്മമാരുമെ ഗ്രഹിക്കരു-
 തെന്നുറച്ചേവരോടും പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങുകയാൽ,
 ഉരപ്പാനെരുത്തരു മരുതാഞ്ഞുഴലുമ്പോ-
 ളുരച്ചാർ മത്സ്യക്കൂട്ടം മാനസതാപത്തോടെ.
 സമുദ്രമധ്യത്തിങ്കലിരുന്നു തപം ചെയ്യും,
 വിമല പ്രദേശത്തെ ചൊല്ലിനാർ ചെന്നുകണ്ടി-
 ട്വാധികൾ തീർത്തുസ്വേദനം വസിക്ക സുമംഗലം,
 ബോധിച്ചിടരുതാരു മുരയ്ക്കാതിരിക്കുനീ.
 ഇങ്ങിനെ മത്സ്യക്കൂട്ടം ചൊന്നവാറവർചെന്നു-
 തിങ്ങിന പേദത്തോടും വരനെച്ചെന്നുകണ്ടു,
 തൃഷ്ടയായിഷ്ടഭംഗം വരുത്തിക്കൊണ്ടുതനി-
 ക്കിഷ്ടമായോരുകാൽ സിദ്ധിപ്പാൻ മോഹത്തോടും.
 പെട്ടെന്നു ചട്ടമോരോന്നായവർ പ്രതനിഷ്ഠാ-
 ചട്ടത്താലോത്തുകല്പിച്ചിടിനാൾ കരണീയം.

സാധുപിഠാമിവാദത്താൻ സ്വാഗതവ്രതനിഷ്ഠാ-
 സിദ്ധിയാർ വാൻ തനിക്കുണ്ടായ മനോമോഹ,
 കാണാമതും താപംകൊണ്ടുതാൻ തപസ്സിന്നു,
 മാമാലേഖനമുള്ളിവരിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞാവർ.
 അണിഞ്ഞൊളപ്പിപതി കളവാണികൾരൂപ-
 മണത്തായനലനങ്ങി കൃഷിയിലെയെചെയ്താൻ.
 വെക്കമങ്ങവർചെയ്ത ഭുജാഭ്യവേലയൊക്കെ,
 ചിങ്ങനൊച്ചാലുവൻത്താനക്കഥ നില്ക്കനില്ക്ക,
 അഗ്നിദോഷനക്കാണാത്തൊക്കലപ്പെട്ട ജനം,
 ഭഗമാനസരാതിട്ടാകലം സഹിയാഞ്ഞു.

വിശപ്പും ദാഹമറു ദേഹവും വശംകെട്ടു-
 നശിച്ചു വിളക്കൊളിയെങ്ങുമയില്ലാതായി.
 കണ്ണുകൾ കാണാത്തൊരോ കാട്ടിച്ചും കൂട്ടിലുറീർ,
 വിണ്ണിലും, മണ്ണിലും, മിത്യാദിയാമിടങ്ങളിൽ.
 വസിക്കും ജന്തുവസ്ത്രം തപിപ്പോരളവിക-
 ലസുരാസുരവേദ പിജന്മാർ മുറയിട്ടാർ.

മുത്തുകൾ മൂന്നുപേരുമാർത്തിതീർപ്പതിന്നായി-
 ടോത്തുകല്പിച്ചിതാർത്തി നിവൃത്തി വരുത്തുവാൻ,
 കനിവാലുപായത്തെ കല്പിച്ചൊരെന്നബോധം,
 മാനസ വിളങ്ങിന നേരത്തസ്വാഹാദേവി.
 അല്പവും ചതിയെന്നു കൈവരുകിലുകാര്യം,
 കല്പിതം വിധിമതമങ്ങിനെവന്നുചേരും.

എന്നൊച്ചവളാത്തനി കൃഷ്ണാളപ്പിപതി-
 സുന്ദരിമാരെപ്പോലെയാങ്ങു ശോഭിച്ചുനിന്നാൾ.

മുന്നമങ്ങതിലൊരു നാരിമാർമണിചെന്നു-
 വഹിയോദേവംചെന്നാൾ, മാനസധൈര്യത്തോടെ
 വഹന,നിന്നഭിലാഷമറിഞ്ഞൊൻ വന്നു തെങ്ങൾ,
 നിന്നുടെ, തപോനിഷ്ഠക്കിഷ്ടസിദ്ധിയും വന്നു.
 പെരികെ തപംകൊണ്ടു തപിച്ചതിനിമിതി-
 യരികെമരുവുന്നിതന്യുമാരെല്ലാവരും.

ഓരോരോ നാരിമാരായൊക്കെ വന്നുചേരും-
 തീരം നിൻ മാതാപ മനലു, ചാർമുത്ത.
 ചാരത്തുവന്നോരെന്ന ചേർന്നുനന്ദരാഗ-
 സാരത്തെജ്ജിച്ചുനീ സുഖിച്ചു രമിച്ചാലും.
 ഇംഗിത ഭംഗിവാർത്താമാകണ്ഠ്യവഹിഭേവ-
 നംഗജവിവശനാജ്ഞുകൾ തുറന്നപ്പോൾ.
 മുന്നിൽനില്പോരുനാരി മുന്നമെകണ്ടൊരുചി-
 തന്നുടെ പത്നിയായൊന്നൊരു സന്തോഷിച്ചു.
 നിഷ്ഠുരംവിട്ടു, തൃഷ്ണി വർദ്ധിച്ചിതിഷ്ഠലാഭ-
 തൃഷ്ണനായവളോടു, രമിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ.
 അതൊന്നും ഇവൾ, മുന്നെ കണ്ടനാരിയോ സു-
 നാരിയോ, മയില്പേടിയന്നമോ, മിന്നലാണോ,
 കൊങ്കകൾ രണ്ടുംകാഷിൽ തങ്കത്തിന്നകമേകും-
 പങ്കജാക്ഷിയാമിവളുതൊരു വിലാസിനീ.
 ചന്ദ്രബിംബത്തിനോടു സദൃശ്യം മുഖമെന്നാൽ,
 ചന്ദ്രകൽ കളങ്കമൊ ചെറുതുകാണാകുന്നു.
 നെറ്റിയങ്ങിളംപിറയ്ക്കാത്തീടു മെന്നുചൊൽകിൽ-
 ചെറൊരാൾക്കേദം തിലകാഭയാൽ വന്നുചേരും.
 ചില്ലികൾ മാരുവില്ലെന്നൊത്തീടുമെന്നുവന്നാൽ,
 പല്ലുകൾ മുല്ലമൊട്ടിന്നല്ലലേകുന്നു നൂനം.
 അധരോഷ്ടങ്ങൾരണ്ടും തൊണ്ടിക്ഷമേലരമ്മ്യം-
 മധുരമൊഴി കേൾക്കിൽ, കോകിലം നാണിച്ചീടും.
 മങ്കയാമിവളെന്നെ വഞ്ചിച്ചുകൊൾവാനായി-
 പങ്കജഭവൻ തന്നാൽ കല്പിച്ച മേനകയോ?
 ആരുമെയിവൾക്കൊത്ത നാരിയെക്കാണമിലെങ്ങും,
 മാരുനിങ്ങെന്നവിട്ടു പോകുന്നതില്ലയെങ്ങും,
 നാരിയാളിവളെത്താൻ കണ്ടതെന്ത് തപോഫലം-
 നേരാനെ സഫലമായെന്നാച്ചുനിലേവൻ.
 ചിത്തയാ പർവ്വതചിത്തനായവളോടു-
 മന്തമില്ലാത്ത സുഖമോടുതാൻ രമിച്ചിതു.

[illegible]

പതിയെ പരിണയം ചെയ്യാതെ രളവികൽ.
 കൂതുകാൽ സ്വാഹാദേവി വരനെ പ്രാപിക്കയാൽ,
 തനയരുണ്ടായിട്ടിൽ പിഴവു ചൊല്ലും ലോകം
 വിനയമെന്തെന്നോത്തു വിഹപല ചിത്തയായാൾ.
 സപദി, സമീപത്തിൽ മരുവും ത്രിമുത്തിക -
 ഉപാദാതെ തീർപ്പാൻ കല്പിച്ചാരാരുമാഗ്നം.
 നിന്നുടെ ഗർഭസ്ഥമാം ബീജമങ്ങൊരേടത്തും
 ധന്വേ, നീ ബോധിക്കേണം, സ്പർശിച്ചാൽ ഭസ്മമാക്കും.
 ആകയാലിതു ശൈവമായിട്ടു മംഗമിന്നീ -
 ലോകമെപ്പേരും പരിപാലിപ്പാനുജ്ജ്വലിക്കുന്നല്ലോ.
 ഈശാനി, ദേവീമുദാ, സ്താനം ചെയ്തീടുന്നോരു,
 ശാശ്വതപുണ്യപ്രദം പൊയ്ക്കുപോൽ ശരവണം.
 ആയതിൽ നിക്ഷേപിച്ചു പോരികസുശോഭനെ,
 ന്യായേന സാധാജിപോയ് സുഖിച്ചു വസിച്ചാലും.
 ഏതൊരു ചെല്ലാവരു മന്തലാനവും ചെയ്തു -
 ഓന്നുമേഭേദം കൂടാതെങ്ങിനെയനുഷ്ഠിച്ചാൾ.
 ആശുതൽബീജം ശർവണത്തിൽ വാണതാർ -
 ശിശുക്കളായി വന്നിതെന്തൊരു, ചിത്രം, ചിത്രം,
 ദേവിയും കാത്തുയറി കളിപ്പാൻ ചൊല്ലുന്നേൻ -
 ദേവനും കേട്ടുനോക്കി ബാലരെ കണ്ടുമോദാൽ.
 സന്തോഷപൂരത്തോടും വാരിയങ്ങെടുത്തപ്പോൾ
 സന്തതിയാരമൊന്നായ് ചേർന്നുപോ, പ്രകാശിച്ചു
 പാടുത്തു സ്തവപാനം കൊടുത്തു വളർത്തിനാൾ -
 പടുതപമുജ്ജ്വാരിവൻ സ്തുതനാമെന്നുനാമം,
 കൊടുത്താളെന്നു ഗൗരീസുതൻ വേണ്ടശക്തി,
 അടുത്താലൊരുത്തനും ജയിപ്പാനുതെന്നും.
 പടുതപമോടുവാങ്ങിപ്പാലിപ്പോൻ ദേവസേനാ -
 പടുവാം പതിതന്റെ മാഹാത്മ്യം ചൊല്ലാവല്ലോ.
 മുത്തികൾമൂന്നും, ശക്തിത്രയവുമേകീകൃത
 കാത്തികേയനായാരുമുഖനാം സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

താനല്ലാതില്ലാത്തവർ താൻതന്നെ ശക്തിയുക്തൻ
 താൻതന്നെയിപ്പോൾ താൻതന്നെ കാരണവും.
 ആദ്യത്തെതന്നാമാദിനായകൻ, വേദ്യ-
 നാദോപികായ്കൂറുപനിജഗല്ലാലനാത്മം.
 ഭക്തനാക്കായിഭക്തിമുക്തികൾ ഭാനംചെയ്യും
 ഭക്തവത്സലനായ തമ്പുരാൻ, പാലിക്ക,മാം.
 ഉമ്പർസേനാനിയാകുമീശന്റെ തേജശ്ശക്തി-
 കബിതജഗച്ചുവത്തികളായിസവും,
 മേവുന്ന ചരാചരമാകുന്നോരിപ്പുറപ്പഞ്ച-
 മെച്ചുണ്ണമറിയുന്നു, ഗുഹ തേ, കൃപയെന്നെ.
 നാരദൻ ചൊല്ലിക്കേട്ട കാരണമിന്നുഞാനും
 സാരമാകമൊന്നെന്നെന്നും രംഭയും ചൊന്നാൾ.
 ഗുഹന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ ചൊല്ലുവാനാളല്ലത്താൻ,
 മഹത്വമുള്ളോർമൊഴി മമിച്ചുളളിക്കുവിൻ.
 ഇക്കഥ, നില്ക്ക,നില്ക്ക, ചൊല്ലൊങ്ങിലോകമൊക്കെ-
 മെക്കണ്ണിമാരുമുഷിപത്രിമാർ ചെയ്യവൃത്തം.
 ലോകമൊക്കെയും പരന്നത്തിയ ഭർവൃത്തം -
 ലോകമൊക്കെയും കേട്ടു വാദിച്ചു തുടങ്ങിനാർ.
 അഗ്നിയിച്ചേന്നാജ്ഞാപത്രിമാരുവര-
 ന്നഗ്നിതൻ ബീജംതന്നാലഗ്നിഭൂജനിപ്പാൻപേരൻ,
 കൈതവ മല്ലതെല്ലം സംശയിക്കേണ്ടാ സുതൻ,
 കൈലാസ വാഴുന്നതായ്ക്കണ്ടവർ ചൊല്ലിക്കേട്ടേൻ.
 വാസ്തവം തന്നെ ഞാനും കണ്ടിതെന്നിത്തരത്തിൽ-
 വസുധാതലമുടിപ്പറന്ന ഭർവൃത്തവും.
 എഴുവർ, പത്രിമാരിൽ, ചൊല്ലൊങ്ങുമതന്ധതീ.
 യോഗികൈരവരിലാണല്ലോ, ഭരാക്ഷേപം.
 അന്നവരെല്ലാവരും മപവാദത്തെത്തീപ്പാൻ-
 സന്നദ്ധരായി പത്രിമാരെയെക്കററിനാർ.
 ആകയാലിന്നുംലോകെ സപ്തർഷിമണ്ഡലത്തി-
 ലാകാശേവിളങ്ങുന്ന താരങ്ങളിവരേഴിൽ,

ഉത്തമീയരുന്ധരീദേവിതൻവരനോടു-
 മുത്തമപ്രാപ്തിയോടുമരികെ വസിക്കുന്നു.
 മറുതാരങ്ങളാരും, തനിയെ, വസിപ്പതും
 മൂറുമീയനുഭവമാരറിയാത്തതോത്താൽ.
 അന്നതൊട്ടുന്ധരീദേവിയോടൊക്കും സതി-
 മന്നിലില്ലെന്നുചീത്തി പരന്നു നില്ക്കുമുഖം.
 കന്യകാവിവാഹേഷു വൃദ്ധമാർപലർപ്രദീ-
 ടുന്നതിക്കായിട്ടുപദേശിപ്പതൊരുചട്ടം.
 കല്പിന്മേൽവടക്കുദിക്കീക്കിപ്പു നിത്തിമേലെ-
 ചൊല്ലുന്നിതാകാശത്തില്ലാമിടമണ്ഡലംതന്നിൽ.
 മുനിമാരേഴുപേരിലുവർ തനിയായും
 മുനിയും വസിപ്പുന്നങ്ങരികെയുന്ധതി.
 സൈപരമായുല്പപ്രാപ്തി ലഭിച്ചു വസിപ്പതും,
 പരന്നാരികളുല്പപ്രാപ്തിലോപവൃമല്ലാം.
 പരിചിലുപദേശിച്ചീടുന്നിതിതുപരം-
 പരയാമുപദേശമുറയെന്നല്ലൊ ചൊൽവു.
 കല്പതാനഹല്യയാമെന്നതാണുപദേശം,
 ചെല്ലുതതഹല്യതൻ ഗതിയും വഴിക്കെന്നും.
 കലടയായകല്പിനില്ലഹൊ ഗതിയെന്നും-
 കലസ്രീമണി, സതീസുവൃത്താ, അരുന്ധതി,
 ചാരിത്രവിഭവത്താലാകാശെ വരനോടും,
 പിരിയാതിരിപ്പതും, കാഞ്ചനൊ, കുമാരികെ?
 കല്പാകമഹല്യതൻ ചരിത മൊട്ടുചൊല്ലാം-
 വല്ലാതെ ജാരസംഗാലല്ലലിന്നായവരും,
 വല്ലഭംചൊല്ലുന്നാകിലില്ലവരുകൊത്ത നാരി-
 ളർല്ലഭം, സ്വർല്ലോകത്തുമിത്ര നല്ലവളില്ലാ.
 ക്ഷീരവാരിധിതന്നിൽ പിറന്നാളിവർകൂടെ-
 സുരയുമുതവും കല്പകം കാമധേനു,
 ലക്ഷ്മിയുമിളംചന്ദ്രപ്പറയു, മഞ്ചം, ഗജം,
 ലക്ഷണാലിവളേററും വിശ്വീതയാകയാലെ.

ഉണ്ടായതോടൊന്നു തണ്ടുപർബ്ബാണമേറ്റി -
 ട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ടാകും മിന്ദുനും മാരതാപം.
 കൊണ്ടാടി പാർവ്വതി വണ്ടാക്കുംവേണിയൊള -
 കാണ്ടാർമെയ്യിലൊക്കത്തണ്ടലർ ബാണമേറ്റി -
 ട്ടുണ്ടായവികാശങ്ങൾ പൊല്ലുവാൻ കാലംപോരാ -
 നിണ്ടലുണ്ടതുപോലു മൂയക്കി ചൊല്ലിപ്പറന്നു.
 മുന്നോക്കോന്ന പരിഗ്രഹിച്ച മൂലം ചില -
 രിനിനിക്കവകാശ മില്ലെന്നങ്ങടങ്ങിനാർ.
 ഗൗരതമർ, താമമിന്ദുൻ താനാമങ്ങാകൂശിച്ചു,
 നീതിയാലിനിക്കിനിക്കെന്നവർ വാദമായി -
 തെരിയെന്നവരോടായുരച്ചാൻ വൈകുണ്ഠൻതാ -
 നിതപ്പിൻ, സന്ധിയൊന്നങ്ങുറപ്പൻ കേട്ടുകൊരാവിൻ.
 ക്ഷീരസാഗരംതന്നിലായിരം, വഷം തപം,
 പൂരിതമാകുന്നവൻ താനിവിടെ വന്നെന്നും.
 ഗിരിജാവരൻതാനും വിധിയുമിതുവിധി -
 പെരികെ നന്നായിതു, സമ്മതം സമ്പ്നമെന്നാർ.
 ശീഘ്രമങ്ങിരവരും ക്ഷീരാബ്ധിമദ്ധ്യെ മുങ്ങി -
 നിർഘൃണവൈരാഗ്യമാം തപസിമേവീടിനാർ.
 കാലമൊട്ടേറെ കഴിഞ്ഞിടീനോരളവിങ്കൽ,
 ലോലമാനസനാകു മിന്ദുനും പൊങ്ങീടിനാൻ.
 ആയിരംവഷം പൂർത്തി വരുന്നനേരംനോക്കി -
 ട്ടായതുബോധിച്ചിട്ടു, ഗൗരതമൻ, താനുംപൊങ്ങി.
 വിധിച്ചു, കാലം,തപം, മുടിച്ചുഗൗരതമനു -
 വിധിച്ചോഹേല്പയെ കൊടുത്താർ ത്രിമുർത്തികൾ.
 കൊതിച്ചു കായ്സിലി ലഭിച്ചാഞ്ഞിന്ദുനോറും -
 മതിയിലസുയരും കോപവും വലിക്കയാൽ.
 അന്നതൊട്ടഹല്പയെ പ്രാപിപ്പാനുള്ളമോഹം -
 ലൊന്നൊന്നെ, പലദൃഷ്ട കൃത്യങ്ങളോത്തുവാണാൻ.
 ഗൗരതമരഹല്പയോടൊന്നിച്ചു ചന്ദൻപാരം
 കയ്യക മുടങ്ങതിൽ വസിച്ചാൻ നിയമത്തിൽ;

അങ്ങിനെവാഴ്ചകാലത്തേകദാ വലാരാതി-
 യംഗജാറിവശനായുടജാതികം ചേന്നാൻ.
 ഒരുനാൾ പുലർക്കാലമെ മുനിതാൻ കുളിപ്പതി-
 ന്നതന്നോടയെ സദാ ഗമിക്കുന്നതുപോലെ,
 പോയൊരു നേരംനോക്കീട്ടിറുനും പുറപ്പെട്ടു-
 മായമായ് മുനിവേഷം ധരിച്ചു മെല്ലെച്ചെന്നാൻ.
 മാനങ്ങളിൽവന്നു, നല്ലൊരുബാണമേറ്റി
 നേരെ മാർ ലക്ഷ്യമാക്കീട്ടിറുനെയയ്ക്കീടിനാൻ.
 വക്ഷസി ബാണമേറ്റിട്ടക്ഷണം നവമമ-
 പ്രക്ഷോഭകരകവാൻ തേടിനാൻ കുളർമുല,
 പന്നീരാൽനിറച്ചുള്ള സ്വസ്തകുന്ദങ്ങൾരണ്ടും-
 തന്നീടാനഹല്യുക്കു കൃപയുണ്ടാകുമെന്നു-
 നിനച്ചു, മലരമ്പക്കുത്തിനു, തരംനോക്കി-
 തന്നിയേ കൂരിരുട്ടിലുടജാങ്കണംനോക്കി-
 വരുന്നോരിറുൻമെയിലുതിന്നാ പുഷ്പതതി,
 തരുക്കൾ പൂജിച്ചിന്തെന്നുരപ്പാൻ തോന്നുംവണ്ണം.
 നടന്നു കടന്നിറുനുടജാന്തരമെത്തി-
 തടവിക്കാണായുന്നോ രളവിൽ മഹേന്ദ്രനും.
 മുനിതൻ വേഷംപൂണ്ടു കാമകിങ്കരനായി-
 തന്നിയെ വന്നതെന്നു ബോധിക്കാഞ്ഞതഹല്യയും,
 മുനിയെന്നോത്തുമെന്നും ഭീക്ഷിച്ചുള്ളതുമുലം,
 ഘനവാഹനൻചേൻ രമിപ്പാനിടയായി.
 മുതുന്നാമാരത്നാപാലധരാമൃതംനുക-
 ണ്ണതിരഘടാകാരം തടയം കുചങ്ങളാം,
 കനകകുന്ദങ്ങളെത്തടവീ മാർപ്പിൽചേർത്തീ,
 ദനംഗഭാകാലാഹലക്കൂത്തുകളോരോന്നാടി,
 മുനിതാനറിയാതെ പോകുവാൻ വഴിതേടി-
 മുനിവാലുള്ളംവാടിയെഴുന്നീറ്റിറുനേവം.
 അഹല്യതന്നെപ്രാപിച്ചാനന്ദിച്ചുടജത്തി-
 ന്നാഹന്തവെളിജവം കടന്നുചെല്ലുന്നേരം.

ഗംഗാജനനായ്ക്കു കാരണം മുനിവേഗം -
 ലാഗതനായ നാരദൻ തിരിട്ടത്.
 കണ്ടത്, ക്രോധമൂലം, നടന്ന വൃന്ദാവതങ്ങൾ -
 ഉണ്ടായതോത്തുശാപം നൽകിനാനിതവർക്കും.
 ദിഗ്വ്യം, കന്യാരത്നം, പലതങ്ങിരിക്കവെ
 ഭൃഗുവിനെ വിട്ടുവന്നിട്ടെന്നയും, ചതിച്ചു നീ.
 യുഗ്മം ഭാര്യയായുടേ രമിച്ചു ദുഷ്ടാത്മാവെ -
 നിന്നുടെ യോഗിമോഹം തീർപ്പാക്കാൻ കണ്ടുകൊൾകാ,
 നിനക്കായിരം ഭഗമുടലിലുണ്ടാകെന്നും -
 നിനക്കായിഷ്ടസിദ്ധി നൽകിയോരഹല്യയും,
 ഇന്നതൊട്ടൊരു പെരുമ്പാറയായ്ക്കവെന്നും -
 മുന്നത തപോധനൻ ശാപവുമേകീടുന്നാൻ.
 ചാരിത്രഭംഗം ജാരസംഗമാൽ ലഭിച്ചൊരാൾ -
 ഘോരമാം പാപപോലെ വാണിതങ്ങഹല്യയും.
 അതിനാലിന്നും നിന്ദ്യമായിട്ടും കല്പതന്നെ -
 മതിനേർമുഖിമാർക്കു നീരസം കാണുമതോരും.
 കില്ലിപ്പീക്കല്ലും ജാരസംഗമാലല്ലേലൊരും -
 പെല്ലാതകമ്മിയായോരഹല്യാ നിസ്സംഗയും.
 സതിമാരിപ്രകാരം മതിയില്ലാത്തു ചിട്ട -
 പതിയാമീശനെന്നുറച്ചു കേതിയോടും.
 പരമാം, പദം, തേടിപ്പരിത്രം പാലിച്ചീടും -
 പെരികെ സതിമാരിന്നലകിലുണ്ടെന്നാതാം.
 തന്നുടെ മനഃപൂർവ്വജ്ഞാതമെയ്ക്കാംഭോഷം -
 മെന്നുമൂലം മുനി സഹിച്ചാനുപരാധം.
 കൊടുത്താൻ, മുനി ശാപമെങ്കിലും പ്രായശ്ചിത്തം -
 മടുത്തുപോലെ വിധിച്ചതിനാളഹല്യയും.
 ചാരിത്രഭംഗംകൂടാതായിതെന്നതു മൂലം -
 ചാരുതപമുള്ളൊരിവരം സതിതാനെന്നുവന്നു.
 ഇനിയും, സതികലമെഴുതിമാർ പലതമു-
 ണ്ണനുമാരേണ, കൾക്കു, ചൊല്ലുവാനാകുംവണ്ണം.

പരന്നാം ഗുരുവരുളകളേ വിളങ്ങേണും,
 പരമം,പദം,വന്ദേ, ശരണാ, മഹാനിഷേ.
 തുളസീദാസാ,നിന്റെ, മോഹമിങ്ങകലുവാൻ-
 തുളസീമണിമാച്ചാൻ തന്നുടെ കരുണയാൽ
 സതീയമനുസ്മയ തന്നുടെ മഹിമയെ
 മതിയിലോക്,ഭവാൻ, കേട്ടാകിൽമതിവരാ.
 സ്വാഹായം പണ്ടു ശശിതന്നെയങ്ങുദരത്തിൽ-
 ഹാ,ഹാ,താനൊളിച്ചുണ്ടു ചാമേച്ചാരു ചരിതവും.
 വിസ്താരം രണ്ടുചൊല്ലിവെച്ചോരു പ്രകാരം,ഞാൻ,
 വിസ്തരിച്ചുരച്ചീടാം, നാളെയൊന്നൊരം, കിളി.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം സാമാന്യം.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

അനസൂയാ പാതിപ്രത്യമാഹാരവും.

— :0: —

ശുകതരുണി, സതിചരിതമഹിമ പറകിന്നിയും
 ശോകങ്ങാതിതവാൻ. ചൊല്ലെന്തോ, ശാരിക.
 ഇതിവചന മലിവിനൊടു സുധികളുരചെയ്താൻ-
 ചേതസി,മോദന. ചൊല്ലിനാൾ, പൈങ്കിളി.
 ഗജവദന നടിമലർകൾ തൊഴുതു ചെരതിന്നിയും-
 ഗോപ്യം, മഹാസാര മൊന്നുചൊല്ലിടുവൻ.
 വിബുധജന മലിവിനൊടു പിഴകളതു കാങ്കിലും-
 വീണ്ടും പൊരത്തീടുമെന്നുറച്ചുനാഹം.
 സതികൾമുഖതൊടുകുറിയിൽ മുതിയ തിലകാങ്കിയാം.
 സാധുപിനസ്മയയാണെന്നു നിശ്ചയം.
 മതി,തെളിവുവരുവതിനു ചരിതമതു ചൊല്ലുവൻ,
 മംഗലം, മാലിന്യ നാശനമേററവും,

മനസ്സിലകന്നുലശമനനജന മകനായവൻ,
 വീണാശരൻ,മനി, നാരദനേകദാ,
 അസ്മാ,സര,രമതമുലകവിലദിശിച്ചുററിനാ-
 നാശമുഖ്യ,മെന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻ.
 ഭവനതല മഖിലദിശി,സകലനൃപമന്ദിരം-
 ഭാഗവതാശ്രയൻ. നടന്നുനോക്കീടിനാൻ.
 കലരത്തണിമണികളെയു മവിടവിടെയീക്കിച്ചു-
 കൊണ്ടാടി നാരദൻ പോകും ഭഗവതരെ.
 തരുണിജന, മഴകിനൊടു, പതിവ്രതകൾ, ഞങ്ങളെ-
 ന്നാരുമെന്നാട്ടും കുറച്ചു കാണാത്തായാൽ.
 സതിയാതവളിവരുടയയിടയിലെവളാരെന്നു-
 സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയറിഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടുവാൻ.
 മതിയിലതി കരുതുമൊടു, മഹതിധരമാമനി,
 മാന്യൻ പലേടവും തേടിനോക്കീടിനാൻ.
 പതിവ്രതകളവരുടയ ഇടയിൽ ചിലർ സാധുപിയെ-
 ന്നോന്നവരെയും കണ്ടിതു മാമനി,
 കലരത്തണിമണികൾ ചിലർ സതിയാതവരെന്നൊ-
 കണ്ടാലറിഞ്ഞിടാ, മെന്നഹങ്കാരികൾ.
 ചിലരരുണി ജനമിവിടെ ചരിതഗുണമോക്കുകിൽ-
 ശീലാവതിക്കൊത്ത സാധുപിത്താനെന്നതും.
 പലരവു മവിടവിടെ തരുണിജനഭാവങ്ങൾ-
 പാത്തോതനാരദൻ ചിന്തിച്ചുമാനസം.
 അവരുടയ, സതിചരിത മഹിമയതു, കിഞ്ചന-
 ആശ്ചര്യമാണെങ്കിലായതു കാണുവാൻ.
 കൊതിസപദി മമനസി വളരുമളവേവതാ
 കാട്ടിനാരായതറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടേണം
 മുനിവരത മിതികരുതി മനസി ഒരുക്കമുശലം
 മാന്യൻമുദാകണ്ടു നിശ്ചയിച്ചീടിനാൻ
 കരിനതരമിയലുമൊരു കടലമണിപോലവെ
 കണ്ടാലതിശയം ലോഹവണ്ഡത്തിനാൽ

കരതളിർകൾ നിറയുമുനി കടലമണിനിർമ്മിച്ചു
 കൈകൊണ്ടുവാരിയെടുത്തു നടന്നിതു
 ത്രിഭുവനവുമഖിലദിശി മുഴുവനിത പോകുവൻ
 ത്രൈലോക്യ സാലപിയാർന്നു തേടീടുവൻ
 സകലപുരവരമതിലും കടലയിതുവേകിച്ചു
 സാമ്പ്രതന്നെൽകവാൻ പോരുന്നസാലപിയെ
 തിരവതിനു ഭുവനതലമടവിനൊടു നാരദൻ
 തേടിനാനംഗവും വംഗംകലിംഗവും
 ത്വടിതി മുനി വൃഥ പെരുകി വിരവിലഥപൂകിനാൻ
 ലാടവിലാടവരാടരാജ്യങ്ങളിൽ
 നിഖിലപുരവരമതിനെ വിരവിനൊടുപിന്നിട്ടു
 നീതിജ്ഞനാമുനി കാശ്മീരമെത്തിനാൻ
 അവിടെയൊരു നിമിഷമതിലബലമണിമാരുടെ
 അന്തസ്സതന്നോക്കി വിസ്തൃതം തേടിനാൻ
 ഇവിടെയിതിനൊരുവളിഹ ചരിതഗുണമുള്ളവ-
 ളില്ലെന്നുവിട്ടേച്ചു പിന്നെയും നാരദൻ
 മഗധപുരി നിഷിധപുരി മധുരയൊടുമാഭൂവും
 മാരുതവേഗമോടോടിയെത്തിടിനാൻ
 ഒരുതരുണിമണിയിതിനു ചെറുതു വിരതുളുവൾ
 ഒട്ടേറെനോക്കിയും കാണാഞ്ഞുചിന്തയാ
 അഴൽപെരുകി ത്വടിതി മുനി ചൂവനപുരിയെത്തിനാ-
 നാകവേനോക്കി കുരുഭോജമൊക്കവെ
 തരുണിജനമഴുകിനൊടു കടലമണിനോക്കിയാ
 ലാതംകഴിവരാ എന്നുചൊല്ലിടിനാൻ
 മഹതിധരമുനിയുമുടനകമലരിലോത്തുതാൻ
 മാളവും ചോളവും ചേരവുംതേടിനാൻ
 അവിടെപലതരുണികളു മുടന്നുടനെന്നോക്കിനാ-
 രാളാകയില്ലെന്നു ചൊല്ലിനാരേവതം
 തപരിതമുടനമലമുനി മിഥിലയതിലെത്തിനാൻ
 ചാരിത്രമുള്ളവരാണെന്നു തേടുവാൻ

കലവപതിജനമവിടെ കടലയതുനോക്കീട്ടു
 കണ്ടിലുപായമെന്നോതിനാർ നാരിമാർ
 കമലഭവതനയമനി കനിവിനൊടുപിന്നെയും
 കാംഭോജകാരൂപ സൗന്ദര കർമ്മരം
 നിഖിലനരപതികളുടെ പുരവരമതൊക്കയും
 നീളവെ നന്നായ് നടന്നു നോക്കീടിനാൻ
 മഹിതഗുണമുടയ സതിയെവിടെയിഹ കണ്ടില
 മാഹിഷ്തീഡിളി പാഞ്ചാലമൊക്കവെ
 ഒരുനിമിഷമതിലുടനെ പലദിശികൾ നോക്കിയും
 ചാരിത്രമുള്ളവരില്ലെന്നു കാണയാൽ
 ഭവനതലമതിലഖിലസുപതിവര പാലിതം
 ഭൂലോകമൊക്കയും ചുറ്റിനാനന്മനി
 അസുരസുരവരപുരികളഖിലമടനീക്ഷിക്ഷി-
 ലാരാനമുണ്ടെങ്കിലായതും കണ്ടിടാം.
 ഇതികരുതിയമരമുനിയസുരസുരലോകങ്ങ-
 ഉത്യാദരേണ നടന്നു തേടീടിനാൻ
 അസുരസുരതരുണികളിലമിതഗുണശാലികൾ
 പ്രാസാദ ഗേഹത്തിലൊന്നിലും കാണാത്തു
 അസുരസുരമനുജന്മാരതരുണികളിലാരുമേ
 ആളാകയില്ലെന്നു നിശ്ചിത്യ മാമുനി
 സരസിരഹഭവനമുടയ ദയിതസ്വതി ഭാരതീ
 സാരജ്ഞതന്നുടെ കയ്യിൽ നല്ലീടിനാൻ
 അയിജനനി കടലയിതു പതിവ്രതകൾ വേകിങ്ങ-
 മാർയ്യേയതാണിതിൻ നിത്യേയം ചൊല്ലിടാം
 ഇതിവചനമലിവിനൊടു മഹതിയ്ക്കനോതിനാ-
 നേതുംഗ്രഹിക്കാതെ വാങ്ങി വാഗീശപരി
 തപരിതമതികളുകൊടു പചനമതുചെയ്യുവാൻ
 തീവ്രമായഗിരെയരിച്ചു നോക്കീടിനാൾ
 പചനമതുവരുവതിനു പലവഴികൾ ചിന്തിച്ചു
 പാരംപണിപ്പെട്ടു പിന്നെയും നോക്കിനാൾ

മുനിവചനമതിനെയുടൻതന്നെ ചിന്തിച്ചു
 മാനസേ വേദമോടോത്താരം പലതരം.
 കടലയിതു ബഹുകുറിന മരുത്തതുപാചനം
 കണ്ടീലുപായമിങ്ങാവതൊരീശ്വരാ
 കമലഭവദയിതയുടെ ഹൃദയമലത്രാനുമായ്
 കൊത്തിപ്പിളർന്ന ഹംസമാമിന്ദുനി
 ഇതികരുതി കടലയിതു പചനമതുചെയ്യാ-
 നെത്രയും വേലത്താൻ ചെയ്തു വീണാധരാ
 തിരികെയിത തരുവനിഹ വരിക മുനിനാരദാ
 പോരായ്യാരൊടും ചൊല്ലൊലാനീവൃഥാ
 പെരികെയൊരു വൃഥയുടെ ഹൃദയമൊടു ഭാരതീ
 പാരംപണിപ്പെട്ടു മാമുനിക്കേകിനാൾ
 അയിഭവതിമമജനനി സുകൃതനിധിനായികെ
 ആശുത്താൻപോകുന്നു തന്നീടനുഗ്രഹം
 ഒരുതരുണി കടലമണി പരിചിന്നൊടുവേകിച്ചു
 നേരോടെനല്കുന്ന സാധുചെയ്തൊന്നാവാൻ
 കഴിവതിനുകൃപയരുൾക കമലഭവനായികെ
 കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തൊൻവന്നു കണ്ടിടാം
 കഴലണികൾതൊഴുതുമുൻ രജതഗിരി ശ്രാഗങ്ങളും
 കാണുവാൻകാക്ഷയാ വേഗംനടന്നിതു
 വിത്തുപലതകതളിരിൽ കരുതി മുനിനാരദൻ
 വീണാധരൻ ശിവലോകംഗമിച്ചിതു
 ഭവനടയ കഴലിണകൾ മനസിമുറ്റ ചിന്തിച്ചു
 ഭോഗീവിഭൂഷിതപത്നിയൊക്കൊന്നാവാൻ
 രജതഗിരിമുകളിലൊരു ഗിരിസുതയുമായുടൻ
 ധൂമ്രജിം ദൃഷ്ടാനമിച്ചുവീണാധരൻ
 ഗിരിജയുടെ സവിധഭൂവി തൊഴുതു മുനി സാരം
 പാരംപരധീനനാണെന്ന മട്ടിലായ്
 ഭവതിയുടെനികടമതി ലടിയൊന്നാരുസങ്കടം
 ഭോഷ്കല്ലൊചാല്പവൻ കേട്ടുകൊൾകംബികെ

ഭവതിപാതിമണികൾമുടി വിലസിമരുവുന്നതാം
 ഭാഗീ ലോകത്തിലോഹന്ന സജ്ജനം
 മമനസി തവവിഭവമഹിമയതുസർവ്വം
 മാന്യ പുരാ ഭക്ഷയാഗെ പതിഞ്ഞിതു
 ഭവതിയുടെകരതളിരിലടിയനിത നല്ലവൻ
 ഭൂയാപിഭൂയാപി നോക്കുകെന്നോതിനാൻ
 പതിപ്രതകൾ മുടിമണികൾ കടലയിതുവേകിച്ചു
 മാതാവപാവുതീ തന്നാൽ ഭജിച്ചിടാം
 കരുണചരതകമലരിൽ വരുമാ മയി ചാമുണ്ഡി
 കാത്ത്യായിനീമമ വേകിച്ചുനല്ലമൊ
 മുനിവരനുമിതിചെരതു മറ്റാളികൾ കൂട്ടിനാൻ
 മോദിച്ചുവാങ്ങി പവിപ്പതിന്നീശപരീ.
 അഖിലജഗദധിപനുടെ ഭയിതജഗദീശപരീ
 ആനന്ദരൂപിണിയായിടുംചിന്തയി
 കരളിലതികരുണയൊടു കടലമണിവേകിച്ചു
 കൂറോടെമാമുനിക്കാശുനല്ലീടുവാൻ
 പലവഴികൾ ഗിരിസുതയുമടവിനൊടുനോക്കിയും
 പാരംപണിയിതു സാധ്യമാകാദൃശം
 ഇതികരുതി ഗിരിസുതയുമധികാധ്യമ കൈയൊക്കോണ്ടു
 ഈശാനി മാമുനികയ്യിലേകീടിനാൾ
 യതിയുടെ മതിവ്യഥയും ഗിരിജയുടെ ലജ്ജയും
 ഓതുന്നതെന്തിനു കേട്ടാൽപൊരപ്പതൊ
 മുനിതിലകനതുപൊഴുതു ഗിരിജയൊടുവാങ്ങീട്ടു
 മാനസതാപേന ചൊല്ലിനാനീവിധം.
 സതിയൊരുവളിതിനെയിഹ പചനമതുചെയ്യുവാ
 നേതൊരുലോകത്തിലാരുപോൽ ദൈവമേ
 ഇതിനുവഴിയരുളുകയി ഭവതിജഗദീശപരീ
 ഈശാനിയംബികെ പാഹിമാം പാഹിമാം
 സകലജഗദധിപതികൾ നിലയവരമൊക്കെത്താൻ
 സാധപിമാരുള്ളടം തേടിനോക്കീടിനേൻ

ഒരുവളിഹകടലയിതു പചനമതുചെയ്തിങ്ങു
 നേരോടെതന്നിടാൻ പാരിടംചുറ്റിനേൻ
 മമദുരിതമിതിനരതി വരുവളവുചെന്നുത്താ-
 നാമോദമോടെ നടന്നുതേടീടുവാൻ
 തൊഴുതു മൂനി ഗിരിജയൊടു സപദിയൻവാദേന
 താരാർമകളുടെ പാടവംനോക്കുവാൻ
 മനസിത്തരിക്കൊതി പെരുകിമഹതിധരമാമൂനി
 മാനസെ ചിന്തിച്ചിതോരോന്നതിങ്ങിനെ
 പലമുനികളുടൊഴുതുപണി വിടകൾചെയ്തിടും
 പാലാഴിവാസന്റെ പള്ളിക്കുറപ്പു
 തെളിവിന്നൊടുധരണിമലർ മകളുമിരുപാട്ടിലും
 തേടിടുംകാലടി വേദങ്ങൾ കാത്തിടും
 പരപുരുഷനിയലുമിട മവിടമൊരു കാൽക്ഷണം
 പാരംപണിപ്പെട്ടു കാണാകുമോ ഹാ
 വഴിതരിക ചരണയുഗമടിയനിഹ ദൈവമെ
 വൈഷ്ണവംതല്പദം സന്തതംപാലയ
 സുരമുനിയുമധികജവ മമലപുരിയെത്തിനാൻ
 സുന്ദരംതല്പദം കണ്ടുകൈകൂപ്പിനാൻ
 മലർമകളൊടമരമൂനി സകലചരിതങ്ങളും
 മാധുര്യമാംവണ്ണമൊക്കെവേ യോതിനാൻ
 കമലമകളുലിവിന്നൊടു കടലമണി വാങ്ങിനാൾ
 കാൽക്ഷണംവേകിച്ചു നോക്കീ മലർമകൾ
 കടലയിതുപചനമതു വരുവതിനുസംശയം
 പാടവമിങ്ങിനിക്കില്ലെന്നു മാനസെ
 കീതതി മലർമകളുമഥ പരവശതകൈയൊന്നു
 ചാരിത്രമിങ്ങിനിക്കില്ലാതെ യായിതൊ
 ഹരിയുടയ ഭയിതയഹമഖിലജഗദൊക്കവെ
 നേരൊക്കസാധുപിയാണെന്നതും പോയിതോ
 തിരികെയിതു മഹതിധരനിവനുബതനല്ലിയാൻ
 താൻതന്നെചൊല്ലുവോൻ ലോകമെല്ലാടവും

പലതരവുമിതിമനസി കരുതി മുഹൂരിന്ദിരാ
 ചൊല്ലാൻലക്ഷ്മിതാൻ ചൊല്ലിനാൾമെല്ലവെ
 മുനിതലകയിതു പചിതുമരുതരുതു നാരദ
 മോദമോദഭവാൻ വാങ്ങീടവേണമെ
 പചനമതുവരുവതിനു പലവഴികൾനോക്കിത്താൻ
 പാചനംചെയ്യുവാനെന്നാൽ കഴിവരാ
 മുനിവചനതകമലരിലരുതരുതു മാമുനെ
 മാനവംമാമകം നിഷ്കലമായിതെ
 ഇതിവചനമരുളി രമ തിരികെയതനല്ലിനാ-
 ഭാരതയായാൾസപത്തിയെ ഓത്തുതാൻ
 കലഹമതിലധികസുഖമുടയ മുനിനാരദൻ
 കയ്യേന്തിവാങ്ങിട്ടു പാട്ടുകൾപാടിനാൻ
 അസുരസുരമനുജവാ പുരിയഖിലമോടിത്താ
 നാരെയുംകൊന്നാഞ്ഞു ചെല്ലുംഭഗാന്തരെ
 സ്ഥിതിയുപിലയവു മപിക്രതിയുമഥചെയ്തിടും
 മുന്തികൾതങ്ങളുടെ സന്നിധിക്കെത്തിനേൻ
 സ്തിയൊരുവർകടലയിതു പചനമതുചെയ്യുവാൻ
 സാധ്യയാംസാധ്യപിയെ കണ്ടീലത്താനഹൊ
 മലർമകളെ മമജനകജനനിജഗദീശപരീ
 മായേമഹാമോഹനാശിനിയംബികെ
 വിടരുൾകവീരവിലഹ മടിയൊന്നൊരുസാധ്യപിയെ
 വിസ്മയമാനാമ കണ്ടുകിട്ടേണമെ
 ഇതിതൊഴുതുനയവിനയ ഗുണസഹിതവാണികൾ
 അത്യാദരണതാനോദരാനുണർത്തിച്ചു
 കഴലിണകൾതൊഴുതുമുനി വിരവിൽനടകൊണ്ടിതു
 കോഴയൊഴിച്ചുണ്ടു തേടുവാൻ സാധ്യപിയെ
 ഇനി മുനികൾമരുവുമിടമിടയിലിടെനോക്കിടാം
 മാനുഷാംസാധ്യപിതാനുണ്ടെന്നു വന്നിടാം
 ത്വടിതമുനിയിതികരുതി തപമുനികൾവാണിടും
 വാടങ്ങുളോരോന്നു തേടിനോക്കീടിനാൻ

പലമുനികളുടെജമതുതെരുതെരുവെ പിന്നിട്ടു
 കോലാഹലത്തോടു നോക്കിനോക്കീധ്രുവം
 അധികതപമിയലുമൊരു സുകൃതനിധീയത്രിത-
 ന്നാരാമമുൾപ്പൂക്കു ചെന്നിതു നാരദൻ
 അവിടെയതി മധുരമാഴി പൊഴിയുമൊരു താപസി
 അത്രിതൻ ഭാര്യയനസൂയ ധാമവരം
 ഇതിമുനിയൊടമിതരു ചികയിൽനിന്നഭവാണികൾ
 ചേതസ്സിലാമോദമോടെ കേൾപ്പിക്കയാൽ
 കലഹതചിയുടയുമുനി മഹതിധരനൈരയം
 കോലാഹലംകേട്ടു നോക്കിനാൻ വിദൂതം
 സ്വരമതിനു പിഴവൊഴികെശ്രുതിനിന്നഭമാശ്ചയ്യ-
 മാരാമദേശ ശ്രവിച്ചുവീണാധരൻ
 ഉപവനവുമതിനുസമ മുടജമതിലെങ്ങുമെ
 വാപിയുമില്ലെന്നു ചൊല്ലിടാം നിണ്ണയം
 പെരുവഴിയിലിരുപുറവും ക്രമകമപികേരവും
 പാരംപഴുത്തിട്ടുളളും കലകളും
 അതിനുകിലമിതരുചി ഫലസഹിതരംഭകൾ
 ജാതികളോരോന്നിടക്കിടെ കാണായി
 കദളിയുടെ ഇടയിലൊരു കനകരുചിയൊത്തിട്ടു,
 കാന്ത്യാവിളങ്ങുന്ന പൂച്ചൻപഴക്കല
 നടുവിലുടനീടയിലിടെയിരുമുകൾചേർന്നുള്ള
 കേടറെറാരായിരം കായുള്ളപൂച്ചനും
 കദളിപലവകയിലിടെയിലകളുടെ വണ്ണമാം
 കേടകുന്നുളളൊരു പച്ചപ്പഴക്കല
 പലതുമിവ നയനരുചിവളരുമളവൊക്കയും
 നീളവെകണ്ടു തെളിഞ്ഞു വീണാധരൻ
 അതിനിടയിലകിലുകളുമതിനിടയിൽ ചന്ദനം
 ആനന്ദമേകിടും പൂച്ചുള്ള ചമ്പകം
 കരവകവുമതിനിടയിലറളിപലകൊന്നയും
 കൊക്കുമന്താരവും പിചുകും തെച്ചിയും

കസേരയിൽനിന്നു കളിപ്പാട്ടു മഖിലദിശിപ്പുററിയും
 കോമളമായുള്ള മുല്ലയും മല്ലികാ
 അതിനകലെ ഇടയിലിടെ പലപനസജാലങ്ങൾ
 ചുരുങ്ങുവാനു വകപഭരാനതം
 ഇടയിലിടെമധുരസസഹിത ജലശ്രൂപങ്ങൾ
 വാടികൾനന്നായ്നന്നപ്പാൻ ജലത്തൊട്ടും
 ഉടജമതിനകലെ പല ദിശിയുമടന്നാക്കവെ
 വാടങ്ങൾ വാടികൾ കണ്ടോരുനാരദൻ
 മനസ്സതി കളകളൊട്ടു സരസമഥനോക്കിനാൻ
 മാനസമൊത്തൊരു പൊയ്ക്കയുംകണ്ടിതു
 തരുനിരകളിൽമരുവും കയിൽനിന്നദമൊക്കയും
 നേരെ ശുതിക്കുസമാനം ശ്രവിക്കയാൽ
 മുനിയടയപിറകിലൊരു ശുതിനിന്നദമൊത്തൊ
 മോഹമോ പിന്നാലൊരുവാൻവന്നിതൊ
 ഇതികരാതി മുനിതിലകനമിതരു ചി പൂകിനാൻ
 ചാതകൻ വാരിഭം തേടുന്നതുപോലെ
 മിതിയിലതികളൊട്ടു നടുവഴിയിൽ നീളവെ
 മാമുനിനാരദൻ വീണയും പാടിനാൻ
 ചമതകളുമഖിലദിശി ചമകളുക്കെട്ടിയും
 ചാരുതചേർന്നുള്ള മാമുനിശിഷ്യരും
 കടവടികൾ മെതിയടികൾ കടവയറുമായുള്ള
 കൂട്ടംദിവിജന്മാർ വരുന്നൊരു ഘോഷവും
 ഉടൽമുഴുവനടിയുവു ഭൂമിതയതിമാർ ചിലർ
 ഉജ്വലപുണ്യം ധരിച്ചോരോരൊകൂട്ടരും
 നെടിയജടയടിമുടികളുവുവരെയുള്ളവർ
 നഗ്നരുംമുണ്ഡികൾ കണ്ഡലധാരികൾ
 അജിനമൊട്ടുമരവുരികൾ പുലിയുടയചമവും
 ആനാതൻ തോലുട്ടത്തോരും പലവിധം
 യതിവരരുമവരുടയ നിയമമതുനിഷ്ഠയും
 നീതിയാജ്ഞേവം ശാസ്ത്രവും ഘോഷിച്ചു

ക്രമമുടനെമുറകളതു ചെറുതുപിഴവെന്നിയെ
 കൂട്ടമായോതുന്ന ഭൂസുരവായ്ക്കും
 പിഴവുചെറുതൊരുപാഴ്ത്തും ശൂന്യനിലൊരുഭേദവും
 പാത്തൊലൊത്തത്തന്നും കണ്ടുകിട്ടാദൃഢം
 മൂനിയുടയ ഉടജമതിലതിവിശദമോതിടും
 മാമുനിശിഷ്യരെ മോദിച്ചുനോക്കിനാൻ
 ഉടജമിതിനൊടുസദൃശ മമരപുരിയെത്തിടാ-
 മുദ്യാനമത്രിതൻ മോഹനമെത്രയും
 സതിയുടയമഹിമയിതു സകലദിശികാണതും
 സാലപിക്കെതിരില്ല ലോകത്തിലൊന്നുമെ
 ഇതികരുതിമനസി മൂനി ഉടജഭൂവിപുകവെ
 ഈടൊഴുംശാലയും കണ്ഡവുംകാണായി
 പലമുനികളുതിന്നരികെ സ്വഭവവും ജുഹുവാദിയും
 ചാലവെകയ്ക്കേന്തി ഹോമിച്ചുകാണായി
 പുകകൾ സുരപുരിയമതും സുരരെയിഹകൂട്ടീട്ടു
 പോരുവാൻ പോവതൊവെന്നുശങ്കിച്ചീടാം
 വിടപിയുടെ ഗളിതപല കസുമചയവീഴ്ചകൾ
 വണ്ടുകൾ തേനുണ്ടു വീഴ്ത്തുന്നതെങ്കിലും
 സുരപുരിയിലമതമവർ കസുമചയമേന്തിട്ടു
 നെന്തൊടെയത്രിക്കു പുജയ്ക്കുനൽകുവാൻ
 വരുമളവിലവരുടയ കരഗളിതമാണെന്നു
 വീണാധരൻ മൂനി ശങ്കിക്കമാറഹൊ
 കസുമചയമുടനുടനെ പലദിശികൾ വീഴ്ത്തും
 കണ്ടുകണ്ടാനന്ദമോടെ നടന്നിതു
 ഇവപലവുമധികസുഖ തമിവിശദമത്രിതൻ
 പാവനമന്ദിരം മെല്ലവെ നാരദൻ
 അടയുമളവുടജഭൂവി തപനശശിപാവക
 രാരഹാവന്നതെന്നാടൽതേടീടിനാർ
 മൂനികൾപലരമലതമി വിലസുമിവനാരെന്നു
 മാനസെ ചിന്തിച്ചു മേവും ഭഗാന്തരെ

ചങ്ങാടുകൾ മെതിയടികൾ കരളിരിൽ വീണയും
 ചാരുവാം കണ്ഡികാ അക്ഷമാലുങ്ങളും
 പിരൽനഖമിടയിലിടെ മഹതിയുടെ തന്തിയിൽ
 വീണാധരൻ മുനി താഡിച്ചുകാണായി
 വരാതിതുവിധിയുടെ തായനിഹ നാരദൻ
 വന്ദ്യനാമാമുനി താനെന്നുനിണ്ണയും
 ഇതി മുനികൾകരുതിയവരധികബലമു മനുനെ
 ഇപ്പോഴൊക്കെന്നാമു സമുദരിച്ചീടുക
 ഇതിവചനമരുളിയവരൂരി നടകൊണ്ടിതു
 ചേതസിമോദന നാരദ സന്നിധൗ
 ധ്വനിവരതമിതരുചി വിധിവിഹിതപൂജയ്ക്കു
 മെത്തിനാർ പാദ്യാദികൊണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ
 ഭയിതയൊടു സഹിതമുനി സുകൃതനിധിയത്രയും
 ദമ്പതിമാർത്തു പൂജയെ നൽകുവാൻ
 മതിയിലതി കരുതൊടു വിധിസുതനയാദരാൽ
 മാനിച്ചു പൂജിച്ചിരുത്തി യഥാവിധി
 കശലമപി വിധിസഹിത മവരടനേചേരിച്ചു
 ശ്രീരാമൻ നാരദനോടനസൂയയും
 ത്രിഭുവനം മഖിലദിശി സുകൃതിജനമന്ദിരം
 ത്രാണനമെയ്തിങ്ങു പോന്നിടം മാമുനെ
 തവചരണയുഗളമിഹ ഉടജ്ജ്വലവൈയ്ക്കയാൽ
 താപങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു തീർന്നിതു ചേതസി.
 കരചരണനയനയുഗ രഹിതനുടെ വക്ത്രത്തിൽ
 കോരിയൊഴിച്ചുള്ള പീയൂഷമായിഹ
 നയനയുഗ കലുഷതകളകലാമാത വിഗ്രഹം
 നേരിട്ടുകാണായതത്രയും വിസ്മയം
 ജഡതടിയെയടവിനൊടു കഠിനചുമടേറിയും
 ജീണ്ണ പണ്ണ അഃളാതാത്ത തരുപോലെ
 കസുമചയ ഫലരഹിത കിസലയവിഹീനമായ്
 കാണനെമവുന്നിതീരണ്ടു ശാവികൾ

ഇവയുടെ ഉടജമിതി ചിലരിതിനെ ചൊല്ലുവാ
 രീയുടലിന്നതുകൊണ്ടു ബന്ധം വിഭാ
 വിചിനമിതിലുടജഭവി യ ചിലമുഗസേവിതെ
 വന്നകംപുകവാൻ തോന്നിയതെന്തൊ
 മുനിതിലക മഹതിധര പരകതപാമുൻനര
 മോദേനചൊല്ലുകിൽ കേൾപ്പൻ ത പ
 അതിന്നൊക്കെ മമമനസി പെരിയെച്ചുതി ന്തിടി
 ലാതക്കൊട്ടേറെ നീങ്ങിട്ടു മാമുന
 മുനിദയിതയുടെ വചനമധുവാഴ്ചി നാരദ
 മാനസമാംസരസ്സേറെ നിറകയാൽ
 മതിയിലൊരു മധുലഹരിപരവശതയാ മുനി
 ഏതുമെ ചൊല്ലുവാനാവതല്ലാത്തതുടൻ
 വലയമളവവിടെയൊരുസു മൃതഫല ഭാസ്കരൻ
 വന്നങ്ങുദിച്ചിതു മാനസപ്പെപ്പായ്ക്കിൽ
 ഇതു ചിലമവിടെയുടനകലുമളവരുനി
 കാരുണ്യശാലി സതിയനസ്യയയെ
 തൊഴുതു നയവിനയഗുണ സഹിതമധുവാണികൾ
 താഴ്ചയോടിത്തര മോതിത്തുടങ്ങിനാൻ
 സതിയുടെ മുഖകമല തൊടുകറിയിൽ മിന്നിട്ടും
 സാലപീ ഭവതിയെന്നോതുന്നു സജ്ജനം
 ഭവതിതവ മഹിമയതു പറവതിനുശേഷനും
 ഭാവിച്ചതെങ്കിലൊ ഭോഷനാമായവൻ
 കതിർമതികളുടയമതു ഭവതിയുടെ കാരണം
 കാമേഘവഷവും താവകം കാരണം
 തവമഹിമ പറവതിനു അരുതരുതു നായിക
 തന്നീടു വാഞ്ചരിതം ചൊല്ലുവ നംബികെ.
 മമമനസിതവമഹിമ ചെറുതുചിലതോത്തിഹ
 മോദേനകാണുവാൻ വന്നേനറിഞ്ഞാലും
 സതിയൊരുവളുടിയുടെ നയനയുഗസന്നിധൗ
 സിദ്ധിക്കുമെന്നോത്തു ങ്ങനംചെയ്യുവാൻ

ത്രാണാശ്ചമഖിലപൂർവ്വമുഴവാനിഹമുഹൂർത്താൻ
 ഞ്ഞുപൊക്കുസാധുപിഞ്ചെ ഞ്ഞൊന്നതേമുഖധാരം
 തവചമിമ മമമനസി ഉദയമുചെയ്തയാൽ
 താപനവനാശാൻ ചൊൽവാനുദത്തങ്ങൾ
 സതീകരപലർകടലയിതു സദിതിയതിൽവേകിച്ചു
 സമുദിക്കുന്നവളാരെയും കാണാഞ്ഞു
 വ്യഥയുടനെപലദിശികൾ പട്ടതയൊടുമുഹൂർത്താൻ
 വൃതമാജ്ഞിതു കാലവുമ്പോയിതു
 ഭവതിയുടെകരതളിരിൽ കടലയിതനല്ലവൻ
 ഭാവിതമാമകം സാഹസ്യമാക്കുമാ
 അകമലരിലിവനില്ലൊരു ചെറുതുകുപവനീടി-
 ലാതക്കുമൊക്കയും തീന്നിടുംനിണ്ണയും
 മുനിയടയ മുഖഗളിതവചനമിതികേട്ടോരു
 മാമുനിപത്തിതാൻ മോദിച്ചുവാങ്ങിനാൾ
 ഹൃദയമതിലഖിലപതി പരവരനെയോർത്തവൾ
 ഹവ്യവൽവേകിച്ചു മാമുനിക്കേകിനാൾ
 കലഹമതിലധികമിയടയമുനി നാരദൻ
 കയ്യിൽവാങ്ങീടിനാനാനന്ദപൂർവ്വകം
 പതിവ്രതകളിതുസപദിസകലജനമീക്ഷിച്ചു
 പാരംപുകുട്ടുവാൻ ഞാനിന്നുകാരണം
 വരുവളവുവരെയുമഹ മഖിലദിശിമുറുവൻ
 വീര്യങ്ങളൊക്കയും വാദിച്ചുതീർക്കുവൻ
 തരുണിജനമിതുകരുതി സപദിപലർകേഴണം
 താവകമായിടും മാഹാത്മ്യമോതണം
 അതിന്നുതവഭവതി കൃപവരുവതിന്നുസാമ്പ്രതം
 അംബികെനിൻപദം കൂപ്പുന്നുത്താനിതാ
 തൊഴുതുമുനിയതിനുവിട വിരവിനൊടുവാങ്ങീട്ടു
 തോഷമോടെ മുനിനാരദൻമെല്ലവെ
 കലതരുണിമണികൾപലർ മനതളിരുവാട്ടുവാൻ
 കൊല്ലംഭഹനനെ കയ്യേന്തിമാമുനി

പവനസുതതരനിമിഷ മതിലനലനേകവാൻ
 പണ്ടുലങ്കാപുരം കൊളുതിവെച്ചെന്നുപോൽ
 സകലപുരവരമതിലും തപരിതമുടനെന്നതിനാൻ
 സാലപിമാരുള്ളങ്ങൾ ചുട്ടുതളിടിനാൻ
 വനഭഹനനരികെവരുമളവിലവർസങ്കടം
 വാവിട്ടു ചൊല്ലുന്നതെങ്ങിനെയെന്നുപോൽ
 മുനിയെയൊരു വനഭഹനനിതികരുതി നാരികൾ
 മാനസതാപേന മേവിനാരേവരും
 ഭവനതലമഖിലദിശി തരുണിജനമാനസം
 ഭൂയോപിച്ചു ചുട്ടങ്ങുചെന്നീടിനാൻ
 പുരവരവു മവിടവിടെ തെരുതെരുവെ പിന്നിട്ടു
 പാരംപരിഭവം നാരിമാക്കേക്കിനാൻ
 തപരിതമതി കുതുകമാടു ഗഗനഭൂവിപോയിതു
 തുണ്ണുംഗമിച്ചിതു സത്യലോകംമുനി
 തരുണിജനനയനജല മൊഴുകിയതുവാരിധി-
 കാരാൽഗമിപ്പതൊ വെണ്ണശങ്കിച്ചിടാം
 സരസിതപ ഭവനടയ പദതളിർകൾ കമ്പിട്ടു
 സാദരംഭാരതിക്കാശു കാണിച്ചിതു
 മുനിദയിതയൊരുവളിഹ കടലയിതവേകിച്ചു
 മാനുഷാം സാലപീയനസുയയാമവരും
 കനിവിനൊടു കടലയിതു കരതളിരിൽ നൽകിനാൾ
 കണ്ടവർ കണ്ടവർ കൊണ്ടാടുമുറവരും
 മതിയിലതികുതുകമാടു ഭവതിയിതു ഭാരതീ
 മോദേനവാങ്ങീട്ടു നോക്കീടവേണമെ
 മഹതിധര മുനിയുടയ മധുരമൊഴിയാകണ്ണു
 മോഹവും കോപവും താപവും തേടിനാൾ
 ഹൃദയമലരെയുമൊരു ഭഹനകണമെങ്കിലും
 ഹാഹേതിഭാരതി മോദിച്ചുവാങ്ങിനാൾ
 നയനയുഗസലിലമതു പെരികെയൊഴുകീടിലും
 നാട്ടുംകുറച്ചില ഭാരതീ തെല്ലുമേ

മുനിഷ്ടയ ഹേനരുചി സഹിതമധുവാണികൾ
 മാധുര്യമേങ്കിലും മാനസം വേകയാൽ
 മനസ്സിവ്യഥാപെക്ഷകിയൊരു മൊഴിയുമഥവാരാഞ്ഞു
 മാനിച്ചുനോക്കി മുനിക്കു നൽകീടിനാൾ
 സുരമുനിയുമിവളുടെ യഹമതികൾ സർവ്വം
 തീരുന്നശിച്ചിതെന്നോത്തുവാങ്ങീടിനാൻ
 തൊഴുതുമുനി വിടതരിക ജനനിയിതപോക്കുന്നു
 താമസിയാതെ ഞാൻ വന്നിങ്ങുകണ്ടിടാം
 ധവളരുചിവിളസുമൊരു നെടിയഗിരി കൈലാസെ
 ധാവനംചെയ്യുവാൻ ഭാവിച്ചു നാരദൻ
 പരമശിവദയിതയവളഹമതികൾ മാറുവൻ
 പാരം പരിഭവം മാനസേച്ഛേച്ഛവൻ
 അതിനുബത സമയമിതു കളയരുതു ചെറുചെ
 അതുരയായിടും പാവുതീ നിണ്ണയം
 ജടയിലിഹ മരുവുമവൾ സുരതടിനി സുന്ദരീ
 ജാഹ്നവീ കാണവെ പാവുതി കേഴവെ
 ഹിമഗിരിജാകരതളിരിലടിയനിതനൽകവൻ
 ഹാഹന്തതാപങ്ങളല്ലുന്നമാക്കിടാം
 മതിയിലതി കതുകമൊടു ഉടൽപകുതി വാങ്ങിനാൾ
 മാതനക്കൊല്ലിച്ചു മാനിനിയാമിവൾ
 പശുപതിയുമിവൾവശഗനിതികരുതി മാനസെ
 പാര മഹങ്കാരമെന്നുവന്നീടുകിൽ
 കളവതിനു ചെറുതുശിവനനുമതികൾ തന്നിടും
 കണ്ടിടാമഃശ്വയ്യ മേതൊരു ജാതിയും
 ഇതിപലവു മകതളിരിലമല മുനി നാരദൻ
 ഇംഗിതമോരോന്നു ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
 രജതഗിരിയതിനരകിൽ നിമിഷമതിലെത്തിനാൻ
 രജിതമായൊരു ധൂജ്ജടീമന്ദിരെ
 മുനികൾപലരവിലഭിശിമഹതിധരൂർവീണകൾ
 മോദനപാടുന്ന ഘോഷങ്ങൾ കേൾക്കായി

ശൂതിനിനദശ്രവണാദി സ്മരമുനിയെയാനന്ദ
 ശ്രേയസ്സിനാധാരപാത്രമാക്കി ജപം
 മഹതിയതിലതിവിശദനിതിവിരുതുവിട്ടീതു
 മാരാരിവൈഭവം മോക്ഷദംനിശ്ചയം
 സദനമതിലരികിലിഹ മുനിവരവുപാത്തുടൻ
 സോപാനഭേദത്തു നന്ദിതാൻ വാഴുന്നു
 ഇവനടയ അനുമതിയോടചലമിതിലേറിടാ
 മേവനമെന്നറച്ചാജ്ഞ വാങ്ങീടിനാൻ
 ശിരിശിഖരി ശിരിജയൊടു മണിരചിതപയ്യങ്ക
 ഗംഭീരഭാവേന മേവുന്നാരിശൻറ
 പദകമലയുഗളമതു തൊഴുതുമുനിനാരദൻ
 വേദാന്തവേദ്യനെ വാഴ്ത്തിനാനോറവും
 പുരമഗ്നഹൃദയമതു ചൊരുതുമുനിവേദിച്ചു
 പാശ്ചതീദേവീയോദേവ മുണർത്തിനാൻ
 സകലജഗദധിപനുടെ ഉടൽപകുതിശക്തിനീ
 സാലപിമാർക്കൈതൊഴും സാനന്ദരൂപിണീ
 തവകരുണമയിചൊരു ഖരികയതു കാരണം
 താപങ്ങരംകൂടാതെ സാലപിയെത്തേടിനേൻ
 തെപൊഴുതുസകലദിശി പുകഴുടയമാമുനി
 ഓതിടാമത്രി യനസ്യ പത്നിയും
 അവതടയൊരുജമതിലധികജവമെത്തിത്താ
 നായവളമ്പോടെ വാങ്ങിപ്പിച്ചിച്ചിതു
 അതുഭവതികരുണയൊടു കടലയിതനോക്കുക -
 നാനുരഭാവേന നല്ലിനാൻമമുനി
 സതികൾകലമകടമണി വിലസുമവൾസാലപിതാൻ
 സന്ദേഹമില്ലതു ചൊല്ലിടാൻനിശ്ചയം
 മഹിമപെരുതവളടയ കണവനടെവൈഭവം
 മാഹാത്മ്യമീദൃശ മെങ്ങുമുണ്ടായിടാ
 അതിശയമിതഖിലദിശി പറവതിനുപോകുന്നു
 അംബികെചിന്തയി പാഹിമാമീശപരീ

ഭവതിയുടേകദണ്ഡതു വരികരികിലെപ്പൊഴും
 ഭാഗ്യവാനായിടും ഞാനെന്നുനിണ്ണയം
 സതിയുടയഹൃദയമലർ പൊളിയുമളവിങ്ങിനെ
 സന്താപമേകുന്ന നാരദവാണികൾ
 ശ്രവണയുഗസുചിരവഴി ഹൃദയമലരുൾപ്പൂക്കു
 ശ്രോത്രങ്ങൾനേത്രങ്ങൾ ഗാത്രങ്ങളൊക്കെയും
 കനൽചിതരമധികവൃഥ പരയുവതിനാളല്ല
 ക്രോധപുരാദക്ഷയാഗത്തിലീവിധം
 വരികിലതുമിതിനതുകിൽ വരുവതിനസംശയം
 വാവിട്ടലജ്ജയാമാമുറിക്കേകിനാൾ
 കരതളിരിൽഗിരിജയൊടു കടലമണിനാരദൻ
 കമ്പിട്ടുപാങ്ങിസ്തുതിച്ചുപോയിടിനാൻ
 രധടിതിപുനരനാലമുനി നിമിഷമൊടുപുകിനാൻ
 രധകാരഘോഷേണ വൈകുണ്ഠമത്തിനാൻ
 കടതഴകളിരുപുറവുമരിയ പലചാമരം
 കൂട്ടമെവീശുന്നിതാകവെ ദേവികൾ
 മുനികൾപലർശ്ശുതികളുതി വിശദമൃദുഗാനവും
 മദ്ദളമാദിയാം വാദ്യഘോഷങ്ങളും
 ഉരഗവരസുകൃതനിധിയുടലുമൊരു മെത്തയായ്
 താരാർമകളൊടു മേദിനിതാലവും
 കരകമലയുഗളമതിലുടനടന്നെടുത്തവർ
 കോമളഗാത്രിമാർ വീയുന്നിതേററവും
 കരവലയഗണമടവിൽ കിലുകിലനൈശബ്ദവും
 കാവ്വുണ്ണമന്ദിരം കണ്ടാനതിശയം
 വിരവിനൊടുസുഖപവന നഖിലദിശിയേറരുത്
 വേദാന്തമുത്തിതെളിഞ്ഞുവിളങ്ങുന്നു.
 സുരമുനിയുമലരുചിവിവസുമഖിലേശനെ
 സാനന്ദമോടുക്കെകൂപ്പിവണങ്ങിനാൻ
 മുരമഥനകരയുഗള മതിനെയുടനീക്ഷിച്ചു
 മാനസേശ്വരിച്ചിതീവിധം മാമുനി

സരസിതപമുകുളമൊടു സുതചിയതുകൊണ്ടൊ
 സാദൃശ്യമേകുന്നൊരിവിരാതന്നുടെ
 കചയുഗളമതുതടവി വരികയതു കാരണം
 കോമളമാംകരം രക്തസാദൃശ്യമായ്
 ഇതിമനസിമുനികരുതി മുരമഥനവൈഭവം
 പേത്തുവിചാരിച്ചു വീർത്താൻതെരുതെരെ
 ഫണിശയനനവിടെ മുനിവരുവതിനുമുന്നമെ
 ഫുല്ലാംബുജേക്ഷണനീക്ഷിച്ചുവെച്ചിതു
 സകലജഗദധിപന്റുടെ ഹൃദയമതിലേറാതെ
 സന്തതം ലോകത്തിലൊന്നുമുണ്ടായിടാ
 മുരമഥനനടയകളി മഹിമയതുചൊല്ലുവാൻ
 മായക്കധീനമാണൊക്കെയുമാകയാൽ
 പറയുവതിനൊരുവനിഹ തുനിയുകിലസാധ്യമഹ
 പാരംപരന്റുടെ മാഹാത്മ്യമതുഭൂതം
 മുരമഥനനൊടുമുനിയും ചെറുതുമറവെന്നിയെ
 മോദനനേത്രാൽ സംഭവകൊണ്ടോതിനാൻ
 പിതൃജനകനൊടുസകലമമുനിനാരദൻ
 പാരംപരാധീനഭാവേന കേൾപ്പിച്ചു
 അനുഭവിയോടമിതരുചി കമലമകൾമേവിടും
 സന്നിധിക്കാശുതാൻ മോദനപോയിതു
 കമലഭവസുതമുനിയെ കമലമകളീക്ഷിച്ചു
 കൊണ്ടാടിവാഴ്ത്തി കൊടുത്തതുപൂജയും
 മുനിതിലകനതികൃത നയവിനയമാനസൻ
 മേദിനീകേൾക്കവെ യോതിനാനീദൃശം
 മമജനകപിതൃദയിതെ മലർമകളെന്നായികെ
 മായെഭവതിമാം പാലിക്കവേണമെ
 ഭവതിയുടെകരുണയൊടു മഖിലദിശിച്ഛററിത്താൻ
 ഭാഗവതപ്രിയെ സാധുവിനെത്തേടിനേൻ
 മുനികളുടെഉടജമതിലൊടുവിലഹ മെത്തിനേൻ
 മാഹാത്മ്യമേറീടു മന്ത്രിതന്നാശ്രമ

സകല ഫലകസുമദേ വിടപിയുതമാശ്രമം
 ന പർദ്വ്യാകമെത്തിടാ സർവ്വസൗഭാഗ്യഭം
 അതിർമ്മിജനമവിടെവരു മവരളവുചൊല്ലിടാ
 നാവതല്ലെന്നു ചുരുക്കിത്താനക്കഥാ
 അമൃതനിധിയവളൊരുവ ഉഖിലദിശിസാധുപിയെ
 നാതംകമിച്ചിടുമത്രീതൻ ഭാമിനി
 കരതളിരിലടിയനയി കടലയിതുന്നല്ലിനേൻ
 കല്യാണഗാത്രി പചിച്ചുതന്നീടിനാൾ
 മമജനനിഭവതിയിതൊരനൃതമൊഴിയല്ലുകേൾ
 ജനാന്തകാരിണീ നോക്കീടവേണമെ
 പരവശതപെരുകിമുനി മഹതിധരനിങ്ങിനെ
 പേരൂർപറഞ്ഞു കർത്തിലേകീടിനാൻ
 മലർമകളുമതിനെയുട നലിവിനൊടുനോക്കിനാൾ
 മായെക്കസ്യയതാനോട്ടേറെ വായ്ക്കയാൽ
 മുഖകമലമനതളിർകൾ വിരവിലിഹവാട്ടിയ
 മാമുനിനാരദൻ പോകട്ടെവിദൂതം
 ഇതിമനസി കരുതിരോ തിരികെയതുന്നല്ലിനാൾ
 ഓതീലമാമുനി കേൾക്കമാറൊന്നുമെ
 കസ്യതിപെരുതുടയമുനി തൊഴുതുവിടവാങ്ങിനാൻ
 കണ്ടിലശംകുപായങ്ങളൊന്നുമെ
 ചിലകലഹമിടയിലിഹ വരുവതിനുവേണ്ടിത്താൻ
 ചിത്തത്തിലോത്തുടനിത്തരം ചെയ്തതും
 സഫലമതുവരുവതിനു സമയമതു കാത്തുത്താൻ
 സുബ്രഹ്മചാരിച്ചിടാമുദ്യോഗ പൂർവ്വകം
 പലവുമിതിമനസിമുനി കലഹമുചിനാരദൻ
 പാരാതെചിന്തിച്ചു നിശ്ചയിച്ചീടിനാൻ
 കമലഭവതനായമുനി വെളിയിലഥപുകവെ
 കാമിനിമാരോത്തിതോരോന്നതിങ്ങിനെ
 ത്രിഭുവനവുമുടനടന്ന നിയമനലയങ്ങളും
 ത്രൈലോക്യരക്ഷയും ചെയ്തിങ്ങുപത്തിക്കും

അഖിലജഗദധിപന്തടെ സുകൃതഫലമാസ്വാദി
 ജ്ഞാനമോടെയിരുപ്പോരു ശക്തികൾ
 പദവിയിതുവരുവതിനു പതിവ്രതകൾകാത്തിടം
 പാദാർവിന്ദങ്ങൾതോറും വസിപ്പവർ
 സതികളിതിജഗദഖിലം പുകഴടയഭേവികൾ
 സാധുപിതൃകൃഷ്ണിടം സാനന്ദരൂപികൾ
 പലസുകൃതഫലനിരകൾ പലതുമടനാജ്ജിച്ചു
 ലീലാവിനോദനാമീശനെ സേവിച്ചു
 ലയരഹിതപദവിയിതു വരുവതിനുകാഞ്ചിച്ചു
 ലബ്ധമായോരുസതീപദ വൈഭവം
 ഒരുനിമിഷമതിലവിടെയൊരു മുനിയകറ്റിനാൻ
 ഓർത്താലിതെത്രയും ചിത്രമത്രെദൃശ്യം
 ഉമയുമവിധിദയിത മലർമകളുമിങ്ങിനെ
 ഉന്നാദവിഭ്രമ ചിന്തയാമേവിനാർ
 പതികളൊടു കലഹമഥ പതിവ്രതകൾകൂട്ടിനാർ
 പാരംപരിഭവമേകിനാരനപഹം
 സകലഭൂവിപുകഴടയ മഹിമപൈരമത്രിതൻ
 സാധുപിതൃപാൽ പതിയനസൂയയാമവർ
 ചരിതമതുവിധിതനയ മുഖഗളിതവാണിയാൽ
 ചേർത്താപരിഭവം ഞങ്ങൾക്കുതീർക്കുവാൻ
 ചെറുകുനിവകതളിരിലൊരുനിമിഷമുണ്ടെങ്കിൽ
 ചാരിത്രദൃഷ്ടന മുണ്ടാക്കിത്തങ്ങളിൽ
 സതിമഹിമപൈതകമളവവളിലൊരു ദൃഷ്ടനും
 സന്നദ്ധരായങ്ങു ചെന്നുനല്കിടിനാൽ
 മനതളിരിൽമരുവിനൊരു വൃഥകളതുതീർന്നിടം
 മാനമായ് ഞങ്ങളും വാണുകൊള്ളുംചിരം
 അതിനുവഴിവരുവതിനു പ്രിയരെയിഹവേലകൾ
 ആമോദമോടും തുടരാത്തീടങ്ങളും
 കെട്ടുതീയകമലരിലതികറ്റിനമതു കാരണം
 കെട്ടുപോംദൃശ്യലമാരാ മഞ്ചലകൾ

ഇതിനതികൾമാഴികളതി കെട്ടതിയൊട്ടുകേൾക്കയാ
 റീരായച്ചുവരോത്താർ ത്രിമുന്തികൾ
 കമലദവഹരിഹരത മിതിനാവഴിതേടിനാർ
 കാമിനിമാരുടെ വാൽ രക്ഷിക്കുവാൻ
 തരുണിജനമവരാഴികെ ദുരിതമതുചെയ്യുവാൻ
 കാരണം ലോകത്തിലാർക്കുമെ വന്നിടാ
 ത്രിഭുവനവു മരനിമിഷമതിലുടനെയുണ്ടാക്കി
 ത്രാണനം ചെയ്തഴിച്ചീടുന്നാരീശന്മാർ
 തരുണിജനമിവരുടയ മധുരതരവാണിയാൽ
 പോരായ്മയാരോന്നു ചെയ്തതിങ്ങോർക്കിൽ
 ത്രിഗുണമധിസകലചര മചരമിവയൊക്കെയും
 താൻതന്നെകാരണമായിട്ടും ശക്തിയെ
 ഓരവനിഹാവിചവിനൊട്ടു ചെറുതുതടവെന്നിയെ
 നേരെയറിഞ്ഞിട്ടു നീക്കുന്നതെങ്ങിനെ
 വിധിയുടയ മതിയുടയ വിധി ഹരിഹരാദികൾ
 ബോധവിഹിനരെപ്പോലെ ചെയ്താരിഭം
 യതിയുടയ വടിവുമാരു നയവിനയ വാണിയും
 യാചകമൃത്തിക്കു ചേന്നുള്ള വേഷവും
 ഉടജമതിനാടകിൽജവ മമലമുനിയത്രിത-
 നുദ്യാനഭേശത്തു ചെന്നിറങ്ങീടിനാർ
 വെളിയിൽ മുനിവരുവതിനു സമയമതുപാർത്തങ്ങു
 വേദാന്തമുന്തികൾ മൂവരും മേവിനാർ
 നദിയിൽമുനിമുഴുകി നിജനിയമമതിൽ നില്ക്കവെ
 നാനുഖനാദികൾ ചെന്നിതു മന്ദിരെ
 സപദി സതി മുനിദയിത യതിവരരെയീക്കിച്ചു
 സാദരം പുജിച്ചിരുത്തിയുമാവിധി
 അഖമഖിലമകലുമിവരുത നിധിതുല്യരാ
 ലാശിസ്സുവാങ്ങേണമെന്നനസ്യയയും
 കനിവിനൊട്ടു മനതളിരിലധികകൊതി കൈക്കൊണ്ടു
 കാംക്ഷിതംചോദിച്ചു മേവിനാൾ സുന്ദരി

ചതിയായ യതിവരൻ മറയ്ക്കാൻ ചാർച്ചിതു
 ചാതുർദ്വാരാണികൾ കൈതന്ന മുത്തികൾ
 കലുഷതകളു കലുപതിനുമിതനാലി നീതമങ്ങൾ
 കന്മഷനാശന ക്ഷേത്രങ്ങളൊക്കെയും
 അടവിശിശിതഭൂമികൾ കരിന്നാരിമഭൂമികൾ
 കേടകന്നീടുവാൻ ചുറ്റിനടന്നിഹ
 വരമളവിലടവിതല മതിനിടയിൽ വെച്ചൊരാ
 നേരെവരുന്ന യതികൾ പരകയാൽ
 ഉടജമിതിലൊരുവളിഹ പാമികജനഭോജനം
 ഉജ്ജിതമായിട്ടു നല്ലിടം സാധപിതാൻ
 മരുവുമിതി യതികൾ പാകയതുമുലമായ്
 മാന്യേഭജിച്ചതിന്നിച്ഛയാ വന്നിതു
 അശനമിഹതരുമാശ്രിവ പാകിച്ചിഹനിന്നിടാ
 മല്ലാജിലല്ലാലാടെങ്ങാനുമാടിടാം
 ഭവതിയുടെ കരുണചെറുകമലരിലുണ്ടെങ്കിൽ
 ഭാഗ്യവത്തുക്കളാം ഞങ്ങളോ നിണ്ണയം
 സതിയുടെ മുഖകമലഗളിതമധുവുണ്ണവാൻ
 ശ്രോത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പാത്രങ്ങളാകുമോ
 പതിവ്രതകൾ ഞെളിവുകളവതിനുവിധിയോക്കാതെ
 പണ്ടൊരാ സൃഷ്ടിച്ച ഭോഷവശത്തിനാൽ
 ഇവടെ മുനിസദനമിതിലിവളുടെ ഭക്ഷണം
 ഈശരായുളളവർ യാചകരായിതും
 ഹൃദയമതിലൊരുവനപി വരുവതിനെയോക്കാതെ
 ഹാ കഷ്ടമിങ്ങിനെ ചെയ്താലിതെവതും
 വിധിയുടെ പിഴവുചെറുകമലരിലോത്തു താൻ
 വേധാപുനിലുവെ ചൊല്ലിനാളുത്തരം
 യതിവരൻ വന്നിവിടെ വരുവതിനുമുന്നമെ
 നീതന്നെ കളകൾ ചെയ്തിങ്ങുപാരുവിൻ
 വരൻയനികടമതിലശനമല്ല ചെയ്തിടാം
 വന്നീടുവിനഹം നല്ലവൻഭോജനം

അഥവാ മനുഷ്യന്റെ വാഗ്മയമെന്നാലും
 മാനുഷമെന്നാലും തീർന്നിട്ടും
 തത്വമനുസരിച്ചു വരുമെന്നതു ചെയ്തിടാം
 താദാത്മ്യം അങ്ങനെയെങ്കിലും സമ്മതം
 അശനമതു തത്വമുള്ളിൽ ചിലമുറകൾ ചെയ്തിടാം
 ആശയം പ്രാപ്തമാണായതിൻ നിശ്ചയം
 യത്നവുമായശനമിഹ കൊതിയളവുനല്ലവൻ
 യാതൊന്നുവാങ്ങിതും നല്ലവൻസാദരം
 സതികളുടെ മുടിമകുടമണിയൊടിടർ ചെയ്തിടും
 സാധുപിയാൽ വാങ്ങിതും സാധിക്കുമെന്നവർ
 തെളിവിനൊടുവളിച്ചിലൊരു നളിനിയുടെ സന്നിധി
 ചീളെന്നുചെന്നവർ നിഷ്കൾചെയ്താൻ
 തിരികെയവർവരുവതിനു മുന്നിയൊരു കാൽക്കുറുത്ത
 അത്രിയും പാർത്തുവെത്തിനാർ മുന്തികൾ
 ഉടജവരനികടഭൂമി ത്വടിതിജലപാത്രവും
 കേടകന്നീടുവാൻ പാലവും നല്ലിനാൾ
 അശനമതി നമലമുനിയതുകിലിലവെച്ചിതു
 ആനന്ദമേകിട്ടും തണ്ണീർകുടിക്കുവാൻ
 ഇലകളുതിന്നതുകിലവർ സവിധഭൂമിവെച്ചുട
 നീഷലൈവ്യമുനിപതീ വിളമ്പുവാൻ
 അടവടകൾപലതുമൊരു തളികയതിൽവെച്ചുട
 നാനന്ദവാണീയനസ്യ നില്ക്കവെ
 യതികൾമുനിയതിയവർ വാഗ്മയമെന്നാലും
 യാചിതംഭക്ഷണം നല്ലവാനോതിനാർ
 ചതികരുതിവിതതുപലതുമായ യതിമാരിവർ
 ചാരിത്രഭംഗത്തെയാശിച്ച പുരുഷർ
 ഇവരിവിടെവരുവതിനു പലതുമഥകാരണം
 ഇഷ്ടലില്ലിന്നിവർ മുന്തികൾമുവൃതം
 കമതിസുരമുനിയുടെ വികൃതിയുടെകാരണം
 കാമിനിമാരുടെ കാംക്ഷിതംനല്ലവൻ

പരമേശ്വരൻ നമ്പ്യാൽ നവനാമമുതുകൊണ്ടു നാ
 മകളെ പാലാൽ തൊട്ടിലുണ്ടാക്കിനാൾ
 പാലാൽ നവനാമികവാചാർ മൂച്ചുത
 മകളെ പാലാൽ തൊട്ടിലുണ്ടാക്കിനാൾ
 സുകൃതിജനമെമ്പാൾക്കൊത്തു വിടകൊണ്ടിടും
 സാധപിതാൻ പുത്രനെ രക്ഷിച്ചു മേവിനാൾ
 പലലിറവുമിടയിലിടെ കഴിയുമളവേകാ
 പാതീല പുത്രരിലുള്ളരകമ്പലാ
 സതിപതികൾ തനയരുടെകളികളു നവനാമ
 സന്തോഷവാരിയിൽമുങ്ങിയാണീടിനാർ
 അലശ്ചനരിവർ തനയരുമേതു ചെയ്തിടാ
 നാരായണതേടി തപസ്സുചെയ്തിടിനാർ
 പലലിറവുമിടയിലിടെ കഴിയുമളവേകാ
 ലീലാവിജ്ഞാദരിവർതാൻ പ്രസന്നരായ്
 കരിനമുടനിയലുമവർ നിയമമതുതുകൊണ്ടൊ
 കാരുണ്യമേട വരവുകൊടുത്തിടിൽ
 ഒരുപൊഴുതു ഭൂരിതഹരർ ജനനമതുചെയ്തിടും
 ഓരോരാലീലകൾചെയ്യാനവനിയിൽ
 സുകൃതനിധി സതിപതികളിവരെ ബഹുമാനേന
 സ്കന്ദംകൊടുത്തു മണച്ചും വളർത്തുവോർ
 മനുജജനമിവരുടയ സഗുണമയരൂപത്തെ
 മാനസെചിന്തിച്ചു കാണുവാനാഗ്രഹാൽ
 ജപതപവു മതികറിനവ്രതവുമതനുഷ്ഠിച്ചു
 ജന്മങ്ങൾ കോടി നയിപ്പിച്ചുതേടുന്നു
 സതികൾ ചിലരധികതപമഹിമയതുകൊണ്ടുതാൻ
 സാധിച്ചുകൊള്ളുവോരീശപരസംഗതി
 ഒരുനിമിഷമതിലിവിടെ തനയരിവരാജ്ഞ
 തോൽത്താലതിശയമെന്തുചൊല്ലുന്നുതാൻ
 സതിപതികളിവരുടയ സുകൃതഫലമോതുവാൻ
 സ്വർഗസംഭവൻകൂടെ വലഞ്ഞീടും

നെയരിവരിതികൃതി മുഹൂർത്തമാന്യര
 താരാട്ടുവാൻ ജ്ഞാനം ഭവിച്ചുതും
 ഇരവുപകവിവരയെ ഭൂരിതരനുപത്തേ
 നേരകൈകളിങ്ങു സേവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ഇടയരുളിയിതുസകലമരമുനി നാരദൻ
 ഇന്ദ്രശാർവ്വതാ സുരലോകം വെടിഞ്ഞിട്ടു
 ഒരുപൊഴുതു കലഹമുനിയിവിടെയടന്നെത്തിനാൻ
 നേരോടെസർപ്പവും ചൊല്ലിനാനാളിയും
 മനസിയിരിക്കു കുമ്മാട്ടു മഹതിലാലാമുനി
 മാനിച്ചു പൂജയുവാങ്ങിനടന്നിതു
 പതിവ്രതകൾ മഹിമകളെയറിവതിനുവേണ്ടി ഞാൻ
 പാരമ്പര്യപ്പെട്ടു ചെല്ലോരുവേലകൾ
 ഹരിവിധിയും ഹരനമിഹ നെയരിതിവാഴുവാൻ
 കാരണമായുന്നതോത്താലിതുകഴും
 അചരമിഹ ചരവുമ്പി ഭവിവധമിതുസർപ്പവും
 ആരഹൊ സൃഷ്ടിച്ചുരക്ഷിച്ചുശിപ്പവർ
 ഇവരയെ ഗുണഗണമിതമിലമുരചെയ്യുവാ
 നേവനമാളാകയില്ലാതൊരീശനാർ
 അഖിലജഗദധിപരിവരമിതഗുണശാലിക
 ഉഷ്ണമേഢകുതിയും മുകുതിയും നൽകുവാൻ
 ജനിമരണജലധിയിവരുകിലണയാതവർ
 ജനികളായിതൊ നാരികൾവാത്തയാൽ
 ഹരിഹരഹാ ഹരിഹരഭോ കമലഭവ ഹാഹേതി
 ഹൈരണ്യഗർഭഭാതാതേതി മമുനി
 ഹൃദയമലരുതകി മുനിപലവഴികളോത്തുതാൻ
 ഹാകഷ്ടമീദൃശം യോഷമാരാൽവരും
 ഇരുളതിനതപനനിവവിരുതരിവർ മുഖരും
 ഇന്നഹോ മായക്കധീനരായുന്നിതു
 അറിയുവതിനകമലരിലൊരുവനുമെന്തൊതൊ
 രാനന്ദരൂപിണിയാകുന്ന ശക്തിയെ

മനുജജനമറിവതിന്നു ശുഭകൃതിയുടെവൈഭവം
 മൃഗപണിപണിയാണെന്നതാകിലും
 സുകൃതിജനമടയുമൊരു പദമുടയ്ക്കാരിശന്നാർ
 സുജ്ഞാനരൂപികളായോരിവരെയും
 വലയുമളവിവിടെയൊരു ചെറുവടിവുചേർത്തിയ
 ലീലകൾ ശക്തിതന്നത്തുത മെത്രയും
 വിതളപൊന്തിരിനെയിഹകരുതുമളവാരുമെ
 പേദിക്കയില്ലിവരും ശക്തികളുതുടും
 കലുഷതകളിവരുടയ കളയുവതിനിന്നുഞാൻ
 കാന്ത്യയിനി രമാ ഭാരതിയാദിയാം
 സതികളൊടുവിരവിലവർ സവിധഭൂവിഗോപ്യമായ്
 സത്യമാവാത്തകൾ കണ്ടുചൊല്ലിടുവൻ
 ഇതിമനസ്സികരുതിമുനി രജനഗിരിയേറിനാ
 നീശാനിയെക്കണ്ടു കൈശ്രുപ്പിമാമുനി
 തൊഴുതുമുനി ഗിരിജയുടെ മലിനതകൾകണ്ടിട്ടു
 താഴ്ത്തോടിങ്ങിനെ ചോദിച്ചിതാദരാൽ
 ഭവതിതവമുഖകമലരുചിയഖില മിങ്ങിനെ
 ഭൂതികറഞ്ഞിട്ടു കണ്ടതില്ലെന്നുമെ
 നയനജലമിടയിലിടെ യൊഴുകിയതുപോലെയും
 നാഥമ നമുക്കിന്നുതോന്നുന്നതെന്തൊ
 തൊഴുതുമുനിപലവുമിവ പറയുമളവംബികാ
 താഴ്ത്തോടെ മുനി തന്നോടുണർത്തിനാൾ
 ഹരിവിധികൾ ചിലദിവസമിടയിലിടെവന്നവർ
 പാരിടവാത്തകളോരോന്നുരപ്പതിൽ
 പലദിവസമിവിടെയവരനസൂയതൻ മന്ദിരെ
 പോകേണമെന്നതൊ ചൊൽവതുംകേട്ടുഞാൻ
 ഒരുദിവസമിവിടെഹരി വിധിയുമുടനെന്നതിനാ
 രാത്തവർമുത്തികൾ മുച്ചുതുംചൊല്ലിനാർ
 മുനിയുടയഭയിതയവളനസൂയയാം സാധുപിയെ
 മാരാൾ ചെയുന്നനാം നോക്കിടാം വൈഭവം

ഇതിവചനമന്ദിതവ്യവസ്ഥിനടകൊണ്ടിതു
 ഇന്ദ്രശക്തകളിലപിമാത്രനേരവും
 മുനിതിലക പലദിശികൾ വിരവിനൊടുത്തേടിത്താൻ
 മാമുനി പോയിതു വത്സരമൊന്നൊ
 ഗിരിജയുടെ മൊഴികളുതിപരവശതയോടുതാൻ
 ഗൗരവഹീനമാക്കേട്ടോരു നാരദൻ
 ക്ഷണമവിടെയൊരു നിമിഷമകതളിരിലോത്തുതാൻ
 ക്ഷീണഭാവേനപറഞ്ഞിതു മെല്ലെവെ
 ഗിരിതനയെസതിഭവതിയിവിടെയൊരു സംശയം
 ഗീതകൾകേൾക്കയാലുലുന്നമായിതു
 പറവനതുഭവതിയൊടു സകലജഗദീശ്വരീ
 പാപ്തീകേൾക്കുക ഞാനിങ്ങുരച്ചിടാം
 ഒരുദിവസമൊരുപൊഴുതു ഭവതിയഹമതിത
 ന്നോമനത്തെയുലനസൂയ മന്ദിരെ
 സതിമണികൾതൊഴുതുപണി വിടകളുചെയ്തിടും
 സാലപിതൻചാരിത്രവീര്യങ്ങൾ കാണുവാൻ
 മതിയിലതികതുകമൊടു മഹതിയതുമേന്തിത്താൻ
 മാനുഗമിച്ചുപോതാശ്ചയ്യമൊന്നൊ
 ചിലപഥികരിടവഴിയിലടിയൊടു ചൊല്ലിനാ
 രാലോകനംചെയ്തെന്നൊച്ചു ഞാൻ
 ഉടജമതിലധികജവമണയുമുവന്തികെ
 ഉണ്മയായ് ബാലർകൾ മൂന്നുപേർതൊട്ടിലിൽ
 തളവളകളിലകമൊരു രവവുമവർകേളിയും
 താളങ്ങൾമേളങ്ങളൊക്കെവെ കണ്ടുത്താൻ
 തപനരൂപി കലരമിവരമിതഗുണശാലികൾ
 താപത്രയാപഹരതിതൻ പുത്രരെ
 പറകിലതുപെരികെസുഖമതിനുകൊതി മാനസെ
 പുണ്യചന്ദ്രാനന്ദെ താപസീരത്നമെ
 മമവചനമതിലധിക രൂപികലരമായവർ
 മോദനചൊല്ലിനാരിദൃശം വാണികൾ

അന്നു പാപത്തിനിടയിൽ കപടമനുഷ്യവാനാ
 നാശമുണ്ടാക്കിത്തീർത്ത കണക്കിനെ
 ഭവനതലമുഖമുടന്നിടത്തൊഴികെ കാത്തിടും
 ഭൂതേശ്വരനികൾ കൈതവം ചെയ്യുവാൻ
 തരണിയുടെവചനമതിലധികതമി പൂണ്ടവർ
 തോറ്റിച്ചുകൊള്ളുവാൻ വന്നാർ യതികളായ്
 സതിധിപളിലുത്തമൊഴി കരുതിയവരേവരും
 സാധാരണപരമേശ്വരൻ ബാലകരായി
 കളികളുതിക്കുകയൊടു തുടങ്ങി വർ ഞങ്ങളാൽ
 കൊണ്ടാടിത്തൊട്ടിലിലാട്ടുമാറായിതു
 പരസ്യകളികളിതു കരുതുമുഖവാതമെ
 പാക്കിൽപരമാത്മമേതു മറിഞ്ഞിടാ
 ജനിമരണജലധിയുടെ തിരയിലുഴലുന്നനാം
 ജ്യോതിസ്സധാകരശിംശിതം കാണുമൊ
 ഇതിവചനമവസരം തിതിനെ യഹമാകുന്നു
 ഇതഥാഭിജ്ഞാനമുദിച്ചതു കാരണം
 അതുപൊഴുതിലതി കുറുകമന്ത്രതയതിബാലാ
 അമ്പോട്ടുമെന്താത്താൻനോക്കും ഭഗവതരെ
 കുറികൾമിലതവരിലിഹ പരവതിനകളടുത്താൻ
 കന്നിൻകമാരികെ ചൊല്ലുവാൻ കേൾക്കണ
 മുരമനനാഹരവിധികളിവിടെമനിബാലരായ്
 മേവുവാൻകാണുന്നമിശ്ശുന ബോധിച്ചും
 മുനിഭയിതയവരിതവർ വചനമതിൽ സംശയം
 മാനസവലിച്ചു നോക്കുവാൻ വന്നൊൻ
 ഭവതിയുടെവചനമതു മവസരവാത്തയും
 ഭേദമില്ലെന്നതായ്ക്കുന്നതു കാരണം
 തനയരവരിവരരിക അതിന്നനഹിസംശയം
 താപേനവാഴ്ത്തുപോക്കിടാം നിശ്ചയം
 വരികതവഹിതമതിൻ സുഹൃദിയനണ്ടഹൊ
 ബെകണ്ണമാണെന്നും വൈകാതെ പോകണം

കമലമകൾസംവിധാനമാരു നിമിഷമതിലെത്തുക
 കായ്ക്കുണ്ടുറങ്ങാധിഷ്ഠമായവർ, നശ്വരം
 കനിവുമെന്തവളിൽ മമഹൃദയമതിലുണ്ടൊ
 കാമാരിതൻപ്രിയെ പോകയെന്നാൻമുനി
 മുനിയുമപിഗിരിജയൊടു മമതനിധിവൈകുണ്ഠ
 മാരാഞ്ഞിടുന്നതുബോധിച്ചിതിന്ദിരാ
 സപദിനിജസഖികളൊടു തുടങ്ങമളവന്തികെ
 സോപാനവീഥിക്കു നേരെചിറങ്ങിനാർ
 ഉമയുടയകരതളിരിലധികവ്യഥയോതുവാ
 നദ്യോഗമോടെ പിടിച്ചുടന്നിന്ദിരാ
 കശലമതുപായുമളവഖില ചരിതങ്ങളും
 ക്രോടെനാരേൻ നേരെകമിച്ചിതു
 വിധിതനയ്ക്കുടനവത മധികജവമെത്തിനാർ
 വേധാവിരിക്കുന്ന സത്യലോകത്തിലും
 കമലഭവദളിതയൊടു സകലമപിനാരേൻ
 കൊണ്ടാടിവിസ്തരിച്ചുവമോതീടിനാൻ
 പറവനിഹണുടിയനിത വഴികളതുകേൾക്കവിൻ
 ക്രോടെനേരായ മാഗ്ഗംഗ്രവിക്കുവിൻ
 സതിയുടയവിതതുചെന്തകമലരിൽ വെക്കൊലാ
 സതപരംസാധുധിയനസ്യയ തന്നുടെ
 പദതളിർകർത്താഴ്കിലിഹ വരയെവരും തന്നിടും
 പോക നാം ബാലരെക്കാട്ടിടാം പോരുവിൻ
 ഹൃദയമലർ വിരിയുവതിനഭയരവി നാരേൻ
 ഹൃദ്യമാംവാണികൾ രശ്മിക്കുളുലുമായ്
 വരരുടയചരിതമതു മുനിയുമുരചെയ്താൽ
 വാച്ചോരുമോദേന യാത്രചെയ്തീടിനാർ
 വിരവിനൊടുമമതിനതകിലവരെത്തിനാർ
 വൈരവെടിഞ്ഞനസ്യയയെത്തേടിനാർ
 മുനിഭയിതസ്തിയവരെ വിധിവിഹിതപുജയാ
 മോദേനപൂജിച്ചിരുന്നി യഥാസുഖം

കമലഭവസ്തമുനിയുമഖിലമിതു കാണുവാൻ
 കാത്തവരൊത്തുതാൻ പുജയെവാങ്ങിനാൻ
 സതിപതികളിവരെ ബഹുമതിയൊടഥ കമ്പിട്ടു
 സന്തോഷമോടവരീദൃശം വാഴ്ന്നാർ
 പലയുഗവുമധികൃതപമുടയവർകൾ തേടിടും
 പാവ്തീഭാരതീ യിന്ദിരാദേവികൾ
 വനവിടപിളയയിലൊരു കടിലുടജസീമനി
 വന്നതഹോഭാഗ്യ മെന്നാരിതുവരും
 ഭവതികളെയൊരുനിമിഷ മൊരുവനിഹകാണകിൽ
 ഭാഗ്യവത്തുള്ളിൽ ശ്രേഷ്ഠനാമായവൻ
 പലജനനത്തനിരകൾ തപദഹനനൃട്ടിയാൽ
 പാരംപണിപ്പെട്ടു കോടികൾ ജന്മനി
 സുകൃതഫലമൊരു ചെറുതുചെറുതുമുടനാഞ്ജിച്ചു
 സാലപിമാർ നിങ്ങളെക്കാണുതിന്നാശയാ
 കഠിനതപമുടയ യതിപദവിയിതുദർശനം
 കണ്ടെൻ ഓരിത്തൊലനാശനം മോക്ഷഭം
 തരികവരമലമുഖി രജതഗിരിനായികെ
 ഭാരതീപത്മജജായെവാഗീശപരി
 മുരമഗനാഹുയേഭൂവി വടിവുടയലക്ഷ്മിഹൊ
 നേരോടെത്തങ്ങളെ കാത്തരുളംബികെ
 സതിപതികളിതിപലവു മമൃതമൊഴിതുകവെ
 സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാർശകതികൾ
 സതിവിരൂതുപെരുതടയ സകലജഗദംബികെ
 സാമ്പ്രതംങ്ങളെ രക്ഷിക്കേ പണമെ
 പിഴകൾതവമഹിമമുചരതകമലരിലൊക്കാതെ
 പാതകചെയ്യുവാൻവന്ന യതികളെ
 മുനിദയിതെ ഭവതിയിഹ കപിതമതികൊണ്ടഹൊ
 ധന്യശിശുക്കളായ്ക്കുത്തിച്ചു കൊള്ളുവാൻ
 ഭവതിയൊരുമൊഴിയരുളി പെരികെയതുദൃസ്സഹം
 ഭാഗ്യക്ഷയമഹൊ തങ്ങളിലേകിനീ

ജനനിയുടെ ജനനീതവ പദതളിർകൾ സന്തതം
 ജ്ഞാനാത്മികെയിതാ ക്രൂപിതം ഞങ്ങളെ
 സുതകളിതി കരുതിയിഹ വിധവതകൾ നീക്കിനി
 സുഷ്ടവാം മംഗല്യദിക്കുയയേകുക
 കണവരൊരുപിഴവു ഭവതിയൊടുചെയ്തും
 കാരുണ്യവാരിയെ മാനസേ വെക്കൊലാ
 വരവെയും പലദിശികളുടനടന്നതേടിയും
 വാടിയോടുന്നനാൾ നാരദൻചൊല്ലിനാൻ
 ഭവതിയുടെ സദനമതിൽ യതികൾ ചിലർമായും
 ഭവതിയുടെ മുമ്പേ ബോധിച്ചുമാനസേ
 ഉഴരിജവചിവിടെവയമതിസുകൃതിസേവിതെ
 ഉത്തമിതം മംഗല്യദിക്കുന്നല്ലംബികെ
 ഇതിവന്നമബലകളു മടിമലർകൾ ക്രൂപിനി
 നന്മുഖലത്തോടു ചൊൽവതു കേൾക്കയാൽ
 അമൃതം ദീപിതമുണ മഹിമനിധിയത്രിയും
 ആകലംശകതികൾക്കുള്ളതരികയാൽ
 അവിഭവതിജവമിവരെ സുതരുടയസീമനി
 ആക്കീടുകായവർ നോക്കട്ടെബാലരെ
 അതുപൊഴുതുമുനിദയിത യരുളിയുടനാജ്ഞയെ
 മാതംഗിമാരോടു തൊട്ടിലിൽതേടുവാൻ
 സതിയുടയഅനുമതിയോടവരുമഥ തൊട്ടിലിൽ
 സാലപിമാർത്ഥവതിയാണെന്നു തേടിനാർ
 അറിവതിനുചെറുതു കഴിവവരിലുടനില്ലാത്തതു
 ആത്മമാരാമവരോത്താർ പലതരം
 സതിയുടയമതിയതിലെ നിയതിയതു നീക്കുവാൻ
 സ്രഷ്ടാവുപോലും തുനിഞ്ഞാൽ കഴിവരാ
 കലതരുണിമണികളിതു കരുതിമരുവീടണം
 കാത്തുകൊണ്ടീടണം ചാരിത്രമേററവും
 ഇതിമനസി കരുതിയവരധിക ബഹുമാനേന
 മാതാവതാമനസ്യയയെ നോക്കിനാർ

അതു പാഴുതു മുനിഭയിത കരുന്തൊടുചൊല്ലിനാ
 ളാതകമാക്കവെ നിജമാറി വിധം
 പ്രതമതിനചൊതുപിഴവാഴിക്കെ നിറവേറുവിൻ
 വൈരവെടിഞ്ഞു സുഖിച്ചുവാണീടുവിൻ
 വാരെയിഹ തരുവനിത കരതളിർകൾ കാട്ടുവിൻ
 നേരെയറിയുമാരേകുന്നതണ്ടു ഞാൻ
 ഇതിപലവുമമിതയചി തരുണിമണിമാരോടു
 ഈജലകറുവാൻ ചൊന്നോരനന്തരം
 ഭയിതയൊടുസഹിതരവ രമലതചിപ്പുവുവൽ
 ഭൃങ്ങുക്കൾമുത്തിയിൽ ചേർത്തങ്ങുമേവിനാർ
 സതിപതികൾ പദതളിർകൾ തൊഴുതുവിട വാങ്ങിനാർ
 സാരാംശമുത്തികൾ നാരായണാലികൾ
 വിധിതനയമുന യമിവരരികെ ബഹുതുഷ്ടനായ്
 ബോധിച്ചുമേവിനാനാനു പുച്ഛം
 ഹരതമപിവിധിയുമടനമരമുനി നാരദൻ
 ചാരെ രമാദികളേവരും കേൾക്കവെ
 മുരമഥനനൊരുവചന മവിടെയുരചെയ്തിതു
 മാരാരി തരുവമീക്ഷിച്ചുമെല്ലവ
 സതികളൊടുചതിയരുതു പിഴകളതു ചെല്ലൊലാ
 സന്നാപമായവക്കാരുമകീടൊലാ
 സതിയടുമഹിമയതു പറകിലരുതാർക്കമെ
 സന്നാപമിങ്ങിനെ ഞങ്ങൾക്കു വന്നതും
 സകലജഗദറിവിനിഹ സുരസുരമാനാവർ
 സതുഷ്ടരാമീശരേവ മോതീടിനാർ
 സതിപതികളവരിരുവർ സപദിമുനി പതിയും
 സത്യസംരൂപികളായിട്ടു മീശരെ
 തൊഴുതുതൊഴുതടിമലർകൾ തുണയരുളവേണമെ
 കോഴയൊഴിച്ചിങ്ങു ഞങ്ങളെക്കാക്കണെ
 ഇതിമുനിയുംഭയിതയൊടു സഹിതനഥ കൂപ്പിനാ
 നെരയും സതുഷ്ടരായോരുമുത്തികൾ

ഭയിതയൊടുസഹിതപിവാപരിലതിതുഷ്ടരായ്
 ഭവതിമാരൊത്തു വാഴ്ത്തിനാഭരവതം
 അപരവർകൾ സദനമതിലധികജവമെത്തിന്ന
 രാനന്ദമോടും സുഖിച്ചുവാനീടിനാർ
 അഖിലജഗദധിപതികൾ ഹരിവിധികുളീശനും
 അത്രിതൻപത്തനെ പുത്രാജ്ഞനും
 അവരുടേപ്രണയിനികളുകമലത നൊന്തും
 അന്നനസുയതാൻ കാളുരക്ഷിച്ചതും
 കലതരുണിമണികളുടെ സതിമഹിമ ഗർവ്വമാം
 കേടകന്നീടുവാനോളുതാൻ ചെയ്തതും
 കണവരുടെവിരഹമതു പെരുകിമധുവാണികൾ
 നാനംവെടിഞ്ഞതരി പത്നിയെക്കണ്ടതും
 മദമിവരിലൊരുപൊഴുതും വരികയതു ഴർദ്ദുഭം
 മംഗല്യഭിക്ഷയെ യാചിച്ചുകൊണ്ടതും
 തൊഴുതുകഴലബലകളുമളവിൽ മുനിപത്നിതാൻ
 തോഷിച്ചുബാലരെ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ടതും
 സതിചരിതമഹിമയിതു സ്കലമുടനോർക്കിൽ
 സാലപിയാരെന്നതു ശങ്കിയാജ്ഞാതമെ
 പതിവ്രതകൾപകലിരവു പണിവിടകൾ ചെയ്തിടും
 പാത്രമനസുയതാൻതന്നെ നിശ്ചയം
 വിധിതനയനിതിവചന മഖിലദിശിചെന്നുടൻ
 വൃത്താന്തമൊക്കെയും കൊട്ടിപ്പുരത്തിന്നാൻ
 അസുരസുരവരരുലകിലചില ജഗദോക്കവെ
 ആരുമനസുയവൃത്തമോതാതവർ
 പകലിരവുപലദിശികളനില ജവമെത്തിലും
 പാരംപണിപണി കാണുവാൻ ഴർദ്ദുഭം
 കലിമലമിതകലുമിതു യുവതിജനമോക്ഷദം
 കാമാരിമുഖ്യതം കൈതൊഴും വിഗ്രഹം
 പുരമഥനഹരിവിധികൾ പലരുമിതിനൊത്തിടാ
 പ്ലാപവിനാശനം പാലിക്ക സന്തതം

സത്യമുദയമഹിമയിതു കരുതിമതിതേരസി
 സംഭ്രമംനീക്കുകെന്നോതിനാൾ രണ്ടു
 വരണിസുരതനയ തവ ഭൂരിതമതിനീക്കുനീ
 നാരിയിലുജ്ജ്വാൽ മോഹമകുറെറടൊ
 സുരതരുണിയിതിവചനമരുളി നടകൊള്ളവെ
 ചാരത്തടുത്തുതടുത്തു ഒപിജസുതൻ
 പരകപറകൊരുചരിതമതിമധുര മിന്നിയും
 നീറുന്നമാനസം കൂറൊടെ ചൊല്ലെടൊ
 ഒപിജതനയവചനമതി പരവശതയാകേട്ടു
 ഭിവ്യയാംരണ്ടു ചൊന്നാൾ പതുക്കവെ
 പറവനിഹമധുരമഹ മതിനപണിയെങ്കിലും
 പാവകപതിയാം സ്വാഹാചരിതവും
 ഭൂരിതമതിപെരുതടയചരിതമതു സർവ്വം
 പാരാതെചൊല്ലവൻ നാളെയെന്നാൾ കിളി.

സതിയനസുയാ പാതിവ്രത്യ മാഹാത്മ്യം
 മൂന്നാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

—:0:—

പരകശാരികെ പറയുകിന്നിയും
 പരകരംഭതാൻ പറഞ്ഞുവൃത്താതം
 തുളസിദാസനോടുമുതൊക്കയും
 തെളിഞ്ഞുചൊല്ലേടോ ചരിതമെപ്പേരും
 തുണനിധിയാകും ഗണപതിയെന്നിൽ
 തുണയരുളെന്ന് പറഞ്ഞു പൈങ്കിളി
 സുരതരുണതാനന്തളിയപോലെ
 ചരിതമത്രയും തെളിവിളോതിനാൾ
 തുളസിദാസനീ തെളിഞ്ഞുകേൾക്കേടോ
 കുളമൊഴിമാരിൽ കൊതിയകർന്നോടോ
 വിതതുചെറുക്കുളാരനലപത്തിതൻ
 ചരിതമൊട്ടുഞാൻ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
 അനലഭേവനെ വരിച്ചുസ്വാഹയ്യ—
 മനസ്സരാഗേണ വരിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ
 ജപലനനെയവളണഞ്ഞുപാഴ്ചയാൽ
 ജപലിച്ചൊരഗ്നിയാൽ തപിച്ചുഭേഹയ്യം
 തപിച്ചുഭേഹത്തിൽ കുളർച്ചവന്നിടം
 തിരിക്കയില്ലിഹ മരിച്ചുപോകിലാം
 ഏരിച്ചിൽകൊണ്ടവൾ സഹിച്ചുതൂടാതെ
 ചരിച്ചുശീതളജലാശയംതേടി
 നടന്നിടുന്നേരം കുമ്പുവല്ലഭൻ
 തുടൻമെല്ലവേയുദിച്ചുപൊങ്ങിനാൻ
 ജലധിവാരിയിൽ കുളിക്കുംസ്വാഹയെ
 കലാനിധിയൊന്നു കനിഞ്ഞുനോക്കിനാൻ
 കുളമ്മതിയുടെ വെളുത്തശോഭയും
 കുളമ്തമേനിയും തെളിഞ്ഞവക്ത്രവും

അന്നുവന്നപ്പോൾ കർമ്മണാരിയും
 മറ്റും മേൽമാറ്റം ജയിച്ചുപോയിട്ടാ
 മതിയെന്നിട്ടാൽ ജലാശയം കണ്ടു
 മരിച്ചോ മരണപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും
 പരിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു നന്നിവി-
 ന്നതിന്നിടമിത കരുതി സ്വാഹതാൻ
 മനസിവിന്നിച്ചു കുറച്ചുപോയിച്ചു
 മനോഹരൻവന്നു കളിച്ചുമാനസ
 കനിഞ്ഞുകൈവിരലാടിച്ചു കാൽനഖ
 മണകളിലയിൽ വരച്ചുകൊണ്ടവൻ
 മനലിലയിൽ വെട്ടുന്നമരത്താൽ
 മരണത്തെയായിട്ടുമിട്ടിത്തേറ്റവും
 ശിശിരദീപിതീമുഖമർക്കുവാൻ
 ശരീരമിടക്കൊട്ടും കഴിവുകാണാത്തു
 മൃഗാങ്കുരംഭാവമറിഞ്ഞുതെത്തതി
 മൃഗേകജന്മത്തന്നെയെന്നതു കൊള്ളുവാൻ
 വലഞ്ഞിട്ടുപൊഴുതവരിൽ മാൽവിൽ
 വലിച്ചുതുക്കിനാൻ കണകളൊക്കെയും
 താച്ചുമാരമാൽ പൊരുത്തിടാതവ
 ള്ളാച്ചുപുൻകിനാളെന്നതു ചന്ദ്രനെ
 കളർച്ചുവയുഗം കളർച്ചുതിയുടെ
 കളർച്ചുവ ക്കസി വിരിഞ്ഞുശോഭിച്ചു
 അധരപീയൂഷമശിച്ചിത്തേറ്റവും
 മഹാലീലകൾ പലതുമാടിനാൻ
 മതികളർച്ചാൽ മനോഹരന്റെ
 രതിയിലേറ്റവും കരുതുമോടവർ
 മരിച്ചുപാഴ്ചാലറിഞ്ഞതില്ലൊന്നും
 രതീരമണന്റെ വിലാസമതുഭൂതം
 പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ വലഞ്ഞിരുവതും
 കരഞ്ഞുഴന്നുപറയച്ചിടണമോ

ഉരച്ചുസ്വാധതാൻ ശശിതന്നോടായി
 തിരിച്ചുരട്ടെ യടുത്തുകാണമൊ
 ശിശിരദീധിതെ യിനിയൊരുപിന്നം
 നിശിയിലെങ്കിലും തരം വദിക്കുമൊ
 വദിക്കുമായവളിടത്തിൽ മാനസ
 മുദിച്ചുനില്ക്കുവാൻ ശിശിരദീധിതി
 മരിച്ചുചൊല്ലുവാൻ കുറച്ചുതാമസി-
 ച്ചുരച്ചുസ്വാഗതം പറയുവാൻപണി
 സുരതചാതുര്യവിദ്യകൊണ്ടെന്ന
 സുരതിയിൽ മതീമയക്കിയിങ്ങിനെ
 പിരിഞ്ഞുപോയിടിലെരിഞ്ഞിടമനം
 തരികപോർമുഖ പുണന്നുകൊള്ളട്ടെ
 ചതീയതതരുതമലെസുന്ദരീ
 മതിയതിൽകൊതി പെരുകിടുന്നുമെ
 ഭവതിപോയിടിൽ വലകൊത്തുളളൊത്താ
 നവനമാരഹൊനമുക്കുചെയ്യുവാൻ
 ധനജ്ഞയൻതന്നെപിരിഞ്ഞുത്താനിനി-
 ത്തനിയെക്കാണുവാനിടവരുത്തുമൊ
 കനകമാനായിക്കുപടമാരീ ചൻ
 തനിയെസീതയെ യിരുത്തിയപോലെ
 കണവനെയൊട്ടങ്ങുകുറിവെയ്യുവാൻ
 തുണയൊരുത്തനങ്ങിനിക്കു കിട്ടുമോ
 പലവിധമിതി പറഞ്ഞുവേദിച്ചും
 ചലിച്ചുമാനസം തളന്നിരേററവും
 തരുണിമാർമണ തവമുഖം മറ-
 ന്നരനിമിഷംതാൻ പൊറുപ്പതെങ്ങിനെ
 നിറഞ്ഞവേദന പിരിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നോൾ
 പറഞ്ഞൊരുമൊഴിയുരച്ചുകൊള്ളുന്നേൻ
 തരംവരുന്നേരമണഞ്ഞുപുൽകിടാം
 തരികനജ്ഞയെന്തൊരു പോയിനാൾ

മരച്ചുതാൻ ചെയ്ക്കു ഭൂരിതകമുത്ത
 കാച്ചനലനം ധരിക്കരുതെന്നും
 മുഴുത്തമാരമാലൊഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 കൊഴുത്തചന്ദ്രനെ കുതുകംപുൽകിന്നേൻ
 കൊതിയാലചെയ്തേനറിഞ്ഞതില്ലാതും
 മതിയിലിന്നിയും ശശിയിലാഗ്രഹം
 പെരുകിടുന്നിതങ്ങൊഴിച്ചുകൊള്ളുവാ-
 ന്നൊരുതരംതരം ലഭിപ്പതെങ്ങിനെ
 മനസിചിന്തയാലുഴന്നുസ്വാഹയും
 മനോമലരേറുമുതുന്നുമേവിനാൾ
 ജ്ജപലനനംചെറുതകമെചിന്തിച്ചാൻ
 ബലാലിവർക്കൊരു കളങ്കമെന്തുവാൻ
 കപടമായിവളൊരുപുരുഷനെ
 സപദിയോർപ്പിതെന്നെനിക്കു സംശയം
 പെരികെയോർക്കിൽ ചിലതുചിഹ്നങ്ങ
 ഉരികെകാണുന്നി തതിന്നുകാരണം
 വെറുപ്പുമാനസത്തകത്തുകാണുന്നു
 കറുത്തഭാവവും പുറത്തുകാണുന്നു
 രതിയിങ്കൽ മതിമറന്നുകാണുന്നു
 രതിക്കു മോഹവും കുറഞ്ഞുകാണുന്നു
 വിരതുചൊരിവൾ മതിയിലുണ്ടെന്നു
 കരുതുവാനിവൾ വഴിയതുകാട്ടി
 ചതിച്ചുമുന്നമെ തപസിവാഴുന്നാൾ
 കൊതിച്ചതായവൾ നിവൃത്തിചെയ്യുവാൻ
 കനിഞ്ഞുകാട്ടിയ കളികളൊക്കെയും
 മനസിശങ്കക്കു വഴിയരുളുന്നു
 വനിതമാർമനോഗതിയൊരുത്തനും
 നിനച്ചുകൊള്ളുകിലറിവതുപണി
 കുറച്ചുകൈതവം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുവാ
 ന്നറച്ചുമാനസേയുറച്ചുകൈതവം

തനിക്കൊരുമനും സഹജമാണതു
 നിനച്ചുസിലികളകത്തു നേടീടാം
 ഹവിസ്സതൊക്കയും വഹിച്ചുകൊൾകയാൽ
 ഊതവഹനെന്നാ പ്രസിലിവനതും
 ലഭിച്ചതൊക്കയും മടക്കിവെച്ചിടാം
 ലഭിച്ചതൊക്കയും ഭവിച്ചുപോക്കിടാം
 തിരഞ്ഞെടുത്തിടാ മകററിവെച്ചേക്കാം
 തിരഞ്ഞുവേറാക്കി പചിച്ചുകൊണ്ടിടാം
 പുറത്തുവെച്ചേക്കാ മെടുത്തുഭക്ഷിക്കാം
 നിറപ്പിഴപോലും കുറച്ചുവന്നിടാ
 തപിച്ചിടാതെല്ലം രമിച്ചുവാണിടാം
 കൃപീടയോനിതൻ വിശേഷമുള്ളതും
 തെടിനമവനുരച്ചിതായ്ഞാൻ
 പരവശതകൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നേൻ
 ശ്രവിച്ചുകൊള്ളട്ടോ മലീയദുഃഖങ്ങൾ
 ഭവനമൊക്കയും മടഞ്ഞുദമവണം
 ഹവിസ്സതൊക്കയും പചിച്ചുഭേവക
 ഉവസരുന്നോക്കി കൊടുത്തുകൊള്ളണം
 അഹന്നിശമഹം സകലലോകത്തും
 അഹൊനിരന്തരം ചരാചരത്തിലും
 ക്ഷണംക്ഷണംചെന്നു ചരിച്ചുകൊള്ളണം
 ക്ഷണേനാണാനതും നയിച്ചുപോരുന്നു
 യജനശാലയിൽ തരുണിമാർകളും
 യജനവേലയിൽ മുനികളുടായും
 സുരതരുണികളരികെ വന്നിടും
 സുരവരരൊടും കലൻമേവിടും
 സ്തൂരവിതതുകൾ നടിച്ചുകൊണ്ടിടും
 സ്തൂരനെയെന്നരുണിച്ചു കൊണ്ടിടും
 മനോഭവക്കേളി കൊതിവരുത്തിടും
 മനോഹരയതു പെരികെസങ്കടം

അതിന്നുവാനൊരു വഴിയുരച്ചിടാം
 ചിതകളിത്തുറുനി തരികസമ്മതം
 അരികെ നീ മുദാ വസിച്ചുകൊള്ളുകിൽ
 നൂറുനൊമ്പതുകൊ തരയ്ക്കയില്ലെടൊ
 അകത്തുനിന്നൊരാൾ വിഴങ്ങിവെച്ചുകൊ
 മകുതെളിത്തുറുനി തരികസമ്മതം
 പുറത്തു നീ മുദാ വരുന്നതാകിലൊ
 കാച്ചുമ്പതു വരിച്ചുകൊൾകെടൊ
 വരിച്ചുകൊള്ളുവാനൊച്ച നീയെങ്കിൽ
 രമിച്ചുവാഴ്ന്നീയെന്നിങ്ങ സമ്മതം
 കൃശാനുചൊന്നവാറൊന്നുതെയെകിനാൾ
 ധൃശോമുദാ അകത്തുമേവനാൾ
 അലഞ്ഞുസപാഹായത്തിരഞ്ഞു സോമനം
 വെളിവാതികൃശതനവായിത്തീൻ
 കറച്ചുനാൾചെന്നോളവിഴലകടാ
 പുറത്തുപോരുവാൻ തുനിഞ്ഞുസപാഹായ
 വരിച്ചുപാവക നരച്ചിതോമലെ
 നമിച്ചുസന്ധ്യയെ വരുന്നതുണ്ടൊൻ
 വെളികൾകാണാതെ ഒളിച്ചുവാനനി
 തെളിത്തുകാണാതെ വെളിസകലവും
 കളികളാടിനീ കളിച്ചുപോരിക
 കളഭവനക്കരികൾപുത്രക
 കരത്തകൃതലിൽ തെരുത്തമാലുങ്ങൾ
 നിറച്ചുകെട്ടിനീ യരിക്കെവാഴുക
 മനലീലയിലഭിരുചിമമ
 ഏയവേദിയിലുദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
 വനിതമാർമണെ കളിച്ചുപോരിക
 മനോഭവനങ്ങ കളികളാടിടാം
 അനലഗീരിതി ശ്രവിച്ചുസപാഹായ
 മനഃശരാശണ നടന്നിതുവേഗം

ശരോജനന്നിന ചൂടു കിടന്നതും
 ശശിമുഖിനഭി കരയിലെത്തിനാൾ
 സുധാകരനാഭിച്ചുരുന്ന് പൊങ്ങിപ്പ
 സുരനാഭിയുടെ യദികിലെത്തിനാൻ
 ഭാണാഭാരിതവത് മനംഗലിലകൾ
 ഫണിഗണനോടെ പിന്നത്തുതേടിനാർ
 ശിശിരദീപിതി യധരപീയൂഷ
 മശിച്ചുശോഭിച്ചു വളർന്നുഗാത്രവും
 കഴിഞ്ഞൊഴുത്താതം പറഞ്ഞിരുവതും
 കഴുപ്പമൊക്കവെ യകാരിമേവിനാർ
 അടുത്തുകണ്ടിടാമിതിപ്രതിജ്ഞചെയ്ത
 യുദ്ധപതിതന്നെ വെടിത്തുസാഹായം
 കളികഴിഞ്ഞവളുണിഞ്ഞുഭൂഷണം
 കളഭകുങ്കുമക്കുറിതിലകവും
 തളവളകളും കടിയരഞ്ഞാണും
 കളകളുരവം കൊലിത്തുതണ്ടെയും
 കനകകാന്തിയോടിയമംബരം
 അനലനായിക ഉടുത്തുകെട്ടിനാൾ
 വരനൊടുമേന്മ മരുവിമോദമായ്
 നിരന്തരമേവം പലദിനങ്ങളും
 കഴിഞ്ഞുപോമളവനലനെ മറ
 ചൊഴികെയായവക്കൊരുവഴികാണാ-
 ഞ്ഞുഴന്നുസാഹായം സുധാകരൻതാനും
 പഴുതു കാണുമ്പോളുണഞ്ഞുപുൽകിയും
 കഴുപ്പമോരോന്നേ പറഞ്ഞുവേദിച്ചും
 മുഴുത്തുവേദനപിരിഞ്ഞുകൊള്ളുമ്പോൾ
 അകത്തനലനങ്ങടക്കിവെക്കുന്നാ
 ഉകത്തുഃഖമോടടങ്ങിവാണിടും
 കരളിലെപ്പൊഴുമണിമതിതന്നെ
 കരുതിസാഹായ്യമിരുന്നുകൊണ്ടിടും

വെളിയ്ക്കുപാവകൻ വമിച്ചിടുന്നാളി-
 ലൊളിച്ചു ചന്ദ്രനായ് രമിച്ചുകൊണ്ടിടും
 പലദിനമവനലണച്ചതി-

ച്ചുലിഞ്ഞുമോമോയ് രമിച്ചുവാനിതു
 അറിഞ്ഞതില്ലൊന്നും ധനമുണ്ടെന്നേതു
 മറിയുവാൻപണി തരണിമാനസം
 തരണിമാരെയും തിലഗണത്തെയും
 തരണനായിടും ഹയത്തെയുംനന്നായ്
 കഠിനവാക്കൊടു കഠിനമദ്ദനം
 കഠിനമായിടും പ്രഹരമീവിധം
 വിധിച്ചശിക്ഷ കളറിഞ്ഞുചെയ്തെന്നു
 വിധിച്ചതോക്കാത്തൊലപ്പന്നിതേവതം
 തുളസിദാസ നീ തരണികൾചരീ
 തെളിഞ്ഞുകൾക്കൊക്കോ പാവനിനിയും
 ഒരുദിനമവമനലണച്ചുൻ-
 ഞ്ചിരവരംമോദിച്ചുനംഗലീലകൾ
 തുടൻമാനസമലിച്ചുനലനോ
 ടിടൊടുമവളുരച്ചിതീദൃശം
 വരാ ഭവാനെന്താൻ പിരിഞ്ഞുമേവുന്വോ-
 ളെരിയുമെന്നു കളുത്തുകൊള്ളുവാൻ
 അകത്തിരുവരം പരസ്സരംവാഴ്ച-
 നകത്തുമോഹമിങ്ങിനിക്കു നായകാ
 ഇനിയ്ക്കുവേണ്ടുകിലകത്തടക്കുവാൻ
 കനിഞ്ഞുതാവകമുരയ്ക്കുവിദ്യകൾ
 അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവനടക്കിനോക്കിടാം
 പുറത്തുവിട്ടുഞാനകത്തു മേവിടാം
 പ്രണയമുണ്ടെങ്കിൽ തരികവിദ്യകൾ
 പ്രണയിനിക്കാത്തു തരികവാഞ്ചരിതം
 പുരരിയും പുരാ പ്രണയിനിക്കായി
 ദുരവാശിയുടൻ പകത്തുനൽകിലേ

സരോജസംഭവൻ രസജ്ഞനാർക്കീലെ
 സരസ്വതിക്കുണ്ടു വസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 മൂരാന്തകൻരമക്കിടന്നുകൊള്ളുവാൻ
 പുരാ ഐദന്ദനം കൊടുത്തതില്ലയോ
 പ്രിയതമാ പ്രിയപ്രണയിനിമാർ
 പ്രിയം പരസ്സരം വരാതിരിക്കുകിൽ
 പ്രിയതമനെന്നും പ്രണയിനിയെന്നും
 പ്രിയംപരയുകിലനചിതമത്രെ
 പ്രിയംവദയപാളരമുവാഞ്ചരിതം
 പ്രയാസമെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊള്ളേണാം
 പ്രണയിനിയെങ്കിൽ പ്രിയംഭവിപ്പത
 പ്രണയലക്ഷണ മന്തെന്നുചൊല്ലുന്നു
 ഹിതമവരക്കുന്നു കൊതിച്ചുവണ്ണമെ
 ഹൃതവഹൻനല്ലീ മുദാവസിച്ചിതു
 പരസ്സരമവരകം പുറമായി
 പ്പെരികെമോദേന വസിച്ചുകൊൾകവെ
 ഞ്ഞിനുംപ്രിയനനലനോതിനാൻ
 വരികഭാമിനി പ്രിയേ ധരിക്കുനീ
 പലദിനംമമ ജററൊവാണുനീ
 ചിലദിനമിനി വെളിയിൽവാഴ്ക്കട്ടെ
 യുമാസുഖംനടന്നഴലകറക
 യഥോചിതംപിന്നെയകത്തുവാണിടാം
 മുനികൾയജ്ഞങ്ങൾ നടത്തിത്താൻവരാം
 മുനിവുകൂടാതെ വസിക്കുനീസുഖം
 കൃശാൻവാംവരനനുജ്ഞ കയ്ക്കൊണ്ടു
 കൃശോദരീയേററം പരവശതയാ
 ശശീമുഖംകാണാഞ്ഞുഴന്നുകേഴുമ്പോൾ
 ശശധരൻമുമ്പിലുദിച്ചുമേവിനാൻ
 ശിശിരകാലമോടിടഞ്ഞവായുവും
 ശശിധരൻമുഖമെനരിച്ചുമാരനും

ന്നിന്നൊരുകൾ നിറച്ചുവെത്തിയിൽ
 കൃഷ്ണാഭരിയുടെ യതുകിലെത്തിനാൻ
 വിവിധവെപ്പുപ്പുക്കൾ ഭൂമരസഞ്ചയം
 തിരഞ്ഞുണ്ടെന്നോരളവുനാഭവും
 ക്ഷണംക്ഷണമിവ പലതുമൊതുങ്ങ
 ക്ഷണഭസപാഹയെ വിളിച്ചുതുപോലെ
 ഭൂപനിയൊന്നുകേട്ടു ഭൂമിച്ചസപാഹയോ
 ക്ഷണതാമ്രംഗമുരച്ചുകേൾക്കാതി
 വരികബാലികെ മദനാഭത്തിനാ
 തളവളകളുമണിഞ്ഞുകൊള്ളുക
 ക്ഷമപയത്തിൽ കളഭംപൂത്രക
 ക്ഷമഭാരംനന്നായ് മുറുക്കിക്കെട്ടുക
 കളുത്തച്ചുതത്തിൽ കൊതിച്ചുകോകിലം
 തളിർകൾകൊത്തുവാൻ വരുന്നകാണെടൊ
 അടഞ്ഞുമുടിപ്പും സരോജമൊട്ടുകൾ
 തുടന്നിതന്നവും കടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ചതിയ്ക്കുമായവൻ ധരിച്ചുകൊൾകെടൊ
 കൊതിച്ചചങ്ങുക്കളയത്തിനില്ക്കുന്നു
 ഇതിക്ഷണഭതാനുരച്ചുതുപോലെ
 മതിഭൂമസപാഹയ്ക്കുദിച്ചുനില്ക്കുന്വോൾ
 നിശാകരനവളരികിലെത്തിനാൻ
 ഞിശീഥിനീതാനും തരുണിയായിതു
 അണഞ്ഞുസായകം തൊടുത്തുമാരനും
 അണഞ്ഞുപുല്ലിനാർ മതീമറന്നതെ
 ഉറങ്ങിരാത്രിയും വെടിയുമാരായി
 തുറന്നുക്കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചുചന്ദ്രനും
 മനസിചിന്തയാ പരവശനായി
 നിനച്ചിതീദൃശം ഹൃദയരവിധു
 ക്ഷണഭപോകുവാൻ സമയമാകയാൽ
 ക്ഷണംസ്വയംപദം ഗമിക്കെയുംവേണം

വഴികൾക്കാനാഞ്ഞിട്ടുപോലും ചന്ദ്രനു
 വഴികൾചൊല്ലിനാൾ കനിഞ്ഞുസപാഹായം
 പ്രിയതമ ഭവാൻ ഹൃദിച്ചുകൊള്ളേണം
 പ്രിയംവദനം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
 വരണാടുചേൻ മരുവിത്താനൊരു
 വരംലഭിച്ചിതു വിശേഷമത്രയും
 പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ പഴുതു കാണാഞ്ഞു
 നിറഞ്ഞവേദന സഹിച്ചിതിത്രനാൾ
 വിധിവശത്തിനാൽ നിശിയിലീവിശം
 വിധാജവാണെന്താൻ തിരഞ്ഞുകണ്ടിതു
 രതിമോദംകൊണ്ടു സമയംപോകയാൽ
 മതി മയങ്ങിനാമുറങ്ങിരാത്രിയിൽ
 നിശീഥിനീയിതാ ചതിച്ചുപോകുവാൻ
 നിശാകരാവീഭോ തുനിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു
 പ്രണയലേരിയ നമുക്കൊരുവഴി
 ഘൃണാവശാൽദൈവം വിധിച്ചുതന്നിതു
 വഴിയരിക്കളൊ ഭവാനെന്താനിതാ
 വിഴങ്ങിവെച്ചേക്കാം പുറത്തുവിട്ടേക്കാം
 മറച്ചുവെച്ചിടാ മറികയില്ലാതം
 കുറച്ചുകാലമങ്ങകത്തു വാണിടാം
 വിളിക്കുമായളവെനിക്കറിഞ്ഞിടാം
 വെളിസ്തപോകെന്നാൽ വമിച്ചുകൊള്ളുന്താൻ
 നിനച്ചുവണ്ണന്നാം രമിച്ചുവാണിടാം
 നിനച്ചൊരുമൊഴി യുരച്ചുകൊള്ളേണം
 ഉറച്ചുചന്ദ്രനു മകത്തുപുകിനാൻ
 പുറത്തുമേവില്ല മറിഞ്ഞതില്ലാതം
 പലദിനമിവരനുഭവനംരമി
 ചുലിഞ്ഞുമോദമായ് സുഖിച്ചുവാണിതു
 ശശീചിലദിനം പുറത്തുമേവിടും
 കൃശോദരീയുടെ ജന്മവാണിടും

അനാഥനാകാൻ മരിക്കുവാഴ്ചയും
 അനാഥനാകേണ്ട രമിച്ചുകൊണ്ടിടാം
 തന്നിമാരുടെ വിരതുചൊല്ലുകി
 ലുഗലാജനം കാഞ്ഞുപോയിടും
 ഒരുദിനശരീ ജാരെവാഴുന്നാ
 ഉരിക്കുമേവുന്നോരനലൻ സ്വാഹയെ
 വിഴുങ്ങിമെല്ലവേ തുടൻയാത്രയും
 ഒഴിച്ചുകൂടമോ വിധിവശമാക്കും
 കഴിഞ്ഞിരിങ്ങിനെ ദിനങ്ങളഞ്ചൊര
 കഴിവുകാണാഞ്ഞിട്ടുഴന്നു സ്വാഹയും
 വമിച്ചുപാവകൻ പുറത്തുവിട്ടപ്പോൾ
 വമിച്ചിതുസ്വാഹാ ശരീയെമെല്ലവെ
 നിശികഴിവോളം പുറത്തുവാണിടും
 നിശീമിനിപോകിൽ ശരീയകത്തുപോം
 ശരീയം സ്വാഹയും രമിച്ചുകൊണ്ടുവം
 ശിശിരകാലവും കഴിഞ്ഞുപോയിതു
 വിധിവശാലവരൊരുദിനം രമി-
 ച്ചുകമോദേന ഇരുന്നുകൊള്ളുമ്പോൾ
 കളിച്ചുസന്ധ്യയെ നമിച്ചുപാവകൻ
 നളിനിവിട്ടുപോ മടങ്ങിവേഗത്തിൽ
 വരുന്നപാവകനരികിലെത്തിടും
 വരനിതൊക്കെയുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടും
 അതിന്നുമുപ്പുത്താൻ വിഴുങ്ങിവെച്ചേയ്ക്കിൽ
 ചതിയറികില്ലാ മറച്ചുവെച്ചിടാം
 അതിന്നുനൽവഴി വിധിച്ചിതുവൈ-
 മിതിനിനച്ചുവൾ ശശധരൻതന്നെ
 ജവമവളുടെയുടരയാക്കിയ
 നവമതിയൊഴിച്ചിരുന്നു സ്വാഹയും
 ഇരുന്നുപാവകൻ പിരിഞ്ഞിടാതെങ്ങും
 ഏരിഞ്ഞുസ്വാഹക്കു മനതളിരേറും

ശശാങ്കനെ വെളിച്ചം യക്ഷവാൻ വഴി
 കൃശാംഗികാണാഞ്ഞു വലയുമന്നേരം
 കൃശാങ്കവെമ്പാടും പ്രിയതമെ കേൾക്ക
 കൃശാംഗിമാർമണെ ജരൈവാഴ്ത്തീ
 അനലഭാഷിതം പ്രവിച്ചുസ്വാഹയ്യം
 മനതളിരിങ്കൽ പവിച്ചുപാവകൻ
 മുഴുത്തുവേദത്തോടുകൂടും സ്വാഹയെ
 വിഴുങ്ങിയെന്നതേ പറഞ്ഞുകൊള്ളാവൂ
 പലദിനം സ്വാഹാ ജരൈവാഴ്ത്താൻ
 ജലകിരണനും കഴങ്ങിയേററവും
 വെളിയിലാക്കുവാൻ വഴികളോത്തോറു
 ഒളിഞ്ഞുസ്വാഹയ്യം ജരൈമേവിനാൾ
 സുരർപലദിനം നിശാകരൻതന്നെ
 തിരഞ്ഞുനോക്കിനാർ നിശിയിലൊക്കെയും
 കലാനിധിമുഖം മറഞ്ഞുപോയിതൊ
 ജലധിയിലവൻ മുഴുകിയാണ്ടിതൊ
 ഇതിപലതരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടവർ
 മതിയുടെവരവതിനെനോക്കിയും
 പലദിനമവനുദിച്ചുകാണാഞ്ഞു
 ചിലർ ഭൂമത്തോടും സുരേശസന്നിധൗ
 തിരിച്ചുപാത്തകളുണർത്തി വാസവൻ
 ഗുരുവരൻതന്നെ വരുത്തിനാൻധ്രുവം
 ബൃഹസ്പതിവന്നോരളവിൽ വാസവൻ
 ഗ്രഹിച്ചതൊക്കെയും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചാൻ
 ധരിച്ചുവൃത്താന്തം ഗുരുവരുളിനാൻ
 വരികനിങ്ങളുംസുരരെ യെപ്പാരും
 വിധിയൊടുചെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾകനാം
 വിധിയൊരുവഴി വിധിച്ചുതന്നിടും
 പെരുത്തഴൽമുഴുത്തമരസഞ്ചയം
 അരക്ഷണംകൊണ്ടു വിധിയുടെലോകം

നമസ്കരിഷ്ഠേ സമേതനായ ഗുരു
 നമസ്കരാനന്തരം വിധിയെങ്കേരപ്പെച്ചാൻ
 വിധിഗുരുവുമൊഴിഞ്ഞുസദ്യം
 വഴിപാടുകൾക്കു നമിക്കുകൊള്ളുവാൻ
 മധുവൈരിതന്നോടുന്നതിടാജ്ഞിതനാം
 വിധുവിന്റെകാഴ്ച മറിയുവാൻപണി
 മന്ദർമ്മബനേന മന്ദമിതോരള
 വരികളുകുമോടമർത്യസഞ്ചയം
 ഗുരുവെന്നോടും വിധിയുടെപിണ്ഡം
 മുരളിപുഷ്പം ഗമിച്ചുവാൻപോൻ
 പരന്നപാലംകൾ നടുവിൽവെക്കുക
 സരഗശായിതന്നിടമെത്തിനാർ
 സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടുപിതാമഹൻ നാമം
 നതീവസകം മൂന്നുതൊഴിക്കൊണ്ടു
 ഉണ്ണുനോട്ടനേരം വിധിയെങ്കേരക്കിയി
 ഞ്ഞപ്പിന്നേവരും സുരാധിപൻമാരെ
 പുരാരിയോടും മൂന്നുതൊഴിക്കൊണ്ടു
 തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിടിച്ചുചിതമാജ്ഞാ
 അൻചിതമിതെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുവി
 ന്നാനമതിക്കായി ശിവനെക്കൊണ്ടു
 പത്രപതിയുടെ ഹിതമറിഞ്ഞുനാം
 ശശിയെത്തേടിടാമിതി മമമതം
 വിധിയുമങ്ങു പെരികെനല്ലത
 ന്നധികമോടമായമർത്യരുംകൂടി
 നടന്നുകൊണ്ടുസഗീരിനികടപോയ്
 നിടിലലോചനം ഓമിച്ചിതെല്ലാം
 പുരാരിയും മുരളിപുഷ്പമായുട
 ന്നമുവാത്തകളറിഞ്ഞു ശങ്കരൻ
 പുരാ പുരാരിയും മുരളിദേവനും
 വരുന്നകാഴ്ചയ്ക്കുളറിഞ്ഞുവെങ്കിലും

മറച്ചുവെച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളി മാലയാൽ
 മറിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളിലലോകവും
 ജനീമരണമാമുൾപിയിൽമുക്കി
 മനോജരാദിയൻ ചരാചരങ്ങളെ
 കളിച്ചുവാഴുവാൻ വിധിക്കുമീയിൽ
 കളികൾസമ്പൂർണ്ണ മറിഞ്ഞമുത്തുകൾ
 ഇരുവരുമോർത്തിട്ടു ചിരിങ്ങിങ്ങാ
 സുരതംകേൾക്കവെ രധടിതിനാമിനി
 സുരലോകൈചന്നിട്ടവിടെയൊക്കെയും
 സുരാധിപർമുതലഖിലതംഭവണം
 തരണികളൊക്കെ നിരന്നുനില്ക്കണം
 വരവരുടെയരുളിൽ മേവണം
 ഇതന്നുനാമൊത്തു സുരതമൊഴി
 തിരിച്ചുചോദിച്ചു പ്രവിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ
 വിരവിൽകണ്ടിടാ നൊമ്പരമില്ലേടൊ
 മുരളിപൊരുവാനറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം
 നിശാകരനവൻ സുമുഖനൊരായും
 കൃശാംഗിമാരുടെ മനോരമസ്ഥിതിൻ
 മനോഭവൻതന്റെ സഖിയവൻപണ്ടെ
 മനോജ്ഞമാരുടെ മതിക്കു ചോരകൻ
 ഇതിപുരാരിയും മുരളിയുമോരീ
 ട്തിജവമൊട്ടും പ്രയാണമായിതു
 നടക്കുമായവർ നിശാകരൻതന്നെ
 വിടനവന്നെന്നങ്ങൊച്ച മാനസ
 സുധാശനരുടെ പുരിയിലെത്തിയ
 സ്സുധാമൃതമല്ലെ വിളങ്ങിതേവതം
 ഇരിക്കുമിസ്സഭക്കുഖിലതം കേൾക്ക
 പുരാരിയധ്യക്ഷനതെന്നു വൈകുണ്ഠൻ
 മനസിചിന്തിച്ചു വിധിച്ചുപോതവർ
 നിനച്ചുനല്ലതെന്നുർച്ച സത്യതം

മുഹിതമാണവനിതാ മാരാതി
 മുഹിതമാണവനിതാ പലരുംകേൾക്കൊ
 സുരരെ നമ്മുടെ സുരേശരാജ്യത്തിൽ
 ഓരോന്നിന്നുനോടപേക്ഷ ചെയ്യാതെ
 പുരിയെവിട്ടിട്ടു കുറച്ചുനാളായി
 പുരാതിയിങ്ങിടേ മറിവിനേവരും
 നിയമം ലംഘിച്ചു നടന്നാരായവൻ
 നായഹീനൻശരീ യതെന്നുതേരുവിൻ
 അവനെത്തേടിയിങ്ങു ചു കൊള്ളുവാൻ
 ഭവനമാക്കവെ ഭടരെയെല്ലിച്ചു
 വരുത്തിയിസ്സഭക്കരിക്കെ മേവുകി
 ലുരയ്യമായവ നഭനമാക്കയും
 ശ്രവിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ ശ്രുതിക്കുംയുക്തിക്കും
 സവിനയമെങ്കിലവനെവിട്ടേക്കാം
 നിയമലംഘന മവങ്കലുണ്ടെങ്കിൽ
 നിയമഭണ്ഡന മവന്നുനല്ലെന്നും
 അതുനിയമിപ്പിൻ മുതുന്നൊരിസ്സഭ
 ക്കതീവശ്രദ്ധയോടമന്ത്യർ നില്ക്കുവിൻ
 തരുണിമാരെയും വരുത്തുവിനെല്ലാ-
 മരികിലായവരിതന്നുകൊള്ളട്ടെ
 അതുതാമസം വരുവിനേവരും
 പുരാരിമുന്മാരെ സുരവരന്മാരെ
 മധുരിപുതന്റെ യനുജന്മയാലവർ
 വധുവരതൻ തുടർന്നിതേവരും
 സുരാധിപൻതന്റെ സുധമ്തന്നുടെ
 പുരാതനമായി ദിശികളെട്ടിലും
 ഇതന്നുപാലിപ്പോരമന്ത്യരെടുപേ
 ഞാരുത്തനായിട്ടു മനലനക്ഷണം
 ഒളിച്ചുവെച്ചാത തരുണിസ്വാഹയെ
 വിളിച്ചുകേൾപ്പിച്ചുനശേഷവാത്സകൾ

ധരിക്കഭാമിനീ തന്മണിമാർമണ്ണ
 സുരേശമന്ദിരെ ജവേനപോക നാം
 അറികയിന്നൊരു നിയമലംഘനം
 പറവൻ ചന്ദ്രനും വരുത്തിയമൂലം
 വിധിപ്രമുഖതം സുധാമയിലുണ്ടാം
 വിധുവിനെയവർ വിളിച്ചുചോദിക്കും
 വിധിയവരൊന്നു വിധിച്ചുകൊണ്ടിടും
 വിധിയിൽനാമെല്ലാമിരുന്നുകേൾക്കുവാൻ
 മുരാരിശാസനമതിന്നുനാമിനി
 വിരവിലെത്താത്താൽ വിപത്തുവന്നിടും
 കുളിച്ചൊരർഘ്യവും കഴിച്ചുവന്നിടാം
 കുളികഴിഞ്ഞുനീ യൊരുങ്ങിവാഴ്ചൊടൊ
 ഹനനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയള
 വഹൊമഹാഭാഗ്യമതെന്നുസാഹായം
 വമിച്ചുവിട്ടുവളരച്ചു സർവ്വവും
 കിമപിവാർത്തകൾ ശ്രവിച്ചുധൂപതി
 ഭൂമിച്ചു മാനസമുഴന്നുസാരസാൽ
 ഭൂമരവൽജവംപറന്നുചന്ദ്രനും
 സുരരാജത്തരുമറിഞ്ഞിടാതവൻ
 പുരവരം നിജം കടന്നുചെല്ലുമ്പോൾ
 ഭടർ ചിലരുടൻ വിധുവരവിനെ
 പടുത്തുളളവരറിഞ്ഞുമേവിനാർ
 സുരേശസന്നിധൗ ജവേനപോയവ-
 രരച്ചിതീദൃശമുദന്തമൊക്കെയും
 സുരേശപരാവിഭൊ വിധുവരുന്നിതു
 പുരവരമതി നുകത്തുപുകാതെ
 പിടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ചിലരെയെല്ലിച്ചു
 ത്വടിതികേൾപ്പിപ്പാൻ നടന്നുതെങ്ങും
 അൻജന്തയെന്നു തരിഞ്ഞുകൊണ്ടെന്നാ
 ലനമതീപോലെ നടത്തിവന്നിടാം

ശമീപതിയുടനനുജ്ഞ യേകിനാൻ
 ശമധനാരമാണേന നാമുട
 പുരാകുറിവന്നിട്ടുരതികൂടാ
 തൊന്തനിങ്ങിനെ നടന്നയംഗതി
 പരഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ കൊടുത്തകുറ്റന
 യറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ യരമുകൊള്ളവിൻ
 പുരമേതിൻ പൊതുവെച്ചവ
 നരിക്കെചെന്നവ രനഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചാർ
 ശശീമന്ദമന്ദം ഭടരാടുക്രടി
 ശമീപതിയുടെ നികടമെത്തിനാൻ
 സുധമ്തന്നുടെ സവിധയൊക്കയും
 സുധാശനന്മാരും ഭയിതമാരോടും
 വിമലനീശനും വിധിമുരാരിയും
 സുമേന്ദ്രഗ്രംഗവൽ തെളിഞ്ഞുഃമവുന
 തത്തിമാരൊടു വെടിഞ്ഞുതാനല്ലാ
 തൊരുവരുംസുര രവിടെയില്ലാതും
 കൃശഗാത്രനായും മലിനനായിട്ടും
 ശശാങ്കനെനിയെ ഒരുത്തനുമില്ലാ
 സദസിവാണിട്ടു മമന്ത്യരെക്കണ്ടു
 മുദാരഹിതനായ' ശശാങ്കനുംനിന്നാൻ
 മുരരിപുവൊന്നു പുരാരിതന്നുടെ
 തിരുമുഖംനോക്കി ഉറ്റിരിച്ചുപുഞ്ചിരി
 ചരിതമെപ്പേരുമറിഞ്ഞിരുവരും
 സുരവരനെയുമരികേമേവിച്ചു
 സുരരെന്നിങ്ങിസ്സുധാകരൻതന്നെ
 തിരഞ്ഞുകാണാഞ്ഞു വലഞ്ഞുതെങ്ങേളോ
 മമന്ത്യസഞ്ചയമുണർത്തിസങ്കട
 മുമാപതിയുടനരികെത്തേളും
 സുധമ്യിലെത്തിട്ടിരുന്നുകാൽക്കുടം
 സുധാകരോദന്തമറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ

സുരരിലെട്ടുപേർ സുധമ് ചുറ്റിലും
 സുരരവിലരും ദയിതമാരൊടും
 സുധമ്ശോഭിച്ചുരളവിലിങ്ങിതാ
 സുധാകരൻവന്നിട്ടെതിരെ നില്ക്കുന്നു
 തരുണിമാരിവ നരകിലില്ലാത
 മൊരുവനിങ്ങിനെ മലിനവേഷമായ്
 ഭടരുമുണ്ടിവ നിരപ്പുറത്തിലും
 കെട്ടതിപാരമായ് വരുന്നകാണുന്നു
 ഇതിന്നുകാരണ മുരച്ചുകൊള്ളേണ
 മിതിമുരരിയു മരുളിമേവിനാൻ
 വിധിയുമിഹനും തലകുലക്കിനാർ
 വിധുവിനെമെല്ലെ വിളിച്ചുമാധവാൻ
 വരികെടൊഭവാ നെവിടെപ്പോയിതു
 സുരേശകല്പന ലഭിച്ചിടാതെന്തി
 ഉരച്ചിടാത്തിലീ നിയമലംഘനാ
 ലുരച്ചുകുറത്തിൽ വിധിക്കുപാത്രമാം
 ഇതിമുരരിപു കഥിച്ചുനില്ക്കവെ
 മന്ത്രിയടിത്തൊഴുതിദമുണർത്തിപ്പാൻ
 മറഞ്ഞുദധിയിലുറങ്ങിയേറെങ്ങാ
 നറിഞ്ഞതില്ലഹൊ ദിനങ്ങൾപോയിതു
 ഉണർന്നഴലൊടും വരുന്നതാനിതാ
 ഉണർത്തിനേനീദം പൊറുത്തുകൊള്ളേണം
 മതിയിൽവല്ലേടം ഗമിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 മുതൻവെങ്കിലൊ ലഭിക്കുകല്പൻ
 സുരേശകല്പന ലഭിച്ചിടാതെങ്ങാൻ
 പുരാദരേടവും ഗമിച്ചിട്ടുമില്ലാ
 ഉണർന്നിതാവരം വരിക്കുവെച്ചുട
 രുണർത്തിനാർചിലർ പുരാതിയിങ്ങിനെ
 കുളികുറികളും കഴിഞ്ഞുമാലിന്യം
 കളഞ്ഞുപോരുവാൻ സമയമില്ലാഞ്ഞു

സുരജ്ജ്വലിതാ സുരാധിപരോടു
 സധാനോന്മാതം വിധിപ്രമുഖതം
 അശേഷഭവേതാ സമൂഹമൊരതിട്ടു
 ശരീര്യടെകാല്യവിചാരമാണെന്നും
 ഭദ്രിവർദ്ധമാന്നാരറിഞ്ഞു കാല്യുത്താൻ
 ഉടന്നിതുയാത്ര ഭടരൊടുചേർന്നു
 ഉദിനോനിതാ മലിനനായിത്താൻ
 പിഴവുണ്ടുന്താ നരികെവെന്നുത്തി
 പിഴവൊരിക്കലും വരുത്തുകില്ലതാൻ
 പിഴവുവല്ലതും ചുമത്തിയാലതും
 അറിഞ്ഞുചെയ്തല്ലറിഞ്ഞുകൊള്ളണ
 മൂക്കമാകയാൽ ദിനങ്ങൾപോയതും
 നിനവുവിട്ടുതാൻ കിടന്നകാരണം
 മനസ്സറിയാതെ പിഴകൾവന്നതും
 മറയ്ക്കതെന്നുടെ ഗതിക്കഭംഗംതാൻ
 കുറച്ചുപോലുമെ വരുത്തുകില്ലെന്നും
 കിഴിഞ്ഞിഴിഞ്ഞിരി തൊഴുതുചന്ദ്രനും
 പിഴകളങ്ങവ നൊഴിക്കുമാറടൻ
 വരിച്ചതൊക്കെയും ശ്രവിച്ചുസദ്യത
 മുദിച്ചുകോപമങ്ങടക്കി വാസവൻ
 മലർമകളുടെ കണവനെന്നരും
 നിലാവുപോലൊന്നു ചിരിച്ചുചൊല്ലിനാൻ
 നയവിനയമൊന്നിവിടെ യോജ്ജ്ഞാം
 നയനമായിര മുടയവാസവാ
 ശശാങ്കവാണികൾ ശ്രവിച്ചുതില്ലയൊ
 അശേഷസദ്യതം സുരവരന്മാരെ
 സുരേശനാജ്ഞയി ലതിക്രമിച്ചൊന്നു
 മരക്കുണ്ഡലോപാലം നടന്നതില്ലെന്നും
 ഉറക്കമാകയാലുദിച്ചിടാതെ ഞാൻ
 കുറച്ചുനാളങ്ങു കഴിച്ചുചെങ്കിപ്പു

ഉന്നസ്സരിത്തൈവൻ പിഴച്ചതില്ലെന്നും
 നിനച്ചവൻകൃത്യം വെടിത്തെരില്ലൊന്നും
 ഉണർത്തിയോരിവൻ നിയമമോക്കുകി
 ലുണർവുകേട്ടവ നരപക്ഷ്യനാമെന്നും
 വരുന്നതാകയാൽ നിയമലംഘനം
 വരികയില്ലെന്നതെന്നിക്കു സമ്മതം
 വിധിയാമിങ്ങിട മഖിലസമ്മതം
 വിധാതു മുഖ്യം മുരച്ചുമേവിനാർ
 തിരുമുഖത്തൊന്നു ചിരിച്ചുനോക്കിനാർ
 പുരാരിദേവനും മുരരിപുതാനും
 സുധാകരനുടെ നിഖിലകായ്കയും
 സുധികളാമവരറിഞ്ഞു വെങ്കിലും
 പരാപരരിവർ കളികളൊന്നുമെ
 ദൈവനെങ്കിലും ധരിച്ചുകൊണ്ടിടാ
 ഇനിയൊരു മിവന്റെകൈതവം
 മുനിയെത്തൻ സവിധവെച്ചുനാം
 വെളിയിലാക്കുവാൻ വഴികളീവിധു
 കളിച്ചുകാട്ടുവാ നന്തന്നുകണ്ടിടാം
 കരുതിയങ്ങൊ വിധുവിന്നോക്കി
 പുരാരിചൊന്നതു മുരച്ചുകൊണ്ടിടാം
 കളങ്കമൊന്നുമെ കരുതിയില്ലെന്നും
 ഒളിച്ചുപോയർല്ലൊങ്ങിനേണെന്നും
 തെളിത്തുറചൊന്നതിൽ പൊളികളില്ലെന്നും
 തെളിത്തരിതിസ്സുകേതുനിമിത്തമായ്
 ഒഴിച്ചുനിന്നു മയച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 മൊഴിയിതുവിധി യറിത്തുകൊള്ളെടൊ
 നിനച്ചുകായ്കൾ മറവുകൂടാതെ
 മനസ്സിലോത്തുനീ യുദിച്ചുകൊള്ളുക
 പുരാരിശാസനം മുരരിമുഖ്യം
 സുരാധിപനാതം ശ്രവിച്ചുമേവിനാർ

സുധർമ്മവിദ്വാനരകന്നിതേവരം
 സുധാകരനേരം വിളങ്ങിമേവിനാൻ
 വനിതമാരാടും വിനോദമായവൻ
 അനംഗലീലയാ സുഖിച്ചുവഴുന്നാൾ
 മതിതനിഷേഛാ മനലപതിയാൽ
 കൊരിപെരുത്തിതങ്ങടുത്തുകാണുവാൻ
 വളർന്നുമാഹത്താൽ തളന്നുമാനസം
 റിലാസിനിമാരിൽ കുറഞ്ഞുരാഗവും
 മഹാശക്തകണ്ടവർക്കു ശങ്കകൾ
 നിരവധിയായി വളർന്നുമാരണം
 പകൽമുഴുവനും പ്രണയിനീമാരാ
 രകമ്പടിപോലെ വസിച്ചുസന്തതം
 നിശീഥിനിവന്നാലവർ പിരിഞ്ഞിടും
 നിശിയിലാകാശം വിളങ്ങിമേവിടും
 നിശാവിധുവിനെ പിരിയുമന്നേരം
 ശശീരമണികളവിടെയെത്തിടും
 ഇതിദിവാനിശം നയിച്ചുചന്ദ്രനും
 ചരിച്ചുപാകവാൻ വഴികൾകാണാഞ്ഞു
 ദിവാകരൻമറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞിടുന്നേരം
 ദിവാകരശ്മി കുറഞ്ഞുകാണായി
 കളിച്ചുസന്ധ്യയെ നമിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വെളിക്കുപാവകൻ ഗമിക്കുമാറായി
 വിളിച്ചുസ്വാഹയെ വമിച്ചുപാവകൻ
 നളിനിതന്നിലങ്ങിറങ്ങി നില്ക്കവെ
 തരുണിമാരാടു പിരിഞ്ഞുചന്ദ്രനും
 ചരിച്ചിതാകാശ വഴിയിൽമല്ലവെ
 നിശീഥിനിവരുന്നളവിലിന്ദുവും
 നിശക്കുമ്പെമ്പോഴ്സിളങ്ങിയാകാശം
 നളിനിതന്നുടെ യരികിൽപാവകൻ
 കളിച്ചിടുന്നതങ്ങറിഞ്ഞു ചന്ദ്രനും

ക്ഷണഭാവനാദ നരികിലെത്തിയാൽ
 പണ്ണീനമുക്കഹൊ വെടിത്തുപോകുവാൻ
 അരികിലായവരും തരുണിമാരോടും
 പറഞ്ഞുവിലവും വഴക്കുവന്നിടും
 ക്ഷണമിടയിൽത്താനനലമന്ദിരെ
 അണഞ്ഞുസ്വാഹയെ പുണൻപോന്നിടാം
 ശശാങ്കനിങ്ങിനെ നിനച്ചുവേഗത്തിൽ
 ശശീമുഖിയുടെ സദനമെത്തിനാൻ
 നിശയമൊട്ടേറെ യടുത്തുകണ്ടെത്തി
 നിശാകരൻചെയ്തുകൊണ്ടുപടമൊക്കയും
 അണഞ്ഞുസ്വാഹയോടിണങ്ങിച്ചന്ദ്രനും
 പുണൻപോകുവാൻ തുടരുമന്നേരം
 മയങ്ങിരാത്രിയും പകുൻഭാവവും
 നിയമമൊക്കയും മുടിച്ചുപാവകൻ
 ജവാൽവരുന്നോരു വെളിച്ചമൊട്ടേറെ
 ജവേനകണ്ടവരും വിഴുങ്ങിച്ചന്ദ്രനെ
 അനലനംവന്നിട്ടധികമോദമാ
 യനംഗാലിലയിൽ രമിച്ചുസ്വാഹയാ
 നിശീഥിനീനോക്കിയിരിക്കുപാവകൻ
 നിശയിൽസ്വാഹയെ യകത്തടക്കിനാൻ
 നിശിഥിനീകോപിച്ചുഷസിനൈകതവം
 നിശാകരൻചെയ്തുകൊണ്ടുപടമൊക്കയും
 തരുണിമാരോടും പറഞ്ഞുബോധിപ്പി
 ന്നച്ചുതങ്ങിയാരവർ ശശിയെത്തേടുവാൻ
 നിശയുടെചൊല്ലാലനലമന്ദിരെ
 ശശിയെത്തേടുവാൻ നടന്നുനാരികൾ
 ചരിച്ചുനമ്മെയും ചലവുരുവിവരും
 കൊതിച്ചുനമ്മുടെ വരനെപ്പൂർകിന്നാൾ
 കപടമൊക്കയും വെളിയിലാക്കിടാം
 കപടമാകവേ യനലനോക്കട്ടെ

നിറച്ചുകൊണ്ടുവന്നാലസന്നിധൗ
 നിറഞ്ഞുവേദനാ ഉണർത്തിസ്വപ്നം
 പ്രാപിയോനെ നീയറിഞ്ഞുകൊള്ളുക
 കപടമൊന്നിൻ രമണീമെയ്തതും
 ചിത്തമൊക്കയും പറഞ്ഞറിയിക്കാ
 ദുരിതകർമ്മത്തെ യറിഞ്ഞുരയ്ക്കുനീ
 നിശയിലിന്നലെ ത്രിസന്ധ്യനേരത്തു
 നിശാകരൻനിന്റെ ഭവനമുറപ്പിക്കാൻ
 നിശാകരൻതാനും കൃശോദരിയായി
 വിശേഷമോരോന്നുണ്ടുചിരിക്കിവെ
 നിയമമൊട്ടുപൊ കഴിഞ്ഞുനീവരും
 ഭയംനിന്നുവളൊളിച്ചു ചന്ദ്രനെ
 വെളിയ്ക്കുകൊണ്ടു ഒളിച്ചുവെച്ചതീ
 കളികളൊക്കയും നിശയിലാണെടൊ
 വിളിച്ചുസ്വാഹയോടറിഞ്ഞു ചന്ദ്രനെ
 വെളിക്കയച്ചുനീ തരികപാവകാ
 പറഞ്ഞതൊക്കയും ശ്രവിച്ചുപാവകൻ
 അറിഞ്ഞതോരോന്നെ മനസിചിന്തിച്ചാൻ
 തന്മണികളിവരർച്ചകേട്ടതിൽ
 ഒരുകപടമിങ്ങുളിച്ചുകാണുന്നു
 ഇവൾശശാങ്കനെ വിഴുങ്ങിവെച്ചീടി
 ലവനിവളുടെ ജററയുണ്ടാകും.
 നിശയിലിന്നലെ വെളിക്കുപോകുവാൻ
 ശശിക്കൊരിക്കലും കഴിവുവന്നിടാ
 ജററെ സ്വാഹയെ യടക്കിവെക്കുവാൻ
 കറോരകർമ്മത്തെ യറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
 നിയമവേലയിലിവക്കൊരുക്കണം
 ഭയംവിനമു ലബ്ധമതായിതെങ്കിലും
 ജപംകഴിഞ്ഞുവന്നൊരുക്കണമതി
 ലപകടമെന്നുവരുന്നതാകിലും

ഇതവതമെന്റെ ജാരെയുണ്ടെന്നു
 പരുന്നതാകിലൊ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
 ഇതിനിനച്ചവൻ വമിച്ചുസ്വാഹയെ
 മതിമതീനിന്റെ ചതീയറിഞ്ഞുഞാൻ
 മതിയെന്നലെയൊളിച്ചുവെച്ചു നിൻ
 ചതി മതീമതീ വെളിയിലാക്കുനീ
 മതിയിലപ്പവും കളവുവെക്കൊതെ
 ചതിക്കളാക്കയും വെളിയിലായിതു
 വമിച്ചുചന്ദ്രനെ വെളിക്കയക്കുനീ
 കമതിനീക്കുനീ മറിച്ചുചൊൽകൊലാ
 നിശയിലിന്നലെ ത്രിസന്ധ്യനേരത്ത
 ശൃംഗീയെനീ മറച്ചിരുത്തിയെങ്കിലൊ
 അറിഞ്ഞതില്ലെന്താൻ കഥയിതൊന്നുമെ
 ലാങ്ങിനേന്മുള്ളിലടക്കിയിന്നലെ
 മതിയെവിട്ടുനീ കൊടുത്തിടാത്തീലീ
 ചുതിമൂലം നിന്നെ വിധിക്കുമുണ്ഡിക്കും
 പറഞ്ഞുനിന്നിടും വരണൊടുചൊന്നാൾ
 നിറഞ്ഞുവേദന പകൺഭാവവും
 അസ്തമിങ്ങിനെ പറഞ്ഞുതാരഹൊ
 അനീതിയിങ്ങിനെ പറയുതാരു
 അസൂയകൊണ്ടാതാൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും
 അസഹ്യമായതു പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
 പ്രിയതമഭവാൻ മുതുന്നതെന്തയ്യോ
 പ്രിയമെന്നിലിത്ര കുറഞ്ഞുവന്നിതൊ
 ഇതിന്നുകാരണം വരികയില്ലെന്നും
 സതീയിവളെന്റെ രമണിയാണെന്നും
 മതിയിൽബോധമിങ്ങുടിച്ചിടാത്തതു
 മതിഭരിതമാണിതെന്നുബോധിക്ക
 പരതരുണികളുരച്ചഭാഷിതം
 വരൻചെറുതൊന്നും നിനച്ചിടാതൊരാൻ

പ്രാണമിനിതമാന ചൈവതുവെങ്കിലും
 പ്രാണമിനിതയാന്തു പൊരുപ്പുതന്നിയെ
 വെറുത്തുകൊണ്ടീടില്ലചിതമല്ലതും
 കൗടൂഢമാൽകിലും മിഴുത്തടിസ്ഥാനം
 പൊരുത്തുകൊള്ളുകുന്നഖിലസമ്മത
 ഗോഷ്ഠത്തൊക്കെ പൊരുത്തുകൊള്ളുന്നേൻ
 കരഞ്ഞുസ്വാഹതാനുമച്ചതെന്നാമെ
 കരളിലേറീലാ ധനജ്ഞയനേതും
 യഥാത്ഥമൊക്കെയുമറിഞ്ഞപിമ്പുത്താൻ
 യഥോചിതംകായ്യം തഥാനടത്തിടാം
 പുറത്തുസ്വാഹയെ വിടുണതില്ലത്താൻ
 കുറച്ചുകാലമുൾക്കിടെയ്ക്കുവൻ
 ശശധർമ്മത്തെ വെളിച്ചിൽകണ്ടീടിൽ
 കൃശോദരിതനെ വമിച്ചുകൊണ്ടിടാം
 അതുവൊയ്മിങ്ങിവർ ജരത്തി
 ലൊതുങ്ങി വാഴുകുന്നുരച്ചുപാവകൻ
 കഴിവുകണ്ടിടാമിതിനിനച്ചവൻ
 വിഴുങ്ങുവാൻതന്നെയുറച്ചുമേവിനാൻ
 പലവിധത്തിലും പറഞ്ഞൊടുക്കത്തു
 വിലാസിനീമാരോടുമച്ചിതീദൃശം
 വിളിച്ചുചോദിച്ചതറിഞ്ഞതില്ലയോ
 പൊളിച്ചിതെന്നല്ല പറഞ്ഞിതായവർ
 ഇവളുത്താനിനി വെളിച്ചിൽവാട്ടിടാ
 എവിടെയെങ്കിലും ശശീയത്തേടുക
 ശശിയെക്കണ്ടെന്നാഖിവളെവിട്ടേക്കാം
 ശശിമുഖികളെയതുവരെക്കൂടാത്താൻ
 വിഴുങ്ങിവെച്ചുകൊമതെന്നിത്താനൊരാൾ
 കഴിവുകണ്ടീലെന്നുരച്ചുപാവകൻ
 തരുണിമാരവരുകിൽനില്ക്കവെ
 തരുണിസ്വാഹയെ വിഴുങ്ങിനാൻജവാൽ

ശാങ്കഭാമിനീജനങ്ങളൊക്കെയു
 മശേഷവൃത്താന്തം കഥിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 നടന്നമത്ത്യരോടശേഷവൃത്താന്തം
 നടന്നപാലൊക്കെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു
 വചിച്ചുകേട്ടപോതമത്ത്യരൊക്കെയും
 ശചീപതിയേടും കഥിച്ചിതേവരും
 ദിവെനകസാംഗണംതടിച്ചുകൂടിനാർ
 ഭവാനലസമഞ്ജസനടെപിമ്പെ
 ശശീരമണികൾക്കരികെ നാരികൾ
 കൃശാനജായയിൽ കപിതകളായി
 ശശധരനുടെ ഭയിതമാരവർ
 കൃശാനഗേഹത്തിലൊളിച്ചുചന്ദ്രനെ
 കൃശാനപതിതാൻ തരികവേണമാ
 കൃശാംഗിക്കൈതവമറിയുവാൻ പണി
 വിശ്വപാരമങ്ങിവളിലോക്കുകിൽ
 കരുതിയായവളൊളിച്ചുചന്ദ്രനെ
 വിനയമോടവർ പലരുമിങ്ങിനെ
 യനവഭാമിനീയടക്കിവെച്ചിതെ-
 ന്നരച്ചുവാനികൾ ശ്രവിച്ചമരേശ്യ
 ന്നരച്ചുവഹിയെ വിളിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 സുരേശഭൃതൻപോയിളിച്ചനലനെ
 സുരേശസന്നിധൗ ജവേനയെത്തിനാർ
 കൃശാനതന്നെയങ്ങരികേമേവിച്ചി
 ടശേഷവൃത്താന്തമുരച്ചുവാസവൻ
 പറഞ്ഞുകൊള്ളാംഞാൻ ശ്രവിക്കുപാവകാ
 മറച്ചുനിന്നുടെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ചോരു
 നിശാകരൻതന്നെ നിജരമണിയോ
 ടശേഷവൃത്താന്തമറിഞ്ഞായക്കുനീ
 അതിന്നുനീ മുതിന്നുയച്ചിടാത്തീലീ
 ചുതിയ്ക്കു മരക്കവഴക്കുവന്നിടും

സമീപമുള്ള പാപപരപ്പാഴും
 കശപിശ്ചകൾ സുരർവന്നത്തി
 ഗുരയതിതയ കവനകാലത്തും
 സുരരുടെസംഘം വലയുമാരാക്കി
 സുതസുരയുദ്ധം വരുത്തിനാനനം
 പരാംഗനാരതൻഗുരുവരദേവപി
 പിഴവുമെങ്കിൽ മിടുക്കനാംജഡൻ
 വഴക്കവൻമൂലം ഭവിക്കുമിന്നിയും
 വഴക്കൊഴിക്കുനീ പിഴച്ചുവെങ്കിലും
 വഴക്കൊഴിച്ചുനാം വസിച്ചുകൊള്ളുക
 തരുണിസ്വാഹയെ വിളിച്ചുചാൽകുനീ
 സുരോകുലനയക്കമന്ദ്രനെ
 കൂട്ടിയോനിതാനരച്ചിതന്നും
 കപടമല്ലിതുസുരാധിപാകേരക്ക
 റിശാകരരുടെ തരുണിമാർവന്നം
 വിശേഷമായവരവിലുമെന്നാടും
 പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നടന്നസംഗതി
 പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാമറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും
 ഉരൈവെച്ചുതാനടച്ചുസ്വാഹയെ
 തരുണിമാരുടെത്തൂണിലൂടെ
 വമിച്ചുവിട്ടുതാൻ വിധുവിനെവിട്ടു
 നമിച്ചവരുടെ കരത്തിൽനൽകുന്നു
 പലവിധത്തിലും പറഞ്ഞുനോക്കിത്താൻ
 ഫലിച്ചതില്ലവളരികയില്ലെന്നും
 തരുണിമാരുടെ യൗവനമാണെന്നേ
 ഒരുമൊഴിയവളരച്ചുകൊള്ളൂ
 സുരാധിപാഹരെ പറകവേണ്ടതു
 പരമെനിയെന്നും പറവതിന്നില്ലാ
 തരുണിസ്വാഹയെ യകത്തടക്കിനേ
 നൊതനിമിച്ചവരും പറഞ്ഞുവിട്ടിടാ

പൊളിയല്ലമന്ത്രൻ പൊളിയില്ലെന്നു
 തെളിവുവന്നിടുന്നതുപയ്യന്തം
 കളവുചൊല്ലിയോരിവരുംജാരത്തി
 പൊളിത്തൊരിരിക്കട്ടെ വഴികൾകണ്ടിടാം
 അനലനിങ്ങിനെപറഞ്ഞുനില്ക്കവേ
 അനീകിനിപോലെ നിരന്നുദേവകൾ
 ബുധനവരൊടും പിതൃരുടെത്തെ
 വിധിയുടെമുമ്പിൽ സുരരെയുംകൂട്ടി
 വിധിപ്രമുഖരോടവസ്ഥ കേൾപ്പിച്ചാൻ
 സുധാശനരൊടും മുതിന്നുവേഗത്തിൽ
 സുരാധിപന്മാരും ഗുരുപ്രമുഖരും
 സരോജഭൂവിന്റെ സമീപമെത്തിനാർ
 തൊഴുതഖിലരും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു
 മുഴുത്തസങ്കടം ശ്രവിച്ചുപത്മജൻ
 സരോജനാഭനെ യണയ്ക്കുകനേഗം
 വരുവിൻപോകനാം സുരവരന്മാരേ
 നടന്നുപത്മഭൂവമർത്യരുംചേർന്നു
 തുടൻപാലുടലടഞ്ഞുദേവന്മാർ
 കരങ്ങുൾകൂപ്പിയ സുരോജനാഭനാം
 ഹരിയെവാഴ്ത്തിനാർ സുരശനാദികൾ
 അലകളേററവും ധവളവണ്ണമായ്
 മലകൾപോലാവ യുയൻപൊങ്ങിയും
 തടപ്രദേശമങ്ങടിച്ചുപൊട്ടിച്ചി
 ട്ടിടിയൊടുസമം രവേണഗജ്ജിച്ചും
 തിരകൾഗജ്ജനം ശ്രവിക്കയാൽചിദർ
 മുരാന്തകനിതാ നൃസിംഹമായിട്ടു
 വരുന്നതാണെന്നും കരുതിമാനസെ
 സുരവരിവ പലതുംശങ്കിച്ചു
 പരവശരായി പയോനിധിയുടെ
 കരയിൽനില്ക്കവേ മുരാന്തകൻതദാ

ചതുർമുഖാതിതാ സുരഭിമായിട്ടു
 മതിയുടെ പാൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
 നിജ പദമതിൽ വരുന്നതാത്തുണ
 ന്നജനാടവരവതിനെയീക്കിച്ചു
 രമയുമായിട്ടു രമിച്ചു മുമ്പുനോൾ
 നമിച്ചു പത്മഭൂസ്തരിച്ചിതിങ്ങിനെ
 ഹരഹരവിഭൊ പുരാണപുരുഷാ
 മുരാന്തകവിജ്ഞാ രമാപതെഹരെ
 ഗന്ധധവാഹന പരമപുരുഷ
 വരണപങ്കജം തൊഴുത്തുത്താനിതാ
 സുരഭിപ്പാലിപ്പുറൻ പാലതരംഭവാൻ
 കരുണകൊണ്ടവതരിച്ചുഭൂമിയിൽ
 അസർവ്വബലം മുടിച്ച് പാലിച്ചി
 ടുസുരശ്രേഷ്ഠനായ് രസാതലംനല്ലി
 പരിപാലിച്ചൊരു നൃസിംഹരൂപനെ
 പരാപരവിഭൊ സരോരുഹനേത്ര
 മുരഹരഹരെ മുകുന്ദഗോവിന്ദ
 നരകാരഹരെ പുരാരിബാധവ
 ഭൂരിതനാശന നരകവാരണ
 സരസിജനാഭ പുരാതനഹരെ
 ചതുർഭുജവിജ്ഞാ നമോസ്തുതെഹരേ
 ചതുർവ്യോമനത്ര സ്വരൂപതേനമഃ
 ഭഗവൻതപൽകൃപാ മഹിമകൊണ്ടല്ലൊ
 ജഗദഖിലവും ഭവിച്ചുതിങ്ങിനെ
 ചരാചരങ്ങളാമഖിലഃപാകവും
 പരിപാലിപ്പതും ഭവൽകൃപയല്ലെ
 സരോജഭൂവിൻറയരികെ ദേവന്മാർ
 സുരഗുരുവാടും സ്തുതിച്ചുനില്ക്കവെ
 വിഭാവസുകോടിയുളിച്ചതുപോലെ
 പ്രയോനനനായ് തെളിഞ്ഞുകാണായി

സ്തൂതിച്ചുമേവിടും വിധിക്കുസന്നിധൗ
 അതീവരോജസാ വിളങ്ങിവൈകുണ്ഠൻ
 തൊഴുതുപത്മഭൂവണത്തിവൃത്താന്തം
 കഴിവുമാധവനരച്ചിതീദൃശം
 പുരാതനനോടങ്ങണത്തുകവേഗം
 സുരരഖിലതം വരുവിൻപോകനാം
 ഗിരിമുകളേറീട്ടടിമലർകൂപ്പി
 ഗിരിജാകാന്തനെ സ്തൂതിച്ചുകൊൾകനാം
 തിരുവടികൂപ്പിലരുളീടുംവരി
 വരുവിനേവതം സുരാധിപന്മാരെ
 കുമലലോചന നരുളിയപോലെ
 കുമലഭൂവിനെ തുടന്നുദേവകൾ
 ഗുരുവരനൊടും ഗിരിമുകളേറി
 തെരുതെരുസ്തൂതി തുടങ്ങിനാരുപൻ
 ഗുഹഗണേശരാം തനയരുമായി
 ടുഹിഗണങ്ങളാൽ നിഭൂഷിതനായി
 ജടാമുടിയതിനിടയിൽഗംഗയെ
 നിടിലലോചനൻ മറച്ചുകെട്ടിയും
 വിഭൂതിതദാക്ഷ വിഭൂഷിതനായും
 വിഭാവസുകോടി സമപ്രഭനായും
 നിടിലനേത്രവും കരാതിൽമാൻമഴ
 നെടിയശൂലവും കഠാരവുമേന്തി
 കപാലപാണിയായ് ഗിരിമുകളോടും
 കൃപാലുവാങ്ങേവൻ വസിച്ചിടുന്നേരം
 വിധിപ്രമുഖതം സ്തൂതിച്ചുകേൾക്കയാ
 ലയോഭവിനോക്കി ഗ്രഹിച്ചുകാൽക്കൾ
 പ്രസന്നനായ് മുരരിപുവിനോടൊത്തി
 ടുസഹൃവാന്തകളറിഞ്ഞുശങ്കരൻ
 അരുളപ്പാടതു മുരരികേൾപ്പിച്ചാൻ
 സുരവരന്മാരെ യറിഞ്ഞുകൊള്ളവിൻ

സമാധി ക്ഷേമം നേരം സമാധി
 സമാധി ക്ഷേമം നേരം സമാധി
 ചന്ദ്രിമാനായ വിളിച്ചു ചാതുവിൻ
 ചന്ദ്രിമാനായ സുരേശമന്ദിരം
 മഹാസുധമന്ദിരം മഹേശനാദികൾ
 മഹാസഭയെന്നു ചാതുവിൻ
 മഹികൾ സഭയിൽ സഭമതരായ്ക്കുന്നു
 കനിവിനോടവരികളാകുകയും
 പുരാമുഖ്യരോടരികെ മാമുനി
 വരാവരികളാകുകയും
 മഹാരിശാസനം ശ്രവിച്ചു നേരായ്ക്കുന്നു
 സുരേശമന്ദിരം നേരായ്ക്കുന്നു
 സകലലോകത്തും സുരേശമന്ദിരം
 സകലമാമുനിവാരായ്ക്കുന്നു
 സുധമന്ദിരം നേരായ്ക്കുന്നു
 സുധാശനാദികൾ വനിതമാരോടും
 കമലനാഭനും പുരാമുഖ്യരും
 കമലസംഭവ നരികളോടും
 ഗിരീതന്ത്രയം നരികളോടും
 ഗിരീശനാദികൾ സവിധശോഭിച്ചാർ
 മഹാരിഭവനം സഭയെ വന്ദിച്ചി
 ട്ടുച്ചിതീദ്രം മരിഞ്ഞുകാളുവാൻ
 മഹാജനസഭയെ പനായ്ക്കുന്നു
 മഹാജനാമിഹ തിരഞ്ഞുകാളുതിൽ
 പുരാമുഖ്യകൾ നന്ദിയെ വെണം
 പുരവസ്ഥയ്ക്കു മതാണവിലും
 ഇതികഥിച്ചു നിരന്തരമായ്ക്കുന്നു
 മരിഞ്ഞിങ്ങനെ ശ്രവിച്ചു നേരായ്ക്കുന്നു
 പുരാമുഖ്യകൾ നന്ദിയെ വെണം
 പുരവസ്ഥയ്ക്കു മതാണവിലും

ചുറ്റിയെയൊന്നു തിരുമിഴികൊണ്ടു
മുതരിയീക്കുചിട്ടുചിത്തിങ്ങിനെ
മഹാജനസഭക്കുറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാ
നൊരാമഹാകൃഷ്ണ മതായമോഷ്ടിതം
പറഞ്ഞുവെച്ചുകൊമറിഞ്ഞുകൊള്ളവിൻ
തുറന്നുതൊന്നിതം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു
ശിശിരഭീധിതിയൊരുവനെയെങ്ങും
ശശീരമണികരം തിരഞ്ഞുകൊണ്ടാഞ്ഞു
സുരാധിപൻതന്നെയുണർത്തിസങ്കടം
സുരേശൻതങ്ങളെ യുണർത്തിയവണ്ണം
അതുനിമിത്തമായ് സഭക്കകാരണ
മതെന്നുബോധിപ്പിനഖിലസഭ്യരും
അനേകംനാരികൾ സതികളിങ്ങിഹ
മുനിദമിതകൾ തുടങ്ങിയുള്ളവർ
പ്രകാശനീകൾ പലയമുണ്ടിവ
രികളുമേവെന്നു സതികളോടുചൊ
ല്ലാതനമാക്കും മനമുതൊന്നിഹ
കരുതലിലോർത്തിയ ഗ്രാമിച്ചുകൊള്ളവിൻ
സതിയെവളവരും വിളിച്ചുകൊണ്ടിടൽ
മതിരവിയിവരുമിച്ചുകൊള്ളേണം
പതിവുതമതിൻ പ്രധാനലക്ഷണം
സതിയെവളവ ഉരിക്കിലുണ്ടതും
തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിടൽ ചിഹ്നരിതിലുണ്ടാം
അതുതാമസം വിളിച്ചുചൊല്ലവിൻ
ശശധരനീപ്പോളാളിഞ്ഞുമേവെന്നു
ശശീമുഖീസതീ വിളിപ്പിൽവന്നിടും
അരുളപ്പാടിതു പെരികെറുപ്പുതെ
ന്നരുളുകൊണ്ടേററം സുധമുശോഭിച്ചു
തരുണികൾചിലർ സുരാംഗനമാതം
പെരുത്തമഹത്താൽ വിളിച്ചുചൊല്ലനെ

വന്നതദ്വാനിതി കഥിച്ചവർ
 തത്തതെരെപ്പോയി യടങ്ങിമേവിനാർ
 തരുണിമാരെക്കൊത്തതെരെവന്നു
 കരുത്തോടുന്നനായ് വിളിച്ചുനോക്കിനാർ
 സതിനിതുകൾ പറഞ്ഞുതോല്പിപ്പാൻ
 കൊതിപെരുത്തുളള സകലനാരിയും
 ഒരുവിധത്തിലും വഴികൾകാണാഞ്ഞു
 പരവശമായ് നിരുന്നനില്ലുമ്പോൾ
 മുനിവരരുടെ വനിതമാരിലും
 മനോമോഹംകൊണ്ടു ചിലർവിളിച്ചിതു
 ഉദിച്ചതില്ലൊന്ന വിചിത്രമെന്നു
 ചൂടിച്ചുസ്താപാൽ സതികൾനില്ലുമ്പോൾ
 അടുത്തുവാണിടു മനസ്സുയരുന്നോ
 ടടുത്തുവൈകുന്നു അപേക്ഷചെയ്തിതു
 നരച്ചുവൃദ്ധയായ് ചെവികൾകേളാതെ
 കരച്ചുംകൊത്തികൾ വരണ്ടുംകണ്ണുകൾ
 ഇരുളുമുടിടും കിഴവിതന്നൊടി
 അരുളിയതോത്താലതിശയംതന്നെ
 മതിയിലോമ്നയും നിനവുമില്ലാത്തൊ
 രതികിഴവിയോടരച്ചതെന്തിന
 തരുണിമാരിവർ ഹസിപ്പുകൊള്ളുവാൻ
 തരുണമാണിതെ നരച്ചുചാൽവതൊ
 പുരാന്തകാവിഭോ മുരാന്തകാഹരെ
 ഗിരിജകാന്തഭോ പരിപാഹിയെന്നു
 തൊഴുതെഴുന്നേറു കിഴവിമെല്ലവെ
 മുഴുത്തവേദന പുറത്തുകാട്ടാതെ
 ഇഴുത്തുകാൽകളും വിറച്ചുഭേഹവും
 പഴുത്തമേനിയും നരച്ചുകേശവും
 നെടിയൊരുപടി യിടയ്ക്കിടയെന്നി
 നടന്നുമെല്ലവെ സഭാനടുവെത്തി

സഭാതലംനോക്കി തൊഴുതന്നസൂയ
 വിഭാവസുപോലെ യുയന്നുനിന്നപ്പോൾ
 തരുണിമാരുടെ നയനമൊക്കെയും
 തെരുതെരെമങ്ങിത്തുടങ്ങിതേജസാ
 കിരണമേല്പയാൽ നയനധാരക
 ഉരുണവണ്ണമായൊഴുകുമാറായി
 അസൂയവലിച്ചാത്തതരുണിമാരെക്കൊക്കെ
 അസുക്കൾപോകവാൻ വഴികൾകൊന്നാഞ്ഞു
 പലതരുണികളരികെനില്ക്കുമ്പോൾ
 കലതരുണികളുഖിലരംകാണെ
 വിളിച്ചുചന്ദ്രനോടുമിച്ഛകൊള്ളുകൊ
 ള്ളിച്ചുനില്പതു മതീമതീമതീ
 പലതരമിതി വിളിച്ചുചന്ദ്രനെ
 കലാനിധിയുടെ വരവുകൊന്നാഞ്ഞു
 സതീയനസൂയ അതീവകോപേന
 മതിയതിലോത്തമവിടെനില്ക്കുമ്പോൾ
 അരികെമരുണനാരനലകോപ്പൊത്ത
 പ്പെരികെയൊന്നു നിളക്കിസപാഹയൊ
 ടടങ്ങിമേവിടും ശിശിരലീധിതി
 കിടുകിടയൊന്നു വിറച്ചുചൊല്ലിനാൻ
 ഏപീടയോനിതന്നകത്തുസ്വാഹരൻ
 കപടവേലയാലോളിച്ചുവാഴുന്നേൻ
 വെളിക്കുപാവകനവളവിളിടി
 ലൊളിച്ചുവെച്ചുനാനദിച്ചുകൊണ്ടിടും
 ശശീയുണർത്തിയതറിഞ്ഞെന്നസൂയാ
 കൃശാന്തനോടായുരച്ചതീവിധം
 വരികപാവക വമിക്കുസ്വാഹയെ
 പെരികെടുസ്സഹ മറിവിനേവരും
 തരുണിമാരുടെ കപടവേലകൾ
 കരുത്തിലോക്കുവാൻ സകലലോകവും

ഊവച്ചുമാത്രയിൽ വമിച്ചുപാവകൻ
 ജനാഭാജനമും വെളിയിലാക്കിനാൻ
 കപടനാടക ജലധിയാമവ
 ഉപാപതിപോലെ സുധാകരൻതന്നെ
 ജാതവൈഷ്ണവമുദച്ചൊതുക്കിവാണിടം
 കരോരദുർമ്മതിക്കുലടയെന്നോക്കി
 സതാംവരവ രഖിലതുംകേൾക്കെ
 സതീയനസുയ പരഞ്ഞിതാദരാൽ
 വിടപുരുഷരാൽ വധുജനത്തിനു
 മിടരിതുപോലെ വരുന്നിതാകയാൽ
 മപലതമുലം ഓടിപ്പിതിവധി
 ഊപാപാമിതൻ പാപമുദ്രകൊണ്ടിടം
 വരികരികെനീ വരികനമ്മുടെ
 യരികെമേവനീ പരവന്നൊന്നുമാൻ
 തരികചന്ദ്രനെ തരുണിനീയ്യിനി
 തരികനല്ലതു തരികചന്ദ്രനെ
 പുരഹരൻദേവൻ പരിഹരിച്ചിടം
 വരികനമ്മുടെ സവിധയിങ്ങനീ
 കുറകളൊക്കെയും പൊറുത്തുകാത്തിടം
 മറച്ചുവെച്ചതു മതീ മതീ മതീ
 സുധാകരൻതന്റെ ജനനിയാംസതീ
 സുധാസമമായോരമലവാണികൾ
 ഉരച്ചുകേട്ടപ്പോളനലഭാമിനി
 കരുത്തിലോത്തിതഥ പരഞ്ഞുദുർമ്മതി
 അരികയില്ലത്താൻ പെരികെടുസ്സുപം
 പരവതിങ്ങിനെ യനീതിയല്ലയോ
 പെരുത്തുകോപമോടരച്ചുസ്വാഹായോ
 ഓച്ച പിന്നെയും സതീയനസുയാ
 തരുണിനീയ്യിനിത്തരികചന്ദ്രനെ
 അരുതരുനീൻ വിരതിനീമതി

ഒളിച്ചുവെച്ചു ഊർവ്വൈച്ചുനീ
 കളിച്ചതൊക്കെയും വെളിയിലായിതു
 കളിമതീമതീ വെളിയിലാക്കുനീ
 കളികപടങ്ങളടക്കിവെക്കുനീ
 ചതികൾനിന്നുടെ നന്തികൾകണ്ടിടം
 മതീമതീമതീ മതിയെന്നിട്ടും
 ഇതീമഹാസിന്ധതീ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ
 മതീകവഴിയങ്ങുരമുന്നാലായും
 മതിയെന്നുടയെന്നാൽ കല്പശതം
 മതീയുദമത്തിലൊളിച്ചതെങ്ങിനെ
 ഒളിച്ചുവെച്ചിതെന്നുരച്ചുകേട്ടീടി
 ലിളിച്ചുകൊണ്ടിടം തരുണിമാർചിഹ്വർ
 പലതുംകേൾക്കവെ വിളിച്ചുവന്നുനെ
 പലവരുതരികിതികമിച്ചിതും
 പലകൈനാണമാ മബലത്താനിതി
 നൊന്നുകഴിവൊന്നും നിന്നയ്ക്കിലില്ലൊഹാ
 മഹാജനസഭാ ഉണർന്നുകൊള്ളേണ
 മഹാമഹാകൃഷ്ണമിതെന്നുബോധിപ്പിൻ
 അടുത്തുയോഷമാർ പലതുംകാണവെ
 തടുത്തൊരുത്തിയെ കൈടുത്തുകൊള്ളുവാൻ
 മിടുക്കുകാട്ടിയിങ്ങുരപ്പതൊക്കെയും
 മടുത്തതല്ലെന്ന പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
 ഒരുത്തരില്ലെന്നു വരുന്നശേഷം
 മുരച്ചുകൊള്ളു കിലാവിതാരഹൊ
 ഒരുതരുണിയെ പലജനംകൂട്ടി
 കരുണകൂടാതെ യപഹസിക്കുവാൻ
 മുറയിതിന്നുണ്ടോ മറവിധിയുണ്ടോ
 അറിഞ്ഞുബോധിപ്പിൻ മഹാസഭയോരെ
 ഇതിമഹാജന സഭാതലമല്ലെ
 പതിയനലനെ യമിക്കവെച്ചുവരും

കേരളാഭാഷാഭാഷാഭാഷാഭാഷാ

കേരളാഭാഷാഭാഷാഭാഷാഭാഷാ
 പൊതുവായുള്ളവർ കഴിവുകാണാത്തു
 വെറുത്തനസ്യ വിളിച്ചുചൊല്ലിനാൾ
 ഒളിച്ചുപെട്ടെന്ന് ശരീരീരികളെ
 വിളിച്ചുത്താനിതാ വെളിയിലാക്കുവൻ
 എന്തൊ ശരീരീരികളെവന്നിട-
 നിടക്കിടയൊന്നു വിളിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾ
 പൊളിച്ചുസ്വപാഹയെപ്പിളർന്നുവന്നു
 വെളിപ്പെടുന്നവൻവിളിച്ചുപൊങ്ങിനാൻ
 സുധാമയമൊന്നു തെളിഞ്ഞുകാണായി
 സുധാശനമാതം സ്തുതിച്ചുവാഴ്ന്നാൻ
 തെളിഞ്ഞനസ്യ വിളിക്കിയേററവും
 തെളിഞ്ഞനാരികളൊളിച്ചുമേവിനാൻ
 പുരാരിമുഖ്യവമമന്ത്യാജനം
 സുരലോകമുഖ്യമിസമുഹവും
 സുധാമവസിതകളുഖ്യമകേകേ
 സുധാസമമായാരമവാനികൾ
 മധുരിപുരുഷഗതിതന്നാരികൾ
 കൈകസന്താപമുദിക്കുമാറായി
 ജഗത്രയത്തിലും മുതിന്നാലാലുപിതാൻ
 ജഗത്രയിലാലാസതീയനസ്യ
 ഇതിന്നുവാമില്ലറിഞ്ഞുകൊള്ളുവി
 നീതിമുരാരിതാനുച്ചമേവിനാൻ
 സുരലോകമുഖ്യമുദിക്കിയേററവും
 സുരാംഗനമാതം നടനമാടിനാൻ
 സുരാംഗനമാതം സുരമുനിതാനും
 സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ
 സുരമുസുമ പരിച്ചുവായുവും
 പുരാരിമുഖ്യവ പരാപരന്മാരെ

തിരിച്ചുകാണുവാൻ പ്രയാസമാംവണ്ണം
 ചൊരിഞ്ഞുവീശിനാൻ സഭാതലത്തിൽ
 പതണനെന്നും പ്രസന്നഗന്ധത്തെ
 കരണസന്ധിപ്പിച്ചുകൊടുത്താൽ
 ജലകണങ്ങളാൽ സുധമയൊക്കയും
 ജലാർദ്രമാക്കിനാൻ പുരാരിമുഖ്യരെ
 പുരഹരഹര ശിവശിവശിവ
 പുരഹരഹര ഗിരിസുതാവം
 മുരഹരദേവ ഹരനരകാര
 കരിമുക്തിവണ്ണ കമലകന്യായെ
 ഗിരിശശങ്കര നരകനാഥാ
 പുരാണപുരുഷ പത്മപത്മജാ
 നിദിലലോചന ശശാങ്കശേഖര
 ജടാധരവിഭാ ഉരഗഭൂഷണാ
 ഗന്ധധർമ്മൻ ചതുർദ്ദജവിഭാ
 വരദവാമന സുസീമവിഗ്രഹ
 ഉരഗപത്മജ ഉദധിതന്മാത്ര
 സഭാജനാഭഭാ രമാസമേതനായ
 വിളങ്ങുമീശനിൻ സ്വരൂപമീവിധം
 തെളിഞ്ഞുകാണുമാറരുളുകൊപ്പാഴും
 യോഗഹര ഭവദവാസാ
 യോഗരായാമത്യസംഖാരാ
 കൃപാവശാലൈസം കനിഞ്ഞുകൊണ്ടു
 കൃപാണപാണയെ ത്രിശൂലധരിതാ
 മഹേശ്വരായത നമോസ്തേതനീത്യം
 അഹിഗണഭൂഷ വിരാജിതവിഭാ
 വിഭൂതിരദാക്ഷ വിമലസുന്ദര
 പ്രഭാശശീകൃഷ്ണ ഗിരിതലവാസാ
 രജതപർവ്വത ശിവഹരവാണീടം
 ഗജമർദ്ദുകാം മഹേശ്വരപോരരി

മഹാനാഥൻ മഹാമേധാവി ഭക്തൻ
 പുരാണവേദവും പുരാണകഥോദി
 അതീവഭക്തിയോടമർത്ത്യംസ്തുതി
 പുതീവതുഷ്ടരായ് പുരാരിമുഖ്യം
 വിളങ്ങിപ്പോന്നു സുരേശനന്തിക
 വളഞ്ഞുഭവകളുണർത്തിനാരവം
 സുരേശപരാവിഭാഗം കൃപാനുവിന്നായി
 പരമേശ്വരായിട്ടും തന്മണിസ്സാഹായ
 തിരുമുഖ്യംതെളിഞ്ഞുണർത്തിനല്ലവ
 നല്ലതാണിഹ നണയ്ക്കുകവേഗം
 പുരാണകാലികൾ പദതളിർശുദ്ധി
 സുരേശ നാമൊന്നങ്ങുണർത്തുകവേണം
 കൃപാനുതന്നെട്ടേ യിതയെയിന്ന
 കൃപാപരമേശ്വര ഭവന്നുനല്ലേണം
 നമിച്ചുനമെല്ലാം മുതിന്നൊല്ലക
 നമർത്ത്യസഞ്ചയം തൊഴുതുനില്ലുമ്പോൾ
 അറിഞ്ഞുശങ്ക നഖിലവൃത്താന്തം
 നിറഞ്ഞുമാദത്തൊടുമുതിർത്തിനെ
 സതീയനസൂയ ഭവതിയൊടുത്ത
 നതീവശങ്ക മുണർത്തിടുന്നതും
 മതിതെളിവൊടും കൊടുത്തുകൊള്ളുക
 നന്തിയോമൽശുദ്ധൻ പാഞ്ഞിതാദരാൽ
 അനലനാനമെ യറികയില്ലവ
 നസൂതമൊന്നെ നന്തിതെളിയാതുള്ളാൻ
 ജ്ഞത്തിസ്സാഹായ യവന്നുനല്ലേണം
 പിണയെതീച്ചുതി യതിന്നകാരണം
 തെളിഞ്ഞുസ്സാഹായൻ തെളിഞ്ഞുസാഹായം
 കളിച്ചുചെയ്താൽ നശിച്ചിതായവർ
 ഒളിച്ചുചന്ദ്രനും വസിച്ചുകാരണം
 വേളിക്കൊണ്ടുമ്പോൾ കളിക്കൊന്നായി

സദാമതിക്കിതെന്നാണർവ്വവന്നിടാൻ
 മുദാകളങ്കമൊന്നിവങ്കലായിതു
 അനലപത്തിയെ കൊടുത്തിടുന്നാകിൽ
 വിനയമെത്രയു മുചിതമാണതും
 ഇതിവചനമുണ്ടുരച്ചുശങ്കരൻ
 മതീതെളിവൊടും പലരുംകേൾക്കവെ
 അടുത്തുമേവിടും വിധിക്കുശങ്കരൻ
 കൊടുത്തനുജന്യൊരുപാളിത്തതും
 ഉടച്ചുഭേദിച്ചു കെടുത്തു കേടുക
 ഉടച്ചിലൊക്കെയുമടക്കിവെക്കുവാൻ
 വിധിച്ചുപോലവേക്ഷണത്തിൽവേദവും
 വധിച്ചുകായത്തിൻമുറികളൊക്കെയും
 അടച്ചുനന്നാക്കിച്ചുമച്ചുകെട്ടിനാ
 നടച്ചുവാഴ്ത്തിനാർസമസ്തസദ്യതം
 പുരാരിമുഖ്യരെ വണങ്ങിനിന്നിടും
 സുരേന്ദ്രനതികമദവുമത്രിയും
 സതീയനസുയാസുഹൃതിയുമേനം
 സൂതിച്ചുപോകുവാൻമുതിന്നുകൊള്ളുമ്പോൾ
 തളിച്ചുപാനീയമുണർത്തിസ്വപ്നയെ
 വിളിച്ചുപാവകൻതനിക്കുറങ്ങാൻകിനാൾ
 തെളിഞ്ഞിതേവരും വണങ്ങിസാലപിയെ
 കളിച്ചുകമ്പിട്ടു തൊഴുതുവാഴ്ത്തിനാർ
 വിധിപ്രമുഖരും രമണീമാരുമായ്
 വിധിവശമോർത്തിട്ടതീവതുപ്രായ്
 നിശാകരൻതന്നെ വിളിച്ചുനീയിനി
 ക്കുശപശ്ചാപ്പന്നം വരുത്താലാമേലിൽ
 ഉളിച്ചുവാഴ്ചയാൽ നിനക്കുണ്ടല്ലോ
 കളങ്കമൊന്നതും ലഭിച്ചിതാകയാൽ
 സഹിച്ചുനിന്നുടെ ദുരിതകൗമുദത്തെ
 മഹാജനസഭാ പൊതുവായിതെന്നറി

നിജം പൊന്നി നമിച്ചിതേവതം
 നജ നിജ നിജ മേന്തിമാക്കാടും
 ചരിതമിതമിതമലമെത്രയും
 മതിതെയ്യവാൻ പരിച്ചുകൊള്ളണം
 സതീവൃത്തമതിൻ മഹിമകൊണ്ടവർ
 സതീപരപ്രാപ്തി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിടും
 ഭൂമിതന്നാശനം പുരാണസമ്മതം
 നരകവാമണം തരണികൾക്കിടം
 തുളസിഭാസ നീ ശ്രവിച്ചതില്ലയോ
 കളിയാൽ സ്വാഹതാൻ മരിച്ചതില്ലയോ
 പരപുഷ്പനെ പരിഗ്രഹിച്ചവരും
 പരാധീനമോത്താൻ പെരികെസങ്കടം
 പരതരണിയിലഭിരുചികൊണ്ടു
 സുരപരൻശരീ കെടുത്തുഗാത്രത്തെ
 കപടനാടകതരണിതന്നുടെ
 ഔപാഹിതമാം ചരികളോക്കാതെ
 പ്രണയിനിയെന്നു കരുതിപ്പാവകൻ
 ഘൃണയൊടൊക്കയും സഹിച്ചുവാനിതു
 ചരിച്ചതോല്പിക്കു തരണിമാരെന്നു
 മതിയിലോക്കാത്തനിമിത്തമായവൻ
 സുധമയ്യിൽവെച്ചിട്ടവമതിയേറെ
 സുധാശനന്മാരോടടുക്കിമേവീലെ
 തരണിചിന്തയെ അടക്കിവാഴെടൊ
 കരുണയില്ലവർക്കറിഞ്ഞുകൊൾകെടൊ
 കളികഴിഞ്ഞുനീ ഗമിക്കവേഗത്തിൽ
 കളികളിത്തരം മതി മതി മതി
 ചരിതമീവിധം പറഞ്ഞൊടുക്കുതു
 പിരിഞ്ഞുരണ്ടും സുരഭലാകം മേന്മാരും
 തുളസിഭാസനും പരവശനായി
 നളിനിതാൻ തീരെ കരഞ്ഞുമേവിനാൻ

അടുത്തുതോഷം പറഞ്ഞതൊന്നാമെ
എടുത്തുചൊല്ലുവാനിരിക്കരുതെന്നോ
ഗുരുവരൻതന്നോടുണ്ടാത്തുവാൻചിലർ
പരിഭ്രമത്തോടും നടന്നുവേഗത്തിൽ
പറഞ്ഞവൃത്താന്തം ശ്രവിച്ചുതാനും
നിറഞ്ഞുവേദന ഗമിച്ചുവേദിയൻ
സുതനടെചാരെ യണഞ്ഞുചൊല്ലിയും
മതീതളിയുവാൻ വഴികൾകാണാഞ്ഞു
മഹാനഭാവനാം മഹായതിവയ്ക്കു
നഹോമഹിമയാലുണർത്തിബാലനെ
ഭ്രമശേഷവും മകുറിവേഗേന

കൃമത്തിൽബാലനെ വിരക്തനാക്കിത്തൻ
കൃമത്തിൽവാഴിച്ചു സുഖിച്ചുവാണിത
ജഹീസുരശ്രോതൻ മഹിമയത്തൂതം
പാവൻഭ്രമത്താൻ കഥകൾ നാളെയെ
നറിയിച്ചുകിളി യടങ്ങിമേവിനാൾ.

സ്വാഹാചരിത്രം സതീയനസുയാ ചാരിത്രവൈഭവം
നാലാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

തൃളസീദാസൻ വിരക്തനായ ചരിത്രം.

ശാരികപ്പെരുതലനി ചൊല്ലുകമാശേഷം
പാരിടത്തികവാക്കും ബോധിപ്പാനെളുതായി
സാരജ്ഞനാത്മാരാമൻ തൃളസീദാസൻതന്നെ
ഭൂതമോഹംനീക്കി വിരക്തനാക്കിച്ചെയ്തു
സാരമാകമാസാരം ചൊല്ലുകെന്നതുകേട്ടു
പാരമാനന്ദത്തോടെ പറഞ്ഞാൾകിളിപ്പുണ്ണം

മോഹമാകത്തൊഴോക്കി രംഭതാൻപോയശേഷം
 ആ പാപാധികളോടും മേദിനീതലംതന്നിൽ
 കാമവാൻകൾചൊല്ലി വിട്ടമിച്ചുഴലുമ്പോൾ
 കാമകനാത്മാരാമസുന്ദരനോക്കിബാലർ
 ബോധമെന്തെയല്ലവാക്കി തനിക്കുവാൻചൊന്നതൊന്നും
 ബോധിക്കാതെതുകണ്ടു താതടനാടുണർത്തിനാർ
 കേളോതനോരമാത്മാരാമനാം ഭൂസുരേന്ദ്രൻ
 വാട്ടമെന്നിയെന്നു കണ്ടിതുകുമാരനെ
 താതനെക്കൊന്നുകൊണ്ടും ചേതസ്സിന്നൊരുഭേദം
 സുതന്നുവരാജാവാൻ തപിച്ചഭൂസുരേന്ദ്രൻ
 തുളസീദാസനാകും പുത്രൻറമോഹംനീക്കി
 തെളിഞ്ഞുകൊൾവാനായി ചൊല്ലിനാൻദപിജവർണ്ണൻ
 നാരിയെക്കൊണ്ടുമൂലം മോഹിച്ചുപ്രിയപുത്ര
 പാപംപെഴിച്ചീടുംവണ്ണം നീ വാഴുന്നില്ലേ
 ഭോഷതപനെടിഞ്ഞുനീ ബാലകാനട്ടക്കെന്ന
 ഭോഷജ്ഞാൻതാതൻവാർത്ത സുതനാങ്ങോരാജാവാൻ
 ജ്ഞാനിയാമാത്മാരാമ നാകിയദപിജത്രേഘൻ
 മാനസംതന്നിലോത്തു കല്പിച്ചനേരത്തിങ്കൽ
 തനപംഗിരംഭപോലെ തന്നുടെസമീപത്തിൽ
 വന്നഹൊപ്രകാശിച്ചു കാണായിചിത്രംചിത്രം
 തുളസീദാസൻതാനും കണ്ണുകൾതുറന്നൊട്ടു
 തെളിഞ്ഞുമാനസവും പുത്രനെനന്നിത്തെപ്പോൾ
 ഉരച്ചുപുത്രനോടു വാത്സല്യംകൊണ്ടുതാതൻ
 ധരിച്ചീടുകനീയും സാരമാമുപദേശം
 കാമിനിമണിയാകു മിവളെക്കണ്ടുനീയും
 കാമിച്ചമോഹംപുണ്ടു വലഞ്ഞതത്യാശ്ചര്യം
 മണ്ണാദിയായഭൂതമാത്രകളഞ്ചുംചേർത്തി
 ട്ടണ്ണാജോതഭവനാകും കുശവൻവേലചെയ്തു
 കഴച്ചുപിണ്ഡമാക്കിച്ചമച്ചജലംചേർത്തു
 മുഴലുംകാലചക്ര മതിന്മേലേററിവെച്ചു

തിരിച്ചുകരകൊണ്ടു ചമച്ചുപോലെ
 വരച്ചുവരിച്ചുവന്നെത്തു വെച്ചിട്ടു
 കൊട്ടികൾകൊണ്ടുകൊട്ടി യടിച്ചുകേടുതീർത്തു
 ചുട്ടുനെയ്യെന്ന പാത്രമെന്നതുപോലെ
 ഉടഞ്ഞുപോകുന്നോരു മണ്ണാകുമടലിതു
 വെടിഞ്ഞുജീവൻപരൻ പോകുമെന്നറിഞ്ഞാലും
 കാരാളിൽനിറച്ചുള്ളതുരുത്തിയതുപോലെ
 ചെറുമേടേദമില്ലാ വായുതാൻവെടിയുകിൽ
 ഭിന്നമങ്ങാരേടത്തു വന്നിടുംനേരത്തിങ്കൽ
 സന്നമായുരുമെന്നാതറിഞ്ഞു കൊൾകുന്നനായ്
 ഏല്പിനാൽകാലുരണ്ടു നാട്ടിയങ്ങതിൻപൊക്ക
 മില്ലത്തിൻകണക്കൊത്ത വിസ്താരംകണക്കാക്കി
 അസ്ഥികൾകൊണ്ടുഗാത്ര വിസ്താരംകൊത്തുനിർത്തി
 അസ്ഥികൾക്കുറപ്പായി ധമനീകൊണ്ടുകെട്ടി
 ഭംഗികൾചേരുംവണ്ണം മാംസഖണ്ഡങ്ങൾവെച്ചി
 ടുംഗങ്ങൾകെട്ടത്താലും പൂരിതമാക്കിയെടുത്തു
 തോലിനാൻമുടിയങ്ങു ചമയ്ക്കുവീടുതക്കൻ
 പോലെത്താൻ നൃപ്താവിനാൻ കല്പിച്ചുവീടുതന്നെ
 കണ്ടുവീസംഭ്രമിച്ചാൻ കാരണമെന്തുപുത്രാ
 കണ്ടുകൊണ്ടാലുമിതു ക്ഷണഭംഗമുരമത്രെ
 മാംസവുംരക്തംതോലും മേടുസ്സുതരവുകൾ
 ഭൃസ്സുപാഗന്ധമുള്ള മലമുത്രങ്ങളോടും
 ചമച്ചുകെട്ടിവെച്ച ഭാണ്ഡമാംനാരിതന്നെ
 കാമിച്ചുനിറക്കുന്നു പോക്കവൻ ദമമെല്ലാം
 എന്നുരച്ചാതമാരാമൻ നി നിടുംനേരത്തിങ്കൽ
 മൂന്നിൽനില്പോരുരംഭാ വൃദ്ധയായ് ചമൊരിതു
 നരച്ചുകേശങ്ങളും വരണ്ടുമുഖമേററം
 ചരിഞ്ഞുചിലപല്ലം പറിഞ്ഞുകൊണ്ടരിയൊട്ടി
 കണ്ണുകൾകണ്ടിൽചെന്നു നീണ്ടിതുനാസികയും
 തുണ്ഡവുംചുറ്റുങ്ങീട്ടു മങ്ങിയൊട്ടുധരവും

ഗണ്യജ്ഞാപനമോളിപ്പഥമിയിൽ ചെന്നുപാറി
 കണ്ഡ പലതും തൂങ്ങി കണ്ണുശോഭയുനീങ്ങി
 കഴുത്തുവീണ്ടുമെവി പഴുത്തുശാതുരമാക്കെ
 പുഴുത്താത്താപ ഭേദകനാക ചങ്ങല്ലോ
 കാഞ്ചനമാസഭരോദ കാഞ്ഞുരകതപാറി
 നിരൽകൾനാഖശ്ശര രോദകളില്ലാതായി
 അസ്ഥിസാധികളൊക്കെമെലിഞ്ഞു പശക്കെട്ടു
 മണ്ഡുക നോക്കിയെന്നാൽ ഭയമുണ്ടാകുമാറായ്
 കുംഭികരഭങ്ങളോടങ്ങിടത്തെ കവലപലം
 ഡംഭരോരംഗീങ്ങുമാറ പഴുത്തു രക്താനീങ്ങി
 വാങ്ങു വാറിലേററം കിഴിഞ്ഞുകീഴെത്തൂങ്ങി
 പൂരണ വസ്തനത്തിനരികെ തലവെച്ചു
 അലഞ്ഞു ഭേദമെങ്കിൽ പ്രണാപാകനോടെ
 വലഞ്ഞു ചേരത്തോടും മനോഹാരംനോക്കി
 മുതുകെമാട്ടുകൂറു വരണ്ടു നിതംബവും
 കുതുകമററ ഹാസംവെടിഞ്ഞു മുഖമങ്ങി
 രംഭകൾപോലെയുള്ള തുടകൾ രണ്ടുംവാറി
 ഡംഭമെങ്ങൊക്കെപ്പായിക്കുറച്ചുള്ള മുളപോപായ്
 വരുന്നനേരം ശ്രവണനോടു കാമഭവൻ
 കരത്തിൽ മലമ്പുറം ധരിച്ചു തക്കംനോക്കി
 അരികെന്നിന്ന കാമൻ ലജ്ജിച്ചു പിൻവാങ്ങീട്ടു
 മതവുണ്ണോരത്തിങ്കൽ തുളസീദാസൻനന്നായ്
 തരുണീതന്നെ നോക്കിയിരിക്കുവൃദ്ധയായി
 ടുങ്ങാധരിമേവുന്നവസ്ഥയതുംകണ്ടാൻ
 താതന്റെ വാർത്തയോർത്തിട്ടത്യന്തം തെളിഞ്ഞവൻ
 ചേതസ്സിലാതക്കത്തെ വെടിഞ്ഞു നിന്നനേരം
 വൃദ്ധയാന്നാരിതാനും മറഞ്ഞു കാണായ്ക്കുന്നു
 വൃദ്ധനും പുത്രനോടും ശിഷ്യരും കൂടിചേർന്നു
 പത്തനംപ്രവേശിച്ചു നിത്യകർമ്മവുമെല്ല
 ഉത്തമൻ പുത്രനോടും സൈപരമായ് വസിച്ചിതു

അക്കാലമാത്മാരാമൻ തന്നുടെ പുത്രൻതനി
 കുടുംബത്തിൽ നിരൂപിച്ചു വേളിയും കഴിച്ചിതു
 രാജസന്നിധിയിങ്കൽ പോകുന്നനേരമൊക്കെ
 രാജസേവയിൽ പുത്രനറിവുവരുവാനായ്
 കൂടവേ കൂട്ടിപ്പോയിപ്പഴക്കി തിരുമുമ്പിൽ
 പാടവം പുത്രൻതനിക്കുണ്ടാക്കി ഒപിജവയ്ക്കൻ
 നൈമിശാരണ്യംതന്നിൽ തപസ്സുചെയ്തവാനാൻ
 നിമ്മലൻ മോക്ഷകാമിയായിടുമാത്മാരാമൻ
 ശ്രീരാമഭക്തനാകും വാത്മീകിയായിടുന്ന
 ശ്രീരാമായണകർത്താതുളസീദാസനന്നാൾ
 ഭഗവദ്ഗുപ്തപാകാബാൻ പെരുത്തോരാശയാലെ
 നിഗമവേത്താവവൻ ശ്രീകാശിതന്നിൽവാനാൻ
 ഗംഗതൻതീരൈവെച്ചു ഭൂതത്തെ ഭരിച്ചവൻ
 സഗതികൊണ്ടു ഭൂതപാർത്തതന്മൂലമായി
 വായനാനന്ദനാർതന്നത്തേടുവാറിയായി
 കായല്ലേലാലാലേറു മാതതാത്മജനോടു
 ജ്ഞാനോപദേശംവാങ്ങി സേവിച്ചുരാമനാമം
 ധ്യാനിച്ചുരാമദേവൻതന്നാഗ്രഹത്തിനാൽ
 ജ്ഞാനിയാമാത്മാരാമസുന്ദരാം ഒപിജവയ്ക്കൻ
 ജ്ഞാനിയായ് രാമദേവൻതന്നോടും വരംവാങ്ങി
 കാശിയിൽതന്നെ വസിച്ചിടുന്ന കാവത്തിങ്കൽ
 കാശിഭൂപന്റെ മുഖ്യഗുരുവായ്യാണൊക്കൊണ്ടാൻ
 കാലടിപ്രപ്പിത്തൊഴുതാത്തനാംവലാരാതി
 മാലോടെ മുസൽമാനായ് ജ്ഞിച്ചു കാശിഭൂപൻ
 തെളിഞ്ഞ ഭക്തിയോടും ചോദിച്ചു രാമനാമം
 തുളസീദാസനോടു മോദമായ് വാഴുന്നേരം
 സ്വപജനമായിടുന്ന മുസൽമാനാതംവൻ
 വിജനസഭതന്നിപിടുന്ന സ്വന്തമതം
 നേരായിഭൂപൻതന്നോടേറവും വിവാദിച്ചു
 ചാരത്തുവസിക്കയാൽ ഭൂപനും മുനിതൻ

സാമന്തമാനാമാനാശ്ച ശ്രവിക്കവാൻ
 നോമിദ്യോതപനകാരണം ഭോഭത്തോടെ
 മുസ്താമാൻമാൻ ഭോഗമയച്ചു തൃപതീന്ദ്രൻ
 വസിക്കും മുമ്പിനെ നമിച്ചു ഭക്തിയോടെ
 മോദിച്ചു പ്രാപതീന്ദ്രൻ തുളസീഭാസനോടു
 മോദിച്ചു രാമനാമമാഹാശ്ച മൂനിവർണ്ണൻ
 പറഞ്ഞു മുമ്പിന്നാൻ ഭൂപതിതന്നോടായി
 നിരന്തരമാഭത്തോടും ശ്രവിച്ചാൻ രാമതത്വം
 ശ്രീരാമഭവനോഷ് മാന്യനല്ല കേൾക്ക
 ശ്രീരാമനാത്മാരാമൻ വിഷ്ണുതാനറിഞ്ഞാലും
 ഭക്ത മാഷ്ഭീഷ്മമാംഭക്തിമുക്തികൾനൽകും
 ഭക്തവത്സലൻഭവനരിക പരമാത്മാ.
 ഏകനായ് നിത്യനായി സമീകാരമുക്തനായി-
 ഞ്ചാകവേചരാചരമൊക്കെയും താനായ് മേവും
 സർവ്വപരിപൂർണ്ണനാകാശമെന്നുപോലെ
 നിവ്യാണാത്മകസ്വയംജ്യോതിസ്സാം പരമാത്മാ
 നാമരൂപങ്ങളില്ലാത്തുള്ളോരുവസ്തുബ്രഹ്മം
 രാമനാകുന്നതെന്നു ബോധിച്ചുകൊൾകുവാൻ
 സുജ്ഞാനസ്വരൂപനാമീശന്റെ ലീലയോഷ്
 അജ്ഞാനമയമാകും ലോകമിക്കാണാകുന്നു
 വിജ്ഞാനസ്വരൂപമായുള്ളോരു വസ്തുതന്നെ
 അജ്ഞാനനിജനങ്ങളാലറിവാൻ പണിയത്രെ
 ലീലയാലോകമൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചുപാലിച്ചിട്ടു
 കാലരൂപനാമീശൻ താൻതന്നെസംഹരിച്ചു
 കളികളാടീടുവാനജ്ഞാന മയിയായി
 ട്ടുവാകിയമായാ പ്രകൃതിയതുതന്റെ
 ത്രിഗുണങ്ങളെച്ചേർന്നു മൂന്നായിതിൻവസ്തു
 നിർഗ്ഗുണൻവിഷ്ണുധാതാ പരമീശനുമായി
 കാരണനാകമീശനായിടുന്നാരായണൻ
 പേരോഷ്സഹസ്രമെന്നോളന്നു ബുദ്ധജനം

ധർമ്മസ്ഥാപനകർമ്മ ഭക്തരേപ്പാലിപ്പാനായ്
നിർമ്മമനവതാരം പലതുംചെയ്തമൂലം
നാമങ്ങൾപലതായി ഭക്തന്മാർചൊല്ലുമാനായ്
കാമദനലേപഗ നേകനാംപരമാത്മാ
സുജ്ഞാനവസ്തുവാകും ചിത്തിനില്ലൊരുബന്ധം
ജ്ഞാനബന്ധമൂല മറികളുപതീവ്രാ
സംസാരബന്ധമൂല മായിടുംകമ്ബന്ധം
ചിത്ത്പരപങ്കലൊട്ടും ബാധിച്ചീടുകയില്ലാ
ആദ്യനായവേദ്യനായ്നിത്യനാം നിവൃതികാരൻ
വേദ്യനായ്ഭക്തന്മാർക്കു കാണായരൂപമൂലം
നാമങ്ങൾഭക്തന്മാരു മോരോന്നെല്ലാനുചെയ്തി
ട്ടാമോദത്തോടുരൂപ കല്പനയ്തുചെയ്തു
സേവിച്ചുകുതിയോടെ പുജിച്ചുപുരുഷാർത്ഥം
ഭാവനകൊണ്ടുസാധിച്ചീടിന രൂപങ്ങൾക്കു
നാമങ്ങളോരോന്നോരോന്നറവും മുഖ്യമേററും
രാമനാമത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യംകേട്ടുകൊൾക
സഹസ്രനാമങ്ങളി ലീശനരാമനാമം
മഹത്വമുള്ളതെന്നു ഗൌരീയോടരുളിനാൻ
മത്തനമുന്മത്തനും ബുദ്ധിഹീനനുമുകൻ
നേത്രഹീനനുംജളൻ ബധിരൻപാശുതാനും
വിധവയായനാരി യെരിലുമവൾകൂടി
വിധിയോക്കാതെസദാ സ്മരിപ്പാൻയോഗ്യമായി
നിർമ്മാണപ്രദമായിട്ടുജ്ജ്വലന്നരാമനാമ
മുഖ്യാശാകേട്ടുകൊൾക ചൊല്ലുവൻപരമാർത്ഥം
രാഹുനങ്ങുരയ്ക്കുവാൻ വായ്നന്നായ്തുറക്കേണം
മാഹുനചൊല്ലുനേരം വായ്കുടിത്തന്നവേണം
ആകയാലിതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തംചൊൽവൻകേൾക്ക
ആകുലംതിരുംവണ്ണം തെളിഞ്ഞുബോധിച്ചാലും
രായെന്നചൊല്ലുനേര തതായനുള്ളിൽനിന്നി
ട്ടായാസമെന്നുപാപം വെളിയിൽപോയിടുന്നു

ഭക്തനാമകാരണേന വായ് മുക്തിപുരകയാൽ
 കലനാമനിർദ്ദാൻ വശിയമില്ലാതെയും
 യുഗമംഗളാദിയാതിന്നാത്തോരു രാമനാമ
 പാതമഭ്യസിയോടു നിത്യവൃദ്ധ്യാനമയെ
 ചിത്തവൃന്ദാലമാക്കിപ്പിരിക്കും ഭക്തൻതനി
 കത്തലങ്ങളെല്ലാം ഭഗ്നാനന്ദമുദയൻ
 ഉത്തമഭക്തനാവാൻ ഭക്തയമായുള്ളതുപാ
 ചിത്തത്തിലുറപ്പിച്ചു നിത്യവൃദ്ധ്യാജിന്നീ
 ഉൾക്കാമ്പുതളിഞ്ഞിടുന്നേരം ശ്രീരാമചന്ദ്ര
 നൾക്കമലത്തിൽവന്നിട്ടുദിക്കും ഭൂപാലക
 ഇത്തരംഗുപനോടു തുളസീദാസൻചൊല്ലി
 ചിത്തവൃന്ദാലിപ്പോടെ ഭൂപനംവണങ്ങിനാൻ
 അതാലംവിട്ടഭൂപൻ നിത്യകർമ്മവുമെല്ല
 ചിത്തത്തിൽഭക്തിയോടും രാമനാമവുമൊല്ലി
 വസിക്കുന്നോരത്തിങ്കൽ വന്നിതുമന്ത്രിമാരും
 മുസൽമാൻപ്രധാനികൾ മറുമിടാട്ടെല്ലാം .
 മുസൽമാൻപകീരികൾ മുതലായുള്ളോർമറും
 മുസൽമാൻപവമോതി തങ്ങളെന്നിവരൊക്കെ
 വന്നവർമതമാക്കും നീതികൾചൊല്ലിക്കേട്ടു
 മന്നവൻഭിപ്രായം പറഞ്ഞുമേവംവിധേയ
 ആജിയാംജാതിമുഖ്യൻ വന്നിതുമന്ത്രിക
 ലാജിമാരായുള്ളോരു മൊക്കെയുമെഴുന്നീറ്റാർ
 ഭൂപൻമാജിതന്നെ സല്ലഭിച്ചിരുന്നതിനാ
 നപദശശബ്ദമൊഴുത്ത് വായ്യാനായൊരാജി
 അർപ്പൻപാതുഷാവാം ചൊല്ലൊള്ളുവനോടു
 തക്കതാൻനോക്കിയോരോന്നുമുതടങ്ങിനാൻ
 ഹിതുക്കൾക്കാചാലുനാം തുളസീദാസൻതന്റെ
 അന്തികൈന്ദ്രപതീന്ദ്രൻ പോയോരുവൃത്താന്തങ്ങൾ
 അറിയിട്ടാജിക്കേററം കോപമുണ്ടുള്ളിലതു
 പറവാൻവൃപനോടു സമയംകാത്തിരിക്കെ

നിറഞ്ഞു മുസൽമാന്മാർ വളർന്നു സഭയോടും
 കറഞ്ഞു താപമാട്ടങ്ങോളിയും സന്തോഷിച്ചു
 സുന്നത്തുകായ്ക്കൊന്നു കല്യാണനടത്തുവാൻ
 വന്നവർ പശുവെന്നു നന്നായിവേണമെന്നും
 നൃപനംകൂടെനിന്നു കല്യാണം മാക്കൊന്നു
 കൃപയാൽ പശുമാംസക്കുറികൾവിതുന്നുണ്ടു
 നടത്തിത്തരണമെന്നവരുമപേക്ഷിച്ചു
 താടിയുംനീട്ടി മേവുമാജിതന്നറികത്തിൽ
 മേവുന്ന മുസൽമാന്മാരെല്ലാം കാണത്തന്നെ
 ഭാവവൈവർണ്ണ്യംപൂണ്ടു നൃപനം ചിന്തചെയ്താൻ
 സാരണമാതമാരാമനായിട്ടു ഗുരുവർണ്ണ്
 പാരമാത്മികൻ തത്പദഗ്ദ്ധിയാജ്ഞാനിവിഭവാൻ
 വേദിയൻ വേദജ്ഞനായഖിലശാസ്ത്രവേത്താ
 വാദിയായ്ക്കുറണങ്ങൾ ചൊല്ലിവെച്ചവകളിൽ
 വൃതങ്ങളുനേകങ്ങൾ ഭേദത്തെക്കേൾപ്പിച്ചതിൽ
 സത്യധർമ്മങ്ങളേറ്റും ശ്ലാഘമാണെന്നാകിലും
 അഹിംസാപ്രതത്തോടു സാമ്യമില്ലൊന്നുമെന്നു
 മാഹാരഥ്യമുള്ളഗുരുവരച്ചതോത്തുകൊണ്ടാൻ
 മാനവൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ ദ്വിജനമെന്നപോലെ
 മാനുമാംപശു മൃഗജാതിയിൽ ശ്രേഷ്ഠമെന്നും
 ശ്രവിച്ചു ഗുരുമുഖാൽബോധിച്ചുകൊണ്ടുതാനി
 നിവർക്ക ഹിംസചെയ്താൻ പശുവെകൊടുത്താകിൽ
 പെരികെ ദോഷമുണ്ടാമെന്നിതി നിരൂപിച്ചി
 ട്ടരികെ മരുവുന്നൊരാജിയെന്നോക്കിഭൂപൻ
 പശുവെ വധിക്കുവാൻ തരികയില്ലത്താനും
 പശുവിൻവിലയെക്കാളധികംദ്രവ്യംതരാം
 വധിച്ചുകറിയുണ്ണാമുറകൾ വെടിയുവിൻ
 വിധിച്ചുസുന്നത്തിതും പാക്കമ്പോളനാവശ്യം
 ഇങ്ങിനെനൃപൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പോളാജിചൊന്നാൻ
 തിങ്ങിന വേദത്തോടും നൃപനെ നോക്കിമെല്ലെ

നമ്മൾ വാഗ്ദത്തമാക്കുന്നതു വെടിയാ
 നമ്മൾ പരമേശ്വരൻ വിധിപ്പാൻ മുറിച്ചു
 നമ്മൾ ദൈവവിധി വെടിഞ്ഞുനടക്കുവാ
 നമ്മൾ മേൽമേൽ ദൈവത്തെ നോക്കി
 മേൽമേൽ ദൈവൻ നമ്മുടെ മേൽനിന്നു
 കാണുന്നതൊന്നിടത്തു മേൽമേൽ ദൈവൻ വന്നു
 പ്രപഞ്ചം നോക്കുന്നതിടത്തു ദൈവങ്ങൾ നൽകി
 പ്രപഞ്ചം നോക്കുന്നതിടത്തു മേൽമേൽ ദൈവൻ
 ഇലയും വെടികളും പരിചരിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു
 കല്ലിനെപ്പോലെയെന്നു നോക്കുവാൻ വാർത്തകളെ
 ഭാരമെങ്കിലും തോന്നാത്തതും നാനൂറുതന്നെ
 ആവതില്ലല്ലോ ഭൂപ്രകൃതിയോ വെളിച്ചം
 ഉത്തരം കോപത്തോടു മാജിയം ചെയ്യുന്നതും
 ചിത്തത്തോടു ഭൂപ്രകൃതിയോടേവം ചെയ്യുന്നതും
 ദൈവകല്പിതമാകുമ്പോൾ താമസവും
 ദൈവംതാൻ മുറിക്കുവാൻ കല്പിച്ചുകയറ്റു
 ദൈവംതന്നെയല്ല കല്പിച്ചു മനുഷ്യനെ
 വരുന്നതില്ലെന്നല്ലോ ദൈവമല്ലോപോലും
 ആവശ്യമില്ലാത്തതെന്നാണു കല്പിച്ചിട്ടു
 ആവശ്യമല്ലാത്തതെന്നാണു മറയവും
 പരക്കെ മനുഷ്യനല്ലെന്നും മുറിച്ചിട്ടു
 തരക്കേടതിന്നെന്നും ചൊല്ലുവാൻ ഇല്ലാത്തതാൽ
 മുറിച്ചുകയറ്റുവാൻ യോഗ്യമാമവയും
 മുറയ്ക്കു പൊക്കിൽക്കൊടി ദൈവംതാൻ കല്പിക്കുന്നു
 മുറിക്കും പൊക്കിൽക്കൊടി മനുഷ്യനെന്നുപോലെ
 മുറയ്ക്കു മുസൽമാനും മുറിച്ചുകയറ്റുന്നു
 മനുഷ്യനല്ലെന്നും പരക്കെയെന്നു
 സുന്നത്തുദൈവംപാക്കിൽ വിധിപ്പാനില്ലെന്നും
 അയ്യകതമാകുകയോ വെടിവാൻ ചൊല്ലിത്താനും
 അയ്യകതമല്ലെന്നാകിൽ പറവിൻ ഞാനുംകേൾക്കും

ഇങ്ങിനെ നൂപൻ ചൊല്ലുന്നേരത്താങ്ങാജിമാരും
തങ്ങളുമാജിതാനുമൊത്തവർ നൂപനോടു
കല്പിനെ ദൈവമെന്നു കല്പിച്ചു പുജചെയ്തോൻ
ചൊല്ലുകൾകേട്ടു ഭൂപനിമതം വെടിഞ്ഞിട്ടു,
ഹിന്തുക്കൾക്കു ചാല്യനായ് മേവുന്ന ചിജനോടു
സന്തതമുചഭേശം കേട്ടേററം വാലുവന്നു
നമുക്കുമുസൽമാൻമാർമത്തത്തൊടുപ്പാനാ
യന്മഹീദേവനേററം കൊതിച്ചു നൂപന്റെ
ചേതസ്സുവശത്താക്കി ബോധിപ്പിച്ചോരാണേവം
മത്തത്ത ഭൂഷിക്കുമാർജ്ജുനബുദ്ധിയാക്കി
ചമച്ചോരാണന്റെ കൈതവത്തൊഴിലെല്ലാം
നമുക്കു നല്ലവണ്ണമറിയാമെന്നാകിലും
നൂപന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചൊല്ലിയാലേറുകില്ലാ
നൂപയംവിട്ടു ഭൂപൻ കുപിതനായുംവരും
അതിനാൽ ചൊല്ലാതെത്താനിരുന്നേനിത്രനാളും
മൻ മീൽ നൂപതീ നൂപൻ തന്നിയെ നന്നിത്തീടും
ഇത്തരം നാലോട്ടുമാജിതാനും മുഴുപ്പാൾ
വിത്തത്തീവ്യഭാടം സഭക്കാർക്കുവായം
സന്തോഷംവിട്ടിട്ടങ്ങു പിരിഞ്ഞു സഭയൊക്കെ
യന്മമാദേവനോഭൂപൻ നിത്യകർമ്മവുംവെക്ക
അച്ചാല്യൻചൊന്നപോലെ രാമനാമവുംചൊല്ലി
ദാചാർജ്ജുനനോട്ടു നൂപൻ നിഷ്ഠയിൽ വാഴുംകാലം
നിത്യവുംവരുമ്പോലെ തുളസീദാസൻഗുരു.
തപവേലിയുംവന്നു നൂപതീതന്റെമുമ്പിൽ
ജ്ഞാനിയാം ഗുരുവർണ്ണനൂപതിക്കായിക്കൊണ്ടു
ജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങളോരോന്നുപദേശവുംനൽകി
ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനാകും തുളസീദാസനന്നാൾ
ബ്രഹ്മജ്ഞൻ ശ്രീകാശിയിൽ മോദേനവാണീടിനാൻ
അച്ചാല്യൻതന്നെക്കുറിച്ചേറിയ വൈരത്തോടും
നീചരാം മുസൽമാന്മാർ വാണിതു നൂപാക്കിക്കെ

ത്രിരാമപാദം ചൈവ പരമം ലഭിയാതേ
 പാരിച്ചുപേരത്തോടെ നൃപനും ചിന്തചെയ്തു
 ഗുരുവാംഭാസൻതന്നെപ്രാപിച്ചു നൃപതീവ്രൻ
 പെരികെ ചേരത്തോടും പറഞ്ഞാൻ വൃതതാങ്ങാൾ
 ഈശനോടൊത്തുമേവും ദേശികശിഖാമണ
 കാശീശനോളം മന്ത്രദേശികഗുരുശ്രേഷ്ഠ
 താവകാജ്ഞാക്ഷതാനന്ദം സേവിച്ചു വാണേനത്ര
 ഭാവനംപോലെയാണും ദ്രവിച്ചുകാണാനില്ലാ
 എന്തിനിമെച്ചു നന്മനചൊല്ലേണം ഗുരുമുന്ത
 ചിന്തചെയ്തുകിടയൻ സങ്കടംതീരംവണ്ണം
 സന്തതം രാമനാമസ്മരണംചെയ്തു ചിത്തം
 വെറ്റുരുക്കുന്നമാർ ഭജിച്ചു ദേശികേന്ദ്രാ
 ണ്ഡവംഭൂപതിചൊല്ലും വാർത്തകേട്ടാത്മജനാനി
 യവനീദേവൻ ഗുരു വൃപനോടടുത്തിനാൻ
 അരികഭൂപതീന്ദ്രാ ചൊല്ലുവാൻ സൂക്ഷ്മതലം
 പറയാം പരമാത്മാവാദ്യന്തഹീനൻവിള
 സർവ്വപരിപൂണ്ണനഭയനാദിനാഥൻ
 നിവ്യാണാത്മകൻ സർവ്വകാരണൻ സച്ചിന്ദയൻ
 സകലാത്മകനേകൻ സച്ചിദാനന്ദരൂപൻ
 സകലേശ്വരനീശൻ നിവ്യാണാത്മകൻദേവൻ
 ഭക്തന്മാരുടെ ചിത്തപങ്കജങ്കാന്തൻരവി
 മുക്തിദൻ ഭയാപരൻ സത്താമാത്രനാംരാമൻ
 എള്ളിലുള്ളണ്ണുപോലെ യഖിലരൂപത്തിലും
 ഉള്ളിലും പുറത്തൊക്കും സർവ്വഗനല്ലോ രാമൻ
 നിശ്ചലഭക്തിയോടും വിശ്വസിച്ചിരിപ്പോർക്ക
 വിശ്വനായകനോരാം പ്രസന്നനായിത്തീരും
 ജ്യോതിസ്സാംപരാപരൻ ചേതസ്സിലുദിപ്പോള
 മാതങ്കംനിക്കിരാജൻ ഭജിച്ചുപാഴ്ന്നിത്യം
 ധ്യാനരൂപനാമീശൻ മാനസ തെളിഞ്ഞീടും
 മാനസതാപശ്ചണ്ഡാ ഭൂപന്ത കേട്ടുകാൾക

മൃതായ് മേവുനോരു തുളസീദാസൻജ്ഞാനി
 കാമ്പുക്കടലാകും ദേശികശിഖാമണി
 ചൊല്ലിക്കേട്ടേററം തെളിഞ്ഞീടിന ഏപതീശ്വ
 നല്ലച്ചാതിൻ രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു
 ധർമ്മണഗോവിന്ദാഭിപാലനമതുമെഴു
 നിമ്ലനാകും ഭൂപനാചാർച്ചുനിയോഗത്തെ
 മാനസതാരിലുറപ്പിച്ചു താനിളകാത്ത
 ജ്യാനനിഷ്ഠയിൽ വസിച്ചീടുന്നകാലത്തിങ്കൽ
 ഭൂപന്റെ വൃന്ദാത്തങ്ങളറിഞ്ഞു മുസൽമാന്മാർ
 താപത്തെസഹിയാഞ്ഞു യോജിച്ചു ചിന്തമെഴു
 ഭൂസുരൻബോധിപ്പിച്ചു ഹിന്ദുക്കൾ മതബുദ്ധ്യ
 മുസൽമാൻമതത്തിനെ ഓരവെ വെടിഞ്ഞിട്ടു
 വിഗ്രഹാരാധനാഭിക്രമങ്ങളാചരിച്ചു
 നിഗ്രഹമാദിയായ സ്വധർമ്മം വിരോധിച്ചു
 നടത്തുംഭരണത്തെ നാമെല്ലാമൊത്തുമേൻ
 തുടൻപ്രപാത്തിനെ സമയം കാണുന്നേരം
 ധർമ്മിൻശാസനത്തെ നന്മയായ് ബോധിപ്പിച്ചു
 ഭൂവനപാലകൻ ചരത്തിൽ നിശ്ചാസത്തെ
 വന്ദത്തിത്തീർക്കുവേണമെന്നൊച്ചല്ലാവര
 ചൊരങ്ങി ഏപാത്തിനെവന്നിതു മുസൽമാന്മാർ
 ഏപനും നിത്യകർമ്മകഴിച്ചു സഹായിക
 ലുപദേശിച്ചു രാജകാർയ്യചിന്തനമെഴു
 സമിവന്മാരുമൊത്തുസുധിയാം ഭൂപൻമുഖ്യ
 സമിവൻ മുസൽമാനെസവിധവസിപ്പിച്ചു
 ജ്ഞാതികാർയ്യങ്ങളാകും നീതികളോരോന്നെതി
 മോതിയും തങ്ങളാദിയായവർപള്ളികാർയ്യം
 നടത്തുന്നതിലുള്ള വീഴ്ചകൾ ചിലതൊക്കെ
 കടന്നുബോധിപ്പിക്കും സമിവൻവാർത്തകേട്ടു
 ഭടരെ നിയോഗിച്ചു വന്ദത്തിത്തിരുമുവി
 ലുടനെമുസൽമാന്മാർ വന്ദപാനജ്ഞാപിച്ചു

[illegible]

ചോദിച്ചുനോഭാവം ഗ്രഹിച്ചുതങ്ങളൊന്നു
 ചോദിച്ചുപറന്നോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 നൂതവാംദിജവയ്ക്കൻ ചൊൽവതിലെന്നിക്കില്ലാ
 പെരികെവിശ്വാസമെന്നരിക മഹാരാജൻ
 കടവുതന്നിക്കില്ലാ രൂപമായതുമൂലം
 കടവുരൂപത്തോടും വരുവാൻവഴിയുണ്ടോ
 രൂപമായ്വന്നാലവൻ കടവുളാണൊകേറുക
 രൂപമായ്ദൈവംവരുമെന്നതും കളവതെ
 ളുങ്ങിനെയത്രകാലം വ്യഗ്രിച്ചുവാനീടുന്ന
 തങ്ങളവന്നന്ദം വല്ലതുണ്ടോപാക്കിൽ
 ആയതുപരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാലർ ഞരീടാ
 മായവൻരാമൻതന്നെ കാണുമാണ്ടോരാജൻ
 നൂതവാംദിജവയ്ക്കൻ തന്നെടവത്തുമൂലം
 പെരികെവിശ്വസിച്ചു മരുവുന്നത്രകാലം
 പാപം ചെയ്തതിൽ നിന്നുമാർന്നതെ
 കണ്ടിവിടിക്കാണോ കരുതാമീർക്കാജൻ
 അതെന്താചെയ്തവൻ കണ്ടെന്നൊന്നോടു
 അവൻതൻപറഞ്ഞൊന്നു അങ്ങനെയിരുമുമ്പിൽ
 കാണിച്ചു തന്നാകിലിത്രയും പണിഭവണ്ടോ
 നാനാക്കേടൊത്തതും ഗ്രഹിച്ചിടയതല്ലോ
 ഭോഷനാർത്ഥംവന്നാ കേട്ടിടലോകമാക്കെ
 ഭാഷണംചെയ്തന്നോതാത്തുവാൻ ഭവിക്കുന്ന
 പലതുമുസൻമാൻമാർ പറഞ്ഞുകേൾക്കുമൂലം
 നിലയുറപ്പിട്ടുപറീടുകീ ചിത്തമൊന്നു
 കലങ്ങിമറിഞ്ഞല്ലോ മാനസംമലിനമായ്
 വലഞ്ഞുകണ്ടനേരം സമീപം പ്പറന്നോടു
 ഞങ്ങൾചൊൽവതിലൊടും വിശ്വാസംവരയെന്നു
 തങ്ങളിലോത്തുന്ന മുന്നേ വാഗ്ദാനം
 വിപ്രൻകളുവൊക്കെ തെളിഞ്ഞുകണ്ടുകൊള്ളാം
 ക്ഷിപ്രമിങ്ങനെയൊന്നു ഞങ്ങൾക്കുതന്നാകിൽ

മൃതപാപമഹാൻ തന്റെ മരിക്കുമ്പോഴത്തെങ്ങും
 കൈവെട്ടിയൊഴിയിൽ പരമാർത്ഥങ്ങളൊക്കെ
 പ്രഹീച്ചിതീയമുഖിർവന്നുനന്നത്തിക്കാം
 മഹിമയുണ്ടെന്നാകിലായതും ബോധിപ്പിക്കും
 ഇത്തരമൊത്തും തങ്ങളോടൊന്നുനേര
 മതലാൽപ്പോലേനേറും വിദ്യമചിത്തനായി
 ആചാര്യൻതന്നെക്കണ്ടു വൃത്താന്തം ബോധിക്കുവാൻ
 സവിധൻതന്നിക്കാണുകൊടുത്തു സുപരീന്ദ്രൻ
 അനന്തരവാങ്ങിപ്പോം മുസൽമാൻവിരുതനാ
 പാപാരികളായിട്ടാജിമാർ തങ്ങളോടും
 ഭേദിക്കുവാനിടയ്ക്കുന്ന സദനമതിലെത്തി
 കൈശിക്കൻതന്നെക്കൊടുത്തുപോലെ
 രാത്രിയിൽ കാകവൃന്ദം മുങ്ങിന്റെ ഹിംസകൊണ്ടു
 ആത്മരായ് പലേടത്തും പറ്റുന്ന പേടിമോടി
 നേത്രങ്ങൾ കാണാത്തവരാത്തരായ് പലേടത്തും
 രാത്രിയിൽ മാക്കുടിൽതേടിപ്പോയൊളിച്ചാർപോൽ
 ക്ഷണദോഷമെന്നതോക്കാതെ മുങ്ങിന്റെയെല്ല
 പ്പണയില്ലാത്തകൃത്യമെന്നാത്താർ മുസൽമാന്മാർ
 ദ്വിമനിൽവൈരത്തോടുംവസിക്കുവെക്കുന്നു
 ദുഷ്കൃത്തിന്റെമുമ്പിൽ കേട്ടു മെന്നപോലെ
 കണ്ടോരസമിവന്റെ വീര്യങ്ങളെത്തൊഴു
 കണ്ഡലീന്ദ്രനെപ്പോലെ ക്രോധതാമ്രാക്ഷനായാൻ
 പന്നഗാശനൻ വന്നുതിന്നീടുന്നവൃത്തം
 സന്നദ്ധനായസർപ്പമോക്കുനീലതുപോലെ
 ഗുരുവർണ്ണനെക്കണ്ടുകിട്ടുവാൻജ്ജ്വലനം
 അരുളാംഭൂപൻതന്റെ ആജ്ഞയാശ്ശരവിതന്നാൽ
 ഇരുളാംരാത്രിപോയിട്ടുനോക്കുകണ്ടു
 മരുവും ശാഖിതന്റെമുദ്രിൽ മുങ്ങുന്നതീ
 കണ്ണുകൾകാണാത്തവൻ വസിക്കുന്നതുപോലെ
 കണ്ണുകൾമുടി പ്രാണി ഉദിക്കുമുരുവിനെ

തന്നെയാത്രമുതൽ കാകങ്ങളെന്നപോലെ
 വന്നുടൻനിരന്നൊക്കെയിരുന്നുമുസൽമാന്മാർ
 കെഴുകിത്തന്നെക്കണ്ടു കൊത്തിട്ടുപഴിതീപ്പാ
 നാശയംതന്നിലോക്കം കാകങ്ങളെന്നപോലെ
 ഭാവിവൃത്തങ്ങളൊന്നുമോക്കാതെകാകവൃന്ദം
 ചാവതിന്നിടയിന്നും രാത്രിയിൽവരുമെന്നും
 കരുതാവർകൊത്തിത്തുടങ്ങുന്നതുപോലെ
 ഗുരുവാടിത്താവർ ചോദിച്ചുതുടങ്ങിനാർ
 നമ്മുടെവൃത്തിക്കു കൊടുത്തോരുപദേശം
 നന്മകൾക്കായിട്ടാണോ ചൊല്ലുകപരമാത്മം
 രാമനാമവുമതിൻ മാഹാത്മ്യംല്പാനമാക്കെ
 കേമമായുപദേശം നല്ലിലെദപിജവയ്യാ
 മുസൽമാൻരാജാവിന്റെ ഭരണനീതികണ്ടു
 വസുധാസുരന്മാരെന്നുയ്ക്കും നിങ്ങളേത്തു
 ചരിച്ചുതന്നോധം കെടുത്തുരാജരീകം
 കൊരിച്ചുകയ്ക്കുലാക്കാൻ മിടുക്കുള്ളവർചൊല്ലാൽ
 അടഞ്ഞുരാജധാനി ഗുരുവെന്നുള്ളനാട്ടും
 നടിച്ചുതുപനേയും വശത്തിലാക്കിവെച്ചു
 രാമനാംദൈവമെന്നു ചൊല്ലിയങ്ങുറപ്പാക്കി
 കാമിതംസാധിക്കാമെന്നു ചിങ്ങിരിക്കേണ്ടാ
 പണ്ടുപോലയോദ്ധ്യയാം രാജ്യത്തിലൊരുരാജാ
 വുണ്ടായാൻഭരതമനാമെന്നുചൊൽവോൻ
 മന്നവൻതറിക്കുള്ള പുത്രന്മാർനാലുപേരിൽ
 മുന്നേവൻരാമനെന്നു പേർചൊല്ലുമൊരുമകൻ
 അവന്റെനാമമല്ലെ രാമനെന്നുള്ളനാമം
 അവനീപതിക്കുന്നു ചൊല്ലിയോരുപദേശം
 ആ രാമൻതന്നെയീശൻ കടവുൾദൈവമെന്നും
 ചേരുമാരാക്കെച്ചൊല്ലി നൃപനെമുളിച്ചിലെ
 ഈശനാമവൻതന്നെ തെളിഞ്ഞുകാട്ടിത്തരാം
 മോശമിങ്ങിനെചൊല്ലി നൃപനെബോധിപ്പിച്ചു

മറ്റൊരാൾക്ക് പൊന്നാടം യറിയാതെ
 തന്റേതാവാൻ ചൊല്ലിമെല്ലെ അങ്ങളെയകറ്റിനി
 യുവാവായിരുകാലം വലച്ചതിനിമതീ
 പ്രപഞ്ചരാമൻതന്നെ കാട്ടേണംവേഗമെന്നാർ
 നിന്നാടരാമൻതന്നെക്കിഴവാൻ പെണ്ണിൻചൊല്ലാൽ
 മുണാൻതന്നിക്കായി രാജ്യവുംകൊടുക്കാതെ
 കാട്ടിലെക്കാട്ടിയോട്ടി വിടുന്നു,നിൻറരാമൻ
 കെട്ടുപാൻ ഉണ്ടതൊന്നു കിട്ടാത്തുമരത്തൊലും
 ഉടുത്തുപെണ്ണിനേയും കൂട്ടിട്ടുതമ്പിയോടും
 അടുത്തുകണ്ടകായും കനിയുംതിന്നുതിന്നു
 നടന്നാരാമനല്ലെ നിന്നാടരാമൻചൊല്ല
 തടയില്ലിനിരാമൻ വരട്ടെയാപൻമുമ്പിൽ
 മഴയുവെയിലൊക്കെ കൊണ്ടുവാൻവശംകെട്ടു
 മുഴുത്തുവേദത്തോടും വടത്തിൻകീഴെചെന്നു
 മരത്തിൻകൊമ്പുവെട്ടി ചുമച്ചുതമ്പിയന്നു
 നിരത്തിയിലകൊണ്ടു മേഞ്ഞൊരുചാളതന്നിൽ
 പെണ്ണിനെക്കുടിവെച്ചു രാമനുംതമ്പിയോടും
 മണ്ഡപംതന്നിൽവാഴുംപോലെ നിന്നാടരാമൻ
 വസിക്കുംകാലത്തൊരു മാനിനെപിടിപ്പാനായ്
 വസതിവിട്ടുതാനും തമ്പിയുംപുറപ്പെട്ടു
 മാനിനെക്കിട്ടാത്തവരലത്തുനേരംപോയി
 തനിയെഭയത്തോടുമിരുന്നുനാരിയന്നു
 ലങ്കയിൽവാഴുംമന്നൻ രാവണൻരാക്ഷസേശൻ
 ശങ്കിച്ചുപേടിയോടും കുടിലിൽതാനെതന്നെ
 വാഴുന്നരാമൻതന്റെ പെണ്ണിനെകണ്ടനേരം
 കേഴുന്നോരവർത്തന്റെ കാനനവാസകഷ്ടം
 നീക്കുവാൻഭയയോടും ലങ്കയിൽകൊണ്ടുപോയി
 സല്ലരിച്ചൊരുദിക്കിൽ വെച്ചിലെലങ്കേശ്വരൻ
 തമ്പിയുംരാമനുമായ് തേടിനാരോരോദിക്കിൽ
 അമ്പരന്നവർതേടി യോടിനാർപലേടത്തും

അങ്ങിനെനടക്കുമ്പോൾ വാക്കു കണ്ടുകിട്ടി
 ചങ്ങാതികൾക്കു മുമ്പു വന്നു കൂടിപ്പോകും
 ചതിച്ചുകൊണ്ടു പോയി വെറുപ്പായി വെറുപ്പായി
 ചതിച്ചിട്ടു മിതത്തിൽ വീണു വെറുപ്പായി
 ഒന്നാണായ് ബാലിതന്റെ കരങ്ങളുടേ കൂടി
 ചെന്നു വർദ്ധിക്കുകയെന്നി കരങ്ങളാൽക്കൊണ്ടു
 രാക്ഷസരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു വെറുപ്പായി
 രക്ഷസ്സാംരാവണൻതൻ കാലത്താൽ മരിക്കയാൽ
 സീതയാംരാമൻതന്റെ പെണ്ണിനെ യന്നുകിട്ടി
 ഏതുമേശങ്കുകൂടാതെ വെള്ള കൂട്ടിവേഗം
 നാട്ടിലേക്കു വന്നു ചെന്നോരുരാമനല്ലെ
 കാട്ടിത്തന്നിട്ടു വേഗം നിന്നുടൊരാമൻതന്നെ
 അല്ലാതെ വിട്ടെന്നാണിളകാൻ തരമില്ലാ
 വല്ലാതെ വലഞ്ഞതാനും ഭൂമിച്ചുനോക്കിപ്പോ
 രാമനെ പിന്നാക്കി കാട്ടിത്തന്നിട്ട വേണമെന്നു
 കേമനാം സമീപത്തു വാൽകരകേട്ടനേരം
 ജ്ഞാനിയും ഭൂമിച്ചുവെട്ടാൻ മാനസം പിന്തെച്ചൊടാൻ
 ഞാനിപ്പോൾ പാത്രമോക്കാതെ പദേശവും ചെയ്തേൻ
 ധൂപന്റെ പരിപാകമോക്കാതെ ചെയ്തേൻ മൂലം
 കൃപയില്ലാതെ റിപർ വരുവാനിടയായി
 എന്തെല്ലാം വരുമെന്നു ചിന്തിച്ചാലറിയുന്നീ
 ലെന്തൊരു കഷ്ടം കഷ്ട മിവരോടെത്തു ചൊൽവു
 ഭൂമിരാമി വെക്കുന്നു സകലാത്മകരൂപം
 ഭൂമിനിഗ്രഹനീശൻ കാട്ടുമോ കഷ്ടം കഷ്ടം
 ഇത്തരം വിചാരിച്ചു ഭൂമിച്ചു ഭൂമി രേഖ
 നത്തമൻ ചിത്തം നൊന്തു സ്തുതിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ
 ശ്രീരാമരാമരാമ ശ്രീപത്മരാമപത്മ
 ശ്രീരാമ രമണീയ വിഗ്രഹനമോസ്തുതെ
 ശ്രീരാമരാമപീഠ സിതാഭിരാമരാമ
 ശ്രീരാമരാമപത്മ രാമപത്മരാമരാമ

മായവഹരമാമുപാസ്മദേവനാരദ
 ബാധകരാജീന്ദ്രകാശകരാജീവവിലോചന
 പങ്കജനാഭപത്മപാലകഗോപാലക
 സങ്കടവിനാശനകേശവഭാമോദര
 ഗോവിന്ദനാഭായണവൈകുണ്ഠാക്ഷീകേശ
 ഗോവുദംഭമേച്ഛകുളിയാടിനവാസുദേവ
 ശ്രീരാമഭാഗരഥരാധനാത്മകരാമ
 ശ്രീരാമമുനികലസേവിതരൂപരാമ
 ശ്രീരാമഭക്തിമുക്തിദായകഭൂപിര
 ശ്രീരാമസീതാപദമാതാത്മജസേവ്യ
 ശ്രീരാമവിഷ്ണുരാമപന്നഗതല്പശായിൻ
 ശ്രീരാമഭക്തജനഹൃദ്യപത്മദിവാകര
 ഏഷാനിഗ്രഹംചെയ്തുശിഷ്യരപാദിഷ്ടവാൻ
 വിഷ്ണുപത്മിനീകർവന്നുപിറന്നഭഗവാനെ
 കൗസല്യാത്മജരാമകാരുണ്യവാശാന്നിധെ
 വസുധാപന്തരാമനരകവിനാശന
 കംസാരകാരുണ്യാഞ്ജ്യകരുണാകരദേവ
 സംസാരമന്തരിഷ്ടവാൻപോതമാകുന്നനാമം
 സന്തതംസ്മരിച്ചീടുംഭക്തർക്കുതവനാമം
 ചിന്തനംകൊണ്ടുസർവ്വംനശിക്കുംപാപജാലം
 തപനാമകീർത്തനത്തിൻഫലത്തെചൊല്ലിടുവാൻ
 മനീടത്തിങ്കലാർക്കുമെത്താത്തതിരുന്നാമം
 മന്നവൻതനിക്കായിചൊല്ലിനേനതുമുഖം
 ഖിന്നനായ്വന്നേനിപ്പോളാവതെന്തെന്നാമം
 ഇത്തരംഭക്തഭക്താർചിന്തിച്ചുപാഴെന്നേര
 മത്തർതീർത്തരുളുവാൻശിരപരകാരുണ്യത്താൽ
 മാതാത്മജനാകംഹനമാൻതൻറവീര്യം
 പാരതെചിത്തേയോത്താൻതുളസീദാസനപ്പോൾ
 വാതനന്ദനരാമപാദസേവകഹർ
 ജാതനായന്നസൂര്യമണ്ഡലംചേർന്നവീര

അഞ്ജനാത്മജഹരേ രാക്ഷസകുലാന്തക
 അഞ്ജനശൈലത്തോടു സദുശരൂപഹരേ
 സുഗ്രീവൻതനിക്കന്നു വൃഗ്രതകളയുവാൻ
 ഉഗ്രനാംബാലിതന്നെ വെടിത്തവായുസുനൊ
 രാമനാംപരമാർത്ഥാ തനിക്കുസഹായമായ്
 രാമഭക്തനാംഭവാൻ സുഗ്രീവൻതന്നെച്ചേർത്തു
 കൊള്ളുവാൻ ഭിജ്ബാലവേഷത്തേധരിച്ചതും
 ഉള്ളതിൽ തെളിവോടും രാമനേസേവിച്ചതും
 മാതൃതിയാകും രാമഭക്തനാംഹരേനിന്റെ
 കാരുണ്യംകൊണ്ടുസർവ്വം സാധിച്ചഭയാപര
 മറഞ്ഞുബാണമെയ്തുബാലിയെക്കൊല്ലിച്ചോരു
 മറിവുമായമെല്ലാം നീയല്ലെ ഭയാപര
 മാതൃതൈരാമഭക്തശ്രേഷ്ഠനാം കപിവീര
 ലോരാരാക്ഷസവക്ഷസ്ഥലത്തെപൊരിച്ചുവ
 ലയെപ്പാറുകന്ന ഭക്തിക്കുഭാഗ്യമെയ്തു
 സങ്കടവിനാശന ശങ്കരാംശമാംഹരേ
 ലവണാഞ്ചിയെ നട്ടുപോജന ചാടിച്ചെന്നൊ
 രവനീമകളോടു ശ്രീരാമദേവവൃത്തം
 പറഞ്ഞുലങ്കയൊക്കെ മുടിച്ച്വന്നവീര
 നിറഞ്ഞ വാത്സല്യത്താൽ കാക്കേണമടിയെന്ന
 പാതകമകരുന്ന രാമദേവന്റെനാമം
 പാതകന്മാരെയോക്കാതെച്ചേർന്നുഭയാപര
 ആയതു തീർത്തുകൊൾവാൻ വരികരാമദൂത
 മായമായ്വരികെന്റെ ചാരത്തുവീരശ്രേ
 മാരുതഹരേ ഹരൈവായുനന്ദനാഹരേ
 ലോരാരാക്ഷസകുലനാശനഹരേഹരേ
 പരമേശ്വര ബീജസംഭവഹരേഹരേ
 പരന്നകടൽചാടിക്കടന്ന ഹരിവീര
 സീതയോടുപദേശംവാങ്ങിയരാമദൂത
 പാതകഹരമനുഭവമോതുന്ന ഹരിശ്രേഷ്ഠ

വർണ്ണശൈലീകൾക്കകൽ മധുരപാ
 ത്തികേവലമൃഗം വാതനാദന ഹരൈ
 മാതതെ ദിവാകരശിഷ്യനാണെന്നെ
 വാണൈവജ്ജ്വലഗംപാലിക്കു ഹരിവീര
 മുസൽമാന്മാരുന്നീക്കിപ്പാലിക്കു ഭവാൻവന്നി
 ടുസുക്കരപോകുമ്പോൾക്കിങ്ങു രാമഭൂത
 ഗുണാരംഭകതഃസ്രമുഖ് ചിന്തിച്ചു വിളാപിച്ചു
 കത്തിയോരഗിയേറു തപിച്ചു മാതതിക്കു
 ശ്രീരാമനാമത്തിന്റെ സ്മരണംവിട്ടുവീര-
 നാരാമഭക്തനാകും തുളസീദാസഭക്തൻ
 ശ്രീരാമനാമമൊല്ലും ഭക്തരിലഗ്രേസരൻ
 ശ്രീരാമൻതന്നെയുള്ളിൽ പ്രാണിച്ചുവാഴുന്നേര
 ബ്രാഹ്മണനാത്മഭക്തൻ ശ്രീകാശിപ്പട്ടണത്തിൽ
 ബ്രഹ്മജ്ഞാൻമറച്ചിട്ടതറിഞ്ഞു വാതസ്മനു
 മാനസെ ചിന്തചെയ്തനേരത്തു പണ്ടുലങ്കാ
 വാനരർകിടങ്ങൊട്ടുക്കിടിച്ചു തകയുള്ള
 പടകളൊത്തുമേൻവന്നിതു വാനരന്മാ
 രടുത്തുവന്നുറിന്നു തൊഴുതോരൂ ക്ഷരോടു
 നമ്മുടെരാമസ്വാമിത്തരിതനാമൊല്ലി
 ടമ്മഹീഭേവൻ ഭക്തൻതുളസീദാസനായോൻ
 വാഴുന്നോറവൻതന്നെയിന്നിപ്പോൾ മുസൽമാന്മാർ
 പാഴാക്കിക്കൊള്ളുവാനായരിക്കെ വസിക്കുന്നു
 ഭൂഭവനവനൊന്നു വിളിച്ചുമറച്ചിട്ടാ
 ഭൂഭവൻതന്നെനിങ്ങൾ പാലിപ്പിൻചെന്നുവേഗം
 അഞ്ജനാത്മജനോടങ്ങനമ്മെ വാങ്ങിയൊക്കെ
 അഞ്ജനശൈലാകാരരൂപികളുഖിലതം
 സതപരമോടിചന്നു തുളസീദാസൻമുന്നി
 ലത്യന്തം ഓഷ്ഠരാകുംമുസൽമാന്മാരെക്കണ്ടു
 കടന്നു ഒപിജവയ്ക്കുൻതന്നുടെ നികടത്തി
 ലടഞ്ഞുപിരോധിക്കും മുസൽമാന്മാരെയൊക്കെ

അടിച്ചുംതാടിമീശപറിച്ചും കരംകൊണ്ടു
 ഇടിച്ചും വാലുകൊണ്ടു കെട്ടിയങ്ങിഴത്തിട്ടും
 പല്ലുകൾപറിച്ചിട്ടുംമല്ലുകൾപൊടിയാക്കി,
 തല്ലുകൾകൊണ്ടു കണ്ണുപൊടിഞ്ഞു ചിലരെല്ലാം
 ചത്തുമിക്കതുംതിന്നുനോരത്തു പൊപ്പട്ടു
 പാൽതലംകുലുക്കീട്ടങ്ങുററമായ് നടകൊണ്ടു
 രാജഗോപുരംനോക്കിവിസ്മയപ്പെട്ട ചിലർ
 രാജിതമകടഞ്ഞയടുച്ചുതള്ളീടിനാർ
 ദ്വാരപാലകന്മാരായുധപാണികളെ
 മാരുതാത്മജഭൃത്യരടിച്ചുണ്ടാടുകിനാർ
 ഗോപുരഭിത്തിതോരം ചിത്രപ്പാവകളോടും
 സോപാനംകവാടവുംചിത്രവേലകൾകൊണ്ടു
 നാനാവണ്ണങ്ങളായി കനകദീപ്തിതേടും
 ഉന്നമറയ്ക്കുപല രത്നങ്ങളെന്നപോലെ
 മിന്നുന്നോരുകണ്ടാലിടിവാളെപോലെ
 തോന്നീടും കൊടിയുറകൊണ്ടു ശോഭിച്ചുമേവും
 രാജഗോപുരം തട്ടിപ്പൊടിച്ചുപൊടിയുക്കി
 രാജവീഥിയിൽത്തേടി മുസൽമാന്മാരെയാക്കെ
 പിടിച്ചുകിടങ്ങിൻകീഴടക്കിയെണ്ണിവെച്ചി
 ട്ടുചുകിടങ്ങാട്ടു മതിലും തകർത്തിട്ടു
 പരത്തി നിരത്തിയങ്ങാട്ടേറെസ്ഥലമെന്നു
 ധരിപ്പിച്ചോരനോരം ധ്വാനംഭയത്തോടെ
 നടുങ്ങിപ്പടിച്ചോടി തുളസീഭാസൻദിജ
 വടിവാംഗുരുവയ്ക്കുവീശനെന്നോത്തുഭീത്യാ
 ഓടിപ്പൊന്നവനീശൻ തേടിനാൻഗുരുപാദ
 മാടലൊട്ടേറെയണത്തിടുവാൻ ലജ്ജയോടും
 തന്നടെനിമിത്തമാണെന്നതുമുള്ളിലോർത്തി
 ഞ്ഞുമേ ചൊല്ലീടുവാനാവതല്ലാഞ്ഞു ധ്വപൻ
 വലഞ്ഞു കരഞ്ഞതൊരം തൊഴുതുക്രൂപിനിന്നു
 പലതും ചിന്തചെയ്തു മരുവുനോരത്തിങ്കൽ

മഹാർഷാദയോരോ കാനിട്ടുകപികൾ
 കൗസല്യാത്മജനാകം രാമനാമവുംപാടി
 ആത്മാരാമൻറപുത്രൻ ഗുളസീദാസൻമുനി
 പാത്മമിത്രമാം പാതനന്ദനഭൃത്യന്മാരും
 വടന്നേരാരവാരം കേട്ടോരുഗ്രാപനരരും
 കടത്തു പാദാതികെ വിറച്ചുവീണീടിനാൻ
 ഗ്രാപൻറയപരാധം പൊറുത്തുദിജവയ്ക്കൻ
 കൃപയാലുളളതന്നിൽ സ്തരിച്ചാൻ വാതാത്മജം
 കപികൾകലമൊക്കെമറഞ്ഞു ഭൂരപ്പോയി
 ഗ്രാപനമഴുനീറു തൊഴുതുഭക്തിയോടെ
 ഗുരുവാംദിജവയ്ക്കൻതാൻതന്നെ രാമനെന്നു
 കരുത്തിൽബോധിച്ചുപാൻ വിനയാനപിതനായി
 സന്തതമപരാധം പൊറുത്തു രക്ഷിക്കേണം
 വെത്തുരുക്കുന്നചിത്തം സന്തതംപാലിക്കമാം
 സചിവന്മാരാൽവന്നുകറഞ്ഞ പൊറുത്തെന്നു
 സുചിരംപാലിക്കേണം ഗുരുവെ നമസ്കാരം
 ഞാനിനിമെച്ചയ്ക്കത്തെന്നരുളീടുകവിഭോ
 ജ്ഞാനികൾക്കാചായ്ക്കനാമത്ഗുരോ നമസ്കാരം
 കല്പിച്ചാലതുപോലെ നടത്തിവാണീടുവ
 നല്ലബുദ്ധികൾസംഗവേദവീലിനിമേലിൽ
 ഭർബുദ്ധിയോറമുള്ളമുസൽമാന്മാരെയൊക്കെ
 കർബുരാതിമാരാംമാതതാത്മജഭൃത്യർ
 കൊന്നൊടുക്കിനാരാമില്ലാതെയുള്ളോരെണ്ണം
 വന്നിതുപട്ടണവുംമുസൽമാൻനിശ്ശബ്ദമായ്
 ഇങ്ങിനെചൊല്ലുംഭൂപൻതന്നോടു ഗുരുവയ്ക്കൻ
 തിങ്ങിനമോദത്തോടും ചൊല്ലിനാൻകൃപയോടെ
 ചെന്നുനീരാജധാനിയടഞ്ഞുവസിക്കേടോ
 മനവനായിതന്നെ വാഴുകമേലിൽചിരം
 രാമനാമത്തെനീയ്ക്കുംസന്തതംചിന്തയോടും
 കോമളമായരൂപം ധ്യാനിച്ചുവസിച്ചാലും

അജ്ഞാനമോരമുള്ള മുസൽമാൻസംഘത്തോടു
 വിജ്ഞാനമുള്ളരാജൻ സംഗതിയുണ്ടായ്തന്നാൻ
 സുജ്ഞാനബോധരൂപനായിട്ടും രാമദേവ
 നജ്ഞാനിജനത്തിന്റെ ശത്രുവായുദിച്ചീടും
 വന്നീടുംതനിക്കാപത്തെന്നു ബോധിച്ചരാജൻ
 ഇന്നതൊട്ടുസൽസംഗം വെടിഞ്ഞു ഭൂരേനീക്കി
 ഉന്നതിക്കായിക്കൊണ്ടു മന്നവ രാമനാമം
 ചൊന്നതുപോലെനിത്യം ധ്യാനിച്ചു വസിച്ചാലും
 എന്നതർത്ഥമല്ലേനേരം തൊഴുതു റൂപതീന്ദ്രൻ
 ചെന്നുതന്നുടെ രാജധാനിയിൽപ്രവേശിച്ചു
 മുസൽമാൻപ്രേതങ്ങളെയെടുത്തു നീക്കംചെയ്തു
 മുസൽമാൻമുറുപാലെ ചെയ്യുവാനാജ്ഞാപിച്ചു
 ഗുരുവാംഭിജവയ്ക്കുന്തന്നുടെ സദനത്തിൽ
 വാസത്തി ഭിജന്മാരാൽപുണ്യാഹ്നമുതലായ
 ശുദ്ധികർമ്മങ്ങളാക്കുകൊണ്ടിപ്പാൻ വേണ്ടവണ്ണം
 ശുദ്ധനാംഭൂപനാജ്ഞാപിച്ചിതു ശുദ്ധയോടെ
 എന്നതിന്നനന്തരം മുസൽമാനാരുമോളാർ
 സന്നമാസ്തന്നിതിപ്പോൾ നമ്മുടെസംഘമൊക്കെ
 നന്മവന്നീടാമേലിൽ നാമിങ്ങു വസിക്കുകിൽ
 ഏന്മരച്ചവരോരോന്നോരോന്നായൊക്കെപ്പോയാർ
 അന്നതൊട്ടാധിപത്യം ഹിന്ദുക്കൾക്കധീനമായ്
 വന്നിതു കാശികേരൂരനെന്നതങ്ങറിഞ്ഞാലും
 ഏവം നാഭാജിസിദ്ധൻചൊല്ലിയോരളവിങ്കൽ
 ദേവനാംഭിവാകരൻ മറഞ്ഞുപോകുമൂലം
 സന്ധ്യയെവന്ദിക്കുവാൻ കാലമായതുംപാറുതു
 വിന്ധ്യനെപ്പോലെ സന്ധ്യതടുത്തുനിന്നുകണ്ടു
 നിത്യകർമ്മങ്ങൾചെയ്യാൻ ഗമിച്ചാർകർമ്മസാക്ഷി
 അത്യന്തം കൃത്യംചെയ്തോരുമൂലംതന്നെ
 ശ്രീരാമ നാരായണഗോവിന്ദഗോപാലക
 ശ്രീരാമ സീതാപതെ ശ്രീരാമകൃഷ്ണ വിഷ്ണോ

മഹാ! ശ്ലാഘിക്കേര കേരവ പാടമാദര
 മധുസൂതന! കൃഷ്ണ! വിഷ്ണു! തേ! നമസ്കാരം
 കലാശര കൃഷ്ണ! രാമരാവണാന്തകരാമ
 സംസാരവിമോചന മോക്ഷദ നമസ്കാരം
 ഇതാരംസ്തുതി പയ്യേ പരമേശ്വര ഭക്തിയോടും
 ഉത്തമകഥാശരണാ പരമേശ്വര പാപി
 പൈതിലിപ്പെരുന്ത പരമേശ്വര ഉപാധാരാ
 തിരുവല്ലാണെപ്പോലും പരമേശ്വര പാപിനിനാൾ.
 അക്കാബർ പാലുഷ പാപിനും ശ്രീരാമചാഹാത്ഥ്യം
 അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം,

ആറാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രകുപാലവിഭാസഭരതമ
 ശ്രകുതരണിനീ പറയുകിന്നിയും
 മറപകുത്തവൻ മറാമുനിവ്യാസൻ
 കുറയൊഴിക്കുവാൻ ജനിച്ചുവൃത്താന്തം
 പറകെന്നുകേട്ടു തെളിഞ്ഞുപൈതിലി
 പറഞ്ഞാളെന്നേരും തൊഴുതുവ്യാസനെ
 മുരാന്തകൻപണ്ടു പിറന്നുവ്യാസനായ്
 പുരാണമോരോന്നെ ചമച്ചുതാപസൻ
 മറയറ്റുനാലായ് പകുത്തകാരണം
 കുറയതുതീർപ്പാൻ ജയഭേവനായി
 ജനിച്ചഭൂസുരപ്രവരകാൽകരം
 വനത്തിൽചോരന്മാർ മുറിച്ചുവൃത്താന്തം
 പറവൻപത്മിനീ ചരിത്രമാലിയായ്
 പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നെൻ ഗുരോരനുഗ്രഹാൽ
 ജയഭേവൻതന്റെ ജനകൻതാപസൻ
 നയവിനയവാനതീവഭക്തിമാൻ

കമലനാഭന്റെ കൃപാപാത്രം
 കമലയാഗ്നിയുടെ യുവതീഭാവം
 കണവനുമായിട്ടുവരികവരം
 ഫണിശയനനെ ഭജിച്ചുമേവുന്നാൾ
 ദ്വിജവരൻജ്ഞാനി മഹാത്മ്യേ ധനൻ
 ദ്വിജാതിധർമ്മത്തെയറിഞ്ഞ കോവിദൻ
 ഗൃഹസ്ഥിതനായിട്ടിതന്നു വിലപഗാ
 മഹാപുരമവരുടയപട്ടണം
 സതീപതികളുണ്ടുവരികവരം
 മതിയിൽവെക്കുന്നു ഭജനതല്പരൻ
 ദ്വിജധർമ്മമെട്ടും കറവുകൂടാതെ
 ദ്വിജൻഗൃഹസ്ഥനായ്ക്കുസിക്കുന്നതിൽ
 സതീപതികളെന്നഹർനിശംസഭാ
 സ്തുതിച്ചവെക്കുന്നു ഭജിച്ചിതേറ്റവും
 മഹാഭക്തവനിപുരച്ചുകെതിയാൽ
 മരണകർവണം വിളങ്ങിമാനസ
 തനയരില്ലാത്ത സതീയ സങ്കടം
 കനിഞ്ഞുചൊല്ലുവാൻ വരൻസന്നിധേയ
 തനിക്കുധൈര്യമുണ്ടുവരികവരം
 നിനച്ചിതീദൃശ്യമുമാനസ
 അനിത്യമായിട്ടും പ്രപഞ്ചമോഹമി
 ങ്ങിനിങ്ങുന്നിതെന്നുരച്ചുകാളുകിൽ
 അനിത്യമാകയാലനമതിതരാ
 നിനച്ചുതാനതു പാകയുചില്ലാ
 വരുന്നമാനസ സുതനിലാഗ്രഹം
 മൂലമായിന്നതു സഹജമാക്കണ
 സതീയവളിതി സഭാ നിനക്കുയർൽ
 മതിയിലേറ്റവും വിളങ്ങിവെക്കുന്നു
 ദ്വിജവരൻതാനും സതീരമണിയും
 നിജസദനത്തിലുറങ്ങുമെന്നും

ന്നിന്നു നീതന്നിലുരച്ചാൻ വൈകുണ്ഠൻ
 നരീമുഖി വരം തരുന്നുണ്ടുഞാൻ
 സുതന്നാതാനിതാ തരുന്നുവാങ്ങിടെ
 നതിമുദാൽ വിഷ്ണുവതളിയ ശേഷം
 സുതന്നനിങ്ങളും സുഖനാരക്ഷിച്ചു
 സതപതികളെ ഭജിച്ചുവാഴ്ചവിൻ
 ഭരമിവനയങ്ങവിലമേല്പിച്ചു
 പരംപദമന്യയടഞ്ഞുകൊള്ളുക
 ഇതിമുരരിപുവുരച്ചുകേട്ടപ്പോൾ
 മതിതളിഞ്ഞവരണൻ വിന്തിച്ചാർ
 അഖിലനായകനനന്തശായിതൻ
 മുഖാരവിന്ദത്തിന്നതളിത്തിങ്ങിനെ
 ലഭിച്ചുപുത്രനായ് സുഖിച്ചുവാഴ്ചകെ
 നഭിമതമങ്കിലതും വിധിപശം
 ഇതീ പദവിധം സരീപതികളും
 മതിയിലോർത്തവരിങ്ങു ചോദമായ്
 ഉരച്ചുവണ്ണമങ്ങിപ്പിച്ചുശഭവും
 മൂരാന്തകാംശമായ് ജനിച്ചു പുത്രനും
 ജനിച്ചുബാലകൻ തനിക്കുവേണ്ടതു
 ജനകനാശുതാൻ വിധിക്കുമെയ്തു
 അധികതേജസാ വിളങ്ങുംബാലനും
 വിധിച്ചനാമത്തെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
 ജയദേവനെന്നു വിളിച്ചിതാഖ്യയം
 ജയീയവാൻതന്നെ സകലലോകത്തും
 വയസ്സാരഞ്ചതു കഴിഞ്ഞുകൊള്ളുമ്പോൾ
 വയോധികൻപിതാവുപനയിച്ചിതു
 വയസ്സുരാദാത്തു പരിച്ചുവിദ്യകൾ
 നയവിശാരദൻ നിപുണനേരവും
 വിശേഷബുദ്ധികളെശേഷലോകവും
 അശേഷനാമനെന്നു ചൂമാനസെ

ചന്ദ്രയെ ചൂന്നമറിഞ്ഞുതാതനും
 നിനച്ചുവേളിക്കു തിരഞ്ഞുകന്യയെ
 അതിസുഭഗയാം പതിപ്രതാമണീ
 സതീയവളെന്നെ പറയുമേവതും
 കലതരുണിയാർവളുടെനാമം
 ഉലകപത്മിനീയതെന്തെന്തൊക്കെയും
 ശുഭമുഹൂർത്തത്തിലവൾക്കുവേളിയും
 ശുഭഭവിക്കുവാൻ കഴിച്ചുമേവുന്നോൻ
 സതീപതികളെന്നുദിനംമാതൃ
 പിതൃക്കളെപ്രീതി വരുത്തി മേവിനാർ
 തനയൻതന്നുടെ ഗുണങ്ങളോടത്താനും
 കനിഞ്ഞുതാതനും തെളിഞ്ഞുമാതാവും
 തെളിനമവതരച്ചുതങ്ങളും
 പരേതരാകുവാനടുത്തകാലമായ്
 മരണിതന്നുടെ പദം ഗമിച്ചിടാൻ
 തരംവരം തപം മുടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ഗമിച്ചുകൊള്ളുന്ന സതീപതീകളെ
 രമിച്ചുസപാശ്രമ സുഖിച്ചുവാഴുവാൻ
 പരനടയരുളതിനെത്തേടുവിൻ
 വരംപരനോടു ലഭിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
 വിടകൊടുത്ത പരകന്നുകാണ
 മടഞ്ഞവർ സുഖനന്ദമുദാദിനാർ
 ജയദേവൻ ഭാര്യാസമേതനായിട്ടു
 നയിച്ചിതീശനെ നിനച്ചുസർവ്വവും
 പമികരായിട്ടു മതിമിപുജക
 നിധിയനവധി ചിലവഴിച്ചിതു
 ധനമശേഷവും കൊടുത്തു വദിയൻ
 മനോഹരിയാകും സതിയൊടുചൊന്നാൻ
 ഗമിക്കുന്നാമിനി തപസിവാഴണം
 ഗമിച്ചിടാൻവഴി പരത്തിൽനേടുക

തെന്തിതുജഡമുടഞ്ഞുപോയിട്ട
 നിടയിൽനോടിയതടഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
 അതിന്നുനൽവഴിയതളുകെന്നവർ
 മതിയിൽവൈകുണ്ഠം നിനച്ചുവേഗത്തിൽ
 നടന്നുകാനനമടങ്ങിരിവൃതം
 ഇടയിടയിലങ്ങിരുന്നു തേടിനാർ
 ലഭിച്ചുകാഴ്ചനിരശിച്ചുകൊണ്ടവർ
 ലഭിച്ചതണ്ണീരും കുടിച്ചുകൊണ്ടിടും
 ലതവിരിച്ചവർ ശയിച്ചുകൊണ്ടിടും
 സതീയമന്തികെ വന്ധിച്ചുകൊണ്ടിടും
 നിയമനിഷ്ഠയിലിരുന്നുകൊണ്ടിടും
 നയിച്ചിതിങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലങ്ങൾ
 വിധിവിഹിതമായ് വരുന്ന പ്രാർത്ഥ
 വിധിയൊരുത്തനുമൊഴിച്ചുകൂട്ടുമൊ
 മറകൾനാലാക്കി ഏങ്കീകേശൻപണ്ടു
 പിറന്നു വ്യാസനായ് പകത്തകാരണം
 വിധിവിഹിതമാർ മറവിഭജിപ്പാൻ
 വിധിയൊരുത്തനെ മഭൂതമാകയാൽ
 പിരിച്ചുഭോഷത്തിൻ പരവം ഭജിയ്ക്കുവാൻ
 പരൻതനിക്കൊരു പുനർജന്മമുണ്ടായ്
 ജനിച്ചുബ്രാഹ്മണനിവന്നഖിലവും
 നിനച്ചുമാത്രയിലുദിച്ചുകൊള്ളുവോൻ
 ജയഭദ്രവെന്നു പ്രസിദ്ധതാപസൻ
 ജയിച്ചുവേദാന്തപുരോഹിതനായി
 തത്തിമാക്കെല്ലാം പതിവ്രതനിഷ്ഠ
 ക്ഷാത്രസ്വരൂപമായ് ഉദിച്ചുപവാൽ
 വിളങ്ങുപത്മിനീ യിതിപ്രസിദ്ധയാം
 കളമൊഴിയൊടും സമേതനായ് മൂനി
 നടന്നുരാജ്യങ്ങൾ കടന്നുചെന്നവ
 രടഞ്ഞിതു ക്രൗഞ്ചമഹാപുരവരം

നയവിനയങ്ങളുഖിലമുള്ളവൻ
 നിയമശാസ്ത്രജ്ഞൻ സുരേശസന്നിഭൻ
 അതിഥിപൂജയിൽ കൊതിപെരുത്തവൻ
 യതികളോടൊത്തു സഭാവസിപ്പവൻ
 അവന്നാമംതാനരമൂകൊണ്ടിടാം
 ഭവനംക്രമേണന്നരമൂകൊള്ളുവാൻ
 സഭാതലത്തിൽ നൃപൻരസനിയന്ത്ര
 വിഭാവസ്യപോലെഗമിച്ചുതാപസൻ
 നൃപനമാത്യരും സദസ്യരൊക്കയും
 തപനദീധിതിവിളങ്ങുമാറിവൻ
 വരുന്നഭാമിനീസമേതനാമിവൻ
 സുരേശപരൻതാനൊ മുരാരിഭവനൊ
 മഹേശനോയിവൻ മഹാമുനീന്ദ്രനൊ
 അഹൊമഹാനിവനതെന്നുനിണ്ണയം
 പലവിധംസഭ നിനച്ചിരിക്കവെ
 ജപിച്ചതേജസാ വിളങ്ങിയെത്തിനാൻ
 മുനിയിവെന്നെങ്ങറിഞ്ഞൊഴുനീരർ
 മനസിമോദമായ്ത്തൊഴുതു കൈശ്രുപ്പി
 വിധിവിഹിതമാമതിമിസല്ലാരം
 വിധിവദൊക്കയും കഴിച്ചിരുത്തിനാർ
 നൃപവരൻതാനും കനിഞ്ഞുചൊദിച്ചു
 കൃപാംബുധൈവാനും തെളിഞ്ഞുചൊല്ലേണം
 തപോനിയമവാണവിടെനിന്നിഹ
 തപനദീധിതെ വരുന്നവെന്നതും
 പരകയങ്ങളെ തിരുനാമമതു
 മറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ കൊതിയെന്നിക്കേററം
 തിരുവുളംതെളിഞ്ഞതളിമേവിടാൻ
 തിരുവടിയിതാ തൊഴുന്നമാമുനെ
 നരാധിപൻതന്റെ വിനയഭക്തിക
 ണ്ദരക്ഷണമോർത്തിട്ടുരച്ചുതാപസൻ

താഴെത്തുറച്ചതാത്തം തെളിഞ്ഞുഭൂവരൻ
 പാഞ്ഞുതൽപ്പരെ വസിപ്പുകൊള്ളുവാൻ
 കനിഞ്ഞാപേക്ഷിക്കും നൃപനോടമ്മുനി
 യനുജതീനൽകീട്ടവിടെവാണിതു
 സദാസമാധിയിലിരുന്നുകൊണ്ടിടും
 മദാസതിയൊടു കഥകളോതിടും
 നൃപാലരാജ്ഞിയും സവിധവാണിടും
 നൃപനോപദേശമരുളിവാണിടും
 സദാതപസിനീനൃപാലപത്നിക്കു
 മദാപതിവ്രതാചരിതമാഹാത്മ്യം
 പാഞ്ഞുകേൾക്കയാലുദിച്ചുസന്തോഷം
 നിറഞ്ഞുമാനസം തെളിഞ്ഞുരാജ്ഞിയും
 ഇതീപലദിനം നായിക്കുമായള
 വിതിമനതാരിൽ കാതിമാർന്നി
 വിജനമായിടും വിപിനമദ്ധ്യത്തിൽ
 നിജസമാധിക്കാം സുഖപ്രദേശത്തെ
 തിരഞ്ഞുകൊണ്ടുത്താൻ തപസി വാഴുവ
 നരികിലാതമെ വരികയില്ലെന്നാൽ
 സദാസമാധിയിലിരുന്നുകൊണ്ടിടാ
 മദാപരനൊടു മലിഞ്ഞുവാണിടാം
 യതിവരൻമദാ തപരിതമിങ്ങിനെ
 മതിയിലോർത്തിട്ടാനൃപൻറസന്നിധേ
 സതിയാംപത്നിയെ സപദിരാജ്ഞിക്കു
 പതിവ്രതാധർമ്മമുറച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 നിയമിച്ചുവനേ ജയദേവസ്വാമി
 നിയമയോഗ്യമാമിടത്തിലെത്തിനാൻ
 അനേകവൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞുതീങ്ങിയും
 അനേകവല്ലികൾ പടൻമുടിയും
 ദിവാകരപ്രഭ മറഞ്ഞുമുടിയും
 ദിവാനിശീഥിനിനിക്കാരുദേദമേന്യ

സദാസുധകാരമായ് ഉഗ്രവത്തൊടു
 സദാസുകോകിലലുപനി മുഴങ്ങിയും
 ശിഖികൾ കൂട്ടമാറ്റുന്ന ശാഖികൾ
 ശിഖരിതോരമങ്ങിളകിയാടിയും
 സുകരചകോരവും ചടകകുക്കടം
 പികങ്ങൾ കാകങ്ങൾവെളുത്തകൊക്കുകൾ
 മരപ്പട്ടിമില പരുന്തുമുങ്ങനും
 കരങ്ങനും രണ്ടുതരത്തിലുണ്ടെന്നും
 കരടിചെന്നായും കുറുന്നികളും
 കിരികൾവാൾപ്പുവി നരികൾസിംഹങ്ങൾ
 മഹിഷം മാനൊടു ചമരിമാനുകൾ
 അഹികൾചൊല്ലിടാമസംഘ്യജാതികൾ
 ഗജങ്ങൾ കൊമ്പന്മാർ പിടിയൊടുക്കൂടി
 ഉജങ്ങൾ പാറമേൽ കുതിച്ചുചാടുന്നു
 നന്നതാപസൻ കടന്നിടുങ്ങനര
 പടാപടാഞ്ഞു പലായനംചെയ്യും
 ഗുഹങ്ങളാവിടരാശിച്ചുതാപസൻ
 മുഴുവനേപ്പോലെ കടന്നുപിന്നെയും
 ചമരിമാൻ ശ്രുട്ടംമിരണ്ടുവാലുകൾ
 ചമരിനന്നായിട്ടുയർന്നതിരെയായ്
 മുനിക്കുമുൻഭാഗത്തിരുപ്പറത്തിലും
 വന്നത്തിൽമാൻശ്രുട്ടം നിരന്നുനിന്നിതു
 ജയദേവസ്വാമി മഹിമയോത്തവർ
 ജയംഭവിക്കുവാൻ ജഗദീശനായി
 വ്യജനമായിട്ടും ചമരിവാലിനാൽ
 ദ്വിജവർണ്ണന്തന്റെ ശ്രമങ്ങൾതീർപ്പാനും
 കരുതിവീശുവാൻ നിരന്നുനില്പിതെ
 നരച്ചുകൊണ്ടിടും കണക്കെമേവിനാർ
 ക്രമകപുന്നാഗതമാലതാലവും
 ചമരതിന്ത്രിണീപലാശമഞ്ചുളം

കാപിനന്ദകരവും കടമ്പുവൃക്ഷവും
 കപിപഥവകമശോകനിബദ്ധവും
 കന്യാശ്രബള മില്യുപ്പത്താവളം
 നിറഞ്ഞുകാന്നനമരങ്ങൾജാതികൾ
 പിരിച്ചുചെല്ലുവാൻ തിരിച്ചുകിട്ടാത്ത
 പെരുത്തകാന്നനമരങ്ങളൊക്കെയും
 മരക്കുടിലിൽ നടുവെയുണ്ടാരു
 പരന്ന നോർവഴി നിരന്നുകാണായി
 പമികർകൂട്ടമായ് വണിക്കുകൾചിലർ
 കുമിച്ച് ഓടാമവെക്കാരു ഭയമില്ലാ
 ശരങ്ങൾചാപങ്ങൾ മുസലകുന്തവും
 കരത്തിൽവെട്ടുവാൾ നെടിയശൂലങ്ങൾ
 പരന്നകുന്തങ്ങൾ പെരുത്തവെട്ടു
 കരത്തിലായുധം പലതുമിങ്ങിനെ
 ധരിച്ചുനവധി വണിക്കുകൾപോകും
 പെരുവഴിയിതെന്നറിഞ്ഞുതാപസൻ
 അതിന്നകത്തൊരു മരക്കുടിലക
 ത്തതിഭയാനകമഗാധമെത്രയും
 കുളുന്തപാനീയം നിറച്ചുള്ള കൂപം
 തളിത്തശാഖികൾ മറച്ചതിൻകീഴെ
 പടൻവല്ലികളടച്ചുമുടിയ
 മിടക്കിടെജലം തെളിഞ്ഞുകണ്ടിടാം
 അരികിലാതമെ വരികയില്ലിഹ
 തിരിഞ്ഞുകാണുവാൻ പ്രയാസമെത്രയും
 അടുത്തുചുറ്റിലും മരക്കുടിലേററം
 കടന്നുചെല്ലുവാൻ വഴിയുമില്ലെങ്ങും
 തിരഞ്ഞുതാപസൻ കടന്നിതൊക്കെയും
 ചരിഞ്ഞ് താണുതാൻ കടന്നുനോക്കുമ്പോൾ
 കിണററിനേററവുമരികിലായൊരു
 കണക്കിൽനല്ലൊരു വിടപിതന്നുടെ

മുരട്ടിൻ വിസ്തൃതപ്രദേശമത്രയും
 നിരക്കവല്ലികൾ പടന്നുതുങ്ങിയും
 പതാഗാഹമിതു സുഖമിരിക്കുവാൻ
 മതിയിലിങ്ങിനെയുറച്ചു താപസൻ
 അവിടം ചോരന്മാർ ചിലർപലദിനം
 ഭവനപാലകഭടരെപ്പേടിച്ച്
 വസിച്ചുകൊൾകയാൽ കടന്നുചെല്ലുവാൻ
 വസതിയാമതിന്നൊരുവഴികിട്ടി
 അതുവഴിയായി ഗമിക്കയാൽമുനി
 ക്ഷേത്രത്തിൽകടക്കുവാൻ ലഘുതപമായ്വന്നു
 തപസിവാഴുവാൻ സുഖമിദമെന്ന
 തപസ്വിയാംയതിമനസി കല്പിച്ചാൻ
 സുഖപ്രദേശത്തിൽ സുകൃതിതാപസൻ
 സുഖാസനസ്ഥനായിരുന്നുനിഷ്ഠയിൽ
 മനോജയത്തിനെക്കാതിച്ചുതാപസൻ
 തനിക്കധീനമായ് ചമച്ചവായുവെ
 ഗുഹത്തബന്ധിച്ചിട്ടുപാനനേക്കരറി
 മുദായതിസുയ്യനിശാകരന്മാരെ
 കടത്തിവായുവെടക്കിപഞ്ചകം
 പടുതപമോടുതാൻജയിച്ചുപ്രാണനെ
 സുഷുമ്നതന്നുടെമുരട്ടിലാധാരെ
 സുഷിമയോടെ നാൽചതുരമായതിൽ
 ലളിതതന്നിലെവശേഷസാദിയെ
 തെളിഞ്ഞുനോക്കിയഗ്ഗണേശനെക്കണ്ടു
 കുടിലയായിടുന്നൊരുശക്തിതന്നെ
 യടിച്ചുവായുവാലുയർത്തിമേൽനോക്കി
 തരുന്നനുമായി ഗജമുഖനായി
 ടുരണവണ്ണനായ് ത്രിനേത്രനുമായ്
 അഭയമുദയം വരമുദയം
 ഉഭയപാണിയിൽ ധരിച്ചുവന്നായി

കടന്നുപോകും നെടിയ പാശവും
 ധരിച്ചു തിരയോടാനായുരവാങ്ങി
 കടന്നിമേല്പോട്ടു ഗമിച്ചുനാനുവ
 ന്നിടയില നിതന്നിരുപ്പിടമെത്തി
 താഴ്ന്നുനാനുവനിരിക്കുമാധാരം
 പട്ടുപമോടുതാൻ കടത്തിമേലോടി
 ഉരഗപശ്ചുത ശയനനാ മനോ
 രാവിനനാഭനിരുപ്പിടമെത്തി
 വിടയുവാങ്ങിക്കൊണ്ട വിടറിപ്പോട്ടുതാൻ
 ജടാധരൻവാഴും നിലയമെത്തിനാൻ
 ഉരഗഭ്രഷണനടിത്തൊഴുതുടൻ
 തരണിമണ്ഡലമവിടെയെത്തിനാൻ
 അവിടെയെട്ടിതഴരുകോണാദാകം
 ദിവാകരനുടെ പ്രധാനമണ്ഡലം
 കടന്നുമേല്പോട്ടു ഗമിച്ചുമെല്ലെവ
 ഇടയിലുണ്ടാരു സുഷിരമാകയാൽ
 വിശുദ്ധിചക്രത്തിനടിയിലുണ്ടാരു
 വിശാലമായിട്ടും സുഷുപ്തനാഭധാരത്തെ
 അടച്ചുമേല്പോട്ടു വിശുദ്ധിയിലെത്തി
 ട്ടുത്തുമേലേറി സുധാകരൻതന്നെ
 അന്നത്തരൂര ചന്നിട്ടസ്സധാരസത്തിനെ
 യണിത്തരൂരണ്ഡവീകളുത്തുമേവവേ
 ഗുരുവർണ്ണമേവം കുടിലുതന്നുടെ
 യരികിൽചോരന്മാർ പെരിയൊരുധനം
 നിശീഥിനിപോകനിമിത്തമായവർ
 നിശിയിലകുടിലകത്തുവെച്ചുച്ചാർ
 മരദിനമവരവിടെവന്നഹോ
 കുറിപ്പൊടുംമെല്ലെ ധനത്തെതേടിനാർ
 പൂരാ പലപ്പൊഴും കവച്ചുമെയ്യവർ
 തിരോധാനമെയ്യും പ്രദേശമാണതിൽ

മുറിവയ്ക്കുൻധനക്കിഴിയെ തിരയായി
 നിന്നവു വിട്ടുപോലിരുന്നുകാണായി
 ഉറക്കമോച്ചാലിച്ചുതരച്ചതില്ലൊന്നും
 ഉറക്കമാണെന്നു നാടിച്ചുനമ്മയും
 ചതിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മിടുക്കനാമിവ
 നതികൃമിയേറാം വിവരനാംകള്ളൻ
 ഇവനെനാമിനിയിവിടെവിട്ടേയ്ക്കി
 ലിവാൻചതിച്ചിടുമെന്നു ബോധിപ്പിൻ
 വധിച്ചിടാജ്ഞിയാ ഓപാലസന്നിധി
 ക്കയിപരോടിവാൻ പറഞ്ഞുതൊല്ലിക്കാം
 പതുക്കെമോഷ്ടിച്ചൊട്ടെടുത്തുകാണ്ടിടാൻ
 കൊതിച്ചുവന്നവനറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ
 ഗ്രഹപ്പിഴക്കുനാമടുത്തുവന്നെത്തി
 യന്നമ്മതിക്കാരുൻ മിടുക്കനോക്കുവിൻ
 കറച്ചുനോക്കുന്നും വരാതിരിക്കുകി
 ലുറച്ചുവന്നിതാമെടുത്തുകാണ്ടിടും
 തെന്നാതാമെ കടക്കുമാറില്ലാ
 കത്തന്നാമിവാൻകടന്നവന്നില്ല
 ഇതിൽകടക്കുവാൻ വഴിയറിഞ്ഞവൻ
 പുതിയകള്ളനല്ലറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ
 കഴിവിനിയെത്തെന്നിടെ മോരന്മാർ
 വഴികളോരോന്നെ ധരച്ചുകൊള്ളുന്നോൾ
 കളവിൽ മൂത്തുള്ള തപവന്നായവാൻ
 വിളിച്ചുനല്ലൊരു വഴികഥിച്ചിതു
 ഇവന്റെകാൽകരം മരിച്ചുവീരരെ
 ഇവനെയിപ്പോലെ മരിച്ചുള്ളവിൻ
 വഴിയടുത്തല്ല വരികയില്ലാതം
 വഴിക്കെരളും കിണറുകളടീലെ
 മറകൾനാവാക്കിപ്പുകുത്തകാരണം
 മൂക്കുവെത്താൻ വിധിമുഹൂർത്തിവിധി

മുറിച്ചുകാൽകരം കരോരവഞ്ചകർ
 പുല്ലാപത്തിൽയതിയെത്തളിനാർ
 പാദങ്ങളൊക്കെയുമെടുത്തുചോരന്മാർ
 പുറപ്പെരിയ്ക്കയാത്ര പലനത്തഭാരമായ്
 യതിവയ്പുൻ വല്ലിക്കടിലുകെട്ടിനാൽ
 പതിതനെയിലും ജലത്തിലാണീലാ
 ജലകാളച്ചയാലുണന്നുമൂർഛയും
 ഫലമിതിവിധിവിഹിതമെങ്കിലും
 സകലലോകേശനതായ വ്യാസന്റെ
 സുകൃതദുഷ്ടകൃതഫലോഭയജനം
 എടുത്തുവന്നവൻ ജയഭേവൻജ്ഞാനി
 ക്കെടുത്തുകൂട്ടമൊ ദുരിതമെങ്കിലും
 മുറിഞ്ഞമമത്തിൻ വലികൾകൊണ്ടൊ
 ചെറുതുവേദിച്ചാൻ യതിവയ്പുൻതാനും
 പരാപരനീരനരുളിനാലത്ര
 ഗുരുവരൻതന്റെ വിധിവശത്താലും
 പെരുവഴിയുടെ വരുവാനിങ്ങുകൾ
 കുളർത്തകാനനത്തരുക്കൾമൂലത്തിൽ
 തളച്ചുതീർപ്പവൻ നിരക്കെയൊക്കെയും
 വരീവരീയായിട്ടിതന്നുപാനീയം
 കരത്തിലില്ലൊഹാ ജലമെങ്ങാനുണ്ടോ
 ലഭിക്കുമൊവനെ യിവിടെത്തേടിയാൽ
 കഴുതയുഷ്ടങ്ങൾ തഴഞ്ഞകാളകൾ
 മുഴുത്തഭാഹത്താൽ നടക്കരുതാഞ്ഞു
 പിപാസയാലവർ വലഞ്ഞിടുന്നേര
 ത്തഹംപതിപോലെയൊരുഭടൻചൊന്നാൻ
 വനത്തിലെങ്ങാനും ജലംലഭിച്ചിടം
 നിനപ്പിൻവീരരെ ഘടങ്ങളേന്തുവിൻ
 മിടുക്കനാമിവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
 കടങ്ങളൊക്കെയുമെടുത്തു വീരന്മാർ

എടുത്തുപാശവും തരത്തിലാരാഞ്ഞു
 പലത്തിലുംഭസ്സു നിറച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 കരത്തിലായുധം ധരിച്ചശൂരന്മാർ
 മരക്കുടിലൂടെ നടന്നുതേടിനാർ
 വിധിവശത്തിനാൽ ഭടർകടന്നുപോയ്
 സുധിവയ്ക്കുൻകിടന്നിടംസ്ഥലത്തെത്തി
 യതിവയ്ക്കുൻവീണുകിടക്കുംകൂപമ
 ഭൂതിഭയാനകം കരോരനിസ്ഥനം
 അവിടെയാരാലും കടന്നുചെല്ലുവാ
 നെവിടെയെങ്കിലുമൊരുവഴികിട്ടാ
 ജയഭേവസ്വാമി ജയനിനദത്താൽ
 ഭയാപരനീശൻ കരുണയാലഹൊ
 ഭയാതരരായി നടന്നിടുംഭടർ
 യയശസ്സാകേട്ടതെവിടെയെന്നോത്താർ
 മനുഷ്യരാധ്യമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടവർ
 മനസിചിന്തിച്ചു ചിമുട്ടുന്നോക്കിനാർ
 കുടിപുതിങ്ങിടും വനത്തിലാത്തനാ
 യിടയിലിങ്ങിനെ ശ്രവിച്ചുനാഭത്തെ
 അറിഞ്ഞുപോകനാമിതി നിരൂപിച്ചു
 കുറച്ചുദൂരംപോയ്ക്കുടിലുകണ്ടെത്തി
 അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ കുടിലുടെ കിണ
 റടുത്തു കണ്ടെത്തി പതാഗ്രഹംപോലെ
 പടൻവല്ലികളുകുററുന്നോക്കിനാ
 ങ്കടനതിൽ നരവടിവു കാണായി
 പടൻവല്ലികളിടയിലൊട്ടേടം
 തുടൻകാണായി തെളിഞ്ഞൊപാനീയം
 ശിവശിവതവ കരുണകൊണ്ടഹൊ
 ഭവാനിവന്നിഹ ഉദിച്ചതുപോലെ
 തെളിഞ്ഞൊരുംഭസ്സും പലത്തിലാക്കിടാം
 വെളിയിൽനാംകണ്ട നരനെക്കൊറിക്കാം

ജ്ഞാനമെന്നിഹാർത്ഥം പാശത്താൻ
 അതിന്നിഹാരായതിയെക്കേറ്റിനാർ
 മിടുക്കരാമവരെടുത്തു പാനീയം
 ഘടത്തിലൊക്കയും നിറച്ചുനന്തരം
 യതീവരാനാടും കുടങ്ങളുമേന്തി
 യതി ചുമലിലും കുടം കരത്തിലും
 മുതിന്നവീരന്മാർ കരത്തിൽപാളൊടും
 ധൂതപ്പൂത്തലിലും കരത്തിലായുധം
 ധരിച്ചു വീരന്മാർ നടന്നിതു കൂടെ
 മരക്കുടിവൃക്ഷങ്ങളിടക്കിടെ നൃണരം
 നിരന്നവല്ലികൾ നിരത്തിമെല്ലവേ
 ഗമിച്ചുകാനനം കടന്നുപോയവ
 രമാനുഷൻ യതിവരനാടും കൂടി
 വിഭവശാലിയായ് വിളങ്ങിടുന്നൊരു
 പ്രഭുവിന്റെ മുമ്പിൽ യതിയെ യാക്കിനാർ
 ജലങ്ങൾവേണ്ടതു കുടിച്ചുവിലതും
 വലച്ചിൽതീർത്തിതു ഖരാദികൾക്കൊക്കെ
 വണിക്കുവയ്ക്കും യതിതന്നെത്തൊഴു
 തണിത്തർച്ചാരകൾ കഴുകിത്തണ്ണീരാൽ
 തളച്ചുതീരുവാൻ കളിത്തപന്നീർതാൻ .
 തളിച്ചുഭാഹവും വിശപ്പൊക്കയും
 നശിക്കുമാറടനനേകപക്ഷങ്ങൾ
 ഉശിപ്പതിന്നായിക്കൊടുത്തുപൂജിച്ചു
 ശശിയെവെന്നിടും മുഖസരോജവും
 ശശീമുഖനൊടു സദൃശമുഖവും

കഴുത്തിൽരുദ്രാക്ഷമണിഞ്ഞുശോഭിച്ചും
 കിഴവനായിടും യതിവരൻതന്റെ
 അവയവങ്ങളാം കരങ്ങൾകാൽകളും
 നവമതായ് മുറി ഭവിച്ചതിങ്ങിനെ
 വരുവതിന്നാരാൽ ഭവിച്ചുബന്ധമെ
 ന്നരുളുമോഭവാനിനിക്കറിയുവാൻ
 തൊഴുതുക്രൂപിച്ചൊട്ടടുത്തുചേർന്നി
 ന്നഴുതുചോദിച്ചാൻ വണിക്കുവർണ്ണനും
 ദിവാകരൻതന്നെജയിച്ചുകാണിയാൽ
 ഭവനമൊക്കയും പുതിതമാക്കിടും
 തപോനിയേഭവല്ലതണവന്നിടാൻ
 തപിച്ചുമേവിടുമടിയനിലൊന്നും
 യെവ്വേതാനിയിന്നരുളുകവേണം
 യോനിയെതവ തെഴുനുകാലടി
 കരങ്ങൾകാൽകളും മുറിത്തറകാരണ
 മുരയ്ക്കാമോ ഹിദോ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ
 സമസ്തദൈവതമതാപചാരങ്ങളുടെ
 സുമസമങ്ങളാം കരപദങ്ങളെ
 മുറിച്ചുടുക്കുന്ന ശ്രവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ
 മുറിപ്പതായവൻ ശിരസ്സുത്താനിപ്പോൾ
 ഇതിപ്രലാപവാൻ വണിക്കുതന്നൊടാ
 യതിവരൻകനിഞ്ഞൊളിച്ചിങ്ങിനെ
 വിധിവശമല്ലാതൊരുവിധത്തിലും
 വിധിയിതുവരില്ലെന്നു കൊള്ളട്ടോ
 വനത്തിലിങ്ങി തപസിവാണുതാൻ
 വനേചിലർവന്നു വിധിവശാൽചെയ്താർ
 ശരീരിതാൻതന്നിക്കിഹമുറിവിനാൻ
 ശരീരവേദനസഹജമാകയാൽ
 സഹിച്ചുകൂപത്തിൽ കിടക്കുമീയുട
 ലഹ്വതവഭടരെടുത്തുകേററിനാർ

നിധിമുതലേ ഭവാനെയും കണ്ടെൻ
 വിധിവശമെന്നൊന്നു ഭവിക്കട്ടെ
 സമസ്തലോകവുമടക്കി രക്ഷിപ്പോൻ
 സുമംഗളം തവ വരുന്നിരിക്കാത്തുടൻ
 ഇതീയതീവർത്തനരൂപമേവൈ
 മതീതേജീവോടും വണിക്കവർത്തനം
 ഭഗവന്തങ്ങളീവിഷയ ബന്ധികൾ
 ജഗദഖിലവും നടന്നുകൊള്ളുവാൻ
 വണിക്കത്തന്നുടെ കലത്തിലുല്പന്നൻ
 പണത്തിലാശയാൽ നടന്നുലോകങ്ങൾ
 പലതും വ്യാപാരം നടത്തിയില്ലവു
 കലവും പാലിപ്പാൻ കൊതിയോടുംകൂടി
 ധനധാന്യഗൃഹമതികളെപ്പൊഴും
 നിന്നുകൊണ്ടൊന്നാ മതീമയങ്ങിയും
 കടത്തിക്കാലത്തെക്കഴിച്ചുമേവുന്നോ
 ക്കടഞ്ഞിടും ഗതിയതോത്തുവേദിച്ചു
 പരിതപിച്ചിട്ടു മടിയൻറമുന്വി
 ലിരുളകരവാനു തപനനെപ്പോലെ
 മമനികടത്തിലുദിച്ച ഭാസ്കര
 സമപ്രഭനാകും മതിയിൽ ദർശനം
 ഭഗവൽ താപകം ലഭിച്ച കാരണം
 ജഗൽ ഗുരോ മമ തെളിഞ്ഞുമാനസം
 ഭവനപാലക സതാംവരമുനെ
 ഭവാംബുധിതന്നിൽ മുഴുകമാർത്തിൽ
 കരുണവേണമെന്നഴിയിടുന്നേര
 തരുളിനാൻ മുനി കനിഞ്ഞുമല്ലവെ
 വണിക്കവർത്തനെ വിളിച്ചു താപസൻ
 ഛന്നീശയനനാം മകനനാം യതി
 നിനയ്ക്കൊട്ടാ ഭവാൻ സുകൃതിനിഷ്ഠനും
 നിനക്കു ചൊല്ലിടാം ധരിച്ചുകൊൾകനി

കമലനാഭനെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ
നമിച്ചു പുജിച്ചു കഴിച്ചു ജന്മവും
സുകൃതമായതിൽ ഫലോദയത്തിനാൽ
സുകൃതിയാം നീയും ധനേശനെപ്പോലെ
ഭൂപിയിലിന്നുനീ പിറന്നു വൈശ്വനായ്
ഭവനപാലക സമാനനായിന്നു.

ഗൃഹസ്ഥധർമ്മത്തെപ്പിഴവുകൂടാതെ
യഹന്നിശമീശസ്തരണയുചെയ്തു
വിധിച്ചഭോഗങ്ങളുശിച്ചമോദിച്ചു
ബുധജനത്തൊടും സഹവസിക്കുനീ
അതിഥിസപ്താരം വിധിക്കു ചെയ്താലും
യതികൾ സേവയും വിടാതെ ചെയ്തേടൊ.
അനിത്യമായിട്ടും ധനാദി സർവ്വവും
അനന്തമൂലമായറിഞ്ഞുകൊണ്ടുനീ
അസത്യദോഷങ്ങളുക്കറിവ്യാപാരം
അസജ്ജനസേവയാഴിച്ചുചെയ്തേടൊ
ലഭിച്ചലാഭത്താലവനിഭേവരെ
ലഭിച്ചതിൻവണ്ണം കൊടുത്തുപുജിച്ചും
പശുക്കുലത്തെയും ദ്വിജജനത്തെയും
മശിച്ചിടുംവണ്ണം കൊടുത്തുപുജിച്ചും
അവർക്കു സങ്കട മുദിച്ചിടാതെന്നീ
യവനം ചെയ്തേററം സുകൃതമാർജ്ജിക്ക.
ഭഗവൽകീർത്തന ശ്രവണം പുജയും
നിഗമകല്പനാ വഴിക്കു ചെയ്തേടൊ
നിഷിദ്ധകർമ്മങ്ങളാഴിക്കൂറ്റത്തു
കഴിക്കു പ്രാർത്ഥന ഭജിച്ചു കാലവും
നയച്ചു വാഴ്കുനീ നന്നത്ര സംസാരം
ജയിക്കുവാൻ വഴിയരുളുചീശപരൻ
ഇതിമുൻപർപ്പൻ പറഞ്ഞുകേൾക്കയാൽ
മതിതെളിഞ്ഞിതു വണിഷുവർത്തനം

ദിവാകരൻതാനം യതിക്ക മേൽഭാഗെ
 ശ്രവിച്ചിതൊക്കയും കുറച്ചു നില്ക്കയാൽ
 കുറച്ചു താമസം ഭവിക്കയാൽ രവി
 മറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ മുതൻ വേഗത്തിൽ
 നടന്നിടുന്നേരം വണിക്കുവയ്ക്കുൻ
 ഭടരും വന്നൊത്തു ചരക്കുകളേറ്റി
 യതീവരൻതന്നെ വണങ്ങിയാവണി
 ക്കതീവദേവിയോടുമച്ചിതിങ്ങിനെ
 ഭഗവൻ ഞങ്ങളീവിപിനത്തുടേപോയ്
 ജ്ജഗൽപ്രഭുവരൻ വന്ധിക്കും പട്ടണെ
 പുടവകൾമറവും ചരക്കിതൊക്കവെ
 കടകൾവ്യാപാരം നടത്തുവാനായി
 ഗമിച്ചതിന്നിപ്പോൾ നമയുമായി
 നമിച്ചമല്ലുന്നേൻ കരുണവാരിയെ
 ഭവാനെ ചട്ടിക്കിണടുത്തു കൊണ്ടുപോയ്
 ഭവനപാലകൻ സ്വിയെയാക്കിടാം
 ഭവനപാലകനറിഞ്ഞിടുംകാൽ
 മവനേറ്റശൂരൻ നരരെണ്ണയിക്കും
 യതികളെയതീ കുതുകമോടവൻ
 മതീതെളിവോടും ഭജിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 സഹസ്രഭോജനം സദാകൊടുപ്പാൻ
 മഹേന്ദ്രസന്നിഭൻ സുരദുഃമാപമൻ
 ഉരച്ചിതികൂപ്പിത്തൊഴുതിന്നിടം
 നരേന്ദ്രതുല്യനാം വണിക്കിണെന്നോക്കി
 ചെറുതുപ്പുഞ്ചിരി കലൻതാപസൻ
 മറപകുത്തവനനുജയേകിനാൻ
 ഉടൻവണിക്കിൻറ യമാത്യരന്തോള
 മെടുത്തു ചാഞ്ചാടി മുഴക്കി വാദ്യവു
 ത്യാടാ ത്യാടാശബ്ദം മുഴക്കി ലോകങ്ങൾ
 നടുങ്ങുമാറവർ പെരുമ്പറകൊട്ടി

യതിവരൻതന്നെ സുഖേനമേവിച്ചി
 ട്തിമോദാൽ ഭടർ ധരാധരന്യോലൈ
 പ്രയാണമായവർ തുടന്നിടുന്നേര
 ത്തുയൻ ജ്യോതിസ്സും രവിപ്രഭപോലെ
 മൃഗങ്ങൾ പക്ഷികളുരഗവൃന്ദവും
 നഗാരിഭേരികൾ പടഹമാദിയാം
 രവങ്ങൾ പോലൈവെ പരക്കെ ശബ്ദത്താൽ
 നവീനമായൊരു ഭജനചെയ്തിതു
 അടുത്തു നിന്നിടും തരക്കളന്നേരം
 മിടുക്കു കാട്ടിനാർ മൃഗങ്ങളെക്കാളും
 നവങ്ങളായിടും കൂസുമസഞ്ചയം
 നവോഢമാരാകും ലതകളുമൊത്തു
 വിടവിശാഖിയാം കരങ്ങളിലേന്തി
 കുടതഴകളാം പലാശവുമായി
 യതിവയ്ക്കൻ പോകും വഴിക്കു മേൽഭാഗെ
 യതിൻ പുഷ്പത്താൽ കൊടുത്തു പൂജകൾ
 ചരാചരങ്ങളും യതിനൃണെപ്പരി
 ചരിച്ചുയാത്രയങ്ങയച്ചുമേവിനാർ
 അഖിലലോകത്തു മകംപുറത്തിലും
 നിഖിലമായിടും ചരാചരത്തിലും
 നിറഞ്ഞുമേവിടും പരൻപുമാനിവൻ
 മറപകുത്തവൻ മുകുന്ദനല്ലയൊ
 പുരാണമൊക്കെയും വിരിച്ചുരച്ചവൻ
 പുരാതനൻമുനി കുറയൊഴിക്കുവാൻ
 പിറന്നതാപസൻ വനത്തിൽനിഷ്ഠയിൽ
 മറന്നുവാഴുമ്പോൾ മുറിച്ചുകാൽകരം
 വിധിമതംമറ വിരിച്ചുകാരണം
 വിധിയിതുവന്നതറിഞ്ഞുലോകങ്ങൾ
 നടന്നുകൊള്ളുവാൻ പരന്നടയൊരു
 നടനമാണെന്നുതരിവിനേവരും

വനവിടപികൾ മുഗങ്ങൾപക്ഷികൾ
 വിനയമോടിവർ ഭജിച്ചുവെന്നതിൽ
 അതിശയമൊട്ടും പറവതിന്നില്ലാ
 യതിയിവനോക്കാപരനിവനല്ലെ
 യതിയുടെ മുമ്പെ പെരുമ്പറകൊട്ടി
 ടുതീഭയാനകം ഭടരുടെ കൂട്ടം
 കരത്തിലായുധം ധരിച്ചു ശൂരന്മാർ
 നിന്നു പശ്ചിമദിശിക്കുന്നോക്കീട്ടു
 ജയദേവസ്വാമി വരവുകണ്ടിട്ടു
 ഭയാഹരനായി രവിയതുനേരം
 ജലധിയിൽപോയിക്കുതിച്ചു ചാടവെ
 കലാനിധി പന്നു തെളിഞ്ഞുശോഭിച്ചു
 കടന്നുചെന്നവരടഞ്ഞു പട്ടണം
 ഭടയരുമായിട്ടു വണിക്കുവയ്പുനും
 നടന്നവരരമനക്കടുക്കവെ
 നടന്നവൃത്താന്തം കുറച്ചുകൾപ്പിക്കാം
 നൃപാലപത്നിക്കു സതീധർമ്മമൊക്കെ
 കൃപാലുവാം യതിപ്രിയമുരച്ചതിൽ
 കെടുമതിയുള്ളാക്കുടിലയാംരാജ്ഞി
 ക്കുടൻതടിചാടി സതിമരിക്കുമെ
 നിതിപ്രതിജ്ഞയെ പരീക്ഷിച്ചയ്യുവാൻ
 മുതിൻ കൈതവം കഥിച്ചുകാരണം
 ഭവിച്ചൊരുവിപത്തറിവാൻനാരിക
 ഉവിടെരാജ്ഞിതൻ കുടിലതയോക്കാ
 ജയദേവസ്വാമിയതികലവയ്പുൻ
 ഭയാനകെവനെ മുഗങ്ങൾഭക്ഷിച്ചു
 മരിച്ചിതെന്നാരുഭടൻപറഞ്ഞുഞാ
 നരച്ചുകൊള്ളുന്നേൻ ശ്രവിച്ചൊരീരിതം
 മുഖത്തുവാട്ടമൊട്ടു ചുരുതാണ്ടയാൽ
 മുഖകുഹരത്തി നടുപ്പുപോലെയും

ചെറുകുണ്ണിത മൊഴുക്കിരാജനെയും
 പൊക്കുവാൻതനിക്കൊതകഴിവില്ല
 നൊന്തപരവശം നടിച്ചുകൊണ്ടവ
 ളരച്ചുകേൾക്കവെവിറച്ചുപത്മിനി
 മുറിച്ചവന്മരം പതിച്ചതുപോലെ
 മറിഞ്ഞുഭൂമയിലടിച്ച് കുണതെ
 കരോരനിസ്തപനം ശ്രവിച്ചുനാരികൾ
 മങ്ങലിൽനിന്നു പരന്നിതൊക്കവെ
 അടുത്തുചെന്നവരെടുത്തു സാന്തപന
 മടുത്തവാർത്തകളെടുത്തു ചെല്ലയും
 വിധവകൾവന്നീവിധിവശമോക്കാ
 വിധിസകലർക്കും സ്വപ്നജമാണല്ലോ
 യതിപ്രിയയേവേദമൊഴിച്ചുവാഴ്കന്നീ
 മതീബോധംനിനക്കധികമുണ്ടല്ലോ
 മതീതെളിയുവാനുരച്ചുകട്ടപ്പോൾ
 സതീയൊരുമൊഴിയു പരിതീദ്രരം.
 പതിയൊടുക്കൂടെ പരിഭവിക്കേണം
 സതീധർമ്മത്തെനറിഞ്ഞുതേരവിൻ
 വിധിയിതിന്നൊരു കുറവുവന്നിടാ
 ത്തതുസതീധർമ്മത്തെനുബോധിപ്പിൻ
 പതീമുഗാൽവനെഹതനെനുവന്നാ
 ലിതിന്നൊരുവിധിയിവിടെയോതുവൻ
 ചിതയൊന്നുതീർത്തുപരിഭവിക്കുതായ്
 മതിയാലോത്തിട്ടു കുതിച്ചുചാടണം
 സതീയെന്നാലവൾകുറവുചെയ്തിടാ
 മതീയിലോക്കുവിൻ വധുജനങ്ങളെ
 മുനിപ്രിയാശീരം ശ്രവിച്ചുഭൂതൃതം
 മുനിവർണ്ണൻഗതീ ശ്രവിച്ചുകേണവർ
 ചിതാചമപ്പതിന്നൊരുങ്ങിയാർചില
 രതുസപതിയോടഖിലവൃത്താന്തം

ഊണത്തിനാരതു ശ്രവിച്ചുഭൂപതി
 യുണർവുകൊട്ടാന്നു മറിഞ്ഞുഭൂതലെ
 ഗുരുവയ്ക്കുന്യതീമരി ചിതോശിവ
 പെരിയ സങ്കടമിതുഭവിച്ചിതോ
 ഉരച്ചതായവൻ വരട്ടെയെന്നുവിൽ
 ഉരച്ചതാരൊടായ് ശ്രവിച്ചതാരവൻ
 അമാത്യമുഖ്യരെയുദന്തെമാക്കയും
 വിമർശനംചെയ്തിൻ യതിയെത്തേടുവിൻ
 അനുജനെനൽകിത്താൻയതിപ്രിയതന്നോ
 ടനുജനെവാങ്ങിനാനുരച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ഭവത്മാതാവെയുദന്തമീദശം
 ഭവതിയോടാരാണുരച്ചുകേട്ടതു
 പറഞ്ഞതാരുവാറുരച്ചതാരവൻ
 പറഞ്ഞുകൾക്കെട്ട ഭവതിയോടവൻ
 സരിയുടെപദം വണങ്ങിക്കേൾക്കുംതു
 പതിയൊടുമുനിപ്രിയയുരച്ചിതു
 നരാധിപാരാജ്ഞിപറഞ്ഞുകേട്ടതൊൻ
 കരുതിനേനപ്പാളടൻതടീചാടി
 ഭവിച്ചുകൊൾവെന്നുനറച്ചാരിയുടൽ
 ഭവിച്ചുകൊള്ളുമാറനുജന്തയേകുകാ
 നുപതികുന്വിട്ടതൊഴുതുകേണതാൻ
 സപഥിസാധുപിയേടുണത്തിനാനേവം
 വരനെത്തേടുവാൻ ഭടരെയല്ലിച്ചേൻ
 വരവുകാത്തുഞാനിരുന്നുകൊള്ളുൻ
 മൃതനെന്നുപന്നാൽകടരുടലെടു
 ത്തതിഃവഗാലിങ്ങു മടങ്ങിവന്നിടും
 യഥാത്ഥമാണെന്നുവരുന്നതാണെങ്കിൽ
 യഥാവിധിചിതാ ചമച്ചതന്നടാം
 അവരെയീക്ഷിച്ചു ഭവതികാക്കേണം
 ഭവാനിമാതാവെ കനിഞ്ഞുകേൾക്കണം

മമഗുരുവയ്ക്കുൻ മരിച്ചതില്ലയെ
 നമാത്യർചൊല്ലുവാനനുഗ്രഹിക്കാരു
 വരംതരികയെന്നവനിപാലകൻ
 പെരികെയാചിച്ചാനടിമലർകൂപ്പി
 നൂപതിമേവിടും ദശയിൽ പത്മനി
 നൂപനിതവർക്കുമതിശയം കേൾക്ക
 സതീകലമണീയതിപ്രിയക്കൊരു
 മതീമയക്കുമൊവിധി പശം താനൊ
 കരോരരാജ്ഞിതൻ പുരിതകൾചൊ
 കരോരകർമ്മത്തിൻ ഫലമിതാശ്ചര്യം
 സതീക്കും ഭൂപന മശരീരിയൊന്ന
 മതിതെളിയുമാറുകെ കേൾക്കായി
 ഉണന്നുനോക്കിനാൾ തളൻ പത്മനി
 ഉണർത്തി ഭൂപനം ശ്രവിച്ചു വൃത്താന്തം
 സരീയാകമിവർ വരന്നു കിഞ്ചന
 ചരിയാലാപത്തു ഭവിച്ചുവെങ്കിലും
 മരിച്ചതില്ലെന്ന ഭടരെടൊത്തുതാൻ
 വരുന്നകാലൊടൊ പതിവുതഥലം
 തടുത്തുരക്ഷിച്ചെന്നറിവിനേപരം
 പടുതപമിനിയും ചിലതു കണ്ടിടാം
 ഇതിലുപനിഷെട്ടിട്ടിരുവരും നിമിത്ത
 പുതീയതാം ചില രവങ്ങൾ കേൾക്കായി
 പുരവരമതിൻ പുറത്തുഭാഗത്തായ്
 ഗുരുവരനൊടു ഭടരും പാമ്പരും
 വണിക്കുവയ്ക്കുൻ മമാത്യ സംഘവും
 പണിപറയുവാൻ പെരികെ വിസ്മയം.
 ഉദധിപ്പൂഴ്ന്നിട്ടു മവനിനായകൻ
 ഉദയഭാസ്കരൻ കുന്നക്കെ ശോഭിച്ചു
 യതീവരുന്നോരു വജ്രവുകണ്ടു
 വതീവവേഗത്തിലമാത്യരുമായി

സതീയതിപ്രിയക്കരിക്കെ തോഴിമാ
 രതിവസുന്ദരീമണികൾ ചേൻമൂർ
 രഥം പുരോഭൂവി നടത്തിനാലംഗ
 രഥികളോടൊത്തു മുന്നീന്ദ്രസന്നിധൗ
 അടുത്തുചെന്നവരിറങ്ങിയോരടി
 കെട്ടത്തുകൈകൂപ്പുന്നവരെയായതി
 മുരട്ടുകൈകളങ്ങുയർത്തിമസ്സുകെ
 തെരുതെരെ തൊടുത്തെടുത്തിടുംനേരം
 കരങ്ങൾ കാൽകളും മുറിഞ്ഞ കാന്തനെ
 കരംഗലോചനക്കെതിരെകാണായി
 കരഞ്ഞുംകൊണ്ടവൾ കടാക്ഷവീക്ഷണാൽ
 മുരണ്ട കാൽകരം മുളച്ചു കാണായി
 ജനങ്ങളൊക്കെയും ഭൂമിച്ചുനോക്കിനാർ
 മുനിപ്രിയയുടെ മഹിമയത്തൂതം
 ശിവാശിവാ പെരുതിവഴുതെ പ്രതം
 ഭൂവനനായികായിവർത്തനൈദൃധം
 നൃപനും പാണ്ഡരും വണിക്കുവർണ്ണനും
 നൃപാലമന്ദിരം നിറഞ്ഞവിലതം
 സതീയുടെ പ്രതമഹിമകാഞ്ചയാ
 ലതിപ്രസന്നരായിതിപ്രശംസിച്ചാർ
 പതിവ്രതത്തിനാലിവർക്കു നേർനില്പാൻ
 സതികളില്ലാത്ത മലകുമുനിലും
 പതിവ്രതയുടെ പദാന്തികെവീണി
 ട്വതിമോദാൽ ജനം വണങ്ങിനില്ക്കുമ്പോൾ
 കലടനാരികൾ ബധിരകളായി
 പലവിധചിത്തപരവശരായി
 നയനമൊട്ടേറെയെരിച്ചിൽകൊണ്ടേററം
 നയനധാരകളൊഴുകിനില്ക്കുമ്പോൾ
 കളവുചൊല്ലിയക്ഷമതിരാജ്ഞിയെ
 ഗുളംമുറിക്കുവാൻ വിധിച്ച ഭൂപാലൻ

സതീയതിപ്രിയ തടുത്തുചൊല്ലിയും
 യതിവരന്താനും അരുതരുതെന്നാർ
 നൃപതികളിച്ചാവിധിയതുപോലെ
 കൃപാഹീനം ഭടർ ഗളഞ്ഞേ ഹേദിച്ചു
 ദുരിതകർമ്മത്തിൻ ഫലോദയത്തിനാൽ
 ചരിതമിങ്ങിനെ ഭവിച്ചു രാജ്ഞിക്കു
 യതിവരൻതന്നെത്തൊഴുതുഭൂപതി
 കൊതികളൊക്കെയുമാകറി ത്യാഗിയായ്
 സഭാ സഹവസിച്ചു പദേശംവാങ്ങി
 മുദാ സമാധിസ്ഥനതായിമേവിനാൻ
 അമാത്യരിൽ രാജ്യഭരണമേല്പിച്ചു
 അമാനുഷൻ യതിവരനെക്കൈകൃപ്പി
 യതിവരൻ താനും സതീയമായവ
 രതിമിസ്മയം നടുത്തി വാഴുവാൻ
 കൊതിയുണർത്തിടും നൃപനപേക്ഷയായ്
 സതീയനാവദിച്ചിരുന്നതളിനാൾ.
 വണിക്കുവയ്പും ഭടർക്കുമേവർക്കും
 മണിഗണംനൃപൻ കൊടുത്തുസാദരം
 യതിയൊടുവരം ലഭിച്ചതുഷ്ടനായ്
 മതിതെളിവോടും വണിക്കുവയ്പും
 ഒടുങ്ങിടാതോരു ധനേശനെപ്പോലെ
 ഭടരോടുംചേർന്നു ഉടന്നിതുയരത്ര
 സതിയിൽമാഹാത്മ്യം പെരികെയതൂതം
 മതികൾസിദ്ധികളിതിന്നടുത്തിടാ
 തരുണിമാരിതു ശ്രവിച്ചുമാദിച്ചു
 ചരിതശോഭകളുടഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ
 ഉരഗപയ്യങ്കശയനഃഗാവിന്ദ
 നരകനാശന മൂരാന്തകവിജ്ഞാ
 ഗരുഡവാഹന പരമപുരുഷ
 സരോതഹനാഭസകളനിഷ്കള

പരാപരാവിഭൊ പുരാതനനരൻ
 കരിമുകിൽവണ്ണാ കമലകാമുക
 പയഃപയോധിയിൽ ശയനംചെയ്തിടും
 ദയാപരാവിഭൊ ചതുർഭുജാവിണ്ണാ
 അഖിലലോകവും മരാമരങ്ങളും
 നിഖിലഭൂതവും അടഞ്ഞുതാനായി
 ട്ടുത്തഖിലവും അടക്കിത്താനൊരു
 വടുവായിമേവിജ്ഞൻ സർവ്വവും
 അടക്കിയാലിലമുകച്ചിൽലീലയാ
 കീടന്നമായയാലുറങ്ങുമാദ്യന്ത
 വിഹീനശാശ്വത പുരാണപുരുഷ
 മഹേശ്വരനെ മുക്തൻ ചിന്തയ
 സദാപാദതളിൽ തുണയരുളുന്നു
 മുദാഗൃഹൻവന്നു പിറന്നുസിലനും
 പറഞ്ഞതിൻവണ്ണം പറഞ്ഞെൻതാനിനി
 പറഞ്ഞിടാംശേഷം കഥകൾനാളെയും
 കളമൊഴിയാകും കിളിമകളേവം
 തെളിഞ്ഞു കീർത്തിച്ചുങ്ങടങ്ങിമേവിനാൾ
 ജയസ്വാമി ചരിത്രം പത്മാവതി പാതിപ്രത്യമാഹാത്മ്യം.
 ആറാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

പഞ്ചവണ്ണങ്ങളുള്ള ശാരിക ചാരുശീല
 ചഞ്ചലവിലോചനെ ചാരുഭാഷിണിബാല
 മുന്നംനാഭാജിസിലൻ പണ്ഡരിപുരിയിങ്ക
 ലുന്നതഭക്തന്മാരാമുലവസിലരാദി
 ഭക്തന്മാർക്കായിച്ചൊന്നതോരോന്നെ ചരിത്രങ്ങൾ
 ഭൂകതിമുക്തിഭമേറമുത്തമമെന്നാകിലും

നാരദമഹാമുനിതന്നുടെ വതാരം
 കാരണസഹിതമായുരച്ചു കേട്ടീടുവാൻ
 മോഹമിങ്ങകതാരിലാകയാലതു തീപ്പാൻ
 ബാഹുലേയനാം സിദ്ധൻ ചൊന്നതുപോലെനീയും
 ചൊല്ലുചൊല്ലെന്നുകേട്ടു തെളിഞ്ഞുകിളിമകൾ
 ചൊല്ലിനാൾ വീണാധരൻ തന്നടെചരിത്രത്തെ
 പങ്കജനാഭൻവിഷ്ണു സങ്കടവിനാശനൻ
 പങ്കജമകൾകാത്തൻ പങ്കജവിലോചനൻ
 പാരിടംപാലിക്കുവാൻ പലതുംലീലചെയ്യും
 കാരണപുമാൻതന്റെ കളികളല്ലാതൊന്നും
 ചൊല്ലുവാനില്ല മരൊന്നാകയാലതുമൂലം
 ചൊല്ലുന്നേൻപണ്ഡരീശൻ പാലിക്കുസദാകാലം
 ഒന്നാൾ സുധർമ്മയിൽ നാരദമഹാമുനി
 പുരുഷുതന്നെക്കാണാൻമഴുനെള്ളിയന്നേരം
 വസിഷ്ഠൻ പരാശരൻ ഭൃഗുസാവിവരോടും
 വസിക്കും വിശ്വാമിത്രനാദിയാം മുനിമാരും
 മേഘവാഹനൻതാനും മോരോന്നെവിവാദിച്ചു
 മേഘവാരികൾപോലെ ന്യായങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു
 വസിഷ്ഠൻ ചൊല്ലുന്നേരം നാരദൻസഭയെത്തി
 പ്രസീദ്ധൻ മുനിതന്നെയിരുത്തി പുരുഷുതൻ
 ജ്ഞാനിയായ് സൂര്യവംശഗുരുവായ്ജ്ഞവിദുനും
 മുനിയോടേവംചൊന്നാനുത്തമൻപുരുഷുതൻ
 ഭൂലാകേഷനഭാഗ്യസമ്പന്നരായിമേവം
 ഭൂലോകപാലകന്മാരാദിയാംമാനുഷന്മാർ
 മന്വമാത്രമസ്ഥരായ് ധനവാന്മാരുമായി
 നത്താമാതിഥ്യത്താൽ ദിവ്യന്മാർ സേവചെയ്യും
 ധാവിപ്രാദികളേയും രക്ഷിച്ചുദിനസ്രുതി
 ധരാനന്ദം പുണ്യനദിയിൽ സ്നാനംചെയ്യും
 മഹിമയേറും ദേവാലയങ്ങളിൽചെന്നു
 മുഹൂർത്തനംചെയ്യും കീർത്തിച്ചും ഭക്തിയോടെ

മൂന്നുണങ്ങളിൽത്തൂ വസിക്കും ഗൃഹസ്ഥനാം
 ധനവാൻതന്നെശ്ശാഘ്വനില്ലസംശയമേതും
 ധനവാൻതന്നെയോഗ്യൻ ധനവാൻതന്നെശ്ശാഘ്വൻ
 ധനവാൻതന്നെമാന്യൻ ധനവാൻവിശുതനാം
 ധനവാൻയാഗാദിയാം പുണ്യകർമ്മങ്ങളൊക്കെ
 ധനത്താൽചെയ്തമൂലം സ്വർഗ്ഗതിലഭിക്കുന്നു
 നിൽവാൻതന്നിക്കൊന്നും ചെയ്യുവാനില്ലശക്തി
 ബുദ്ധിമാനെന്നാകിലും സാധിപ്പാൻവഴിയില്ലാ
 ധനവാൻതന്നെലോകം ശ്ലാഘിക്കുകൊണ്ടീടുന്നു
 ധനഹീനനുകീർത്തി വരുമാറില്ലലോകെ
 ഇത്തരംവലാരാതി ചൊന്നൊരുനേരത്തിങ്ക
 ലുത്തരംവസിപ്പാനും പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 ധനമെന്നതുതൂലും സ്ഥിരമില്ലതിന്റേതും
 ധനമെന്നതുപാക്കിലാപത്തിൻമൂലംതന്നെ
 ധനത്താൽശാപകോപകാരങ്ങളെല്ലമുണ്ടാം
 ധനത്താൽശത്രുപീഡാ ചോരന്മാർപീഡയുണ്ടാം
 ധനവാൻതന്നിക്കേററമഹങ്കാരവുമുണ്ടാം
 ധനവാൻതന്നെരോഷം വെടിഞ്ഞീടുകയില്ലാ
 ധനവാൻതന്നിക്കഹംഭാവമേറുകമൂലം
 ധനവാൻതന്നെജ്ഞാനം വെടിഞ്ഞീടുന്നുനാനും
 ആപത്തിൻമൂലമാകും ധനത്തിലാശയററ
 താപസർതമ്മേപ്പോലെ മേവുന്നുനിർദ്ദനനും
 സുഖദുഃഖങ്ങളോക്കിൽ നിർദ്ദനൻസുഖിതനെ
 ദുഃഖങ്ങൾധനവാനെ വെടിഞ്ഞീടുകയില്ലാ
 ആകയാൽദുഃഖപ്രഭമാണെന്നുധനാശയെ
 പാകശാസനാനീക്കിക്കൊള്ളേണംബുധജനം
 ഇത്തരംവസിപ്പോകതി കേട്ടോരുനേരത്തിങ്ക
 ലുത്തരംനാരദനും വദിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
 ഭൂലോകവാസികളാം മാനുഷജനത്തിനു
 പാലനം വഴിപോലെ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമധർമ്മം

ചെയ്യുവാൻ ധനഹീനനായിടിലസാധ്യമാം
 ചെയ്യുന്നു ധനികന്മാർ യാഗാദിശ്രേഷ്ഠകർമ്മം
 ധനവാനാതിഥ്യവുമന്നഭാനവും ചെയ്യും
 ധനഹീനനാൽ ഭാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ
 ഗൃഹസ്ഥൻ ധനവാനായ് ഭവിച്ചിടുകവേണം
 ഗൃഹത്തിലിരുന്നവൻ ചെയ്യേണം ഭാനധർമ്മം
 ധനവാൻ തനിക്കേറ്റം ജനത്തെ പാലിച്ചിടാം
 ധനഹീനൻ പാത്താലോന്നിന്നും കഴിവരാ
 സുതുകർമ്മമെല്ലാം ധനവാനാജ്ജിച്ചിടാം
 ദുഷ്കൃതം നിലുനന്നു താനെവന്നുണ്ടതീടും
 ധനവാൻ തന്റെ ഗേഹെ പലരും വന്നുചേരും
 കനിവാലാശിസ്സുവേണകിടും മുനിമാരും
 പാത്തലം തന്നിലെങ്ങും കീർത്തിക്കും ധനവാനെ
 കീർത്തിയാലാത്തന്മാരും ചീർത്ത സങ്കടത്തോടും
 ചെന്നുചേരുന്ന പാതാപാകിയ ധനവാന്റെ
 സന്നിധിക്കുണ്ടാവുന്നാലവന്നു ഭണ്ഡമില്ലാ
 തന്നഭാനവും പരദാനവും ബഹുവിധ
 മുന്നത ധനവാനാൽ ചെയ്യുവാൻ കഴിവരും
 നിലുനൻതന്റെ ഗേഹത്താരാനും വഴിതപ്പി
 ടുൾരാത്രയിൽ പാലും വന്നുചേർന്നുവന്നാൽ
 രാത്രിയിൽ കഴുത്തുതീർപ്പാൻ വല്ലതും കൊടുക്കവാ
 നെത്രയും കഷ്ടമെന്നു വന്നീടും നിസ്സംശയം.
 പട്ടിണി കിടക്കുവാൻ വൃത്തിയുള്ളിടംകൂടി
 പെട്ടെന്നു നൽകിടവാനവന്നു കഴിവരാ
 സാധുവായ് സുഹൃതിയായ് ഭാതാവായ് നീതിമാനായ്
 ബോധിയായുള്ളവനും നിർലസനനെങ്കിൽ കഷ്ടം
 ഏറ്റവും ദയാശീലനെങ്കിലും നിലുനന്നു
 പരമമോ സംയുക്ത ചെയ്യുവാനുള്ളമോഹം
 ഒന്നിന്നും കഴിവരാത്തായവൻ വലത്തേറ്റം
 ഖിന്നനായ് മരിച്ചതെന്തൊരു കഴിവുള്ള

സാധുപാലനംചെയ്യാൻ സാധിക്കും ധനവാനാൽ
 ബാധിക്കുമില്ലാ ഭാഗം ചെയ്യുവാൻ വിന്നഭാവം
 വിപ്രനാഥ പശുക്കളു മതിഥിജനങ്ങളും
 ഇപ്രപഞ്ചത്തിൽ വാഴും സാധുക്കൾ ഭരിത്രന്മാർ
 ഇവരെപ്പാലിക്കുവാൻ ധനവാൻതന്നെ ലോകെ
 യവനീപതിയായുമീശൻ താൻ കല്പിക്കുന്നു
 ആശ്രമം ചതുർവിധമുള്ളതിൽ മുഖ്യമാകു
 മാശ്രമം സന്ന്യാസമാണെങ്കിലുമതുകൂടി
 രക്ഷിച്ചു പാലിക്കുവാൻ ഗൃഹസ്ഥൻതന്നെവേണം
 രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിടേണം ഗൃഹസ്ഥൻ മറ്റൊരും
 ആകയാൽ ഗൃഹസ്ഥിതൻ ധനവാൻല്ലെന്നാകി
 ലാകലം ലോകത്തിന്നു വരുവാനല്ലെന്വന്ധം
 ആകയാൽ ഗൃഹസ്ഥിതൻ ധനവാനാകവേണം
 വ്യാകലം കൂടാതെവൻ പലിച്ചു വർത്തിക്കേണം
 ധനവാൻ തന്റെ കൃത്യംകൊണ്ടോരും ധനിയായി
 ധനത്താൽ വേണ്ടവിധം ഭാഗധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും
 ഗൃഹത്തിലിരുന്നവനുജ്ജനബുദ്ധികയോടും
 മഹത്താം പുണ്യകർമ്മചിന്തനയോടുകൂടി
 സ്വശ്രമശ്രാദ്ധക്രമത്തായ് സത്യ വാദിയുമായി
 ധാരയംതന്നിലേററം മോക്ഷചിന്തനയോടും
 നയിപ്പാൻ ധനാജ്ജനബുദ്ധിയും കൂടെവേണം
 ജയിപ്പാൻ ധനംകൂടാതാക്കുമേ സാധിച്ചീടാ
 നാരദനേവംചൊന്നനേരത്തു മുനീന്ദ്രന്മാർ
 സാരജ്ഞൻമുനിയോടു കോപിച്ചു തുടങ്ങിനാർ
 താപസശ്രേഷ്ഠനായി വിധിനന്ദനനായി
 താപത്തെക്കന്നേററം വിശ്രുതമുനിയായി
 മഹതിർന്നിലേററം മാഹാത്മ്യമുള്ള നിന്റെ
 മഹത്വംകണ്ടു മോതനീലെ മഹതിയും
 ലോകങ്ങളെങ്ങുംചുറ്റി ഗാനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊൾവാൻ
 ലോകപാലകർ നിനക്കനുജതെന്നിട്ടില്ലെ

ജ്ഞാനത്തെനിഷേധിച്ചു ധനത്തെ സമ്പാദിക്കും
 ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചല്ലൊ പാടിച്ചിതിത്രാനരം
 അതിനാലിന്നു നീയും മാനുഷനായിത്തന്നെ
 മതിയിൽ വിരക്തിയിധനത്തിൽ പരുവോളം
 ധനവാനായിട്ടേറ്റം ബുദ്ധിഹീനനുമായി
 കനിവില്ലാതെയുള്ള ഭൃഷ്ടബുദ്ധിയുമായി
 ഭൂലോകവസിക്കുന്നു ശ്ലാഘകാരണത്താൽ
 ഐലോക്യവിശ്രാന്തനാം നാരദ മഹാമുനി
 പണ്ഡരീപുരിക്കേറ്റ മുട്ടത്തായാരുപുര
 മുണ്ടിൽ നാമംചൊല്ലാം വേമനപുരമല്ലൊ
 അപ്പരം തന്നിലുറവില്ലാതൻ വിഷ്ണുഭക്തൻ
 സല്ലമാൻ ദ്വിജശ്രേഷ്ഠൻ രത്നവർത്തകൻധനി
 യറമില്ലാതെയുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളാർജ്ജിച്ചേറ്റം
 കുറമറുള്ള പല പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു
 ചിത്തത്തിൽ ശുദ്ധിയോടെ ഗൃഹസ്ഥകൃത്യത്തോടു
 മുത്തമൻ വാഴംകാലം തനിക്കുപുത്രനായി
 ജനിച്ചുമുനിയന്നു ബ്രാഹ്മണകുമാരനായ
 തനിക്കു ജ്ഞാനമേളമില്ലാതമുകനായി
 വിധി ക്ഷതാതൻ ജാതകർമ്മവുമെചയ്ക്കശേഷം
 വിധിച്ചു പുരസ്കാരദാസനെന്നുള്ള നാമം
 വളന്നീബാലൻ തനിക്കു പവീതവുമനൽകീ
 വളർത്തുമാനംകൊണ്ടു വിദ്യകളഭ്യസിച്ചു
 വേദവേദാംഗമൊക്കെയൊച്ഛിപ്പോക്കൽനിന്നു
 വേദിയൻ ശ്രമിച്ചാലും ഫലമില്ലെന്നുവന്നു
 കുളിയും നിത്യകർമ്മമെന്നു മേഖാലനില്ലാ
 കുളിയുമില്ലാധന വാത്സല്യം ചെറുതല്ലാ
 ദാനധർമ്മമില്ലാ പുണ്യകർമ്മമില്ലാ
 മാനവമില്ലാതല്ലം ധനത്തിലാശയേറ്റം
 നാണവുമില്ലാതല്ലം തോന്നിപോലൊരു വിപ്രൻ
 കാണുന്നോരേറ്റം ഹസിച്ഛിദിലും നാണമില്ലാ

നല്ലഃചാര്യംവേണ്ടാനല്ല വസ്ത്രവുമ്പേണ്ടാ
 ഇല്ലത്തിൽ ഭിക്ഷക്കാരൻ വന്നാകിലിഷ്ടമില്ലാ
 ബുദ്ധിഹീനൻ താനിവന്നെന്നാരുങ്കണ്ടാൽ ചൊല്ലും
 ബുദ്ധിയിലിവനോളം രത്നത്തിലൊരുത്തനും
 നോക്കിയാൽ വിലയിട്ടിട്ടെടുപ്പാനുള്ളബുദ്ധി
 യോർക്കുമ്പോൾ വ്യാപാരത്തിൽ മിടക്കുന്നെന്നാകിലും
 സൽബുദ്ധി വിവേകവുമില്ലാതെ കണ്ടതാതൻ
 സൽബോധഹീനനെന്നതറിഞ്ഞു ചേദത്തോടും
 വാഴുന്നകാലത്തിങ്കൽ താതനും ജനനിയും
 പാഴെന്നുനിരൂപിച്ചു ജീവിതം വെടിഞ്ഞിട്ടു
 ബ്രാഹ്മണർവന്നു ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു ചിലപാതാക്കെ
 ബ്രാഹ്മണാചാരംപോലെ ചെയ്തിതുശേഷമിതാ
 വ്യാപാരമതിലേററം സാമത്വമുള്ള വിപ്രൻ
 വ്യാപാരിയൊരുത്തനുമിവനോടെതിരില്ലാ
 പിതൃരാജ്ജിതംപാത്താൽ സാരമില്ലെന്നു ചൊല്ലും
 പുതുതായ് ധനമേററമാർജ്ജിച്ചാൽ പുരന്ദരൻ
 ധനവാണെന്നാകിലും ഗ്രാമത്തിലൊരുത്തനും
 കനിവില്ലാത്തമൂലം സ്നേഹിപ്പാനില്ലാതായി
 നല്ലബുദ്ധിയുടല്ലാ ദാനധർമ്മവുമില്ലാ
 നല്ലവരോടുചേർച്ച ലേശവുമിവനില്ലാ
 ഇല്ലത്തിൽധനമേററ മൂണ്ടെന്നുവന്നീടിലും
 ദുർല്ലഭമിവനൊരു പെണ്ണിനെലഭിക്കുവാൻ
 അക്കാലംപുരന്ദരൻ തനിക്കുവേളിചെയ്താ
 നരകാസ്ഥിൽ ചിലരോത്തു ചിന്തിച്ചാർബന്ധവശ്ശം
 കന്യകാതന്നെക്കൊടുത്തീടുവാനൊരുത്തനും
 ധന്യരാം വിപ്രവർഷ്കരപ്പു വരുന്നീലാ
 കൂരനാംപുരന്ദരൻ തനിക്കു വേളിചെയ്താൻ
 ധീരതാവരാഞ്ഞൊരു പെണ്ണിനെ കൊടുത്തീലാ
 ചിന്നനായ് പുരന്ദരബ്രാഹ്മണൻ വാഴുംകാലം
 പുന്നോരു വിധിമതം ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾവിൻ

ഏറ്റവും ദരിദ്രനായുള്ളൊരു സാധുവിപ്രൻ
 കൊറ്റിനും കഴിവില്ല പട്ടിണിതന്നെ നിത്യം
 ഭിക്ഷകളേറ്റുവന്നാൽ വല്ലതും ലഭിച്ചീടും
 ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ മക്കളുണ്ടെന്നവധി
 കന്യകതന്നെയൊന്നു കൊടുപ്പാൻ കാലമായി
 മന്നിടത്തെന്നിലാതും വേൾക്കുവാനില്ല പാത്താൽ
 കലവും നല്ലതല്ലാധനവുമില്ലതെല്ലം
 പലതും ചിന്തിച്ചാതും ചോദിപ്പാനില്ലാതായി
 ഇല്ലത്തകണ്ടെന്നാകിൽ വല്ലാതെഭയപ്പെടും
 പുല്ലല്ലെന്തെന്നുതന്നെ ചൊല്ലുവാൻപണിപാരം.
 നക്ഷത്രജാലമെങ്ങും കിടന്നാലെണ്ണുംകാണാം
 ഭക്ഷണം ഭിക്ഷയേറ്റുകഴിച്ചു വാണാരവർ
 അക്കാലമൊരുദിനം പഥികനായദിജൻ
 ഉൾക്കാമ്പുതളിവുള്ള വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനേകൻ
 രാത്രിയിലത്താഴവും കഴിഞ്ഞിട്ടൊരേടത്തു
 നേത്രങ്ങൾ മൂടിയല്ലമുറങ്ങാനിടത്തേടി
 മെല്ലവേവന്നുമ്പേൻ ദരിദ്രൻതന്റെ ഗൃഹം
 സല്ലാപത്തോടുകൂടിച്ചിരുത്തി ലക്ഷ്മീഭായി
 സുന്ദരീസതീരത്തം ദരിദ്രൻതന്റെപുത്രി
 തന്നപംഗീമണിസാക്ഷാൽ ലക്ഷ്മിയാണെന്നുതോന്നും
 സല്ലാരംകണ്ടു വിപ്രനൾക്കാമ്പിൽ നിരൂപിച്ചു
 തല്ലാലമുറപ്പിച്ചു കായ്ക്കുതെചൊല്ലീടുവൻ
 ബ്രാഹ്മണൻ രണ്ടുപേരും രാത്രിയാലൊരോവാത്താ
 കാമിതങ്ങളെപ്പറ്റിയുരച്ചു കിടക്കുംപോൾ
 അന്നേരം സതിയാകും കന്യകതന്റെയോഗാൽ
 വന്നൊരു ദിജൻചൊന്നാൻ പെണ്ണിന്റെവേളീകായ്ക്കും
 വേമനപുരത്തിങ്കലുണ്ടൊരു വിപ്രബാലൻ
 കേമനങ്ങവൻമഹാധനികനേകപുത്രൻ
 താതമാതാക്കളില്ലാ ഉറവരാതമില്ലാ
 താൻതരും ധനമിങ്ങുപെണ്ണിനെ കൊടുത്താകിൽ

തനിക്കു നൂറ്റുലേ ൧൨ നാളെ പാർവർകൾക്കു
 ധനികൾ കലമാദ്യ പെണ്ണിനെ കൊടുക്കട്ടോ
 ഇത്തരംചൊല്ലിവിപ്രൻ ജാതകരകട്ടി മു
 സ്തപരം ലക്ഷ്മീഭായിരനാടെ ജാതകവും
 വിപ്രനാർ രണ്ടുപേരും ജാതകം ചേർന്നുനോക്കി
 ക്ഷിപ്രംപോളേളികായ്ക്കുറപ്പാൻ തീർച്ചയാക്കി
 കാലത്തു കളിച്ചവർ ഭസ്മവുംചന്ദനവും
 മേലൊക്കപ്പശി നിത്യകൗടങ്ങളും ചെയ്തു.
 പട്ടകൾ തെറുടുത്തിട്ടുത്തരീയവുമകെട്ടി
 പട്ടുകൊണ്ടുവിന്ത്രിയോരോന്നു കല്ലിലേന്തി
 വടികൾ കുടകളും പാദരക്ഷയുമായി
 വടിവിൽ കമണുപുകയ്ക്കിൽ ധരിച്ചിട്ട്
 സോമനും തോതുമണ്ടും ഭാഗ്യമായ് കെട്ടിവിപ്രർ
 വേമനപുരംനോക്കി കേമമായ് നടകൊണ്ടാർ
 പശുക്കൾ ശുഭംവിട്ടു വരുത്തുമേൽക്കുന്നായ്
 പശുക്കൾക്കെതിരിട്ടു കടന്നു ഗ്രാമവീഥി
 വേമനപുരംപ്രാപിച്ചൊത്തവർ നാരാപിച്ചു
 നാമിഹപുരന്ദരഭാസന്റെ ഗേഹേചെന്നാൽ
 നമ്മുടെ ലക്ഷ്മീഭായിയായിടം കന്യതന്നെ
 യന്മഹീസുരനായി കൊടുപ്പാൻ തീർച്ചയായാൽ
 ഇല്ലാത്ത കേടുതീപ്പാൻ നല്ലൊരുസംഖ്യവേണം
 ഇല്ലതിന്നിഷ്ടമെങ്കിൽ തീർത്ഥാനംചെയ്യവേണ്ടാ
 കന്യകാതാതൻവിപ്രൻ ചൊൽവതുപോലെത്തന്നെ
 ധന്യനാംവിപ്രൻചൊല്ലിട്ടായിരം നാൾനത്തെ
 കൊടുപ്പിച്ചുവാങ്ങീട്ടില്ലവും കേടുതീത്തു
 കൊടുപ്പാൻ കന്യകയെ വിധിച്ചുമുഹൂർത്തവും
 നല്ലൊരു മുഹൂർത്തത്തിൽവേളിയും വിധിപോലെ
 എല്ലാതംഭ്രസുരന്മാർ തോഷണനടത്തിനാർ
 ഭക്ഷണംഭക്ഷിനെയും വിധിവൽപുരന്ദരൻ
 കക്ഷികൾ നിറവോളം ഭക്ഷിച്ചുവിപ്രൻമാരും

കൊടുത്താനെന്നാകിലും പക്ഷിണകൊണ്ടുതൃപ്തി
 യടുത്തപോലെയായിട്ടില്ലെന്ന് സന്താപിച്ചാർ
 ധനധാന്യങ്ങൾദാനം കൊടുത്തു ദ്വിജന്മാരെ
 ധനദൻപോലുമോർത്താൽ തൃപ്തരാക്കുവാൻപണി
 ഭക്ഷണംകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തരാകുന്നതല്ലാ
 തിക്ഷിതിതലത്താൽ തൃപ്തരാക്കുകയില്ലാ
 ഭോജനംകൊടുത്തേറ്റം ജറംനിറഞ്ഞീടിൽ
 ഭാജനം മറെറാന്നില്ലാത്തതിനാൽ തൃപ്തരാക്കാം
 മറെറാന്നും കൊടുത്തിട്ടു തൃപ്തിയെപരുത്തുവാൻ
 പറുകില്ലെന്നതോർത്തു കൊടുത്താൻ പുരന്ദരൻ
 മറെറാരേടത്തുംപെണ്ണു കിട്ടാത്തമൂലമന്ന
 മറെറാന്നുംചിന്തിക്കൂതെ ധനത്തെകൊടുത്താൻപോൽ
 ഒട്ടാകെദ്രവ്യമൊട്ടു ചിലവായ്ക്കുന്നു മൂലം
 ഒട്ടുമേസുഖമില്ലാതായ്ക്കാണാൻ പുരന്ദരൻ
 കന്യകാലക്ഷ്മിഭായിസന്ദർശി സതീരണം
 തനപംഗീമാനി കണ്ടാലിന്ദിയെന്നു തോന്നും.
 വേളിയുംകഴിഞ്ഞവെളിച്ചമാർ തങ്ങളോടും
 മേളിച്ചുകളിയാടി പസിച്ചാർ വരഗേഹ.
 കാലത്താൽശരണാകം കണവൻ തന്നെയോർത്തു
 നീലക്കാർവേണായാളും ദുഃഖിച്ചുവന്നുകൊണ്ടാർ
 സദൃശതിയെന്നുമില്ലാ നിത്യകർമ്മവുമില്ലാ
 സദൃശതരായുഷോരാത്രി നിഷ്ഠ മേല്പിച്ചില്ലാ
 ഭാനധർമ്മവുമില്ലാ സുകൃതകർമ്മമില്ലാ
 ഭാനവാചരമല്ലാതില്ലാതെ ഗുണംതെല്ലം
 ദ്രവ്യംതാനേറ്റം വലിച്ചീടുവാനുള്ളകാര്യം
 ക്രവ്യഭോജികൾപോലെ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കും
 ഇല്ലത്തിൽധനമേറ്റമുണ്ടെന്നു വന്നീടിലും
 ഇല്ലപരക്കൊരുസുഖം ദുർവൃത്തനാകമൂലം
 കർമ്മദോഷങ്ങളോർത്തു വേദിച്ചുവരേനോടും
 നിമ്ബലാസതീരണം പസിച്ചാർവരഗേഹ

അക്കാലംമൈവയോക്കാൻ ഗർഭിണിയായിവന്നു
 ഉറക്കാനുതെളിവുജ്ഞാപതിയാം ലക്ഷ്മിഭായി
 പെറ്റിതുപുത്രിതന്നെ നല്ലൊരുശുഭഭവഗ്ന
 കറവാർ കഴലിയും മന്ത്രത്തിൻമാഹാത്മ്യത്താൽ
 അറമിപ്പാതദ്രാഗ്ധം ശ്മശാനിലുണ്ടെന്നാലും
 കൊറ്റിനുപോലുംകൂടി ലഭിപ്പതതികഷ്ടം
 അത്ഥവാൻപുരന്ദരധാസനാം തന്റെവര
 നത്ഥത്തെയാൽക്കുറവാനേററവും ജോഹമുജ്ജ്വാൻ
 അത്ഥികൾക്കുരക്കാത്രം ധാനംമെയ്യാത്തശീലൻ
 വർത്തകന്മാരിലേററം മുഖ്യനായ്ക്കൊണ്ടാൻ
 രത്നങ്ങൾകാണുന്നാകിൽ മൂല്യങ്ങൾനിശ്ചയിപ്പാൻ
 രത്നവ്യാപാരിയാരു മിഥുൻശരിയല്ലാ
 ഇല്ലത്തിൽ മിലവിൻ വല്ലതുംകൊടുത്തീടും
 ഇല്ലെന്നുചൊല്ലിക്കേട്ടാൽ വല്ലാതെകോപമുണ്ടും
 ഭർത്താവുകൊടുത്തതു കൊണ്ടവർ മിലവൊക്കെ
 എത്രയുംചുരുക്കമായ്ക്കഴിച്ചു നടത്തിനാൾ
 വല്ലാതെകഷ്ടപ്പെട്ടു വളർത്തിമകളേയും
 വല്ലായ്ക്കൊല്ലാതൊക്കെ നടത്തിസതീരത്താം
 പുത്രിക്കുനാമധേയം തശ്മിണിഭായിയെന്നു
 ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചാൾലക്ഷ്മിഭായി
 സതിതൻമന്ത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമതുതന്റെ
 പതിക്കുംധനപുഷ്ടി വരുവാനിടയാക്കി
 വളർത്തുപുത്രിതന്നെ നാലഞ്ചുവയസ്സായി
 തളൻമാനസവും ലക്ഷ്മിഭായിക്കുശോകാൽ
 വരന്റെദർശനങ്ങൾ കാണുകയാലവളേററം
 കരഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെ കഴിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ
 തനിക്കുബാല്യകാലം താപസനായവിപ്രൻ
 മുനിതാൻകനിവോടും കൊടുത്താൻമന്ത്രമൊന്നു
 രാധാകൃഷ്ണന്റെനാമമാഹാത്മ്യം മന്ത്രംശ്രേഷ്ഠം
 ബോധിപ്പിച്ചുനഗ്രഹം കൊടുത്തുപോയിടിനാൻ

അന്നതൊട്ടവർമന്ത്രം ശ്രദ്ധയോടുചരിച്ചു
 ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ കഴിക്കുംദിനങ്ങളെ
 ലക്ഷ്മിഭായിയുനിത്യ മിമന്ത്രമുചരിച്ചു
 ഭക്ഷ്യങ്ങൾഭുജിച്ചീടുമെന്നൊരു മുറവെച്ചാൾ
 നിത്യവുമിമ്മന്ത്രം ശ്രദ്ധയാദ്ധ്യാനത്തോടും
 നിത്യനാമകൃഷ്ണൻതത്തെ ഭ്യാനിച്ചുവാഴുംകാലം
 സത്യജ്ഞാനാനന്ദാദ്യ ദാദായനേകൻ
 നിത്യനാമപരൻപുമാൻ സച്ചിദാനന്ദരൂപൻ
 അഖിലാത്മകൻഭക്ത ഏതോംബുജവാസൻ
 നിഖിലചരാചരത്തിങ്കലും പൂരിപ്പുണ്ണൻ
 അകമേസേവിഃപ്പാർക്കു വരദൻവാസുഭവേൻ
 സകലൻ പ്രസന്നനായഭവിച്ചാനെന്നവേണ്ടു
 അക്കാലപ്പുറേരദാസന്റെ ഗുണമൊട്ടു
 മോക്കാതെവന്നീടിലും സാധുപൂജയുചെയ്താൾ
 കോപിയുംപ്രപഞ്ചന്റെയും ശൃംഗത്തിൽ സാധുജനം
 പാപിയെന്നരിയാതെ പലരുംവന്നുമേതും
 ധനവാണിജ്യത്താൽ ഉറയാമുമാലും
 കനിവല്ലെന്നതൊട്ടു മോക്കാതെതന്നെവരും
 കൊടുക്കിപ്പുറക്കാത്തമെന്നതെന്നറിവോളം
 കെട്ടതിയുളേജാർവന്ന യാചിക്കുമസംഖ്യംപേർ
 സതിതാനറിയാതെവെച്ചും കൊടുത്തെന്നാൽ
 ചതിയാലുകണ്ടാൽ വല്ലാതെശിക്ഷചെയ്യും
 പാതകൻതന്നെയോർത്തു പേടിച്ചുലക്ഷ്മിഭായി
 പാതകമകരവചാൻ വെച്ചുളംഭാനമെയ്യും
 തല്ലാരുമൊരുദിനം പങ്കജനാഭൻവിണ്ണ
 വർക്കാമ്പിൽനിരൂപിച്ചു ബ്രാഹ്മണനെന്നപോലെ
 ജരയുവഴിഃച്ചെന്നരച്ചുംകരച്ചേററം
 കരങ്ങൾകാലുഃകരം വിറച്ചുമുഖംകോടി
 കണ്ണുകൾപീളുകെട്ടിപ്പല്ലുകൾക്കൊപ്പോയി
 ധൈര്യമെന്നകയ്യിലേന്തി കണ്ഡലങ്ങളുംതൂക്കി

കീറിയപട്ടുതുണ്ടു പീറയുമുട്ടത്തൊട്ടു
 പീറിയതാലവൃത്തം കക്ഷത്തിലൊരുഭാസം
 നെററിയിൽ പിടൂതിയു കയ്യിലുണ്ടക്ഷമാല
 തെററിയാൽ കാലുമുട്ടി മറിഞ്ഞുവീഴുംപോലെ
 നല്ലൊരുജലപാത്രം കയ്യിലുണ്ടുപൊട്ടി
 തെല്ലൊരുഭാഗംകോടിച്ചുങ്ങിപലേടവും
 വടിയുമുന്നിയുന്നിക്കാലുകൾമാററിവെച്ചി
 ട്ടിടയിലോരോന്നാടിമുട്ടിനേൽകയ്യുമുന്നി
 നടന്നുമെല്ലെമെല്ല വേമനപുരമെത്തി
 കടന്നുപുരന്ദര ഭാസന്റെഗൃഹംതേടി
 വാതുക്കൽചെന്നുനിന്നു നോക്കിനാൻദിജവുല
 നേതുമേബോധിച്ചിലാ ദിജനാപുരന്ദരൻ
 തന്നുടെമുമ്പിൽചെന്നു തൊഴുതുദിജവുലൻ
 തന്നുടെയറമ്പു കളൊന്നൊന്നുയണത്തിച്ചാൻ
 നല്ല ലജാതൻധനീ വിശുതൻമഹാപ്രഭ
 വർക്കൊമ്പുതെളിവുള്ള വിപ്രൻതാൻദാനശീലൻ
 സുഭഗൻകേമനേരം കാമിതദാതാശ്രീമാൻ
 സൗഭാഗ്യവതിയായ സതിധയാടൊതുവാളോൻ
 നാമവുപുരന്ദര ഭാസനമതിധീമാൻ
 വേമനപുരംചൊല്ലാം വർത്തകശ്രേഷ്ഠനത്രേ
 പാർത്തലത്തിങ്കലിത്ര ധനികരാരുമില്ലാ
 കീർത്തിയുംപാർത്തലത്തിലാക്കുമേയിരയില്ലാ
 ശാസ്ത്രജ്ഞൻവേദവേത്താവുതമദിജശ്രേഷ്ഠൻ
 ശ്രോത്രിയൻധനേശനാമെന്നാരുസമ്മതിക്കും
 കണ്ടാകിൽനാണിച്ചീടുമല്ല കാപുരംകൂടി
 കൊണ്ടാടുംവേമനമാം പുരമെന്നറിഞ്ഞാലും
 ധനദൻപുരന്ദരൻതന്നെക്കാണാത്തുമൂലം
 ധനവാണെന്നതോതു നാച്ചിത്തങ്ങിരിക്കുന്നു
 ഏകദാകണ്ടുന്നാകിലാകവേവെടിഞ്ഞിട്ടു
 ശ്ലോകമോടങ്ങാനോടിയൊളിച്ചുമതിയാവു

ഗൃഹത്തിലുള്ള രത്നം കണ്ടിടയിൽ രത്നാകരം
 മഹത്വമില്ലിനിന്നൊന്നു മുമ്പു മങ്ങിപ്പോകുന്നു
 വർത്തകശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ ചെന്നുകൊണ്ടുവന്നു
 വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊന്നാൽ സാധിക്കാത്തവർക്കു
 ചീത്തവേദനതീർക്കാൻ ചാതുര്യം പുറത്തു
 നാത്തികൾ തീർക്കുമ്പോൾ വന്നുവെച്ചപ്പോൾ
 ഇത്തരം ലോകം പുകഴ്ത്തിപ്പറയുന്ന പ്രഭാവം
 വർത്തമാനങ്ങളെക്കൊണ്ട് വർത്തമാനകർമ്മം
 വർത്തകർ ചൊല്ലിക്കേട്ടു കേൾക്കുന്നതിനാൽ
 വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊൽവാനു വന്നുവെച്ചപ്പോൾ
 ജ്ഞാനികൾ കലശലായി ജ്ഞാനം ഉൾക്കൊള്ളാൻ
 ജ്ഞാനിപ്പോൾ വൃദ്ധനേറും വൈദികന്മാർ വേല
 ഏകപുത്രനെക്കൊള്ളുന്നതിനായിത്താലും
 ശോകമിങ്ങു മുഖനിന്നിട്ടു ഭവിച്ചു ശ്രേഷ്ഠ
 പുത്രനെ പ്രാപ്തമാക്കി വേളിയും കഴിക്കേണം
 ഗോത്രമല്ലാത്തതിൽ മുടിഞ്ഞിട്ടു മനോഹരവേദം
 ജ്ഞാൻ മരിച്ചിട്ടും മുമ്പു പുത്രൻ വളിവേണം
 ജ്ഞാൻ മരിച്ചെന്നുവന്നാൽ വേളിയുമുണ്ടായിടാ
 കാശാന്തം കല്പിച്ചാൽ യാചിച്ചതന്നെ വേണം
 മോശം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്പാദിച്ചു മരിച്ചാൽ
 യാചിക്കുന്നതു കല്പിച്ചു മനോഹരമാണെന്നു
 യാചിക്കാതിരുന്നാൽ വരവു വന്നു ശിക്ഷിച്ചിട്ടും
 നല്ലൊരു പ്രഭുതന്നെ കണ്ടിട്ടു യാചിച്ചെന്നാൽ
 കല്യാണത്തിന്നു വേണ്ടതായവൻ ദാനം ചെയ്യും
 പരക്കെയിരക്കുവാൻ കഴികില്ലിനിന്നൊന്നു
 തരക്കേടോത്തുണ്ടാത്ത വസിപ്പോരളവിങ്കൽ
 കേട്ടിതു പ്രഭുതവ മാഹാത്മ്യം വർത്തകന്മാർ
 പാട്ടുകൾ പാടിപ്പോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ടാണു മിപ്പോൾ
 ആയിരം വരാഹമധനം കണ്ടുവേണ്ടതാ
 ആയതു വേദനകിൽ മറെറാൽ മോഹമില്ലാ

ഈവിധംവൃദ്ധൻചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞതാരജവേവം
 കോവിൻപുരന്ദര ദാസനാംശ്രുതിധരൻ
 സാധുവാംദിജോത്തമാ ഞാൻപ്രഭുവല്ലകേരംക
 ബോധിപ്പിച്ചു ചുവന്നാരഹോകഷ്ടംകഷ്ടം
 തനിക്കുവേളികായ്ക്കും നടത്താനുള്ളധനം
 ധനികന്മാരെയെങ്ങാനുണ്ടെന്നു നോക്കിക്കൊരുകാ
 ഇവിടെഇതെന്നാട്ടും താമസംവരുത്തേണ്ടാ
 കവിടിപോലുമൊന്നുമിവിടെ ലഭിപ്പിലാ
 ഞാനോക്തമഹാസാധു ഭരിദൻഭിക്ഷുതന്നെ
 ഞാനിപ്പോൾ ഭിക്ഷക്കൊന്നും പോകാറില്ലെന്നുമാത്രം
 യാചിച്ചാലൊരുത്തരും തരുമാറില്ലായ്കയാൽ
 യാചിക്കാതിരിക്കുന്നു ഞാനിപ്പോളറിഞ്ഞതാവും
 വല്ലഭംലഭിച്ചിട്ടിൽ ഞാനിപ്പോൾ ഭിക്ഷയേല്ക്കും
 ഇല്ലെന്നുചൊല്ലുന്നവരല്ലാതെ കാണാനില്ലാ
 അതിനാൽവിദ്വാൻഭവാൻ പോയ്ക്കൊരുക നേരമായി
 എതിരെചൊല്ലായൊന്നും കാലത്തെക്കളയേണ്ടാ
 ഇത്തരംപുരന്ദരൻ ചൊല്ലിയങ്ങഴുന്നീല്പാൻ
 ചിത്തത്തിലോത്തനേരം വൃദ്ധനുംതന്റെ കക്ഷ
 വെച്ചോരുഭാഷയെമടുത്തഴിച്ചു കാഴ്ചവെച്ചു
 വാച്ചോരു കുരുഹലാൽ വാങ്ങിനാൻപുരന്ദരൻ
 അവില്യംമലർനല്ല വെല്ലവും നാളികേരം
 അവിടെ മുഖിൽകണ്ടുകിട്ടിയ നേരത്തിങ്കൽ
 അരക്കാശൊരുത്തനും കൊടുത്തു വാങ്ങിത്തിന്നാ
 ത്തരക്കൻപിന്തുക്കനാമവനും സുഖമായി
 എടുത്തുഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ ദിജനും സന്തോഷിച്ചു
 പടുത്തിയിവനെഞാൻ ധനവുംലഭിച്ചിടും
 എന്നോർത്തുദിജവൃദ്ധൻ മേവീടുന്നേരത്തിങ്ക
 ലൊന്നൊന്നെ തിന്നുന്നോക്കി സന്ദർശിക്കുന്നവൻ
 ഭദ്രമായ് പെട്ടിതന്നിലടച്ചുപൂട്ടിവെച്ചു
 വിതട്ടുതമോടിപ്പോവാൻ ഭാവിച്ചുനേരംവൃദ്ധൻ

തരികാപ്രഭോധനം തരികാതരികെന്നു
 അരികെ മുൻതടുത്തചെല്ലുന്ന ദപിജനോടു
 ധനികനല്ലത്താനും തരികയില്ലയെന്നു
 കനിഞ്ഞു ചൊന്നതൊക്കെക്കേട്ടീലെ ദപിജവുലാ
 തടുത്തുതടുത്തെന്നോടടുത്തു മുടക്കേണ്ടാ
 വടുക്കൾപോലെഭവാൻ തടുത്തു കളിക്കേണ്ട
 വെളിക്കുപോകുന്നേരം വൈകിയിങ്ങിനിക്കൊട്ടു
 കളിച്ചുകൂടെത്തന്നെ നടന്നുതടുക്കേണ്ടാ
 വിട്ടീടുവഴിയെന്നു കോപിച്ചുപുരന്ദര
 നട്ടഹാസങ്ങൾ ചെയ്തട്ടിടിവെട്ടുന്ന വണ്ണം
 ചൊന്നതത്രയുംകേട്ടും തരിക ധനമെന്നു
 പിന്നെയും മുൻതടുത്തു ചെല്ലുന്ന ദപിജനോടു
 തടുത്തുതടുത്തെന്നല്ലോകാതെ മുടക്കേണ്ടാ
 അടുത്തു വന്നാലടികൊണ്ടീടും ഭൂമിനില്ക്കാ
 അരക്കാശിപ്പുകയിൽ കൊടുക്കാൻ പ്രഭുവല്ലെ
 നിരപ്പാളിക്കുചൊല്ലിക്കൊടുത്തു നിരുന്നേരം
 ഇല്ലെന്നുചൊന്നാൽപ്പിന്നെ പോയ്ക്കൂടെ വല്ലേടത്തും
 വല്ലാതെ ശംശുക്കായി വരുവാനെന്തുബന്ധം
 ഇത്തരം പുരന്ദരൻ കോപിച്ചുചൊല്ലുന്നേരം
 മുൾത്താപത്തോടുവുലൻ കൂടവെ ചെന്നുമെല്ലെ
 നില്പുനില്ലെടോ ഞാനും ചൊല്ലുവാൻ പ്രഭോ കേൾക്ക
 വല്ലാതെകോപിക്കേണ്ടാ വല്ലതുംതന്നീടു നീ
 ഞാനോക്കാവുലനല്ലെ യാചിപ്പാൻ വന്നതല്ലെ
 താനോത്തു ദയതോന്നി വല്ലതുംതന്നീടെടോ
 വടിയും കത്തിത്താണും തൊഴുതുംതൊഴുതേററം
 കെടുതിചൊല്ലുംവുലൻ തന്നോടു പുരന്ദരൻ
 ഇല്ലെന്നുമുന്നേതന്നെ ചൊല്ലീലെ ഞാനതോക്കാ
 തല്ലൊന്നതന്നീടുംഞാൻ മിണ്ടാതെ ഭൂമിനില്ക്കാ
 അരക്കാശുക്രൂടി ഞാൻതരാൻ യോഗ്യനല്ലെ
 നിരപ്പാളിക്കുമുമ്പിൽ ചൊല്ലി ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചില്ലെ

കടയ്ക്കുപോകുന്നോരും തപസ്സു ഭൃശകനം
 കടയ്ക്കു വർത്തകന്മാർ വദമാറിപ്പാതാ-രി
 കെടുത്തുനേരംപോക്കി ശാന്തനാ ദാന്തവൃദ്ധൻ
 കെടുത്തുകേരളം വെട്ടിങ്ങുവെന്നാരു മുഖൻ
 ഇന്നത്തെ ലാഭമൊക്കെപ്പൊക്കിയിരപ്പാളി
 വന്നകപ്പെട്ട ഭൃശൻ വെട്ടുപോകുന്നതില്ലാ
 ഈവണ്ണം പുരന്ദരൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടോരുനേരം
 കാർവണ്ണനതാനാം വൃദ്ധൻ ക്ഷമയോടേവംചൊന്നാൻ
 കേൾക്കട്ടോ ധനംനീയും തരികിപ്പൊന്നവന്നാൽ
 നോക്കുവാൻതന്ന ഭക്ഷ്യം തിരികെത്തരികനീ
 തിന്നതു പോക പോക ഞാൻ നഷ്ടം സഹിച്ചീടാം
 തിന്നതുപോക ബാക്കിയുള്ളതു തരിക നീ
 ഇനിക്കു വല്ലേടത്തുമെന്തെങ്കിലും കാഴ്ചവെക്കാൻ
 തനിക്കുതന്നുകൂടെ തിന്നുതുപോക ബാക്കി
 മായാവിപ്രന്റെ ന്യായം കേട്ടൊരുപുരന്ദരൻ
 ന്യായമാണിതുകൊള്ളാം കേരളമുറയാണോ
 തിന്നുവാനുള്ളവസ്തു താൻമുമ്പിൽകൊണ്ടുവെച്ചാൽ
 തിന്നുവാനല്ലെന്നോർപ്പാൻ മായാവിതാണുവൃദ്ധാ
 തിന്നുവാനല്ലെന്നാകിലെന്നിരിക്കാണ്ടുവന്നു
 തിന്നുവാനല്ലെന്നാൽകി ഞാനു മടക്കമോ
 ഭക്ഷിച്ചാണൊരുത്തരു നൽകിയവസ്തുതന്നെ
 ഇക്കിതീതലത്താതം തിരികെച്ചൊരിപ്പിലാ
 തരികാഇല്ലാത്താനും ഭുജാർഗംതുടങ്ങേണ്ടോ
 വരികാവേണ്ടാകൂടെ ചാരത്തിങ്ങണയേണ്ടോ
 ഇത്തരംപുരന്ദരദാസന്റെവാക്കുകേട്ടു
 ചിത്തത്തിൽവേദത്തോടു വൃദ്ധനംപിടിപെട്ടു
 ഉടുത്തവസ്ത്രത്തിന്മേൽ പിടിച്ചുപിജവൃദ്ധൻ
 കടുത്തകോപത്തോടുമഴിച്ചുങ്ങിഴുത്തപ്പോൾ
 കോപിച്ചുപുറന്ദരദാസനും വൃദ്ധൻതന്നെ
 പാപിയുത്തച്ചുതപ്പി വീഴുട്ടുനടകൊണ്ടാൻ

ദിജനംവീണകാലിന്ദുകൾപൊട്ടിക്കേണ
 ഭജങ്ങുനിമെല്ലെയുനീററിതന്നേററം
 രോദനംചെയ്യുന്നേര മാത്തരോദനംകേട്ടു
 വേദിപ്പാനോടിവന്നാൾ നികടലക്ഷ്മീഭായി.
 വേദിയൻതന്നെക്കണ്ടു വേദിച്ചുസതീരത്തം
 ചോദിച്ചാൾദിജവുലൻ തന്നോടുവൃത്താന്തങ്ങൾ
 വുലനംലക്ഷ്മീഭായി തന്നോടുതച്ചരിതം
 നിർദ്ദനൻവന്നകാൽമാദിയറിയിച്ചാൻ
 പുത്രൻറവിവാഹത്തിന്നില്ലത്തിൽധനമില്ലാ
 ഞ്ഞത്രയുംദരിദ്രൻഞാൻ ധനികൻമാരെക്കണ്ടു
 യാചിച്ചുദ്രവ്യംവാങ്ങിക്കൊള്ളുവാനത്രവന്നു
 യാചിച്ചേൻവരൻമുമ്പിൽ കാഴ്ചയുവെച്ചുമോദാൽ
 ലോകവിശുതനാകും പ്രഭുവാംനിൻറകാന്തൻ
 ആകവെകാഴ്ചവാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചുപാപിടുഷ്ടൻ
 അശിച്ചുശിഷ്ടമൊട്ടു പെട്ടിയിൽവെച്ചുപുട്ടി
 പിശുക്കനരക്കാത്രം തരികില്ലെന്നുചൊന്നാൻ
 കാഴ്ചവെച്ചോരുഭക്ഷ്യം തരികെത്തരികെന്നു
 താഴ്ചയായ്ലവട്ടം ചോദിച്ചുപിമ്പേപോയേൻ
 ആയുരംതരാത്തവനടിച്ചുവീഴിയോടി
 പ്പോയിഇനിൻറവരൻ കഷ്ടംഞാനെന്തുചെയ്തു
 പണവുതരാത്തവൻ കാഴ്ചയുവാങ്ങിവെച്ചാൻ
 ഇണയായിവെക്കരുമില്ലയോ ശിവശിവാ
 ഉത്തമീയായ സതീരതമേനിൻറവര
 നത്തമെന്നെന്നതോത്തേൻ കഷ്ടമീവിധംവന്നു
 അത്തലോടിതമംചൊല്ലും ഭൂസുരൻതന്നിലേററാ
 ചിത്തത്തിൽദയതോന്നിട്ടന്നേരംലക്ഷ്മീഭായി
 അടുത്തുചെന്നുനിന്നു ദിജനെകൂപ്പിത്തൊഴു
 തടിക്കാൽവണങ്ങിട്ടു ചോദിച്ചാൾഭക്തിയോടെ
 കല്യാണംനടത്തുവാൻ ദ്രവ്യംഞാൻതന്നീടുവൻ
 വല്ലാതെശോകംവേണ്ടാ ചൊല്ലുകാപരമാർത്ഥം

വൃദ്ധൻറശാപകോപം പേടിച്ചുലക്ഷ്മീഭായി
 വൃദ്ധനുസന്തോഷിപ്പാനോക്കാതെചൊന്നാളേവം
 വല്ലഭംഭാനംചെയ്തും സന്തുഷ്ടനാക്കീടേണ
 മില്ലത്തിലില്ലെന്നാലും കൂടാതെകഴിവില്ലാ
 എന്നോർത്തുദിജനോടു കല്യാണംനടത്തുവാൻ
 തന്നീടാംഭവ്യമെന്നു കേട്ടപ്പോൾതെളിഞ്ഞെററം
 സാധുവാംനാരിചൊന്ന വാൽകൾകേട്ടുവൃദ്ധൻ
 ബോധിപ്പാനവളോടു ചൊല്ലിനാൻതൻറകാഴ്ചം
 ആയിരംവരാഹൻതാൻ ചോദിച്ചേൻപ്രഭുവോടു
 നായികയതുതന്നാൽ കല്യാണംനടത്തീടാം
 എന്നു കേട്ടനേരം സരിയുടേയത്തോടും
 ഇന്നതിന്നെന്തുമാർഗ്ഗ മെന്നപൾചിന്തചെയ്താൾ
 പണംതാൻകൊടുക്കുന്നാൽ കാശാന്നുംകയ്യിലില്ലാ
 ന്ണാണാൻപറകില്ലാ വഴിയെന്തിതിന്നയ്യോ
 മായാമനുഷ്ഠനാകും രാധാകൃഷ്ണനെയോർത്തു
 ന്യായമായൊരുമാർഗ്ഗം കാണാഞ്ഞുവേദംപുണ്ടാൾ
 സത്യവിഗ്രഹൻകൃഷ്ണൻ സത്യത്തെരക്ഷചെയ്യാൻ
 ചിത്തത്തിൽവിളങ്ങിനനേരത്തുകാട്ടിമാർഗ്ഗം
 കേട്ടുകൊണ്ടാലുംജഗദീശപരൻതൻറമായാ
 കാട്ടിടുംലീലയോത്താലാരാലുമറിയാമൊ
 ഭൂഷണമേതെങ്കിലുമഴിച്ചുകൊടുത്താകിൽ
 ഭോഷനാംതൻറവരൻ ഗ്രഹിച്ചാൽശണ്ണകൂട്ടം
 സത്യവുരക്ഷിക്കേണം വരനംഗ്രഹിക്കരു
 തത്യന്തംതുഷ്ടനായി ദിജനംഗമിക്കേണം
 എന്നുചിന്തിച്ചുസതീ വേദിച്ചനേരത്തിങ്ക
 ലൊന്നുമാനസേതോന്നി തൽക്കാലമൊരുമാർഗ്ഗം
 എന്നുടനാസാമണിയിന്നുഞാൻകൊടുത്താകി
 ലിന്നമൽഭർത്താവത്ര വേഗത്തിൽഗ്രഹിച്ചീടാ
 ഈപണ്ണംനിരൂപിച്ചു കഴിച്ചുനാസാമണി
 കാവ്വണ്ണൻതന്നെചിത്തെ ചിന്തിച്ചുഭാനംചെയ്താൾ

ആയിരത്തത്തൊന്നു ചൊല്ലിടാം വിലകേൾക്ക
 ആയിരംവരാഹനെയങ്ങയ്ക്കു ചിലവുള്ള
 വർത്തകന്മാർക്കുപോലും കൊടുത്താലതുകിട്ടും
 കുത്തവ്യമെന്നൊന്നതു ചെയ്താലും പോകരുവാൻ
 വൃദ്ധനും നാസാമണി വാങ്ങിത്താൻ മോദത്തോടും
 സാധുപിയെന്നോക്കിട്ടാശിവുദിച്ചു നടകൊണ്ടാൻ
 സുന്ദരീലക്ഷ്മീഭായി ദിജനെ യാത്രയാക്കി
 നന്ദസുന്ദരവാം കൃഷ്ണൻ തന്നെയും ല്യാനംചെയ്തു
 ഇല്ലത്തിൽ വന്നുവേഗം തുശിണിഭായിതന്നെ
 ഇല്ലത്തു കാവലാക്കി കുളിപ്പാൻ യാത്രചെയ്താൾ
 വിപ്രനാം വിഷ്ണുപോയി വർത്തകനെന്നപോലെ
 ക്ഷിപ്രംതാൻ പലരത്നമറമില്ലാതവണ്ണം
 പെട്ടിയിൽ നിറച്ചേററം ഭൂഷണജാലത്തോടും
 ചെട്ടിയാം വർത്തകനായ് ഗമിച്ചാൻ നഗരത്തിൽ
 രത്നങ്ങൾക്കെല്ലാം രത്നമായിട്ടും വിഷ്ണുരത്നം
 രത്നവ്യാപാരികൾക്കും രത്നമാം നവരത്നം
 കാട്ടിനാൻ കടത്തോരും കേറിനാൻ ചെട്ടിമാരെ
 വാട്ടിനാൻ നോട്ടംനോക്കി മാററിനാൻ രത്നങ്ങളെ
 കേറിനാൻ പുരന്ദരദാസന്റെ കടയിലും
 ശ്രീറാമൻ രത്നംതേടിക്കാട്ടിനാൻ കൊടുപ്പാനായ്
 ഉരച്ചും രത്നമോരോന്നോരോരോജാതികാട്ടി
 ചിരിച്ചും പലരത്നം കാട്ടിടുന്നേരത്തിങ്കൽ
 കാട്ടിനാൻ നാസാമണിശുഭദ്രയും കാട്ടുന്നേരം
 കാട്ടിനാൻ ലക്ഷ്മീഭായി നൽകിയ നാസാമണി
 കാണായനേരമററം ശങ്കിച്ചു പുരന്ദരൻ
 കാണായതിതുതന്റതെന്നുള്ള ശങ്കയോടും
 താണൊരു വിലയിട്ടു ചോദിച്ചാൻ മണിതന്നെ
 കാണിവിവരീയെന്നുരച്ചാൻ വർത്തകനും
 ആയിരം വരാഹൻതാൻ തരുവൻ തരികെന്നു
 മായാവർത്തകനോടു ചോദിച്ചാൻ പുരന്ദരൻ

കോപിച്ചു വർത്തകനും തരികാപണമെന്നു
 പാപിയെ നോക്കിച്ചൊറ്റിക്കൊടുത്താൻ നാസാമണി
 അന്നേരം പുരന്ദരദാസനും ചിന്തചെയ്താ
 നെന്നുടെ ഭാര്യതൻറതാണെങ്കിലെന്തുചെയ്യാം
 ആയതിങ്ങിവൻ തനിക്കെങ്ങിനെ കിട്ടിയെന്നു
 ന്യായമായറിയാതെയെങ്ങിനെയിരിക്കും ഞാൻ
 കളവാഴ്ന്നു നെലഭിച്ചെന്നങ്ങു വന്നീടിലും
 കള്ളനാണിവെന്നു ചൊല്ലുകിൽ ബോധിച്ചീടാ
 ഇന്നിതു വാങ്ങാതെത്താനിവന്നെ വിട്ടയച്ചാൽ
 വന്നോരുവരാഹൻതാനങ്ങും ലാഭംപോകും
 നമ്മുടേതെന്നുവന്നാലായിരം നഷ്ടമായി
 അമ്മഹിദേവൻവന്ന ശങ്കനമല്ലെ കഷ്ടം.
 ഇത്തരം ചിന്തചെയ്തിട്ടായിരം വരാഹൻതാൻ
 ചിത്തത്തിലുറപ്പാക്കി കൊടുത്താനരവാശി
 ഇല്ലത്തിൽ ചെന്നുബാക്കി തരുവാനെന്നുചൊന്നാ
 നില്പത്തിൽ പരികില്ലാ തന്നീടുത്തുമെന്നാൽ
 വേദിച്ചു ഭുവ്യമൊക്കെ കൊടുത്തു പുരന്ദരൻ
 വേദിപ്പാൻപുറപ്പെട്ടാനില്ലത്തിൽ ശങ്കയോടെ
 കടന്നു ചെന്നന്നേരം കളിപ്പാൻ ലക്ഷ്മീഭായി
 നടന്നാളെന്നുബോധിച്ചിരുന്നു പുരന്ദരൻ
 മകളെ വിളിച്ചുടനയച്ചാൻ വിളിപ്പാനാ
 യകമേ ചിന്തയോടു പാത്തങ്ങു നില്ക്കുന്നേരം
 കളിച്ചു ലക്ഷ്മീഭായി വരുമ്പോൾ നാസാമണി
 വിളിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടീല നാസികയിൽ
 വിറച്ചു പുരന്ദരദാസനും വേദത്തോടെ
 ഉറക്കെച്ചൊദിച്ചിതു നാസികാമണി കാര്യം
 ചൊല്ലെടൊ നാസാമണിയെവിടെ ചൊല്ലുചൊല്ലു
 നില്ലെടൊ നാസാമണി തന്നിട്ടങ്ങുളളിൽപോകാ
 ശ്രദ്ധനാം പുരന്ദരദാസൻറ വാക്കുകുട്ട
 പൂർത്തിയാക്കിയില്ലാൻ നടുങ്ങി നിന്നാളവൾ

ഭർത്താവെന്നാഥ മമ സത്യവാന്തയെച്ചൊല്ലാം
 ഓഞ്ഞന്നിൽകൃപതോന്നി പൊരത്തുകൊണ്ടിടേണം
 കാലത്തുവന്നവൃദ്ധഭിജ്ഞൻറ വേദംകണ്ടി
 ട്വലസ്യംതീർന്നിടുവാനാശ്വാസ വാഞ്ചൊല്ലി
 വൃദ്ധനിൽ ഭയതോന്നിട്ടിന്നുഞാൻ ഭയചെയ്തേൻ
 കൃലതപം വെടിഞ്ഞെന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊൾകവേണം
 ഭർതുവഞ്ചനയ്ല്ല ഞാൻചെയ്തതരിയേണം.
 അത്രവന്നൊരുഭിജ്ഞനെയും സാധുവല്ലെ
 കോപിച്ചീടരുതെന്നിൽ കോപിച്ചീടരുതെന്നു
 പാപിയോടേററം തൊഴുതായവളുണർത്തിനാൾ
 ആർത്തനാം പുരന്ദരൻ നേത്രങ്ങൾ ചുവപ്പിച്ചു
 ക്ഷേത്രപാലനെപ്പോലെ തൃക്കുനാം പുരന്ദരൻ
 ചാതകനവൻചെന്നു പിടിച്ചുതലമുടി
 പാതകൻചുറ്റിപ്പിടിച്ചുടിച്ചാൻ തരുണിയെ
 നിർദ്വയനവനോടുബ്രാഹ്മണൻ ഭയത്തിനാൽ
 ഹൃദ്യമായുള്ളകാൽമെങ്കിലും ചൊൽവീലാതം
 രോദനംകേട്ടുവന്നു വേദിയർബ്ബതിചാർ
 ആദരവോടുകമ്പിട്ടും ചുതോരാതായാൽ
 സാധുവാംനാരിതന്നെ ക്രോധിയാംദുഷ്ടനിവൻ
 ബോധിക്കാതേ പം ചെല്ലതത്രെയും കഷ്ടംതന്നെ
 ദുഷ്ടൻറ ചിത്തവൃത്തിയോക്കാതെ സാധുസതീ
 മുഷ്ടിയാലടിപട്ടു കഴുന്നു കഷ്ടം കഷ്ടം
 ഇവനെപ്പോലെയുള്ള ധനവാൻമാരാം വിപ്രർ
 ഭവനെകോടിക്കണക്കുണ്ടേററം ദാനശീലർ
 നിത്യവുമോരോ വേളികഴിപ്പാനുള്ളവ്യം
 കൃത്യമായൊടുക്കുവാനിവന്നു ഭണ്ഡമില്ല.
 ധർമ്മപത്നിയായിവരും വേളിക്കായല്ലെ നൽകീ
 കർമ്മധണ്യം ഉന്നിതു ചെയ്തുകഷ്ടമല്ലെ
 ആയതുതിരിച്ചിട്ടു വാങ്ങുവാൻതരമുണ്ടോ
 പോഴുവനിതുകേട്ടു തിരിച്ചുകൊടുക്കല്ലോ

അന്നായമിളകപ്പും കഷ്ടമാണെന്നുചൊല്ലി
 കന്നുയെന്നോക്കിപ്പാരം ക്ലേശിച്ചാർദപിജരൊക്കെ
 തല്ലുകൾകൊണ്ടുരക്തം പിരട്ടുഭേഹമൊക്കെ
 പല്ലുകൾകുറഞ്ഞൊന്നങ്ങിളകി രക്തംതുപ്പി
 ഭേഹമേററവുമണ്ണു പുരണ്ടുചേലകീറി
 ഭാഹവുമെറുക്കാതെ വല്ലാതെവശംകെട്ടു
 കരഞ്ഞുകരഞ്ഞൊവംചൊല്ലിനാൾ ഭുഷണോടു
 കരങ്ങൾവിട്ടാൽ ഞാനിങ്ങെടുത്തുതന്നീടുവൻ
 വിട്ടയക്കണമെന്നെയെടുത്തു തരുവാനായ്
 വീടകത്തിന്നുഞാനും തേടിയങ്ങെടുത്തീടാം
 സതിയാംലക്ഷ്മീഭായി ചൊൽവതുഭേട്ടപിജൻ
 മതിയിൽബോധമുള്ളോർ പലരുംചൊല്ലുമുഖം
 ഭുഷണാംപുരന്ദരൻ വിട്ടേച്ചുസതിതന്നെ
 ക്ലിഷ്ടയാമവരാകൃഷ്ണമന്ത്രത്തെല്യാനംചെയ്തു
 തല്ലുകൾകൊണ്ടു പൊറുക്കാഞ്ഞവൾ ചൊന്നകളും
 കൊല്ലമെന്നുള്ള ഭയരക്ഷയായ്ചൊന്നവാത്ത്
 രക്ഷിച്ചുകാത്തിടെന്നു നിനച്ചുഭയത്തോടും
 പക്ഷിവാഹനൻതന്നെ സ്തുതിച്ചാളവളേററം.
 ആദ്യനായവേദ്യനായ്നിത്യനായ്നിമ്ലനായ്
 വേദ്യനാജ്ഞാനരൂപനായോരു ഹരെ ഹരെ
 വേദാന്തസാരാത്മമാസ്തിമുണ്ടും ഭഗവാനെ
 വേദാംബരത്തുവാൻ തൊഴുന്നേൻ ഹരെ ഹരെ
 അഖിലജഗൽസൃഷ്ടി സ്ഥിതിയും ലയങ്ങളും
 നിഖിലംചെയ്തുകൊൾവാൻ വേദാവാദികളായും
 സമസ്തചരാചരമൊക്കെയും സൃഷ്ടിച്ചെയ്തും.
 സമസ്തഭൂതങ്ങളിൽ ചേതനവസ്തുവായും
 എങ്ങുനീ പരിപൂർണ്ണനായിട്ടുവിളങ്ങുന്ന
 മങ്ങാതജ്യോതിർമ്മയനാകുന്ന ഭഗവാനെ
 ഒന്നിലുംസംയുക്തനാമെന്നുള്ളാ ബന്ധമില്ലാ
 തെന്നുംനീയൊക്കെതാനാസ്തിമുണ്ടും ഹരെ ഹരെ

തപന്മാരായകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രചഞ്ചത്തെ
 നിമ്ബലമുത്തഭവാൻ കല്പിച്ചുവിളയാടി
 കാലചക്രത്തിൻ പട്ടുതിരിയും ജന്തുപോലെ
 കാലരൂപനാംഭവാൻ ഭൂമിപ്പിച്ചുവിലവും
 നിഷ്ക്രിയനായ നിൻറകളികൾ ഭഗവാനെ
 ഭുഷ്കൃതിയായ ഞാനിന്നെങ്ങിനെയറിയേണ്ട
 ആർത്തയായടി പെട്ടിട്ടുഴലുമെന്നഭവാൻ
 കാത്തതളുകൾക്കു മറെറാരു തുണയില്ലെ
 നിയ്യല്ലാതൊരു ബന്ധുവാരുള്ള ഹരെ ഹരെ
 പൊയ്യാന്നുതല്ലുകൊണ്ടു ചൊല്ലിനേൻ ഭഗവാനെ
 ഞയ്യയ്യാനിർദ്വയനാമെന്നുടെ രമണൻറ
 കയ്യിലെങ്ങിനെന്നാസാമണി ഞാൻകൊടുക്കേണ്ട
 നിയ്യല്ലാതൊരുഗതിയാരുചോൽ ദയാപര
 അയ്യല്ലാകാത്തുകൊൾക കരുണവാരിരാശെ
 ഇത്തരംവിലാപിച്ചു വേദിച്ചുലക്ഷ്മിഭായി
 ചിത്തത്തിലുറപ്പിച്ചു ഭഗവസ്വരൂപത്തെ
 നാനാരവങ്ങൾമേലായി നിമ്ബിതമെന്നപോലെ
 ഭാഗംബിംബങ്ങൾമേൽത്തൂള പ്രഭയോടും
 ദിക്കെട്ടംവിലസുന്ന ദീപ്തിയാംകിരീടത്തിൽ
 പൊക്കത്തിലഗ്രത്തിങ്കൽ പീലിയുംചെന്തുഭംഗ്യാ
 ചെന്താർമാനികാത്തൻ തന്നുടെ മുഖാംബുജ
 ചന്തത്തിൽവിളങ്ങുന്ന നെററിയുംപുരികവും
 നാസികാഭയും നല്ല സാരസഭളംതോലും
 ഭാസുരനേത്രങ്ങളും വീക്ഷണാകടാക്ഷവും
 കണ്ണുകണ്ഡലങ്ങളും ഗന്ധശോഭയും കാൺകിൽ
 കണ്ണിനാദമേകും പുഞ്ചിരിയധരവും
 ദന്തപകുതിയും മൃദുഹാസവും കണ്ഠദേശ
 ചന്തമായ്വിലസുന്ന കെരസ്തഭരതാഭയും
 നീലവർണ്ണവും ഹാരശോഭിതമണിമാർവും
 നീലക്കാർവേണിവാഴും ശ്രീവത്സപ്രദേശവും

നീണ്ടുള്ള കരങ്ങളിൽ ശംഖചക്രാദിയൊക്കെ
 പുണ്ടുള്ള കൈത്തലത്തിൽ ശംഖാദിരേഖകളും
 ഭക്തന്മാർക്കഭിഷ്ഠത്തെ കൊടുക്കും കരംനാലും
 മുക്തന്മാർ കാണാവുന്ന വലയാംഗദങ്ങളും
 അംഗുലീയങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിച്ചോരംഗുലികൾ
 ഭംഗിയും രാഗവർണ്ണമായുള്ള കൈത്തലവും
 ലോകങ്ങൾ പതിന്നാലും ജന്തുക്കളുഖിലവും
 പാകശാസനനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും
 ആദിത്യ ചന്ദ്രന്മാരും നക്ഷത്രജാലങ്ങളും
 ആദിയായുള്ളോരണ്ഡപിണ്ഡാദിസകലവും
 അടക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ജംരാഭയംനാഭി
 കടിയും ജഘനവും ചാരുപീതാംബരവും
 പത്മജാവാസമാകും നാഭിപങ്കജന്തനിൽ
 പത്മഭൂവിന്റെ വാസമന്ദിരസങ്കേതവും
 ഊരുകാണ്ഡവും ചാരുജഘനവും ജാനകളും
 വാരിജാസനനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും
 തേടീടും പാദപത്മവടിയും വിരൽകളും
 തേടീടും ഭക്തന്മാർക്കു മുക്തിദംമാഹാസാരം
 വേദാന്തസാരാത്മ്യമായിവിളങ്ങും പാദാംബുജ
 മാദ്യന്തവിഹീനമായുള്ളോരു ചാരുരൂപം
 പാദാദികേശംശ്യാനം ചെയ്തിട്ടു ലക്ഷ്മീഭായി
 വേദാന്തംവരുത്തുവാൻ സ്തുതിച്ചാൾ പലവിധം
 അന്നേരം നാരായണനണൻ യോഗനിദ്രാ
 വന്ദ്യനാം പരമാത്മാവാദ്യന്തഹീനൻ നാഥൻ
 ഭക്തന്മാരുടെ ചിത്തപങ്കജപ്രഭാകരൻ
 ഭക്തമുക്തിദൻ ദയാഹരിധിനാരായണൻ
 ആത്മപാലനപരനാത്മികൾ തീർത്തുകൊൾവാ
 നോത്തുതാൻ രമാദേവി തന്നോടങ്ങേവെചൊന്നാൻ
 ഓക്കേടോ തപദിയാംശമായിടും സതീകളിൽ
 കേൾക്കേടോവേമനാമാംപുരത്തിൽ ലക്ഷ്മീഭായി

തന്നുടെ വരൻ ശരൻ ശിക്ഷകൾ സഹിയാഞ്ഞു
 ധന്യയാമവളെന്നെ വിളിച്ചുവേദിക്കുന്നു
 പോകനാമങ്ങുമെന്തെന്നു നിന്നുടെ നാസാമണി
 ശോകമങ്ങുകരവാനവർക്കുകൊടുക്കേണം
 പന്നഗശായിചൊന്നവാരന്നു രമാദേവി
 വന്നവൾ തപ്പുന്നോരു ഭാജനമതിലിട്ടാൾ
 മായാമാനുഷനായ കൃഷ്ണനെ ചിന്തയോടും
 പോയോരോപാത്രംതോറും തപ്പിനാൾലക്ഷ്മീഭായി
 ചൊന്നവാരവൾതപ്പിയെടുത്തു നാസാമണി
 പിന്നത വിട്ടുടുപ്പൻ തനിക്കുനൽകീടിനാൾ
 കണ്ടോരു നേരത്തിങ്കൽ തുഷ്ണനായ് വിസ്മയിച്ചാർ
 തണ്ടാർമാനിനീകാന്തൻ വൈഭവം ചിത്രംചിത്രം.
 ആത്മരക്ഷകൻ ദയാവാരിധയല്ലെ വിഷ്ണു
 ഓതുതുകൊള്ളുവിൻപരൻ കാരുണ്യക്കടലല്ലെ
 സതിയാമിവൾക്കേവം രമതാൻ കൊടുത്തില്ലെ
 മതിയിൽനാരിമാരും ബോധിപ്പിൻ സതീതത്വം
 വരനാം പുരന്ദരദാസനും വാങ്ങിനോക്കി
 അരനാഴികനേരം സംഭ്രമിച്ചങ്ങുനിന്നാൻ
 തന്നുടെ നാസാമണിക്കല്പവും ഭേദമില്ലാ
 ഒൻപോലാകൃതിയും തുക്കവുംശെരിതന്നെ
 രത്നത്തെനോക്കിയപ്പോളായതിൻ ഫലംചെയ് വാൻ
 യതാങ്ങൾ പലചെയ്തും സാധിയാഞ്ഞവനേററും
 വിലയുള്ളതാംരത്നം ഗൃഹത്തിലുള്ളതൊന്നും
 നിലയിലില്ലിതിനോടു സദൃശമൊന്നുമില്ലാ
 തന്നുടെദ്രവ്യമൊക്കെ നൽകിലുമിതുകിട്ടാ
 മന്നിടംതന്നിലെങ്ങും കാണാത്ത ദിവ്യരത്നം
 കണ്ടവൻ സന്തോഷിച്ചു വിളിച്ചു ഭായ്യതന്നെ
 കണ്ടിക്കാർവേണിയാളെ കോപിച്ചീടരുതെന്നിൽ
 ഉണ്ടായ പരമാത്മം ചൊല്ലുകെന്നതുകേട്ടു
 തണ്ടാർമാനിനിസമയാകിയ ലക്ഷ്മീഭായി

തന്നുടെ മന്ത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമഖിലവും
 തന്നപംഗീമണിചൊല്ലിക്കേട്ടവൻ വിസ്തയിച്ചാൻ
 അന്നേരം പുരന്ദരദാസനും ചിന്തചെയ്താൻ
 ധന്യയാംസതിതന്റെ മാഹാത്മ്യവിശേഷത്തെ
 ദമ്പതിമാതമോത്താർ ചാരിത്രമഹിമയൊ
 ത്തമ്പരന്നോത്തുനിന്നാർ നാരികൾമരപോലെ
 ഈശ്വരപ്രസാദത്തിൻമഹിമയോർത്തിട്ടേറ്റം
 വിശ്വാസംപുരന്ദരൻ തനിക്കും ജനിക്കയാൽ
 തന്നുടെ പ്രയത്നത്താലുണ്ടായ ധനമൊന്നും
 ഇന്നിവൾക്കുരക്ഷണംകൊണ്ടിട്ടു ലഭിച്ചോരു
 മണിക്കസാമൃദ്യെന്നാകയാലിനിമേലിൽ
 വണിക്കിൻദ്രവ്യമോഹംകൊണ്ടൊന്നും ഫലംവരാ
 ഈശ്വരപ്രസാദംതാൻ പലതെന്നറച്ചവൻ
 ശാശ്വതനാകമീശസേവയിൽ രതനായാൻ
 ഭായ്യയാമിവൾതന്നെ ദേവിയെന്നറച്ചവൻ
 കായ്ക്കുളവൾചൊല്ലുന്നതുപോലനുഷ്ടിച്ചാൻ
 ധനമുണ്ടുള്ളതെല്ലാം വരുത്തി ദപിജനാരെ
 ഘനത്തകുതുപലമോടവൻ ദാനംചെയ്താൻ
 നല്ലൊരു തുഞ്ചുരവും കയ്യേന്തി പുരന്ദരൻ
 ഉല്ലാസത്തോടു ബാലരുശിണിഭായിയോടും
 സതിയാംലക്ഷ്മിഭായി തന്നോടും ചേർന്ന് ജഗ
 ല്പതിയാംവിഷ്ണുതന്റെ കീർത്തനങ്ങളുംപാടി
 നടന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളും ചുറ്റിയും ഭിക്ഷയേറ്റും
 കടന്നു നദിതോറും കുളിച്ചും പുജചെയ്തും
 മാനസംനാരായണൻ തങ്കലങ്ങുറപ്പിച്ചു
 കാനനം ഗിരികളും കടന്നിട്ടോരോദേശം
 ചുറ്റിടുംപുരന്ദരദാസന്റെ പിമ്പേകൂടി
 ഒറ്റയാഴൊരുവൃദ്ധബ്രാഹ്മണൻ പ്രഭുവിചാൻ
 സല്പമാൻ സദപിവേകി നിശ്ചലഭക്തൻ ശ്രീമാൻ
 കല്പകതരുപോലെ കാമിതദാതാവേറ്റം

വഴിയിൽവെച്ചുതന്നെ കണ്ടെത്തിപുരന്ദരൻ
 വഴിയെപുതിയോടും ഭാമിനിസമേതനായ്
 പോകുന്ന ഭിക്ഷുവോടു ചോദിച്ചാൻ ദപിജപ്രഭു
 രാകേന്ദുനിഭാനപിതൻ വൈകുണ്ഠൻ മായാവിപ്രൻ
 ഏങ്ങുപോകുന്നുവിദഗ്ദ്ധൻഭിക്ഷാതേ പുതിയല്ലെ
 തങ്ങൾപോകുന്നോരിടത്തൊക്കവേ കൂട്ടിനിയ്യും
 ഇങ്ങിനെനടന്നീടിലങ്ങിവരുകൊരുഗതി
 ഏങ്ങിനെലഭിക്കുന്നു ചിന്തിച്ചുചൊല്ലീടുനീ
 ദമ്പതിമാരാംനിങ്ങൾ സഞ്ചരിപ്പതുകൊള്ളാം
 അമ്പതു വയസ്സോളം തനിക്കുമതിച്ചിടാം
 തരക്കേടതിനില്ല നല്ലതുതന്നെചെല്ലാം
 വരനായ് കന്യകയെ കൊടുത്തുകൊൾകഭവാൻ
 അല്ലായ്ക്കിലതുമൂലം തനിക്കുഫലമില്ലാ
 വല്ലാതെദുരിതം നീയാജ്ഞിച്ചീടുകവേണം
 അത്തലായ് ദപിജൻചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പേരും പുരന്ദരൻ
 നത്യന്തരംവേദത്തോടും പൂജാതന്തരംചൊല്ലി ടിനാൻ
 ഒട്ടനാൾമുന്നേതാനിങ്ങിലുത്തിലുള്ളതൊക്കെ
 പെട്ടെന്നുദാനംചെയ്തേ നോൽതീലദപിജശ്രേഷ്ഠാ
 ഇതുപോലായിരംഞാൻ കന്യകാദാനം ചെയ്താൻ
 മതിയായുള്ളധനമോരോനാൾ ദാനംചെയ്തേൻ
 ഏ,ന്നിഹ കഴിവൊന്നു ചിന്തിച്ചാൽ കാണുന്നില്ല
 ചിന്തിച്ചീലിതുകൂടി ഹന്ത ഞാൻ ദാനംചെയ്തേൻ
 കന്യയെകൊടുത്തിട്ടിന്നുമോ ചനംചെയ്താൻ
 ധന്യനാംപ്രഭോ കേൾക്ക ഇല്ലിനിക്കൊരു മാർഗ്ഗം
 അത്തലൊടിതർമ്മംചൊല്ലും ഭിക്ഷുവെന്നോക്കിവിപ്രൻ
 ഉത്തമാ ഭിക്ഷാനിയ്യും വേദിച്ചീടരുതൊട്ടും
 കന്യകാദാനംചെയ്താൻ സംഗതിയുണ്ടാക്കീടാം
 ഒന്നിന്നുംവേദംവേണ്ടാ തന്നിടംവഴിദൈവം
 ഉണ്ടാക്കാമിതിന്നൊരുമാർഗ്ഗം ഞാൻ കണ്ടുകൊള്ളാം
 കണ്ടിടാമെന്നുംചൊല്ലി പിരിഞ്ഞുപോയിടിനാൻ

പണ്ഡിതൻപുരന്ദരഭാസനാം ഭായ്യയോടും
 പണ്ഡരീപുരയെത്തി ചന്ദ്രഭാഗയിൽചെന്നു
 കളിച്ചുപുത്രിയോടും സതിയാംഭായ്യയോടും
 കളിച്ചുഗാനത്തോടും പണ്ഡരീശന്റെ മുഖിൽ
 ചെന്നവർഭക്തിയോടും ഗാനവൃത്തങ്ങൾചെയ്തു
 വിന്നതപോക്കീടുവാൻ സ്തൂതിച്ചാർ പലതരം
 അവിടെ വാസുദേവൻതന്നെയും ഖ്യാനംചെയ്തി
 ട്ടവിടെത്തന്നെവാണാനൊട്ടുനാൾ പുരന്ദരൻ
 മായാബ്രാഹ്മണനായി വന്നൊരുവിഷ്ണുതാനും
 മായമായ് തന്നെപോയി കിഷ്കിന്ധാപുരംനോക്കി
 അഗ്രത്തിൽചെന്നുകേരി മുഖ്യനാംദിജൻതന്റെ
 സൽഗൃഹമാണുക്കണ്ടു പ്രഭുവാംമായാവിപ്രൻ
 അവിടെച്ചെന്നുകേരി ദിജവയ്യനെക്കണ്ടി
 ട്ടവിടെയുള്ളകാര്യം ലഭിപ്പാൻതക്കുന്നോക്കി
 വൃദ്ധന്മാർ രണ്ടുപേരുമോരോന്നെ നാട്ടുകാര്യം
 ബലസമ്മോദത്തോടും ചൊല്ലിയങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ
 ഏകപുത്രനാംബാലൻ തേജസ്വിമഹാവിദ്വാൻ
 ആകവെ പാതാൽ പതിനെട്ടവൻപ്രായംചൊല്ലാം
 കാര്യബോധവുമേററുമുണ്ടെന്നു തീർമാനിക്കാം
 ആയ്തനാംപുത്രൻവന്നാൽ താതന്റെ തിരുമുഖിൽ
 കോമളൻകാമദേവൻപോലവെ വന്നുനിന്നു
 കേമമായ്തൊല്ലമെല്ലാം താതനെ ബോധിപ്പിച്ചു
 ഗൃഹത്തിൽപ്രവേശിക്കുന്നേരത്തു മായാവിപ്രൻ
 ഗൃഹസ്ഥൻതന്നോടേവം ചോദിച്ചാൻ പുത്രകാര്യം
 മകനു വേളിയായിട്ടില്ലയോ പ്രഭോ എന്നു
 അർകമെ കളുവോത്തുചോദിക്കും വിപ്രനോട്
 ആതുരഭാവത്തോടും ചെല്ലിനാൻപലേടത്തും
 ജാതകംചേരുന്നില്ല ഏതുമിങ്ങൊരേടത്തും
 കന്യകാകൊള്ളാമെങ്കിൽ കലവുശുദ്ധമില്ലാ
 ഒന്നാകുന്ന ഭോഷമായിക്കാണുന്നു കഷ്ടകാലം

ഏന്നാൽഞാനൊന്നുചൊല്ലാം കേൾക്കണം പ്രഭോ ഇന്ന്
 കന്യകാജാതകംഞാനൊന്നിങ്ങു കാണിച്ചീടാം
 വേമനപുരത്തിങ്കലെന്നുടെ സഹജന്റെ
 ഓമനക്കന്യകതാണെന്നുണ്ടു തരുവൻഞാൻ
 ജാതകംകൊണ്ടുനന്നായിങ്ങനാം പരീക്ഷിക്കാം
 ജ്യോതിഷരാതംവേണ്ടാ ഞാൻതന്നെ നോക്കീടുവൻ
 ഇരഥം ചൊന്നുളവിലെത്തിനാൻ മഹാ വാല്യൻ
 ഉത്തമൻതന്നെനോക്കി ചൊല്ലിനാൻ മഹാപ്രഭു
 ജാതകമൊന്നു വന്നിട്ടുണ്ടതും നോക്കീടേണം
 പുത്രന്റെ ജാതകവുമെടുത്തു നോക്കീടേണം
 ഇത്തരമുരചെയ്തിട്ടെല്ലാരു മൊത്തുമുചേർന്ന്
 ജാതകഃകൃച്ഛ്ഛേദം നോക്കി ചാർഭൂസുരന്മാർ
 മായാവിപ്രനാംവിഷ്ണു ജാതകം ചേർത്തുനോക്കി
 മായാവേലകൾചെയ്തു വിപ്രരെ ബോധിപ്പിച്ചു
 തദ്വിന്നീഭാധിതന്റെ പടവുനോക്കിവിപ്രൻ
 തദ്വിന്നീയെന്നപോലെ വടിവുണ്ടെന്നു കണ്ടു
 ധനത്തിൻകാൽമോരോന്നുരച്ചു കണക്കാക്കി
 തനിക്കുവരാഹൻതാൻ വേണമങ്ങൊരുലക്ഷം
 കന്യകയ്ക്കു രലക്ഷം മതിക്കുംവിഭൂ ചണം
 ധന്യനാംപ്രഭോഭവാൻ കൊടുക്കിലതേപോരും
 ഇത്തരംദപിജനാനും തമ്മിലങ്ങൊത്തുമുചേർന്ന്
 ചിത്തത്തിലുറപ്പാക്കിടുമപ്പാൻ പുത്രതാതൻ
 ജനനീതാനുമേറും തോഴിച്ചുപടംനോക്കി
 കനിവോടനുമതിയേകിനാൾ സഭയിങ്കൽ
 സതപരമനുതന്നെ ഭൂവുവുകൊടുത്തത്ര
 ഉത്തമദപിജരൊത്തു നിശ്ചയതാംബുലവും
 കഴിച്ചുമായവിപ്രൻ വിധിച്ചുമുഹൂർത്തത്തിൽ
 കഴിപ്പാൻപേളികാൽ മുറച്ചുനടകൊണ്ടാൻ
 വന്നിതുപുരന്ദരദാസനെക്കണ്ടു കൊൾവാൻ
 വന്നോരുപ്രഭുതന്നെക്കണ്ടൊരു ലക്ഷ്മീഭായി

വന്ദിച്ചുനിന്നീടുമ്പോൾ ചൊല്ലിനാൻ മഹാപ്രഭു
 വന്ദനീയനാംവിപ്രൻ മകരതന്വേളികാർത്തം
 ചെന്നുഞാൻ കിഷ്കിന്ധയിലുറപ്പുചെയ്തു സംഖ്യ
 ചൊന്നുപോലെത്തന്നെ കൊടുത്തുതീർച്ചയാക്കി
 കല്യാണമെട്ടാംനാളിലാണെല്ലോ മുഹൂർത്തവും
 എല്ലാമൊത്തുനാമിങ്ങിവിടെത്തന്നെയൊവാ
 പണ്ഡരീപുരിയിങ്കൽ മറങ്ങുന്നവധി
 ഉണ്ടതിൽരണ്ടു മൗനകൂട്ടിവാങ്ങിക്കൊൾക
 കിഷ്കിന്ധാപുരനിന്നു വരുന്നദിഗ്ദൈവത്തോ
 ഭോഷ്ട്യവന്ദിക്കുവാനാവട്ടെയൊരു മരം
 ഒന്നിൽനാം വസിച്ചിടാം ക്ഷേത്രവുമനദിയുമു
 ണ്ടന്യമാംമൊരേടത്തും സൗകര്യമത്രയില്ലാ
 ധന്യരാംവിപ്രസംഘം വൈദികരാണസർവ്വം
 മന്നിടത്തങ്ങളുംപുകഴ് പണ്ഡരീപുരം ഗ്ലാഘ്യാ
 പാത്രങ്ങൾസാമാനങ്ങളൊക്കെയും വാങ്ങിവെക്ക
 ശ്രോത്രിയന്മാരെക്കൂട്ടി വേണ്ടതുചെയ്തുകൊൾക
 താംബൂലംകുമ്പുരവുമകേരവും വേണ്ടുംവണ്ണം
 താൻബഹുവിധംപഴക്കലകളതുംവേണം
 വിരകവെട്ടിനന്നായുന്നക്കി കരുതേണം
 കറികൾഭോജ്യങ്ങളും പുകച്ചുറ്റാതെവണ്ണം
 വെപ്പിന്നുനെടുമ്പുര പന്തലുംചമയ്ക്കേണം
 വെപ്പുകാർകേമൻമാരെ മുൻകൂട്ടികണ്ടുകൊൾക
 കൊട്ടാരംജോടിക്കേണം പല്ലക്കംകരുതേണം
 കൊട്ടുകാർതകിൽക്കാതും പാട്ടുകാർകഴൽക്കാതും
 പടവയെല്ലാം തനിപ്പട്ടായിട്ടിരിക്കട്ടെ
 വിടുതിനീളമൊട്ടും കുറച്ചുവാങ്ങിടേണ്ടാ
 ധനത്തിൽചിലവോത്തു ചുരുക്കീടരുതൊന്നും
 ഘനത്തപ്രഭുവാണു സംബന്ധിയറിഞ്ഞാലും
 തനിക്കുചിലവുള്ളതെടുത്തു വേണ്ടതൊക്കെ
 ധനത്തിൽകുറക്കേണ്ടാ വാങ്ങിക്കൊൾധനമെന്നാൽ

കൊടുത്താൻകടമൊന്നു വിപ്രനരനടകൊണ്ടു
 അടുത്തദിനംതൊന്നും ഭൂഷണത്തോടുവരും
 എന്നരുൾചെയ്തുപോയി വിഷ്ണുവാംമായാവിപ്രൻ
 ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ ധന്യനാംപുരന്ദരൻ
 കല്യാണത്തിനുവേണ്ടും കോപ്പുകൾക്കൊക്കെയുട്ടി
 ധന്യരാംവിപ്രന്മാരെക്കൂട്ടിത്താനാലോചിച്ചു
 ചൊന്നവാരെല്ലാവരും കിഷ്കിന്ധാപുരനിന്നും
 വന്നിതുമുഹൂർത്തവുമടക്കം നേരത്തിങ്കൽ
 അടുത്തദിനംതൊന്നും ഭൂഷണത്തോടുവരാ
 കെടുതിവേണ്ടായെന്നു ചൊന്നൊരുമായാവിപ്രൻ
 ഭൂഷണജാലത്തോടും രശ്മിണിഭായിമുഖിൽ
 ദോഷജ്ഞൻദപിജരോടും വന്നങ്ങുവാണമോദാൽ
 ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ വന്നിതുദപിജരൊക്കെ
 ചേൺവർപണ്ഡരിയിൽ നിശ്ചിതമൊത്തനിൽ
 എല്ലാരുമൊത്തുചേൺ ശുഭമാംമുഹൂർത്തത്തിൽ
 കല്യാണംനടത്തിനാൻ വൈകുണ്ഠൻകേട്ടുകെൾവിൻ
 വിപ്രന്മാരെല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നരും
 ക്ഷിപ്രംതാനുവൈകുണ്ഠനും മറഞ്ഞുപോയിടിനാൻ
 ഭക്തന്മാർക്കായിവിഷ്ണു ഭഗവാൻനാരായണൻ
 ഭക്തിമുക്തിദനാർത്ഥ രക്ഷകൻദയാപരൻ
 രാധാകൃഷ്ണൻറമന്ത്ര മാഹാത്മ്യംലക്ഷ്മിഭായി
 ബോധിച്ചുസേവിച്ചോരു നിമിത്തമിത്രമാത്രം
 കാരണ്യകടലായ ഗോവിന്ദൻതിരുവടി
 ചാരുസുന്ദരൻസുരഭാരവെന്നതുപോലെ
 ഭൂരികാരണ്യമുള്ള കാമദൻദേവദേവൻ
 ക്ഷീരവാരിധിതന്നിൽ പള്ളികൊള്ളുന്നനാഥൻ
 ലക്ഷ്മീവല്ലഭൻസ്വഭൂ മാധവൻകൈടഭാരി
 പക്ഷിവാഹനൻദൃഷ്ട നിഗ്രഹൻനാരായണൻ
 പങ്കജനാഭൻഭക്ത ഹൃദയാംബുജവാസൻ
 കങ്കമാങ്കിതപങ്ക കൌസ്തുഭമണിമാവുൻ

ചണ്ഡാമൃതസമുദ്രേ പൃണ്ഡശോഭിതരൂപൻ
 പണ്ഡിതജനപൂജ്യ നാനാഭാഗ്യമുഷ്ണൻ
 പന്നഗതല്പശായിയാകിയ പരൻപുമാൻ
 അന്നന്നഭക്തനാക്കാല വതാരങ്ങളിൽ ചെല്ലോൻ
 പുണ്യരീകാക്ഷൻദേവൻ ഭക്താനാം ചിത്തപത്മ
 ചണ്ഡാമൃതപോലെയെങ്ങും വിട്ടു കടംപരമാത്മാ
 ലോകപാലനപരൻ ലോകപാലനംചെല്ലാൻ
 ലോകേശനപേക്ഷക്കായാമഹാമർദ്ദഭവണ്ടി
 ലീലാമാനുഷൻമായാ പൂതഷണവെലാത്താ
 നീലക്കാർമ്മേഖനാർണ്ണ വാവതാരങ്ങളിൽചെല്ല
 പാരിടത്തിങ്കലുജ്ജ്വാലധർമ്മ പോക്കിധർമ്മ
 നേരോടെപരിപാലിച്ചാൽതിര. ര. നീ. യു. നിത്യം
 കാത്തിടുംഭക്തപ്രിയൻ തന്നെ തരിയുന്നാമ
 വാത്തമോദേനചൊല്ലി സ്തുതിക്കുംഭക്തന്മാർ
 ഭക്തിമുക്തിദനാർത്തരക്ഷകൻദയാപരൻ
 ശക്തനാംശക്തിയുക്തൻ ഭഗവാൻനാരായണൻ
 ഗോപാലൻഗോപബാലൻ ഗോപികാമനോഹരൻ
 പാവനാശനൻപരി ഘോരധാനജൻ ദേവൻ
 സംസാരവിമോചനൻ സുന്ദരകല്ലേമ്പരൻ
 കംസാരിഗോവർദ്ദനാഭാഭരണം ചെല്ലദേവൻ
 പൂതമാനസനായ പുണ്യരീകനെക്കാണമാൻ
 മേതസ്സിൽകനിവോടും പണ്ഡരീപുരിയിങ്കൽ
 പാതകമകറുന്ന മേന്തൊമ്മാഹനരൂപൻ
 ചാതകത്തിന്നുകണ്ട മേഘമെന്നതുപോലെ
 പണ്ഡരീതന്നിൽവാഴും വാസുദേവനുംകൃഷ്ണൻ
 പണ്ഡിതഹൃദിസ്ഥിതൻ പുണ്യരീകാക്ഷൻദേവൻ
 തന്നെചരിത്രങ്ങളൊരോന്നെ ചൊല്ലിടുകി
 ലൊന്നിലൊന്നതിശയ മായത്രൈകാണാകുന്നു
 നാഭാജിസിലനേവം പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടേറ്റം
 ശോഭിച്ചുമാനസവും തെളിഞ്ഞുശിഷ്യക്കല്ലാം

ചുരുക്കിസാരമൊട്ടു പറഞ്ഞെന്നിനുഞാനും
പരക്കെചൊല്ലിടുവാൻ ബുദ്ധന്മാർക്കത്രേയാവൂ
വല്ലായ്ക്കൊണ്ടുവല്ല പിഴവുവെന്നെന്നാലും
നല്ലറിവുളളോരതു പൊറുത്തുകൊണ്ടിടേണം
ശാശ്വതൻ പരാപരനീശപരൻ മമഗുരു
വിശൈലകവന്ദ്യൻ വിഭുതന്നരുൾകൊണ്ടു ഞാനും
ചൊല്ലിനേൻഭക്തിമാഗ്ഗുമായിടും കഥാശേഷം
ചൊല്ലുവാൻനാളെയെന്നുങ്ങടങ്ങി കിളിപ്പെരുതൻ

ലോകവന്ദ്യനായ നാരദമഹർഷിയുടെ അവതാരം പുരന്ദരദാസ ചരിത്രം

ഏഴാംഅദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ശുദ്ധപത്രം.

ക്രമം.	വരി.	അദ്ധ്യായം.	സുബദ്ധ്യായം.
1	1	ശ്രീവാസു	ശ്രീവാസു
2	22	വാൽകൃ	വാൽകൃ
3	3	ദണ്ഡിലാവന	ദണ്ഡിലാവന
3	3	ചൊല്ലുന്ന	ചൊല്ലുന്ന
8	20	നല്ലതല്ലൊ	നല്ലതല്ലൊ
18	20	ചൊല്ലുവിൻ	ചൊല്ലുവിൻ
24	27	കാരണനാക	കാരണനാകം
25	2	ശ്രമത്തി	ശ്രമത്താ
25	6	ലൽകൃഷ്ണം	ലൽകൃഷ്ണം
28	13	മാംസങ്ങൾ	മാംസങ്ങൾ
28	25	ജ്ഞു	ജ്ഞു
29	28	കുളിച്ചാൽ	കുളിച്ചാൽ
33	19	വസിപ്പിൻ	വസിപ്പിൻ
35	20	സംഗതിയൊത്തു	സംഗതിയൊത്തു
45	1	ജനിച്ചു	ജനിച്ചു
45	9	കൊല്ലാൻ	കൊൽവാൻ
46	30	ഗമിച്ചു	ഗമിച്ചു
47	5	സല്ലാപി	സല്ലാപി
48	30	വാസികൾക്കു	വാസികൾക്കും
49	19	ചൊല്ലാ	ചൊല്ലാൽ
53	4	മുസൽമാൻ	മുസൽമാൻ
53	20	പാരംചെയ്താൻ	പാരംചെയ്താൻ
54	8	കുളിക്കും	കുളിക്കും
55	23	ചെയ്യുന്നെന്നും	ചെയ്യുന്നിന്നും
59	2	തോറമണ്ടം	തോറമണ്ടം
65	6	കവിവേ	കവിവേ
68	6	സ്വപന	സ്വപന
69	19	ചെല്ലുന്നേര	ചെല്ലുന്നേരം
84	17	മിതിയി	മിതിയി
94	24	സദ്യൊ	സദ്യൊ
95	1	മാസപാദി	മാസപാദി
99	1	മിഹ	മിഹ
99	7	പുരുഷവരി	പുരുഷവര
100	4	ദൈത്യ	ദൈത്യ
103	2	കണ്ടിലചിമാത്ര	കണ്ടിലചിമാത്ര

103	4	മാമുറി	മാമുറ
105	5	മാരാജത്തിടുത്തു	മാരാൽവര
106	1	മല	മല
106	19	ലക്ഷ്മിറെറ	ലക്ഷ്മിറെറ
112	8	കുളിച്ചു	കുളിച്ചു
113	30	ഉറച്ചു	ഉറച്ചു
119	6	പ്രിയം	പ്രിയ
122	13	നിശി	നിശ
123	14	നിശി	നിശ
126	17	നിയമിച്ചിൻ	നിയമിച്ചാൻ
126	26	കിശിക	കിശക
129	8	വരണ	ജവന
129	18	ഉണത്തിച്ചാൻ	ഉണത്തിച്ചാൻ
132	5	പതിച്ചാൻ	പതിച്ചിൽ
132	14	നിശിയിൽ	നിശയിൽ
134	21	വെച്ചിടിൽ	വെച്ചിടിൽ
136	13	കണ്ടിടിൽ	കണ്ടിടിൽ
137	8	പോന്നല	പോന്നല
139	13	അരിലച്ചം	അരിലച്ചം
140	28	സുരഗുരു	സുരഗുരു
141	2	രോജസാ	രോജസാ
143	19	കൊണ്ടിടിൽ	കൊണ്ടിടിൽ
145	8	പോക്കവാൻ	പോക്കവാൻ
145	30	പോക്കവാൻ	പോക്കവിൻ
156	7	സാധികര	സാധികര
156	14	വേദത്തോടും	വേദത്തോടും
163	16	നാറിത്തീടും	അറിത്തീടും
173	14	പൊടിച്ചവ	പൊടിച്ചോറെ
176	16	ഗുരുവ	ഗുരുവ
179	10	തലുരൻ	തലുരൻ
180	8	മഞ്ഞ	മഞ്ഞ
181	8	മേവുന്നോൻ	മേവുന്നാര
181	18	വാഴവാൻ	വാഴവിൻ
185	30	മഞ്ചുളം	വഞ്ചുളം
186	7	ൽ	ൻ
188	26	നിശിയിൽ	നിശയിൽ
190	26	ത്തപം	ത്തപം
191	8	നിസ്തനം	നിസ്തനം
191	23	പടൻ	പടൻ

	10	പുതിത	പുതിത
	20	താ	താ
	27	നാൻ	നാൻ
4	20	മതിയിൽ	യതിയിൻ
95	3	തിൻ	തിൻ
196	18	നരരെ	ശാരെ
196	21	പുറൻ	പുറൻ
197	13	വിടവിശാഖി	വിടവിശാഖ
198	8	കിശിക്ക	കിശക്ക
198	14	ഭടയത	ഭടത
198	18	മുര	മുര
198	23	റാൻ	റീൻ
198	29	യിൽ	യിൽ
199	11	മോ	മോ
199	24	മതിയാ	മതിയി
201	29	വെച്ചു	വെച്ചു
202	8	തൊട്ടത്തെ	തൊട്ടത്തെ
202	26	ചിത്ത	ചിത്ത
202	28	ധാരക	നീരുക
203	23	യിൽ	യിൻ
203	24	മതി	യതി
204	13	പാദതളിൽ	പാദതളിർ
205	28	ആവ	ആവി
206	22	മെവുന്നനിട്ടന	മോവുന്നനിൽ
206	23	നിർദ്ദനൻ	നിർദ്ദനൻ
208	14	പലിച്ചു	പാലിച്ചു
208	17	നാജ്ജന	നാജ്ജന
208	17	ബുദ്ധിക	ബുദ്ധി
208	19	സ്വപ്രമ	സ്വപ്രമ
209	10	തിൽ	തിൻ
209	11	അപ്പരം	അപ്പരം
209	13	യററ	അററ
209	24	ശ്രമി	ശ്രവി
219	15	ചൊല്ലം	ചൊല്ലാം
210	16	ൽ	ൽ
210	28	ഞ്ഞതാ	ഞ്ഞതാം
211	3	ടം	ടം
212	10	പട്ട	പട്ട
212	10	വിശ്വി	വിശ്വി
212	27	വേളിയം	വേളിയം

213	20	വന്നു	വാങ്ങ
214	10	വന്നു	വാങ്ങ
214	14	കോപ്പ	കോപ്പി
215	5	നെ	ത്ത
215	7	നായ	നായനായ
215	19	തന്നെറി	തന്നറി
215	25	തപ്പാല	തപ്പാല
216	19	ദാസന	ദാസനാ
217	2	മണ്ടി	മണ്ടി
218	10	ചൊല്ലാ	ചൊല്ലി
218	30	റിത്ത	റിത്ത
219	21	വൻ	വൻ
221	8	ട്ട	ട്ട
221	8	യറി	യായറി
222	15	മാന	മാന
223	25	മാന	മാന
223	28	കാണി	കാണല്ലാ
224	15	തരുവ	തരുവ
224	17	വേദിച്ചു	വേദിച്ചു
224	18	വേദിച്ചാൻ	വേദിച്ചിൻ
225	5	ദയ	ദാനം
226	3	ട്ട	ട്ട
226	6	പെ	പൊ
226	20	വേട്ടനാ	വേട്ടനായ്
226	22	വേദാനം	വേദാനം
226	26	സമസ്ത	സമസ്ത
227	11	അയ്യയ്ക്ക	അയ്യയ്ക്ക
227	18	ചേറുള്ള	കോടിചേറുള്ള
228	26	യോവാരിയി	യോവാരിയി
229	11	ച്ചാൻ	ച്ചാൻ
229	13	യ	യി
229	21	വിലചെയ്താൻ	വിലചെയ്താൻ
230	16	ച്ചാൻ	ച്ചാൻ
231	4	ദാനാൻ	ദാനാൻ
231	16	റ	അ
231	21	എന്നിറ	എന്നിറ
234	12	മാമൊ	മിങ്ങൊ
234	17	ക	കൃ
236	10	ഖ	റ
236	14	വാത്ത	ആത്ത
236	25	നം	നാറ
237	8	വൻ	വൻ
237	8	ന	ന

